

Fremsat den 10. november 2021 af skatteministeren (Morten Bødskov)

Forslag

til

Lov om ændring af pensionsbeskatningsloven, pensionsafkastbeskatningsloven og forskellige andre love

(Korrektion af fejlindbetalinger til pensionsordninger, flytning af årets pensionsindbetalinger til andet pensionsinstitut og justeringer af bl.a. pensionsbeskatningsloven og pensionsafkastbeskatningsloven)

§ 1

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1327 af 10. september 2020, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 2197 af 29. december 2020, § 1 i lov nr. 2223 af 29. december 2020 og senest ved § 3 i lov nr. 465 af 20. marts 2021, foretages følgende ændringer:

1. § 11 A, stk. 1, nr. 1, 3. pkt., affattes således:

»Adgangen til at foretage indskud til en rateopsparing i pensionsøjemed ophører, når første rateudbetaling finder sted.«

2. I § 11 A, stk. 1, nr. 2, 2. pkt., ændres »11. pkt.« til: »12. pkt.«

3. I § 11 A indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

»Stk. 4. Er opsparingen opdelt, beregnes den årlige rateudbetaling af hver enkelt andel af opsparingen af andelens værdi ved kalenderårets begyndelse.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

4. I § 12, stk. 1, nr. 1, indsættes efter 10. pkt. som nyt punktum:

»Tilsvarende gælder endvidere for unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område.«

5. I § 15 D, stk. 4, 4. pkt., ændres »§ 18, stk. 1, 7. pkt.« til: »§ 18, stk. 1, 8. pkt.«

6. I § 16, stk. 1, indsættes efter 8. pkt. som nyt punktum:

»Hvis den 1. april falder på en banklukkedag, forlænges fristen til den førstkommande bankdag.«

7. I § 16, stk. 1, 10. pkt., der bliver 11. pkt., ændres »jf. dog 8. pkt.« til: »jf. dog 7. pkt.«

8. I § 18, stk. 1, indsættes efter 4. pkt. som nyt punktum:

»Hvis den 1. april falder på en banklukkedag, forlænges fristen til den førstkommande bankdag.«

9. I § 18, stk. 1, 9. pkt., der bliver 10. pkt., ændres »8. pkt.« til: »9. pkt.«

10. I § 19, stk. 1, indsættes efter 3. pkt. som nyt punktum:

»Hvis den 1. april falder på en banklukkedag, forlænges fristen til den førstkommande bankdag.«

11. I § 19, stk. 1, 5. pkt., der bliver 6. pkt., indsættes efter »anses ved anvendelsen af«: »1. pkt. for bortseelsesberettigede og ved anvendelsen af«.

12. I § 19, stk. 1, 9. pkt., der bliver 10. pkt., ændres »§ 18, stk. 1, 8. pkt.« til: »§ 18, stk. 1, 13. pkt.«

13. I 21 A, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 19, stk. 1, 6. pkt.« til: »§ 19, stk. 1, 7. pkt.«

14. I § 22 A, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 19, stk. 1, 10. pkt.« til: »§ 19, stk. 1, 11. pkt.«

15. § 22 D, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Beløb, der med virkning for kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvis overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende en-

gangssum for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning ikke anses som en indbetaling.«

16. I § 22 D, stk. 1, 2. pkt., indsættes efter »tidspunktet for«: »bortseelsesretten m.v. for«.

17. § 22 D, stk. 2, 1. pkt., affattes således:

»Beløb, der med virkning for kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvis overføres til en anden privat pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning ikke anses som en indbetaling.«

18. I § 22 D, stk. 2, 2. pkt., indsættes efter »tidspunktet for«: »fradragsretten m.v. for«.

19. I § 22 D indsættes som stk. 4-7:

»Stk. 4. Ved overførsel til et andet pensionsinstitut skal det afgivende institut give det modtagende institut følgende oplysninger:

- 1) De oprindeligt foretagne indbetalingers størrelse.
- 2) Tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for de oprindeligt foretagne indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer eller rateopsparinger.
- 3) Tidspunktet for den skattemæssige virkning af de oprindeligt foretagne indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til aldersopsparinger, aldersforsikringer eller supplerende engangssummer.

Stk. 5. Beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest den 1. april i det følgende kalenderår helt eller delvis overføres til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning omfattet af § 53 A for samme person hos samme pensionsudbydere, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning ikke anses som en indbetaling. Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for bortseelsesretten for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb eller den del af beløbet, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

Stk. 6. Det er en betingelse for overførsel efter stk. 5, at arbejdsgiveren har behandlet de indbetalte beløb som indbetalinger til en pensionsordning omfattet af § 53 A.

Stk. 7. Overførsel efter stk. 5 sker med afkast m.v.«

20. Efter § 22 E indsættes:

»§ 22 F. Beløb, der fejlagtigt er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest tre år efter indbetalingen tilbagebetales til indbetaleren, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra pensionsordningen og med den virkning, at det fejlagtigt indbetalte beløb ikke anses som en indbetaling. Der kan ikke afgiftsfrit tilbagebetales et større beløb, end hvad der er indbetalt. Tilbagebetaling til andre end pensionsopsparerer kan kun ske med dennes accept. Tilbagebetalinger til en arbejdsgiver kan dog ske uden pensionsopsparerens accept, hvis arbejdsgiveren allerede har foretaget den korrekte indbetaling til pensionsopsparerens pensionsordning m.v.

Stk. 2. Der kan ikke foretages tilbagebetalinger efter stk. 1 af fejlindbetalinger for det enkelte kalenderår, hvis kalenderårets fejlindbetalinger for den enkelte pensionsopsparer i det pågældende pensionsinstitut overstiger et grundbeløb på 84.500 kr. (2010-niveau) tillagt indeholdt arbejdsmarkedsbidrag. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Ved tilbagebetaling i det kalenderår, hvor fejlindbetaling er sket, kan tilbagebetaling ske, hvis kalenderårets fejlindbetalinger ikke overstiger beløbsgrænsen som nævnt i 1. pkt. på tilbagebetalingstidspunktet.

Stk. 3. Beløb, der fejlagtigt er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, eller til ikkefradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring, kan senest tre år efter indbetalingen overføres til en anden pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum eller til ikkefradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning m.v. og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning m.v. ikke anses som en indbetaling. Det enkelte pensionsinstitut kan vælge at overføre beløbet med eller uden afkast m.v. af beløbet fra indbetalingstidspunktet til overførselstidspunktet.

Stk. 4. Den indbetaling på den modtagende pensionsordning m.v., der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning m.v. og med det beløb, der blev indbetalt på den afgivende pensionsordning m.v., fratrukket fejlagtigt indbetalte beløb, der korrigeres efter stk. 1.

Stk. 5. Ved overførsel til et andet pensionsinstitut skal det afgivende institut give det modtagende institut følgende oplysninger:

- 1) De oprindeligt foretagne indbetalingers størrelse.
- 2) Tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for de oprindeligt foretagne indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer eller rateopsparinger.

- 3) Tidspunktet for den skattemæssige virkning af de oprindeligt foretagne indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til aldersopsparinger, aldersforsikringer, supplerende engangssummer, ikkefradragsberettigede forsikringer ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring.

Stk. 6. Det er en betingelse for tilbagebetaling og overførsel efter stk. 1 og 3, at de indbetalte beløb er indbetalt ved en fejl i forhold til aftalegrundlaget for pensionsordningen m.v. eller i forhold til den konkrete aftale om indbetaling.

Stk. 7. En korrektion efter stk. 1 og stk. 3 anses som en anmodning om genoptagelse af pensionsopsparerens skatteansættelse, jf. skatteforvaltningslovens § 26, stk. 2, på pensionsopsparerens vegne.

Stk. 8. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetningspligt for pensionsinstitutter vedrørende tilbagebetalte beløb efter stk. 1 og overførte beløb efter stk. 3.«

21. I § 24 indsættes efter »§ 17, stk. 1, nr. 1-6,«: »eller i forbindelse med en tilbagebetaling efter § 22 F, stk. 1,«.

22. I § 25 A, *stk. 1*, indsættes som *4. pkt.*:

»Det gælder desuden udlodninger af unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, der sker fra og med den 1. januar 2022 til og med den 30. juni 2022.«

23. § 25 A, *stk. 7, nr. 1*, affattes således:

»1) Ved udbetaling af invalidepension, samt alderspension og ratepension, der påbegyndes efter sidste udbetaling af en invalidepension, dog senest 70 dage efter denne sidste udbetaling.«

24. I § 25 A, *stk. 7*, indsættes som *nr. 18-20*:

- »18) Ved udbetaling af supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister.
19) Ved udbetaling af bonus på rene risikoforsikringer.
20) Ved udbetaling af pensionsmidler til dækning af betaling for ikkefradrags- eller bortseelsesberettigede risikodækninger i forbindelse med fratrædelse.«

25. I § 29 C, ændres »§ 11 A, stk. 4« til: »§ 11 A, stk. 6«.

26. I § 51, *stk. 5*, indsættes som *4. og 5. pkt.*:

»Uanset 1. pkt. kan der ske udbetalinger i form af udlodninger til kontohaveren af unoterede kapitalandele, af unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og af unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, fra og med den 1. januar 2022 til og med den 30. juni 2022. Er der den 1. juli 2022 fortsat placeret værdipapirer som nævnt i 4. pkt. i børneopsparingen, anses børneopsparingen fra og med dette tidspunkt ikke for omfattet af § 51.«

27. I § 51 A, *stk. 3*, indsættes som *2. og 3. pkt.*:

»Uanset 1. pkt. kan der ske delvise udbetalinger i form af udlodninger til kontohaveren af unoterede kapitalandele, af unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og af unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, fra og med den 1. januar 2022 til og med den 30. juni 2022. Er der den 1. juli 2022 fortsat placeret værdipapirer som nævnt i 2. pkt. i selvpensioneringskontoen, anses selvpensioneringskontoen fra og med dette tidspunkt ikke for omfattet af § 51 A.«

28. Efter § 51 A indsættes:

»§ 51 B. Midler i pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991, må ikke være investeret i unoterede kapitalandele, i unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., eller i unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, idet pensionsordningen ellers overgår til beskatning efter § 53 A fra tidspunktet for investeringen, dog tidligst den 1. juli 2022.

Stk. 2. Investeringer i kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, der overgår fra at være optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet til ikke at være optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, skal afvikles senest 6 måneder efter overgangen, idet pensionsordningen ellers fra dette tidspunkt overgår til beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 53 A.«

§ 2

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 185 af 6. marts 2020, som ændret ved § 3 i lov nr. 672 af 19. april 2021 og § 5 i lov nr. 789 af 4. maj 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, *stk. 3*, indsættes som *nr. 13*:

»13) Depotet tillægges beløb, der hidrører fra rabat, provision og lign., som pensionsinstituttet har modtaget fra formueforvaltere m.v. (kickback og lign.), og beløb, der hidrører fra pensionsinstituttets fortjeneste ved formueforvaltning af de pensionsberettigedes midler (indregnet fortjeneste og lign.), der tilskrives forsikringens depot, der på anden måde er knyttet til forsikringen eller pensionskasseordningen, eller der udbetales direkte til den berettigede i årets løb med tillæg af skattebeløb indeholdt efter § 21, stk. 2.«

2. I § 4 a, *stk. 2*, indsættes som *nr. 7*:

»7) Beløb, der hidrører fra rabat, provision og lign., som pensionsinstituttet har modtaget fra formueforvaltere m.v. (kickback og lign.), og beløb, der hidrører fra pen-

sionsinstituttets fortjeneste ved formueforvaltning af de pensionsberettigedes midler (indregnet fortjeneste og lign.), der tilskrives forsikringens depot, der på anden måde er knyttet til forsikringen eller pensionskassen, eller der udbetales direkte til den berettigede i årets løb med tillæg af skattebeløb indeholdt efter § 21, stk. 2.«

3. I § 6, stk. 1, indsættes efter »beskatningsgrundlaget«: », herunder beløb, der hidrører fra rabat, provision og lign. fra formueforvaltere m.v. (kickback og lign.), og beløb, der udgør fortjeneste ved formueforvaltning af de pensionsberettigedes midler (indregnet fortjeneste og lign.)«.

4. I § 7, stk. 1, indsættes efter »beskatningsgrundlaget«: », herunder beløb, der hidrører fra rabat, provision og lign. fra formueforvaltere m.v. (kickback og lign.), og beløb, der udgør fortjeneste ved formueforvaltning af de pensionsberettigedes midler (indregnet fortjeneste og lign.)«.

5. I § 7, stk. 2, nr. 9, udgår »og«.

6. I § 7, stk. 2, nr. 10, ændres »Grønland.« til: »Grønland, og«.

7. I § 7, stk. 2, indsættes som nr. 11:

»11) beløb, der hidrører fra rabat, provision og lign. fra formueforvaltere m.v. (kickback og lign.), og beløb, der udgør fortjeneste ved formueforvaltning af de pensionsberettigedes midler (indregnet fortjeneste og lign.), og som beskattes efter §§ 4 eller 4 a.«

8. I § 9, stk. 2, 1. pkt., indsættes efter »fradrag«, » herunder den del af omkostningerne, der tilbagebetales i form af en rabat, provision og lign. fra formueforvaltere m.v. (kickback og lign.), og den del af omkostningerne, der udgør fortjeneste ved formueforvaltning af de pensionsberettigedes midler (indregnet fortjeneste og lign.)«, og i 2. pkt. indsættes efter »af forsikringen«: », herunder den del af omkostningerne, der tilbagebetales til pensionsinstituttet i form af en rabat, provision og lign. fra formueforvaltere m.v. (kickback og lign.), og den del af omkostningerne, der udgør pensionsinstituttets fortjeneste ved formueforvaltning af de pensionsberettigedes midler (indregnet fortjeneste og lign.)«.

9. I § 14, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »investeringen«: »i den juridiske person«.

10. I § 14 indsættes som stk. 6:

»Stk. 6. Ved afståelse af aktiver, der ikke er nævnt i § 15, stk. 3, og som er erhvervet før den 1. januar 2021 og inden overgang til beskatning efter stk. 1, skal der til beskatningsgrundlaget opgjort efter stk. 2 medregnes den skattepligtiges andel af gevinst og tab på disse aktiver, som om aktiverne var afstået til handelsværdien på overgangstidspunktet. Hel eller delvis afståelse af ejerandelen i den juridiske person som nævnt i stk. 1 og manglende opfyldelse af betingelserne

for beskatning efter stk. 1 sidestilles med afståelse af aktiverne som nævnt i 1. pkt.«

11. I § 15, stk. 2, indsættes som 4. og 5. pkt.:

»Ved overgang til beskatning efter § 14 anses aktiver, der ikke er nævnt i stk. 3, som ejes via en juridisk person som nævnt i § 14, stk. 1, for afstået til handelsværdien på overgangstidspunktet. Hvis betingelserne for beskatning efter § 14 ikke længere er opfyldt, anses aktiverne for anskaffet til handelsværdien ved begyndelsen af det første indkomstår, hvor det skattepligtige afkast ikke længere opgøres efter § 14.«

12. I § 20, stk. 1, indsættes som 3. og 4. pkt.:

»Hensættelser og direkte udbetalinger til ordninger, der er fritaget for skat efter denne lov, jf. § 6, stk. 3, 5 og 7, § 7, stk. 2, nr. 2-10, § 8, stk. 6, og § 10, stk. 1-4, og ordninger, hvor pensionsopsparereren ikke opfylder betingelserne for at være skattepligtig efter denne lov, jf. § 1, stk. 1, anses som udgifter efter ligningslovens § 33 F, stk. 2, jf. dog 4. pkt. Direkte udbetalinger af formueafkast til pensionsberettigede anført i § 7, stk. 2, nr. 1, jf. § 7, stk. 2, nr. 7, anses dog ikke for udgifter efter ligningslovens § 33 F, stk. 2.«

13. I § 20, stk. 3, 1. og 2. pkt., indsættes efter »stk. 1«: » eller en tilsvarende bestemmelse i en dobbeltbeskatningsoverenskomst«.

14. I § 23, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »pensionsbeskatningslovens«: »§ 22 D, § 22 F,«

§ 3

I aktieavancebeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 172 af 29. januar 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 1179 af 8. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 32, stk. 3, ændres »og § 15 C« til: »§ 15 C og § 15 D, pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A og § 53 B og pensionsordninger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 50, jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991«.

§ 4

I kursgevinstloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1283 af 25. oktober 2016, som ændret bl.a. ved § 35 i lov nr. 1429 af 5. december 2018 og senest ved § 3 i lov nr. 1576 af 27. december 2019, foretages følgende ændring:

1. I § 35 ændres »og § 15 C« til: »§ 15 C og § 15 D, pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A og § 53 B og pensionsordninger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 50, jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991«.

§ 5

I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 251 af 22. februar 2021, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1181 af 8. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 13 F, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »investeringen«: »i den juridiske person«.

2. I § 13 F indsættes efter stk. 7 som nyt stykke:

»Stk. 8. Ved afståelse af andre aktiver end fast ejendom, som er erhvervet før den 1. januar 2021 og inden overgangen til beskatning efter stk. 1, skal der til den skattepligtige indkomst opgjort efter stk. 2 medregnes den skattepligtige andel af gevinst og tab på disse aktiver, som om aktiverne var afstået til handelsværdien på overgangstidspunktet, medmindre aktiverne blev skattemæssigt opgjort til handelsværdien på overgangstidspunktet. Hel eller delvis afståelse af ejerandelen i den juridiske person som nævnt i stk. 1 og manglende opfyldelse af betingelserne for beskatning efter stk. 1 sidestilles med afståelse af aktiverne som nævnt i 1. pkt.«

Stk. 8 bliver herefter stk. 9.

3. I § 13 F indsættes efter stk. 8, der bliver stk. 9, som *stk. 10*:

»Stk. 10. Ved overgang til beskatning efter stk. 1 anses andre aktiver end fast ejendom, som livsforsikringsselskabet ejer via en juridisk person som nævnt i stk. 1, for afstået til handelsværdien på overgangstidspunktet. Hvis betingelserne for beskatning efter stk. 1 ikke længere er opfyldt, anses andre aktiver end fast ejendom for anskaffet til handelsværdien ved begyndelsen af det første indkomstår, hvor det skattepligtige afkast ikke længere opgøres efter stk. 1.«

§ 6

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. januar 2022.

Stk. 2. Pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 5, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 19, har virkning for overførsler af beløb, der fra og med den 1. januar 2021 er indbetalt til

en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum.

Stk. 3. § 1, nr. 20, har virkning for tilbagebetalinger og overførsler fra og med den 1. januar 2023 af indbetalinger af beløb, der fejlagtigt sker fra og med den 1. januar 2022.

Stk. 4. § 1, nr. 23 og 24, har virkning for udbetalinger, der er sket den 1. april 2018 eller senere.

Stk. 5. Investeringer af midler i aldersopsparinger godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, der inden den 1. januar 2022 er foretaget i unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, skal være afviklet senest den 30. juni 2022. Er investeringerne ikke afviklet senest på dette tidspunkt, anses aldersopsparingen fra og med den 1. juli 2022 ikke for omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1.

Stk. 6. § 1, nr. 28, har virkning fra og med den 1. januar 2022. Investeringer af midler i pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991, der inden den 1. januar 2022 er foretaget i unoterede kapitalandele, i unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., eller i unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, skal være afviklet senest den 30. juni 2022, idet pensionsordningen ellers overgår til beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 53 A fra og med den 1. juli 2022.

Stk. 7. § 2, nr. 10 og 11, og § 5, nr. 2 og 3, har virkning for afståelse af aktiver og ejerandele og manglende opfyldelse af betingelserne for beskatning efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14 eller selskabsskattelovens § 13 F, der sker den 10. november 2021 eller senere, og for valg af beskatning efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14 eller selskabsskattelovens § 13 F, der træffes den 10. november 2021 eller senere.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets indhold
 - 2.1. Korrektion af fejlindbetalinger til pensionsordninger
 - 2.1.1. Gældende ret
 - 2.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.2. Flytning af årets pensionsindbetalinger til andet pensionsinstitut
 - 2.2.1. Gældende ret
 - 2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.3. Justering og præcisering af reglerne for udbetaling af rateopsparing
 - 2.3.1. Gældende ret
 - 2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.4. Justeringer af undtagelser til reglen om diskvalificerende pensionsudbetalinger
 - 2.4.1. Gældende ret
 - 2.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.5. Forhindring af skattetænkning i visse pensionsordninger, der er oprettet før 1992, børneopsparinger og selvpen-sioneringskonti
 - 2.5.1. Gældende ret
 - 2.5.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.6. Præciseringer og justeringer af reglerne for fradrags- og bortseelsesret m.v. for præmier og bidrag til pensions-ordninger
 - 2.6.1. Gældende ret
 - 2.6.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.7. Præcisering af lempelsesreglerne for pensionsinstitutter m.v.
 - 2.7.1. Gældende ret
 - 2.7.2. Skatteministeriets overvejelser
 - 2.8. Beskatning af indregnet fortjeneste, kickback og lign.
 - 2.8.1. Gældende ret
 - 2.8.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.9. Justering af nettoopgørelsesprincippet
 - 2.9.1. Gældende ret
 - 2.9.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 2.9.3. Virkningstidspunkt og overgangsregler
3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
5. Administrative konsekvenser for borgerne
6. Klimamæssige konsekvenser
7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Formålet med dette lovforslag er overordnet at sikre robuste og smidigere pensionsbeskatningsregler og at rette op på u hensigtsmæssigheder og uklarheder i disse regler.

Det foreslås derfor at justere gældende regler for pensionsinstitutters investeringer gennem skattetransparente juridiske personer for at sikre disse regler mod utilsigtet udnyttelse. Skattelovgivningen skal være udformet på en sådan måde, at reglerne er robuste og fungerer efter hensigten. Det er vigtigt for tilliden til skattesystemet, at reglerne indrettes på en sådan måde, at de ikke kan udnyttes i strid med

hensigten. Et af instrumenterne til at få eventuelle uhensigtsmæssigheder frem i lyset er såkaldte early warnings fra Skatteforvaltningen.

Skatteministeriet har modtaget en early warning fra Skatteforvaltningen, der har konstateret, at nogle pensionskasser og arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber har udnyttet et hul i pensionsafkastbeskatningsloven, når de har investeret i f.eks. vindmølleparker gennem skattetransparente juridiske personer. Pensionskasserne m.v. har ved at skifte opgørelsesmetode fået forhøjet anskaffelses-summen for aktiverne uden beskatning af genvundne af-

skrivninger og kan på denne måde fradrage samme værditab to gange. Hullet findes tilsvarende i selskabsskatteoven for selskabsbeskattede livsforsikringssekskabers investeringer gennem skatetransparente enheder.

For regeringen har det prioritet, at der reageres med det samme, når skattereglerne udnyttes til at opnå utilsigtede skattemæssige fordele. Det foreslås derfor, at disse huller i skattelovgivningen lukkes med virkning fra fremsættelsesdatoen. Herved sikres det, at de pensionskasser m.v., der allerede måtte have udnyttet skattehullet, ikke kan undgå den utilsigtede stramning ved at sælge aktiverne i perioden fra lovforslagets fremsættelse indtil loven træder i kraft.

Et andet vigtigt element i lovforslaget er, at det foreslås at skabe mulighed for, at fejlindbetalinger til pensionsordninger vil kunne korrigeres inden for 3 år uden krav om godkendelse fra Skatteforvaltningen. Med gældende regler kræves Skatteforvaltningens godkendelse af korrektioner, hvilket trækker unødige ressourcer både i pensionsinstitutterne og i Skatteforvaltningen.

Herudover foreslås det, at årets pensionsindbetalinger uden skattemæssige konsekvenser skal kunne flyttes til andre pensionsinstitutter. Efter gældende regler er flytning af årets indbetalinger uden skattemæssige konsekvenser kun muligt internt i det enkelte pensionsinstitut.

Det foreslås derudover at forbyde placering af midler i visse pensionsordninger, der er oprettet før 1992, i unoterede aktier m.v. Den eksisterende placeringsadgang giver mulighed for skattetænkning, hvis der er tale om unoterede aktier m.v. i det selskab, som opsparerer selv er ansat i, og særligt hvor selskabets overskud primært hidrører fra personligt arbejde. Med forslaget indføres desuden en lempelig overgangsordning inden et tilsvarende, kommende forbud mod placering af midler i børneopsparinger og selvfinansieringskonti i unoterede aktier m.v.

Herudover foreslås det, at pensionsafkastbeskatningslovens lempelsesregler for pensionsinstitutter og for individuelle ordninger i pengeinstitutter m.v. og kapitalpensionsfonde tydeliggøres ved at præcisere, at den lempelsesberettigede udenlandske indkomst skal nedsættes forholdsmæssigt med hensættelser og udbetalinger af formueafkast til ordninger, der ikke er pensionsafkastskattepligtige eller helt eller delvist fritaget for pensionsafkastskat.

Det foreslås endvidere at sikre pensionsafkastbeskatning af fradragsberettigede beløb, som tilbagebetales til et pensionsinstitut eller dets kunder, f.eks. i form af rabat på omkostninger for investering eller forvaltning af pensionsmidlerne (kickback), og af fortjeneste, som pensionsinstituttet indregner i kundernes betaling for forvaltning af pensionsmidlerne.

Forslaget indeholder desuden enkelte mindre justeringer af pensionsafkastbeskatningsloven og pensionsbeskatningsloven, bl.a. at adgangen til at indskyde på en rateopsparing først skal ophøre ved første udbetaling fra rateopsparingen, i stedet for ved udgangen af kalenderåret før første udbetaling.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Korrektion af fejlindbetalinger til pensionsordninger

2.1.1. Gældende ret

Indbetaling til en ratepension, som overstiger loftet for indbetaling til ratepension på 58.500 kr. (2021), kan efter pensionsbeskatningslovens § 21 A tilbagebetales eller overføres til en anden pensionsordning. Tilsvarende regler findes for indbetalinger til aldersopsparing, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, ophørspension, jf. pensionsbeskatningslovens § 22, og pensionsordninger for sportsudøvere, jf. pensionsbeskatningslovens § 22 A.

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 B kan en pensionsopsparer træde tilbage fra en pensionsaftale i medfør af forbrugeraftalelovens § 18 eller forsikringsaftalelovens § 34 i. I givet fald betragtes en tilbagebetaling af pensionsindbetalingen ikke som en afgiftspligtig udbetaling, ligesom der ikke er fradragsret eller bortseelsesret for bidragene eller præmierne til pensionsordningen. Ved bortseelsesret forstås, at arbejdsgiverens indbetaling til den ansattes pensionsordning ikke skal medregnes ved opgørelsen af den ansattes skattepligtige indkomst.

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 C kan arbejdsgivere foretage korrektion af for store indbetalinger til de ansattes pensionsordninger (negative korrektioner). Arbejdsgiveren kan kun foretage korrektionen, hvis indbetalingen er en fejl i forhold til aftalegrundlaget for pensionsordningen. Der skal altså være tale om korrektion af indbetalinger af bidrag og præmier, som den ansatte ikke har et retligt krav på efter sin pensionsaftale med arbejdsgiveren.

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en pensionsordning, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden pensionsordning i samme pensionsinstitut, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Der er i så fald ikke fradrags- eller bortseelsesret m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning. Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i en overførsel omfattet af pensionsbeskatningslovens § 22 D, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 E kan beløb, der er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, senest 30 dage efter indbetalingen, dog senest den 19. januar i det følgende kalenderår, helt eller delvis tilbagebetales til indbetaleren. Det tilbagebetalte beløb betragtes hverken som en indbetaling eller en afgiftspligtig udbetaling.

Herudover tillader Skatteforvaltningen efter praksis korrektion af pensionsindbetalinger i tilfælde, hvor pensionsindbetalingen beror på en åbenbar fejltilstand. Med udgangspunkt i den afgivne tilladelse foretager pensionsinstituttet herefter de relevante indberetninger, dels i form af en rettelse af den foretagne indberetning af den oprindelige, fejlagtige indbetaling, dels i form af en indberetning af

den korrekte pensionsindbetaling. På baggrund heraf genoptages pensionsopparerens skatteansættelse for de relevante år under respekt af fristen for ordinær genoptagelse, som er den 1. maj i det fjerde år efter indkomstårets udløb, jf. skatteforvaltningslovens § 26. Det bemærkes i den forbindelse, at pensionsinstitutets anmodning om korrektion anses som en anmodning om genoptagelse på pensionsopparerens vegne. Dermed vil en korrektion med tilladelse fra Skatteforvaltningen betyde, at skatteansættelsen for de relevante år genoptages, herunder med det resultat, at der kan opstå overskydende skat eller restskat for pensionsoppareren.

Ud over de beskrevne korrektionsmuligheder i pensionsbeskatningsloven er der efter pensionsbeskatningslovens § 41 mulighed for at foretage overførsler mellem forskellige, nærmere angivne pensionstyper, herunder mellem forskellige pensionsinstitutter. Overførslen – der reelt består af en udbetaling og en efterfølgende indbetaling – har i givet fald ingen skatte- eller afgiftsmæssige konsekvenser. Udbetalingen er således afgiftsfri, mens indbetalingen ikke er fradrags- eller bortseelsesberettiget.

Pensionsbeskatningslovens § 41 er ikke udformet med henblik på korrektion af indbetalinger, men med henblik på at understøtte størst mulig fleksibilitet for den enkelte pensionsopparer i dennes pensionsplanlægning. En flytning efter pensionsbeskatningslovens § 41 vil ikke betyde, at den oprindelige fejl berigtiges.

Tilbageføres en pensionsindbetaling uden godkendelse af Skatteforvaltningen – uden for de lovbestemte tilbagebetalings- og overførselsmuligheder som nævnt ovenfor – er det tilbageførte beløb afgiftspligtigt. Efter pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2, betales der således en afgift på 20 pct. af udbetalinger fra aldersopsparring, når der sker udbetaling før pensionsudbetalingsalderen. Efter pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, betales der en afgift på 60 pct. af udbetalinger fra ratepension og pensionsordninger med løbende udbetalinger, når udbetalingen sker som en engangsudbetaling.

2.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Indførelsen af reglerne i pensionsbeskatningslovens §§ 22 C og 22 D – og senest i 2020 reglen i § 22 E – har medvirket til en smidigere sagsbehandling både i pensionsinstitutterne og i Skatteforvaltningen. Er en korrektion ikke omfattet af de nævnte bestemmelser eller af de nævnte regler om indbetalinger, der overstiger de forskellige maksimumsgrænser i pensionsbeskatningsloven, er der imidlertid fortsat kun mulighed for korrektion efter konkret tilladelse fra Skatteforvaltningen. Pensionsbranchen bakkede op om indførelsen af 30-dagesreglen i § 22 E, men gav også udtryk for, at det burde gøres muligt uden godkendelse fra Skatteforvaltningen at foretage korrektioner efter 30 dage af en række typiske fejl.

Godkendelsesproceduren giver således fortsat anledning til unødigt ressourceanvendelse både i pensionsinstitutterne og i Skatteforvaltningen og resulterer i lange sagsbehandlingstider på grund af mængden af anmodninger, når korrektioner m.v. ikke kan ske efter de lovbestemte regler for

korrektion af indbetalinger i §§ 22 C-22 E og flytteregele for pensionsordninger i § 41.

Særligt for så vidt angår flytteregele i § 41 bemærkes, at denne regel blandt andet i arbejdsmarkedspensionerne ofte ikke vil være tilstrækkelig som værktøj til at korrigere en fejl, netop fordi § 41 ikke er en egentlig korrektionsregel. Uanset den efterfølgende overførsel vil indbetalingen til det forkerte pensionselskab arbejdsretligt således kunne blive betragtet som værende i uoverensstemmelse med overenskomsten. Desuden vil den oprettede aftale i det forkerte pensionsinstitut kunne være ugyldig, da overenskomstparterne ikke har indgået aftale om pension i dette pensionsinstitut.

Samlet implicerer det, at der er risiko for, at det forkerte pensionsinstitut ikke vil være forpligtet til at udrede forsikringsydelse i form af ydelse ved kritisk sygdom, førtidspension, tab af erhvervsevne, seniorpension, fleksjob samt ydelse fra sundhedsforsikringen og omvendt heller ikke har ret til at fradrage betaling for faktisk udrede forsikringsydelse i lønmodtagerens opsparing.

Skatteministeriet gik i forlængelse af indførelsen af 30-dagesregle, jf. lov nr. 2197 af 29. december 2020, i dialog med branchen om en mere smidig adgang til at foretage korrektioner af fejlagtige pensionsindbetalinger uden krav om forudgående indhentelse af konkret individuel tilladelse fra Skatteforvaltningen. Det foreslås på denne baggrund at indsætte en ny § 22 F i pensionsbeskatningsloven som supplement til de gældende lovbestemte tilbagebetalingsmuligheder.

Det foreslås for det første, at beløb, der fejlagtigt er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparring eller supplerende engangssum, senest tre år efter indbetalingen vil kunne tilbagebetales til indbetaleren, uden at det tilbagebetalte beløb vil skulle betragtes som en afgiftspligtig udbetaling eller som en indbetaling efter pensionsbeskatningsloven.

Der vil således ikke skulle betales afgift af tilbagebetalingen efter pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2, eller § 29, stk. 1.

Er der tale om en tilbagebetaling af en indbetaling til en ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger, vil den oprindelige pensionsindbetaling ikke være fradrags- eller bortseelsesberettiget. Den vil heller ikke blive medregnet ved opgørelsen af beskæftigelsesfradrag efter ligningslovens § 9 J, ved opgørelsen af ekstra pensionsfradrag efter ligningslovens § 9 L eller ved opgørelsen af loftet for indbetaling til ratepension efter pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 2. Er der tale om tilbagebetaling af en indbetaling til en aldersopsparring, medregnes indbetalingen ikke ved opgørelsen af loftet for indbetaling til aldersopsparring.

Det foreslås for det andet, at beløb, der er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparring eller supplerende engangssum, eller til ikkefradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsfor-

sikring, senest tre år efter indbetalingen vil kunne overføres til en anden pensionsordning med løbende udbetalinger, ratforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum eller til ikkefradragberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring for samme person.

Både for tilbagebetalinger og for overførsler vil det være en betingelse, at det indbetalte beløb er indbetalt ved en fejl i forhold til aftalegrundlaget for pensionsordningen m.v. eller i forhold til den konkrete aftale om indbetaling. Den foreslåede regel er således ikke en fortrydelsesregel, hvorfor en fortrudt indbetaling ikke vil kunne korrigeres efter den foreslåede regel.

Det bemærkes, at det vil være en civilretlig forudsætning både for tilbagebetaling og overførsel, at den er funderet i pensionsaftalen med det pensionsinstitut, hvorfra der sker tilbagebetaling eller overførsel. Muligheden for tilbagebetaling og overførsel efter den foreslåede regel giver således ikke pensionskunden en ret over for pensionsinstituttet til at kræve tilbagebetaling eller overførsel af en pensionsindbetaling.

Med forslaget om en frist på tre år vil nyere fejl kunne korrigeres uden godkendelse fra Skatteforvaltningen, mens korrektion af ældre fejl, som henset til det forløbne tidsrum ofte vil kunne være sværere at vurdere karakteren af, fortsat vil kræve godkendelse fra Skatteforvaltningen. Fristen på tre år skal desuden ses i lyset af fristen for ordinær genoptagelse af pensionsopsparerens skatteansættelse, som er den 1. maj i det fjerde år efter indkomstårets udløb, jf. skatteforvaltningslovens § 26. Den foreslåede frist sikrer, at en korrektion, der påvirker pensionsopsparerens skattepligtige indkomst, vil kunne foretages inden for fristen for ordinær genoptagelse. Det foreslås i den forbindelse, at en korrektion uden godkendelse efter den foreslåede regel vil skulle anses som en anmodning om genoptagelse af pensionsopsparerens skatteansættelse på pensionsopsparerens vegne. Ligesom ved korrektion med tilladelse fra Skatteforvaltningen vil korrektion efter den foreslåede regel betyde, at skatteansættelsen for de relevante år genoptages, herunder med det resultat, at der kan opstå overskydende skat eller restskat for pensionsopsparereren.

Fristen på tre år vil blive anset for overholdt, såfremt tilbagebetalingen eller overførslen sker inden for fristen, uanset om den korresponderende rettelsesindberetning af den fejlagtige indbetaling sker efter fristens udløb. Pensionsinstituttet bør ved en tilbagebetaling kort før fristens udløb foretage rettelsesindberetning uden ugrundet ophold.

Efter den foreslåede regel vil fejlagtige pensionsindbetalinger kunne tilbagebetales til indbetaleren senest tre år efter indbetalingen uden godkendelse fra Skatteforvaltningen, hvis det indbetalte beløb er indbetalt ved en fejl i forhold til aftalegrundlaget for pensionsordningen, herunder relevante overenskomster, firmaaftaler eller pensionsaftaler i øvrigt, eller hvis det indbetalte beløb er indbetalt ved en fejl i forhold til den konkrete aftale om indbetaling. Ligesom det er tilfældet for tilbagebetaling med Skatteforvaltningens godkendelse, vil der efter den foreslåede regel som udgangs-

punkt ikke kunne ske tilbagebetaling i tilfælde, hvor fejlen beror på pensionsopsparerens misforståelse af reglerne.

Det bemærkes, at tilbagebetalinger af indbetalinger til ikkefradragberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring allerede efter gældende ret vil kunne tilbagebetales afgiftsfrit, hvorfor den foreslåede regel ikke omfatter tilbagebetalinger af sådanne forsikringspræmier.

Tilbagebetaling efter den foreslåede regel vil ske til den, der oprindeligt har foretaget indbetalingen. Er der tale om en fejlagtig arbejdsgiverindbetaling til en pensionsordning, kan tilbagebetalingen således kun ske til arbejdsgiveren, ikke til lønmodtageren selv. Tilbagebetaling vil være afgiftsfri for lønmodtageren, mens arbejdsgiveren foreslås at skulle være indkomstskattepligtig af tilbagebetalingen, svarende til, at arbejdsgiveren har haft fradragret for den fejlagtige indbetaling, uanset at den tilbagebetales.

Tilbagebetaling til andre end pensionsopsparereren vil efter forslaget kun kunne ske med pensionsopsparerens accept. Det vil særligt være relevant for pensionsindbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger. Arbejdsgiveren kan således ikke uden videre disponere over midlerne på de ansattes pensionsordninger alene ved at rette henvendelse til pensionsinstituttet med anmodning om en fejlrettelser med tilbagebetaling efter den foreslåede regel. Det foreslås dog samtidig, at hvis arbejdsgiveren allerede har foretaget korrekt indbetaling til den korrekte pensionsordning, vil lønmodtageraccept ikke være påkrævet. Pensionsinstituttet bør i denne situation være særligt opmærksom på dokumentation af arbejdsgiverens korrekte indbetaling.

Det bemærkes i den forbindelse, at lønmodtageraccept efter forslaget ikke vil være en betingelse for overførsel af en fejlagtig pensionsindbetaling direkte til en anden pensionsordning, herunder til en pensionsordning i et andet pensionsinstitut. Er der således foretaget indbetaling til et forkert pensionsinstitut, vil en korrektion heraf kunne ske i form af en overførsel direkte til det korrekte pensionsinstitut. Der er som nævnt ikke noget til hinder for, at korrektionen sker ved en tilbagebetaling til arbejdsgiveren, som derefter foretager indbetaling til det korrekte pensionsinstitut, men det vil som nævnt i givet fald som udgangspunkt forudsætte lønmodtageraccept, ligesom denne korrektionsmetode ikke sikrer, at indbetalingen til det korrekte pensionsinstitut får skattemæssig virkning på det oprindelige indbetalingstidspunkt, jf. nærmere herom nedenfor.

Den foreslåede regel om, at tilbagebetaling til andre end pensionsopsparereren kun vil kunne ske med pensionsopsparerens accept, vil også være relevant for visse situationer, hvor der sker fejlagtige indbetalinger til private pensionsordninger. Det vil således være tilfældet, hvis den dokumenterede fejl består i, at pensionsopsparereren, pensionsinstituttet eller tredjemand kommer til at anvende et forkert kontonummer eller policenummer som modtager for en indbetaling, herunder hvis pensionsopsparereren eller pensionsudbyderen forveksler to ægtefællers private pensionsordninger og posterer en pensionsindbetaling på den forkerte ordning.

Der vil efter forslaget ikke kunne foretages tilbagebetalinger af fejlindbetalinger for det enkelte kalenderår, hvis kalenderårets fejlindbetalinger for den enkelte pensionsopsparer i det pågældende pensionsinstitut overstiger 100.000 kr. (2022-niveau) tillagt indeholdt arbejdsmarkedsbidrag. Grundbeløbet på 100.000 kr. foreslås reguleret efter personskattelovens § 20. Hvis der således for den enkelte pensionsopsparer i det enkelte pensionsinstitut i kalenderåret er foretaget fejlagtige pensionsindbetalinger, der tilsammen overstiger 100.000 kr., vil en korrektion af de fejlagtige pensionsindbetalinger fortsat kræve tilladelse fra Skatteforvaltningen efter den gældende praksis for korrektion af åbenlyse fejl. Tilbagebetaling i det kalenderår, hvor fejlindbetaling er sket, vil dog kunne ske, hvis kalenderårets fejlindbetalinger ikke overstiger beløbsgrænsen på tilbagebetalingstidspunktet.

Det enkelte pensionsinstitut er efter skatteindberetningsloven og bekendtgørelse nr. 888 af 15. juni 2020 om skatteindberetning m.v. forpligtet til at foretage korrekt indberetning af pensionsindbetalinger. Hvis en indbetaling er blevet tilbagebetalt, skal en allerede foretagen indberetning af pensionsindbetalingen derfor rettes. Det foreslås i den forbindelse, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om indberetningspligt for pensionsinstitutter vedrørende tilbagebetalte beløb. Denne bemyndigelse vil kunne anvendes til at fastsætte regler om en særlig markering af rettelsesindberetninger, der sker som følge af en tilbagebetaling efter den foreslåede regel.

Alternativt vil fejlagtige indbetalinger til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparring, aldersforsikring, aldersopsparring eller supplerende engangssum eller til ikkefradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring senest tre år efter indbetalingen, uden godkendelse fra Skatteforvaltningen efter den foreslåede regel kunne overføres til en anden pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparring, aldersforsikring, aldersopsparring eller supplerende engangssum eller til ikkefradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring for samme person, uden at det overførte beløb vil skulle betragtes som en afgiftspligtig udbetaling, ligesom det fejlagtigt indbetalte og siden overførte beløb ikke vil skulle behandles som en indbetaling efter pensionsbeskatningsloven.

Der vil således ikke skulle betales afgift af det overførte beløb efter pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2, eller § 29, stk. 1.

Er der tale om en overførsel af en indbetaling til en ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger til en aldersopsparring eller ikkefradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring, vil den oprindelige pensionsindbetaling ikke være fradrags- eller bortseelsesberettiget. Den vil heller ikke blive medregnet ved opgørelsen af beskæftigelsesfradrag efter ligningslovens § 9 J, ved opgørelsen af ekstra pensionsfradrag efter ligningslovens § 9 L eller ved opgørelsen af loftet for indbetaling til ratepension efter pensionsbeskatningslovens

§ 16, stk. 2. Er der tale om overførsel af en indbetaling til en aldersopsparring til en ratepension, pensionsordning med løbende udbetalinger eller ikkefradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring, medregnes indbetalingen ikke ved opgørelsen af loftet for indbetaling til aldersopsparring.

En overførsel af en indbetaling til en pensionsordning m.v. til en anden pensionsordning m.v. består reelt af en udbetaling og en efterfølgende indbetaling. Er der foretaget en fejlagtig indbetaling til en ikkefradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring, vil denne indbetaling allerede efter gældende ret afgiftsfrit kunne overføres til en anden pensionsordning m.v., idet udbetalingen, der sker som led i overførslen, er afgiftsfri. Den indbetaling på denne anden pensionsordning m.v., der sker som led i overførslen, vil imidlertid efter gældende ret ikke blive anset for sket allerede på tidspunktet for indbetalingen til den ikkefradragsberettigede forsikring og med det beløb, der er indbetalt på den ikkefradragsberettigede forsikring. Da det foreslås, at dette skal være tilfældet for overførsler efter den foreslåede korrektionsregel, jf. nærmere herom nedenfor, foreslås fejlagtige indbetalinger til de nævnte ikkefradragsberettigede forsikringer omfattet af den foreslåede overførselsregel.

Det vil ligesom for tilbagebetalinger være en betingelse for overførsel, at det indbetalte beløb er indbetalt ved en fejl i forhold til aftalegrundlaget for pensionsordningen, herunder relevante overenskomster, firmaaftaler eller pensionsaftaler i øvrigt, eller at det indbetalte beløb er indbetalt ved en fejl i forhold til den konkrete aftale om indbetaling. Ligesom det er tilfældet for overførsel med Skatteforvaltningens godkendelse, vil der efter den foreslåede regel som udgangspunkt ikke kunne ske overførsel i tilfælde, hvor fejlen beror på pensionsopsparerens misforståelse af reglerne.

Overførsel vil kunne ske internt til en anden pensionsordning i det pågældende pensionsinstitut eller til en pensionsordning i et andet pensionsinstitut.

Efter den foreslåede overførselsregel vil der kunne ske overførsel ikke kun af fejlagtige indbetalinger til egentlige pensionsordninger, men også af fejlagtige indbetalinger til ikkefradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring. I en meget stor del af arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger bliver en lille del af de løbende indbetalinger således anvendt til ikkefradragsberettigede forsikringer i form af forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring. Resten af de løbende indbetalinger går til livrente m.v., ratepension og aldersopsparring. Med den foreslåede regel understøttes, at korrektion kan ske fuldt ud af den samlede arbejdsgiverindbetaling, uanset hvordan den er blevet fordelt på de forskellige pensions- og forsikringstyper internt i det enkelte pensionsinstitut.

Efter forslaget vil den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, blive anset for sket på tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med

det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

Dermed vil pensionsopsparerens skattemæssigt blive stillet som om, at korrektionsindbetalingen var sket på tidspunktet for den oprindelige indbetaling og med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

Det er ikke en betingelse, at den pensionsordning, der sker overførsel til, eksisterede på tidspunktet for den fejlagtige pensionsindbetaling. Den pensionsordning, der sker overførsel til, kan således godt oprettes i forbindelse med overførslen, idet den i givet fald skattemæssigt anses for oprettet på tidspunktet for den fejlagtige pensionsindbetaling.

Det foreslås, at det enkelte pensionsinstitut vil kunne vælge at overføre det fejlagtigt indbetalte beløb med eller uden afkast og omkostninger m.v. af beløbet fra indbetalingstidspunktet til overførselstidspunktet. Der kan således godt overføres et større beløb, end hvad der er indbetalt, hvilket vil være aktuelt, hvis der er optjent positivt pensionsafkast af indbetalingen frem til overførslen. Der vil omvendt ikke være noget til hinder for, at afkastet bliver på den afgivende pensionsordning.

Hvis der omvendt har været afholdt omkostninger, eller der har været negativt afkast af pensionsindbetalingen frem til overførslen, vil det kunne være aktuelt at overføre et mindre beløb end den fejlagtige indbetaling – som en konsekvens af de afholdte omkostninger eller det negative afkast, der kan henføres til pensionsindbetalingen. Der er ikke noget skattemæssigt til hinder for at overføre den fulde fejlagtige indbetaling uanset afholdte omkostninger eller negativt investeringsafkast af indbetalingen.

Uafhængigt af om det indbetalte beløb overføres med eller uden afkast og omkostninger m.v., foreslås afkastet ved overførsel at skulle medregnes i grundlaget for beregning af pensionsafkastskat efter de regler og principper, som gælder for overførsler efter pensionsbeskatningslovens § 41.

Det betyder, at ved overførsel af hele ordningen til et andet pensionsinstitut – dvs. i situationer, hvor den afgivende ordning alene er opbygget af en eller flere fejlindbetalinger, eller undtagelsesvist hvor negativt afkast har betydet, at hele ordningens værdi på overførselstidspunktet er mindre end det fejlagtigt indbetalte beløb – vil det modtagende pensionsinstitut skulle beregne og indeholde pensionsafkastskat af afkastet af det overførte beløb for hele overførselsåret. Det bemærkes i den forbindelse, at det afgivende pensionsinstitut efter gældende ret vil skulle beregne og indeholde pensionsafkastskat for året før overførselsåret.

Det afgivende pensionsinstitut vil efter reglerne i kapitel 3 i bekendtgørelse nr. 1138 af 22. oktober om visse regler i pensionsafkastbeskatningsloven, der gælder for overførsler efter pensionsbeskatningslovens § 41, og som vil blive udvidet til også at gælde overførsler efter den foreslåede overførselsregel, skulle videregive oplysninger til det modtagende institut, som sætter det modtagende institut i stand til at beregne pensionsafkastskatten for overførselsåret.

Ved deloverførsel af ordningen til et andet pensionsinstitut – dvs. i situationer, hvor der på den afgivende pensionsord-

ning bibeholdes midler, enten fordi der sker overførsel uden positivt afkast eller fordi den afgivende ordning ikke kun er opbygget af fejlindbetalinger – vil det afgivende pensionsinstitut skulle beregne og indeholde pensionsafkastskat af afkastet af det overførte beløb i overførselsåret frem til overførselstidspunktet. Det modtagende pensionsinstitut vil skulle beregne og indeholde pensionsafkastskat af afkastet af det overførte beløb fra overførselstidspunktet og året ud. Ligesom ved heloverførsler vil det afgivende pensionsinstitut efter gældende ret skulle beregne og indeholde pensionsafkastskat for året før overførselsåret.

Ved overførsel af en fejlagtig indbetaling efter den foreslåede regel skal den fejlagtige indbetaling ikke indberettes som en fradragsberettiget m.v. indbetaling på den afgivende ordning, ligesom en allerede foretagne indberetning af pensionsindbetalingen til denne ordning skal rettes, hvilket allerede følger af gældende ret. Samtidig skal der foretages indberetning af indbetalingen til den modtagende pensionsordning, i hvilken forbindelse pensionsinstituttet skal indberette indbetalingen som værende sket på tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, som fejlagtigt blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

Sker der overførsel efter den foreslåede regel internt i et pensionsinstitut, vil pensionsinstituttet have alle relevante oplysninger til brug for indberetningen, hvilket imidlertid ikke umiddelbart vil være tilfældet for det pensionsinstitut, der modtager en overførsel efter den foreslåede regel fra et andet pensionsinstitut. Det foreslås derfor, at det afgivende institut ved overførsel til et andet pensionsinstitut vil skulle give det modtagende institut besked om de oprindeligt foretagne indbetalingers størrelse, om tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for disse indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til fradrags- og bortseelsesberettigede pensionsordninger, og om det skattemæssige virkningstidspunkt for indbetalinger til aldersopsparinger og ikkefradragsberettigede forsikringer ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring.

Dette vil sætte det modtagende pensionsinstitut i stand til at foretage korrekt indberetning af de oprindeligt foretagne indbetalingers størrelse og om tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten af disse.

Ved overførsel til et andet pensionsinstitut vil overførslen skulle ske inklusive indeholdt arbejdsmarkedsbidrag, idet det er arbejdsgiverens indbetaling – som på indbetalingstidspunktet indeholder endnu ikke indeholdt arbejdsmarkedsbidrag – der overføres. Det betyder, at allerede indeholdt og indbetalt arbejdsmarkedsbidrag trækkes tilbage, og som en del af den »egentlige« pensionsindbetaling overføres til det modtagende pensionsinstitut. Uanset om den fejlagtige indbetaling overføres med eller uden afkast m.v., vil det være det oprindeligt indeholdte arbejdsmarkedsbidrag af fejlindbetalingen, der overføres til det modtagende pensionsinstitut.

Tilsvarende gælder eventuel kildeskat på 40 pct. af arbejdsgiverindbetalinger til aldersopsparing. En sådan indeholdt og indbetalt kildeskat vil kunne trækkes tilbage til det

afgivende pensionsinstitut og sammen med den »egentlige« pensionsindbetaling overføres til det modtagende pensionsinstitut.

Det modtagende pensionsinstitut vil herefter skulle indeholde arbejdsmarkedsbidrag af indbetalingen, som om indbetalingen var sket direkte fra arbejdsgiveren – det vil sige af det beløb, der fejlagtigt blev indbetalt til det afgivende pensionsinstitut, jf. det afgivende instituts besked til det modtagende pensionsinstitut om de oprindeligt foretagne indbetalings størrelse og om tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten m.v. af disse indbetalinger. Det indeholdte arbejdsmarkedsbidrag vil svare til det arbejdsmarkedsbidrag, som det afgivende pensionsinstitut overfører til det modtagende pensionsinstitut.

I situationer, hvor den fejlagtige indbetaling overføres til en anden pensionsordning i samme pensionsinstitut, vil det ikke være nødvendigt at trække allerede indeholdt og indbetalt arbejdsmarkedsbidrag. Der skal således indeholdes arbejdsmarkedsbidrag af alle indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, uanset om der er tale om pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer, rateopsparinger, aldersforsikringer, aldersopsparinger eller supplerende engangssummer. Det vil derimod være aktuelt at trække eventuel kildeskat på 40 pct. af arbejdsgiverindbetalinger til aldersopsparing tilbage til pensionsinstituttet ved overførsel af en fejlagtig indbetaling til aldersopsparing til en ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger i samme institut, jf. også det gældende princip for overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 8 og 9, af beløb, der er indbetalt til aldersopsparing, som overstiger beløbsgrænserne for indbetaling til aldersopsparing.

Det enkelte pensionsinstitut er efter skatteindberetningsloven og bekendtgørelse nr. 888 af 15. juni 2020 om skatteindberetning m.v. forpligtet til at foretage korrekt indberetning af pensionsindbetalinger. Det betyder, at hvis en indbetaling er blevet overført efter den foreslåede regel, skal en allerede foretagen indberetning af pensionsindbetalingen rettes. Det foreslås i den forbindelse, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om indberetningspligt for pensionsinstitutter vedrørende overførte beløb. Denne bemyndigelse vil kunne anvendes til at fastsætte regler om en særlig markering af rettelsesindberetninger og korrekte indberetninger, der foretages som følge af en overførsel efter den foreslåede regel.

En korrektion, der ikke opfylder betingelserne i den foreslåede § 22 F, vil fortsat kræve tilladelse fra Skatteforvaltningen efter den gældende praksis for korrektion af åbenlyse fejl.

2.2. Flytning af årets pensionsindbetalinger til andet pensionsinstitut

2.2.1. Gældende ret

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden

arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing i samme pensionsinstitut for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling, ligesom der ikke er bortseelsesret m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning.

Som pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, er formuleret, kan beløb, der er forfaldne, men ikke indbetalte i kalenderåret, ikke overføres, heller ikke selv om de indbetales før den nævnte frists udløb og derfor vil være bortseelsesberettigede i kalenderåret, jf. pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 3. pkt.

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden privat pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing i samme pensionsinstitut for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling, ligesom der ikke er fradragsret m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning. Som pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, er formuleret, kan præmier og bidrag til ordninger i forsikringsselskaber og pensionskasser, der er forfaldne, men ikke indbetalte i kalenderåret, ikke overføres, heller ikke selv om de indbetales før den nævnte frists udløb og derfor vil være fradragsberettigede i kalenderåret, jf. pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 3. pkt.

Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i en overførsel omfattet af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1 eller 2, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb eller den del af beløbet, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning, opgjort uden afkast m.v. af indbetalingen. Virkningen af overførslen er således, at pensionsopspareren i store træk bliver stillet som om, at pensionsindbetalingen allerede i første omgang var blevet indbetalt på den ordning, der sker overførsel til.

Det enkelte pensionsinstitut kan vælge at overføre beløbet til den anden pensionsordning med eller uden afkast m.v. af beløbet fra indbetalingstidspunktet til overførselstidspunktet, jf. pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 3.

Uafhængigt af om det indbetalte beløb overføres med eller uden afkast og omkostninger m.v., foreslås afkastet at skulle medregnes i grundlaget for beregning af pensionsafkastskat efter de regler og principper, som gælder for overførsler efter pensionsbeskatningslovens § 41. Der henvises til pkt. 2.1.2 i de almindelige bemærkninger til det tilsvarende forslag vedrørende flytninger af fejlagtige pensionsindbetalinger.

Pensionsbeskatningslovens § 53 A regulerer de skattemæssige vilkår for livsforsikringer, pensionskasseordninger og pensionsordninger i pengeinstitutter, der ikke er omfattet af de almindelige regler i pensionsbeskatningslovens afsnit 1, dvs. reglerne for de ovennævnte skattebegünstigede pensionsordninger. Pensionsbeskatningslovens § 53 A gælder også for pensionsordninger, hvor pensionsopspareren har

valgt at give afkald på skattemæssig behandling efter de almindelige regler.

Der er ikke fradrags- eller bortseelsesret for indbetalinger til pensionsordninger omfattet af § 53 A, men til gengæld er udbetalingerne skattefrie. Afkastet beskattes som kapitalindkomst.

Reglen i § 53 A er en opsamlingsbestemmelse til de almindelige regler i pensionsbeskatningsloven. Den omfatter således en bred vifte af forskellige pensions- og livsforsikringsprodukter, herunder gruppelivsforsikring, ligesom reglen også finder udbredt anvendelse på udstationerede borgere, der under udstationeringen ikke vil kunne udnytte bortseelsesretten for indbetalinger til almindelige livrenter og ratepensioner.

I forbindelse med en udstationering aftales det ofte, at der i stedet for en fortsat indbetaling til en bortseelsesberettiget pensionsordning under udstationeringen skal foretages indbetaling til en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A. I nogle tilfælde kommer § 53 A-ordningen imidlertid ikke på plads før et stykke tid inde i udstationeringsperioden, henset til at der ved en udstationering ofte vil være mange andre praktiske udfordringer at håndtere, både for arbejdsgiveren og for lønmodtageren. Det kan også forekomme, at § 53 A-ordningen er blevet aftalt allerede fra begyndelsen af udstationeringen, men at arbejdsgiveren eller lønmodtageren ikke med det samme får informeret pensionsinstituttet om, at indbetalingerne skulle være sket til en § 53 A-ordning.

Også i forbindelse med en indstationering vil det være relevant at overveje en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A i stedet for en bortseelsesberettiget pensionsordning. I en del tilfælde kommer § 53 A-ordningen imidlertid ikke på plads før et stykke tid ind i ansættelsesforholdet, nemlig først i forbindelse med et rådgivningsmøde, hvor skattereglerne knyttet til pensionsordningen gennemgås, i hvilket tilfælde det vil kunne vise sig at være mest hensigtsmæssigt for lønmodtageren, at der indbetales på en § 53 A-ordning i stedet for på den bortseelsesberettigede pensionsordning. I andre situationer er § 53 A-ordningen blevet aftalt mellem arbejdsgiveren og lønmodtageren allerede fra begyndelsen af indstationeringen, men imidlertid får arbejdsgiveren eller lønmodtageren ikke med det samme informeret pensionsinstituttet om, at indbetalingerne skulle være sket til en § 53 A-ordning. Arbejdsgiverens pensionsindbetalinger er derfor blevet placeret på en bortseelsesberettiget pensionsordning frem til dette tidspunkt.

Pensionsbeskatningslovens § 22 D gælder ikke flytning fra en pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing til pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A. I alle de ovenfor nævnte situationer vil de indbetalinger, der allerede er foretaget på en bortseelsesberettiget pensionsordning, efter gældende ret kun kunne overføres til en § 53 A-ordning med Skatteforvaltningens tilladelse efter den gældende praksis for korrektion af åbenlyse fejl, hvis indbetalingerne til den bortseelsesberettigede pensionsordning vel at mærke kan karakteriseres

som åbenlyse fejlindbetalinger, hvilket kun i nogle situationer vil være tilfældet, jf. ovenfor.

Det bemærkes, at de nævnte problemstillinger kun yderst sjældent vil opstå i relation til private pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A.

2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at gøre flyttemulighederne mere fleksible foreslås det for det første at ændre pensionsbeskatningslovens § 22 D, således at flytning af en pensionsindbetaling også vil kunne ske til et andet pensionsinstitut, og altså ikke kun inden for samme pensionsinstitut.

Det er eksempelvis ikke unormalt, at en firmapensionsaftale for en større virksomhed giver medarbejderen mulighed for at indbetale til både et pensionselskab og et pengeinstitut. Desuden tilbyder mange pengeinstitutter en kombineret opsparing til deres kunder, som består i, at kundens indbetalinger bliver fordelt mellem en ratepension i pengeinstituttet og en livsvarig livrente i et pensionselskab. Typisk har pengeinstituttet en aftale med et pensionselskab, som gør det muligt at formidle pensionselskabets livrenter sammen med pengeinstituttets egne produkter. Flytning mellem disse ordninger vil med den foreslåede ændring af pensionsbeskatningslovens § 22 D blive mulig.

Den foreslåede ændring skal også ses i lyset af den foreslåede regel om korrektion af fejlindbetalinger uden krav om godkendelse fra Skatteforvaltningen, jf. den foreslåede § 22 F i pensionsbeskatningsloven, hvor flytning af fejlagtige indbetalinger både kan ske inden for den enkelte pensionsinstitut og til andre pensionsinstitutter. Med den foreslåede ændring af § 22 D vil der dermed være overensstemmelse mellem flyttemulighederne efter § 22 D og den foreslåede § 22 F.

Når der efter gældende ret sker overførsel efter § 22 D internt i et pensionsinstitut, vil pensionsinstituttet have alle relevante oplysninger til brug for korrekt indberetning. Det vil imidlertid ikke umiddelbart være tilfældet for det pensionsinstitut, der modtager en overførsel fra et andet pensionsinstitut. Det foreslås derfor, at det afgivende institut ved overførsel til et andet pensionsinstitut efter den foreslåede udvidelse af § 22 D vil skulle give det modtagende institut besked om de oprindeligt foretagne indbetalingers størrelse, om tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for disse indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til fradrags- og bortseelsesberettigede pensionsordninger, og om tidspunktet for den skattemæssige virkning indbetalinger til aldersopsparinger.

Dette vil sætte det modtagende pensionsinstitut i stand til at foretage korrekt indberetning af de oprindeligt foretagne indbetalingers størrelse og om tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten m.v. af disse.

Det foreslås i den forbindelse og for det andet at præcisere § 22 D, således at det tydeligt fremgår, at der ikke er fradragsret m.v. for den oprindelige indbetaling til den afgivende pensionsordning, og således at det tydeligt fremgår,

at indbetalingen på den modtagende pensionsordning anses for sket på tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for indbetalingen til den afgivende pensionsordning. Det foreslås endvidere at udvide § 22 D, således at den ikke kun vil gælde beløb, der er indbetalt i kalenderåret, men også beløb, der med skattemæssig virkning for kalenderåret er indbetalt inden overførselsfristens udløb den 19. januar.

Med henblik på at håndtere de problemstillinger, der ofte opstår i forbindelse med arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, jf. ovenfor, foreslås det for det tredje at udvide pensionsbeskatningslovens § 22 D til også at gælde flytning fra en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparring til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A.

Det foreslås således, at beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparring, aldersforsikring, aldersopsparring eller supplerende engangssum, senest den 1. april i det følgende kalenderår helt eller delvist vil kunne overføres til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning omfattet af § 53 A for samme person hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Det foreslås, at den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, vil skulle anses for sket på tidspunktet for bortseelsesretten for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb eller den del af beløbet, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning. Det bemærkes, at fristen den 1. april i det følgende kalenderår er længere end den gældende frist i § 22 D, stk. 1 og 2, for overførsel mellem pensionsordninger med løbende udbetalinger, ratepensioner og aldersopsparring. Den længere frist for overførsel fra en pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparring til en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A understøtter, at den foreslåede flytteregel også vil komme de lønmodtagere til gavn, der ind- eller udstationeres i slutningen af året. Den gældende frist den 19. januar i § 22 D, stk. 1 og 2, for overførsel mellem pensionsordninger med løbende udbetalinger, ratepensioner og aldersopsparring fastholdes.

Med den foreslåede flytteregel vil pensionsoppareren blive stillet som om, at indbetalingen var sket på pensionsordningen omfattet af § 53 A allerede på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning. Det vil understøtte, at der er overensstemmelse mellem den skattemæssige behandling af pensionsindbetalingerne hos arbejdsgiveren og i pensionsinstituttet.

Det vil også understøtte en korrekt beregning af risikodækningen efter overførslen – med virkning tilbage til tidspunktet for bortseelsesretten for indbetalingen til den afgivende pensionsordning. Risikodækningerne beregnes ud fra kundens nettobehov og er således forskellige i henholdsvis bortseelsesberettigede pensionsordninger og pensionsordninger omfattet af § 53 A, henset til den forskellige

skattemæssige behandling af udbetalingerne af de to pensionstyper.

Endelig vil det understøtte, at beskatningen af afkastet af den overførte indbetaling sker korrekt i relation til, at afkastet i sin helhed vil være skattepligtigt som kapitalindkomst efter flytningen til pensionsordningen omfattet af § 53 A, jf. nærmere herom nedenfor.

Med henblik på korrekt skattemæssig behandling af den overførte indbetaling i alle henseender vil det efter forslaget være en betingelse for overførsel af den bortseelsesberettigede pensionsordning til den arbejdsgiveradministrerede pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, at arbejdsgiveren har behandlet de indbetalte beløb som indbetalinger til en pensionsordning omfattet af § 53 A. Pensionsinstituttet bør i denne situation være særligt opmærksom på dokumentation af arbejdsgiverens behandling af den overførte pensionsindbetaling.

Overførsel mellem skattebegünstigede pensionsordninger og pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A vil efter forslaget altid skulle ske med afkast og eventuelle omkostninger.

Dermed vil pensionsoppareren i videst muligt omfang blive stillet som om, at indbetalingen var sket på den rigtige pensionsordning fra begyndelsen, idet det bemærkes, at afkastet af de to pensionstyper beskattes forskelligt. Afkastet af skattebegünstigede pensionsordninger er således pensionsafkastskattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningsloven, mens afkastet af pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A beskattes som kapitalindkomst. Såfremt der var mulighed for, at afkastet kunne bibeholdes på den afgivende pensionsordning, ville pensionsoppareren ikke være stillet som om, at indbetalingen var sket på den rigtige pensionsordning fra begyndelsen.

Den foreslåede begrænsning af den foreslåede flyttemulighed til kun at gælde flytninger inden for det enkelte pensionsinstitut – i modsætning til overførsler mellem skattebegünstigede pensionsordninger, jf. § 22 D, som foreslås udvidet til også at omfatte overførsler til andre pensionsinstitutter – vil effektivt understøtte, at afkastet vil kunne opgøres og indberettes korrekt af pensionsinstituttet.

2.3. Justering og præcisering af reglerne for udbetaling af rateopsparring

2.3.1. Gældende ret

Efter gældende ret ophører adgangen til at foretage indskud til en rateopsparring, dvs. en ratepension oprettet i et pengeinstitut, med udgangen af det kalenderår, der ligger forud for det år, hvori første rateudbetaling vil finde sted. Der kan således ikke foretages indskud til rateopsparringen i det kalenderår, hvor udbetalingen af den pågældende rateopsparring påbegyndes. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 1, nr. 1, 3. pkt. Efter gældende ret er det derimod muligt at foretage indbetaling til en rateforsikring i et forsikringselskab eller i en pensionskasse i det kalenderår, hvor udbetalingen af den pågældende rateforsikring påbegyndes.

Ved udbetaling af en rateopsparing skal kontohaveren vælge ét af to mulige udbetalingsforløb, før rateudbetalingerne begynder, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 1 og 2. Kontohaveren kan således vælge et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb svarende til rateopsparingsens værdi ved kalenderårets begyndelse delt med det antal år, hvori der endnu ikke er foretaget udbetaling, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 1, eller et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden eller ved en forlængelse af udbetalingsperioden eller ændret udbetalingsforløb for den resterende udbetalingsperiode vil give lige store årlige rater, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2.

Opgørelsen efter § 11 A, stk. 2, nr. 2, foretages ved hvert kalenderårs begyndelse og beregnes som en annuitet på grundlag af rateopsparingsens værdi på dette tidspunkt, jf. § 11 A, stk. 3.

Hvis kontohaveren ønsker en del af rateopsparingen påbegyndt udbetalt, vil denne del af rateopsparingen uden afgiftsmæssige konsekvenser efter pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 1, nr. 3, kunne overføres til en nyoprettet rateopsparing, som så påbegyndes udbetalt efter de nævnte rateberegningsregler.

En deloverførsel er dog som hovedregel betinget af, at den oprindelige rateopsparing ikke er oprettet før 1983. Denne begrænsning forhindrer spekulation imod det såkaldte overgangsfradrag efter pensionsafkastbeskatningslovens § 10, hvorefter pensionsafkast af værdien af opsparing foretaget før 1983 er friholdt for pensionsafkastskat. Ud over en række nærmere angivne undtagelser hertil, jf. pensionsbeskatningslovens § 41, stk. 3, er der dog en række situationer, der ikke betragtes som egentlige deloverførsler. I den daværende skatteministers svar af 17. december 1992, jf. L 19, bilag 31, Folketingsåret 1992/93, på spørgsmål 28 fra Folketingets Skatteudvalg, til lovforslaget til lov nr. 1028 af 19. december 1992, hvor forbuddet mod deloverførsler af pensionsordninger oprettet før 1983 blev indført, blev det således anført, at er der tale om ændringer inden for en pensionsordning med løbende udbetalinger, f.eks. at en del af ordningen ændres til en straks begyndende livsvarig livrente, foreligger der efter gældende ret ikke en overførsel efter pensionsbeskatningsloven, og at lov nr. 1028 af 19. december 1992 ikke ændrede på dette. Dette princip om ændringer inden for en pensionsordning gælder også ratepensioner, der således kan deludbetales.

Beregningen af den årlige rateudbetaling af en sådan delvis udbetaling af rateopsparingen sker efter gældende praksis på baggrund af værdien ved kalenderårets begyndelse af den del af rateopsparingen, der er under udbetaling.

2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås for det første at ændre reglen om, at adgangen til at foretage indskud til en rateopsparing ophører med udgangen af det kalenderår, der ligger forud for det år, hvori første rateudbetaling vil finde sted. Det foreslås således, at

adgangen til at foretage indskud til en rateopsparing i pensionsøjemed først ophører, når første rateudbetaling finder sted.

Efter forslaget vil der således kunne foretages indskud til en rateopsparing i månederne frem til det tidspunkt på kalenderåret, hvor udbetalingen af den pågældende rateopsparing påbegyndes. Den foreslåede ændring vil skabe mere fleksibilitet for pensionsopparere, der skal på pension, idet de ikke behøver at udskyde påbegyndelsen af rateudbetalingen til året efter den sidste indbetaling på den pågældende rateopsparing. Ophævelsen vil samtidig skabe mere ens vilkår mellem pengeinstitutter og pensionselskaber, henset til at det efter gældende ret er muligt at foretage indbetaling til en rateforsikring i det kalenderår, hvor udbetalingen af den pågældende rateforsikring påbegyndes.

Det foreslås for det andet at tydeliggøre, at beregningen af den årlige rateudbetaling af en delvis udbetaling af en rateopsparing – hvor rateopsparingen er opdelt – foretages på baggrund af værdien ved kalenderårets begyndelse af den del af rateopsparingen, der er under udbetaling. Når der ved kalenderårets slutning skal beregnes nye rater for det kommende kalenderår, vil der tilsvarende blive taget udgangspunkt i værdien ved det nye kalenderårs begyndelse af den del af rateopsparingen, der er under udbetaling.

2.4. Justeringer af undtagelser til reglen om diskvalificerende pensionsudbetalinger

2.4.1. Gældende ret

Hvis en person påbegynder udbetalinger fra en ratepension, en pensionsordning med løbende udbetalinger eller en indeksordning, betales der af indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 54.200 kr. (2022-niveau), som sker i efterfølgende indkomstår, en afgift på 40 pct. af den del af det indbetalte beløb, der overstiger den lave indbetalingsgrænse på 5.500 kr. (2022-niveau). Sådanne udbetalinger benævnes ofte diskvalificerende pensionsudbetalinger. Der er tale om en værnsregel, som forhindrer, at eksisterende pensionsopsparing i form af ratepensioner og livrenter m.v. flyttes til aldersopsparing. Hvis det uden konsekvenser for mulighederne for indskud på aldersopsparing var muligt at påbegynde udbetaling af en ratepension eller livrente m.v., ville det være muligt at nedbringe eksisterende pensionsopsparing, som til sin tid kan føre til aftrapning af offentlige ydelser, og lade udbetalingerne finansiere indskuddene på aldersopsparing, der ikke medfører aftrapning.

I forbindelse med indførelsen af det aldersbetingede, forhøjede loft for indbetalinger til aldersopsparing, jf. lov nr. 1682 af 26. december 2017, blev der fastsat en virkningsregel, jf. den nævnte lovs § 8, stk. 9, hvorefter udbetalinger fra pensionsordninger med løbende udbetalinger, herunder invalidepensioner og ratepensioner, hvor udbetalingen er påbegyndt før den 1. april 2018, ikke anses som diskvalificerende udbetalinger. Det er således først pensionsudbetalinger, der påbegyndes den 1. april 2018 eller senere, der i det hele taget vil kunne anses som diskvalificerende udbetalinger.

Når en borger, der modtager en invalidepension, som er

påbegyndt udbetalt før den 1. april 2018, og som er oprettet i tilknytning til en livsvarig eller ophørende livrente (en livrente med invalidedækning), opnår folkepensionsalderen, ophører invalidepensionen typisk, hvorefter livrenten påbegyndes udbetalt. Udbetalingen af livrenten vil imidlertid blive anset som en diskvalificerende pensionsudbetaling, ligesom alle andre livrenter. Der kan også være tilfælde, hvor invalidepensionen er oprettet i tilknytning til en ratepension – når invalidepensionen ophører, påbegyndes ratepensionen typisk udbetalt, og også udbetalingen af denne vil blive anset som en diskvalificerende pensionsudbetaling.

Derimod vil livrenter og ratepensioner, der er påbegyndt udbetalt før den 1. april 2018, ikke diskvalificere ved opnåelsen af folkepensionsalderen.

Forskellige typer af pensionsudbetalinger fra ratepensioner, pensionsordninger med løbende udbetalinger og indeksordninger anses heller ikke som diskvalificerende pensionsudbetalinger, uanset at de er påbegyndt udbetalt den 1. april 2018 eller senere. Det gælder bl.a. udbetaling af invalidepension m.v., udbetaling af ægtefælle-, samlever- eller børnepension, udbetalinger af tjenestemandspension i en række tilfælde, udbetalinger fra ATP, herunder af supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister, der udbetales af ATP, og udbetalinger af bagatelagtig karakter. Disse undtagelserne er oplistet i pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7. Fællestrækket for disse undtagne udbetalingstyper er, at de beror på omstændigheder, som ikke vil kunne tilskrives et ønske om at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner.

Udbetaling af invalidepension anses ikke som en diskvalificerende pensionsudbetaling, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 1. Når en borger, der modtager en invalidepension, påbegynder udbetaling af denne i forbindelse med invaliditet, diskvalificerer udbetalingen således ikke. Men invalidepensionen vil typisk være oprettet i tilknytning til en livsvarig eller ophørende livrente, og når borgeren opnår folkepensionsalderen, vil invalidepensionen typisk ophøre, hvorefter livrenten påbegyndes udbetalt. Påbegyndelsen heraf vil blive anset som en diskvalificerende pensionsudbetaling. Der kan også være tilfælde, hvor invalidepensionen er oprettet i tilknytning til en ratepension, og udbetalingen ratepensionen i fortsættelse af invalidepensionen vil blive anset som en diskvalificerende pensionsudbetaling. Udbetaling af ratepensioner i forbindelse med invaliditeten, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 2 og 3, anses ikke som diskvalificerende, og de vil fortsætte med at være ikke diskvalificerende, når folkepensionsalderen opnås.

Udbetaling af supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister, der sker fra ATP, anses ikke som en diskvalificerende pensionsudbetaling, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 6, hvorefter udbetalinger, der sker fra ATP, ikke anses som diskvalificerende udbetalinger. Imidlertid kan en supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister også være oprettet i et forsikringselskab eller en pensionskasse, og udbetaling af en sådan supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister vil

ikke være omfattet af undtagelsen i pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 6, eller af andre af undtagelserne i § 25 A, stk. 7. Udbetalingen vil derfor blive anset som en diskvalificerende udbetaling.

På rene risikoforsikringer udbetales der bonus både løbende, og når risikoforsikringen udløber. Bonusen hidrører fra overskud på risiko, omkostninger og rente. Forsimplet kan det siges, at der er blevet indbetalt for meget i løbende præmie på den rene risikoforsikring. Baggrunden for, at bonusen udbetales kontant, er, at hvis den i stedet blev tilskrevet risikoforsikringens reserve, ville dette give anledning til meget store risikostigninger. Udbetaling af bonus er afgiftspligtig og anses derfor efter gældende ret som en diskvalificerende pensionsudbetaling, uagtet at udbetalingen ikke kan tilskrives et ønske om at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner. Efter gældende ret vil de nævnte bonusudbetalinger blive anset for diskvalificerende udbetalinger efter pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6.

I forbindelse med en lønmodtagers fratredelse tilbyder pensionsselskaberne ofte den fratrædte lønmodtager henstand på lønmodtagerens firmapensionsordning i en vis periode. Henstanden betyder, at pensionsordningen bliver præmiefri, og at de tilknyttede risikodækninger, f.eks. dødsfaldsdækning og invalidepension m.v., foreløbigt opretholdes mod en præmiebetaling, der tages fra den opsparede værdi på pensionsordningen mod betaling af pensionsafgift på 60 pct. Herefter anvendes nettobeløbet til betaling for de nævnte risikoforsikringer. Efter gældende ret vil en sådan afgiftspligtig hævning blive anset for en diskvalificerende udbetaling efter pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6.

2.4.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er et fællestræk for de beskrevne udbetalingstyper, at de beror på omstændigheder, som ikke vil kunne tilskrives et ønske om at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner, svarende til fællestrækket for de gældende undtagelser til diskvalificerende udbetalinger. Der foreslås derfor, at udbetalingstyperne ikke vil skulle anses som diskvalificerende pensionsudbetalinger:

Det foreslås for det første, at alderspension, dvs. livsvarig eller ophørende livrente, og ratepension, der påbegyndes udbetalt efter sidste udbetaling af en invalidepension, dog senest 70 dage efter denne sidste udbetaling, ikke vil skulle anses som en diskvalificerende udbetaling. Dermed vil sådanne udbetalinger af pension – i forlængelse af en invalidepension – blive behandlet på samme måde som udbetalinger af rateforsikringer og rateopsparinger, der er påbegyndt udbetalt i forbindelse med invaliditet.

Med den foreslåede ændring vil heller ikke livsvarig og ophørende livrente og ratepension, der udbetales i fortsættelse af en invalidepension, der er påbegyndt udbetalt før den 1. april 2018, skulle anses som en diskvalificerende udbetaling. Dermed vil sådanne udbetalinger, blive behandlet på

samme måde som udbetalinger af pensionsordninger, der er påbegyndt udbetalt før den 1. april 2018.

Det bemærkes, at fristen er foreslået fastsat til 70 dage for at tage højde for de situationer, hvor invalidepensionen betales månedligt forud, mens ratepensionen eller livrenten udbetales månedligt bagud, og hvor der dermed vil kunne gå ca. 2 måneder mellem sidste udbetaling af invalidepensionen og første udbetaling af ratepensionen eller livrenten.

Det foreslås for det andet, at udbetaling af supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister, der er oprettet i et forsikringselskab eller en pensionskasse, ikke vil skulle anses som en diskvalificerende udbetaling. Dermed vil udbetalinger af supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister ikke blive anset som diskvalificerende pensionsudbetalinger, uanset om de udbetales af ATP, et forsikringselskab eller en pensionskasse.

Det foreslås for det tredje, at udbetaling af bonus på rene risikoforsikringer ikke vil skulle anses som en diskvalificerende udbetaling. Det gælder både udbetaling af bonus ved forsikringsophør og aftalte kontante bonusudbetalinger.

Endelig foreslås det, at udbetaling af pensionsmidler til dækning af betaling for ikkefradrags- eller bortseelsesberettigede risikodækninger i forbindelse med fratrædelse, herunder til ikkefradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring, ikke vil skulle anses som en diskvalificerende udbetaling.

2.5. Forhindring af skattetænkning i visse pensionsordninger, der er oprettet før 1992, børneopsparinger og selvpenionseringskonti

2.5.1. Gældende ret

Adgangen til placering af noterede kapitalandele og unoterede andele i alternative investeringsfonde, blev ved bekendtgørelse nr. 2269 af 29. december 2020 om visse skattebegünstigede opsparingsformer i pengeinstitutter (herefter puljepensionsbekendtgørelsen) ophævet pr. 1. januar 2021.

Baggrunden herfor var, at adgangen til placering af de nævnte kapitalandele m.v. i aldersopsparing kunne udnyttes til skattetænkning, hvis der var tale om, at aldersopsparingsdepotet direkte eller indirekte indeholdt kapitalandele m.v. i det selskab, som pensionsoppareren selv er ansat i, og særligt hvor selskabets overskud primært hidrører fra personligt arbejde. Det skyldes, at udbetalinger fra aldersopsparing ikke beskattes, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 1, såfremt udbetalingerne sker efter opnåelsen af pensionsudbetalingsalderen, og alene afgiftsbelægges med 20 pct., såfremt udbetalingerne sker før dette tidspunkt.

Forbuddet, som følger af puljepensionsbekendtgørelsens § 24, omfatter unoterede kapitalandele, unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, jf. § 9 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter med tilladelse, jf. § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Forbuddet i puljepensionsbekendtgørelsens § 24 omfatter også unoterede andele i alternative investeringsfonde, der

forvaltes af en registreret forvalter af alternative investeringsfonde fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når forvalteren har fået tilladelse i henhold til regler, der gennemfører direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde.

Puljepensionsbekendtgørelsens § 24 omfatter efter sin ordlyd imidlertid ikke unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter i et land uden for Den Europæiske Union, medmindre der er tale om en registreret forvalter af alternative investeringsfonde fra et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller en forvalter fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når forvalteren har fået tilladelse i henhold til regler, der gennemfører direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde.

Finanstilsynet vil ændre puljepensionsbekendtgørelsen, således at det tydeligt kommer til at fremgå af bekendtgørelsen, at forbuddet også gælder unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område.

Puljepensionsbekendtgørelsen gælder ikke for pensionsordninger i pengeinstitutter med hjemsted i et andet land inden for EU/EØS end Danmark, der i hjemlandet har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed, og som af Skatteforvaltningen i henhold til pensionsbeskatningslovens § 15 C er godkendt til at udbyde skattebegünstigede pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1, herunder aldersopsparing.

Der er derfor for godkendte udenlandske aldersopsparinger fastsat et forbud mod placering af unoterede kapitalandele m.v. direkte i pensionsbeskatningslovens § 12. Forbuddet for disse udenlandske aldersopsparinger svarer til det gældende forbud i puljepensionsbekendtgørelsens § 24 for danske aldersopsparinger.

Pensionsbeskatningslovens § 53 A regulerer de skattemæssige vilkår for livsforsikringer, pensionskasseordninger og pensionsordninger i pengeinstitutter, der ikke er omfattet af de almindelige regler i pensionsbeskatningslovens kapitel 1, herunder først og fremmest for pensionsordninger oprettet i udlandet. Der er ikke fradrag for indbetalinger til pensionsordninger omfattet af § 53 A, men til gengæld er udbetalingerne skattefrie. Afkastet beskattes som kapitalindkomst.

Pensionsbeskatningslovens § 53 A blev ved lov nr. 569 af 24. juni 1992 indsat som supplement til den dagældende regel i pensionsbeskatningslovens § 50, hvorefter engangsudbetalinger m.v. fra livsforsikringer m.v. omfattet af denne regel ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, ligesom afkastet er skattefrit. Er livsforsikringen

m.v. oprettet i et dansk pensionsinstitut vil afkastet af pensionsformuen dog være undergivet pensionsafkastbeskatning på 15,3 pct.

I henhold til pensionsbeskatningslovens § 53 skal der ske afkastbeskatning, når forsikringsbegivenheden er indtrådt. Afkastet beskattes i givet fald som kapitalindkomst.

Med pensionsbeskatningslovens § 53 A blev der indført beskatning af afkastet med virkning for ordninger oprettet, erhvervet eller ændret den 18. februar 1992 eller senere.

Forsikrings- eller pensionsordninger, der er omfattet af den dagældende pensionsbeskatningslovs § 50, er fortsat omfattet af den dagældende § 50, forudsat at forsikrings-/pensionsordningen er oprettet før den 18. februar 1992. Ved lov nr. 429 af 26. juni 1998 blev pensionsbeskatningslovens § 50 helt ophævet, men finder dog fortsat anvendelse, forudsat at forsikrings-/pensionsordningen er oprettet før den 18. februar 1992. Reglerne i puljepensionsbekendtgørelsen gælder ikke for disse ordninger.

Personer, der var fyldt 18 år, men ikke 50 år, kunne frem til den 2. juni 1998 oprette én selvpensioneringskonto i et pengeinstitut. Det har ikke siden den 2. juni 1998 været muligt at oprette selvpensioneringskonti, men der kan fortsat indskydes på eksisterende selvpensioneringskonti. Der kan hvert år af kontohaveren efter eget valg indskydes beløb på kontoen dog maksimalt 3.000 kr. og kun indtil 40.000 kr. i alt.

Indeståendet på en selvpensioneringskonto kan hæves når som helst, men skal hæves på én gang. Hvis der sker delhævning af indeståendet, er selvpensioneringskontoen frigivet i sin helhed. Det indebærer, at kontoen herefter er en almindelig bankkonto.

Der er ikke fradrag for indskuddene, men til gengæld er udbetalingen af selvpensioneringskontoen skattefri. Afkastet af indeståendet på selvpensioneringskontoen beskattes som pensionsafkast efter pensionsafkastbeskatningsloven. Puljepensionsbekendtgørelsens placeringsregler gælder også selvpensioneringskonti.

Et barns forældre og bedsteforældre m.v. kan oprette en børneopsparing til barnet. Barnet er kontohaver. Der kan årligt indbetales maksimalt 6.000 kr. på børneopsparingen, og der kan i alt indbetales 72.000 kr. Der kan ved oprettelsen af børneopsparingen tidligst aftales udbetaling af indeståendet på et tidspunkt mindst 7 år efter oprettelsen, og tidligst når barnet fylder 14 år, og senest i det år, hvor barnet fylder 21 år. På det aftalte tidspunkt frigives det indestående beløb på børneopsparingen skattefrit. Der er dermed som udgangspunkt ikke mulighed for at foretage hverken hel eller delvis udbetaling af børneopsparingen før bindingsperiodens udløb. Hvis barnet dør i bindingsperioden eller i tilfælde af diagnosticeret livstruende sygdom hos barnet, kan der dog ske udbetaling før bindingsperiodens udløb.

Der er ikke fradrag for indskud til børneopsparing, og udbetalingen af børneopsparingen er skattefri. Afkastet af indeståendet på børneopsparingen er skattefrit. Puljepensionsbekendtgørelsens placeringsregler gælder også børneopsparinger.

Efter gældende ret sidestilles udlodninger af aktier fra en pensionsordning med anskaffelse, og som anskaffelsessum anses værdien på udlodningstidspunktet. Indskud af aktier på en pensionsordning sidestilles med afståelse, og som afståelsessum anses værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages.

Det følger af, at aktierne, når de er placeret i en pensionsordning, i skattemæssig henseende anses som værende adskilt fra pensionsopparerens øvrige formue. Afkastet af aktierne beskattes således efter reglerne i pensionsafkastbeskatningsloven, hvis der er tale om skattebegünstigede pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit 1. Hvis der i stedet er tale om pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, beskattes afkastet som tidligere nævnt som kapitalindkomst, mens afkastet af pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 B er skattefrit. Pensionsordninger omfattet af § 53 B er vandrende arbejdstagers pensionsordninger, som er oprettet i udlandet før arbejdstagerens tilflytning til Danmark, hvor der har været fradrags- eller bortseelsesret for samtlige indbetalinger før tilflytningen. Udbetalinger, der hidrører fra disse indbetalinger, er skattepligtige til Danmark. Indbetalinger til en pensionsordning omfattet af § 53 B under opholdet i Danmark er ikke fradrags- eller bortseelsesberettiget, men til gengæld er udbetalinger, der hidrører fra disse indbetalinger skattefri.

Personer med de nævnte pensionsopsparinger m.v. beskattes således ikke to gange af den samme aktiegevinst, ligesom der ikke er fradrag to gange for det samme tab.

Dette princip er lovfæstet i aktieavancebeskatningslovens § 32, som efter sin ordlyd omfatter pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit 1, børneopsparinger, selvpensioneringskonti og aktiesparekonti, men finder i praksis også anvendelse for indskud på og udlodninger fra pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, § 53 A og § 53 B.

Efter tilsvarende princip sidestilles udlodninger af fordringer fra en pensionsordning med erhvervelse, og som anskaffelsessum anses værdien på udlodningstidspunktet. Indskud af en fordring på en pensionsordning sidestilles med afståelse, og som afståelsessum anses værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages. Dette princip er lovfæstet i kursgevinstlovens § 35, som efter sin ordlyd omfatter pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit 1, børneopsparinger, selvpensioneringskonti og aktiesparekonti, men finder i praksis også anvendelse for indskud på og udlodninger fra pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, § 53 A og § 53 B.

2.5.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Den mulighed for skattetænkning, der bestod i adgangen til placering af unoterede kapitalandele m.v. i aldersopsparing, hvis der var tale om, at aldersopsparingsdepotet direkte eller indirekte indeholdt kapitalandele m.v. i det selskab, som pensionsoppareren selv er ansat i, og særligt hvor selskabets overskud primært hidrører fra personligt arbejde,

består fortsat for pensionsordninger omfattet af den hidtidige § 50 i pensionsbeskatningsloven, dvs. ordninger oprettet før den 18. februar 1992, idet puljepensionsbekendtgørelsen ikke gælder disse ordninger.

Da engangsudbetalinger m.v. fra disse ordninger ligesom udbetalinger af aldersopsparinger er skattefrie, og da afkastet enten er skattefrit eller alene pensionsafkastskattepligtigt, er der mulighed for skattetækning, hvis der i en pensionsordning omfattet af den hidtidige § 50 i pensionsbeskatningsloven er placeret noterede kapitalandele m.v. i det selskab, som pensionsopspareren selv er ansat i, og særligt hvor selskabets overskud primært hidrører fra personligt arbejde.

Pensionsopspareren kan således indrette sig sådan, at resultatet af arbejdsindsatsen alene beskattes med selskabsskat og pensionsafkastskat, hvis der er tale om en dansk § 50-ordning, og alene med selskabsskat, hvis der er tale om en udenlandsk pensionsordning. Var arbejdet i stedet blevet honoreret med løn, ville marginalskatteprocenten være på op til ca. 56 pct.

For at forhindre skattetækning i pensionsordninger omfattet af den hidtidige § 50 i pensionsbeskatningsloven foreslås det at indføre et forbud mod at have noterede kapitalandele m.v. placeret i de nævnte pensionsordninger. Det foreslåede forbud svarer til det forbud, som følger af puljepensionsbekendtgørelsens § 24 med den af Finanstilsynet planlagte ændring vedrørende noterede andele, som forvaltes af en forvalter i et land uden for Den Europæiske Union.

Den beskrevne mulighed for skattetækning ved placering af noterede kapitalandele m.v. i aldersopsparinger består ligeledes i selvpensioneringskonti og børneopsparinger.

Selvpensioneringskonti kan således fortsat udnyttes til den beskrevne skattetækning, da udbetalinger fra selvpensioneringskonti ligesom for aldersopsparinger ikke beskattes ved udbetaling. En person med en selvpensioneringskonto kan således indrette sig, sådan at resultatet af arbejdsindsatsen alene beskattes med selskabsskat og pensionsafkastskat, dvs. samlet med ca. 34 pct. Var arbejdet i stedet blevet honoreret med løn, ville marginalskatteprocenten være på op til ca. 56 pct.

Puljepensionsbekendtgørelsen vil derfor blive ændret, så det ikke længere er muligt at have de nævnte noterede værdipapirer placeret i selvpensioneringskonti. I forlængelse heraf foreslås der med nærværende forslag indført en tidsbegrænset mulighed i pensionsbeskatningsloven for at udtage de nævnte noterede værdipapirer fra selvpensioneringskonti uden at selvpensioneringskontiene anses for frigivet i deres helhed.

Også børneopsparinger kan udnyttes til den beskrevne skattetækning. Her er den skattemæssige fordel større end ved selvpensioneringskonti, da afkastet af børneopsparingskonti er skattefrit. Resultatet af arbejdsindsatsen vil således alene blive beskattet med selskabsskat, dvs. med 22 pct. Skattetækningen vil ikke direkte være til gavn for den person, der arbejder i virksomheden, men til gavn for børn/børnebørn. Forældre/bedsteforældre kan oprette såvel pensionsopsparinger som børneopsparinger til deres børn/børne-

børn. Selv om der samlet set kun kan indbetales 72.000 kr. på en børneopsparing, kan forældre/bedsteforældre således supplere børneopsparingen med pensionsopsparing til barnet. Dermed kan barnets samlede opsparing (børneopsparing plus pensionsopsparing) i ét institut godt overstige de 500.000 kr., som er den nødvendige minimumsopsparing for at placere opsparingen i unoterede aktier.

Ved at oprette både en tilstrækkeligt stor ratepension og en børneopsparing kan forældre via børneopsparingen på et barns vegne købe aktier i et selskab, hvor de selv eller et familiemedlem arbejder og har indflydelse på aflønningen. Derefter kan løn konverteres til overskud i virksomheden, der udbetales som afkast på barnets unoterede aktier i selskabet. Det indebærer en beskatning på kun 22 pct. Hvis arbejdsindsatsen var udbetalt som løn til familiemedlemmet, ville lønnen blive beskattet med op til 56 pct.

Puljepensionsbekendtgørelsen vil derfor blive ændret, så det ikke længere er muligt at have de nævnte unoterede værdipapirer placeret i børneopsparinger. I forlængelse heraf foreslås der med nærværende forslag indført en tidsbegrænset mulighed i pensionsbeskatningsloven for at udtage de nævnte unoterede værdipapirer fra børneopsparinger, uanset at bindingsperioden ikke er udløbet.

Endvidere foreslås det at udvide pensionsbeskatningslovens forbud mod placering af unoterede kapitalandele m.v. i godkendte udenlandske aldersopsparinger, således forbuddet også gælder unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område.

Finanstilsynet vil fastsætte en afviklingsfrist den 1. juli 2022 for eksisterende placeringer af unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område.

En pensionsopsparer, der har placeret aldersopsparingsmidler i de nævnte andele, vil skulle tage skridt til at afvikle placeringen af disse andele. Det vurderes ikke i alle situationer at være muligt at afhænde andelene til tredjemand, og har pensionsopspareren ikke selv likviditet til at købe andelene ud af aldersopsparingsdepotet for frie midler, vil eneste mulighed for at afvikle placeringen være at udlodde de unoterede andele fra depotet til pensionsopsparerens frie midler. Det foreslås derfor, at udbetalinger i form af udlodninger til pensionsopspareren af unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, der sker fra og med den 1. januar 2022 til og med den 30. juni 2022, vil være afgiftsfri, også selvom udlodningerne sker før opnåelsen af pensionsudbetalingsalderen.

Endelig foreslås det at lovfæste princippet om, at udlodninger af aktier og fordringer fra en pensionsordning sidestilles med erhvervelse, og værdien på udlodningstidspunktet anses som anskaffelsessum, og princippet om, at indskud af en aktie eller fordring på en pensionsordning sidestilles

med afståelse, mens værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages, anses som afståelsessum, også når der er tale om pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, § 53 A og § 53 B.

2.6. Præciseringer og justeringer af reglerne for fradrags- og bortseelsesret m.v. for præmier og bidrag til pensionsordninger

2.6.1. Gældende ret

Efter pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, har bidrag og præmier til aldersforsikring og supplerende engangssum skattemæssig virkning på forfaldtidspunktet i det omfang, at de indbetales senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår. Forfaldne bidrag eller præmier, der bliver betalt senere end den 1. april i kalenderåret efter det kalenderår, hvor præmien eller bidraget er forfaldet, har skattemæssig virkning på indbetalingstidspunktet. Efter pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, er der bortseelsesret for indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger med løbende udbetalinger og ratepensioner. Det betyder, at indbetalingerne ikke medregnes ved opgørelsen af den ansattes skattepligtige indkomst. Indbetalingen fragår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det år, hvor der indbetales til pensionsordningen. Bortseelsesretten gælder også de i kalenderåret forfaldne bidrag og præmier, der indbetales senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår.

Fristen den 1. april i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, § 18, stk. 1, og § 19, stk. 1, gælder, uanset om den 1. april er en banklukkedag, dvs. en lørdag, søndag eller en af forårets helligdage.

For en forudlønnet lønmodtager forfalder løn og eventuelt pensionsbidrag heraf for en given måned normalt til betaling ultimo måneden før. Det gælder også ved årsskifte, således at løn og eventuelt pensionsbidrag heraf for januar normalt forfalder til betaling i december måned.

Arbejdsgiverbidrag og -præmier til forudlønnede arbejdstageres pensionsordninger, der sammen med lønnen for januar måned forfalder til betaling for arbejdsgiveren ultimo december, er bortseelsesberettigede for arbejdstageren i januar, således at periodiseringen af lønnen og pensionsbidraget eller -præmien for januar følges ad, uanset om arbejdsgiverens indbetaling af pensionsbidraget for januar sker sammen med december-lønnen ultimo december eller med forsinkelse senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår. Dette fremgår dog ikke klart af pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1.

2.6.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Hvis den 1. april falder på en banklukkedag, vil nogle pensionsindbetalere på grund af de eksisterende betalings-systemer foretage betaling senere end den 1. april. Hvis indbetalingerne eksempelvis sker via Betalingsservice, vil indbetalingen via Betalingsservice først ske den næstkommende hverdag, og i de tilfælde, hvor den 1. april falder i en weekend, forlader betalingen dermed først pensionsindbetalerens konto den 2. eller 3. april. Det betyder, at en

indbetaling af en præmie eller et bidrag til en pensionsordning, der er forfalden i det foregående kalenderår, og som alene pga. betalingssystemerne de facto først betales førstkommande bankdag efter den 1. april, først får skattemæssig virkning i året efter det kalenderår, hvor præmien eller bidraget er forfaldent.

Det er ikke rimeligt, at en indbetaling, der alene pga. betalingssystemerne først betales førstkommande bankdag efter den 1. april, først får skattemæssig virkning i året efter det kalenderår, hvor præmien eller bidraget er forfaldent. Fristreglen den 1. april foreslås derfor justeret, således at hvis den 1. april er en banklukkedag, forlænges fristen for indbetaling til den førstkommande bankdag efter den 1. april.

For så vidt angår bortseelsesberettigede pensionsindbetalinger til forudlønnede lønmodtagere vil det være hensigtsmæssigt, at det af pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, tydeligt fremgår, at periodiseringen af lønnen og pensionsbidraget eller -præmien for forudlønnede følges ad, uanset om arbejdsgiverens indbetaling sker sammen med december-lønnen eller med forsinkelse senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår.

Det foreslås derfor i overensstemmelse hermed at præcisere § 19, stk. 1, således at ovenstående tydeligt fremgår af bestemmelsen.

2.7. Præcisering af lempelsesreglerne for pensionsinstitutter m.v.

2.7.1. Gældende ret

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 20, stk. 1, kan pensionsinstitutter få lempelse for udenlandsk skat i pensionsafkastskatten efter reglerne i ligningslovens § 33, stk. 1 og 2. Efter ligningslovens § 33 F, stk. 1, 1. pkt., finder bestemmelsen anvendelse på lempelse for udenlandsk skat efter ligningslovens § 33. Ligningslovens § 33 F finder derfor også anvendelse ved beregning af lempelse i pensionsafkastskatten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 20.

Efter ligningslovens § 33 F, stk. 1, skal der i forbindelse med beregning af lempelse for dobbeltbeskatning efter ligningslovens § 33 eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst foretages lempelse efter det såkaldte nettoprincip. Nettoprincipet indebærer, at udenlandsk indkomst ved lempelsesberegningen skal fratrækkes de udgifter, der anses for at vedrøre den udenlandske indkomst. Dog skal udgifter, der ikke kan henføres til enten den danske eller den udenlandske indkomst, fordeles efter forholdet mellem den danske og den udenlandske bruttoindkomst, jf. ligningslovens § 33 F, stk. 2. Konsekvensen af reduktionen af den udenlandske indkomst er, at lempelsen i den danske skat reduceres tilsvarende.

Skatterådet har i et bindende svar af 24. januar 2017 (SKM2017.114.SR) om lempelse i pensionsafkastskatten for livsforsikringsselskaber afgjort, at der ved opgørelsen af den udenlandske indkomst efter ligningslovens § 33 F ikke skal ske fradrag for individuelle hensættelser og direkte udbetalinger af indkomstårets formueafkast til de enkelte pensionsopsparere. Skatterådet fandt dog, at der for beløb,

der hensættes individuelt til ikkepensionsafkastskattepligtige ordninger, og beløb, der hensættes individuelt til pensionsafkastskattepligtige ordninger, og som relaterer sig til den del af opsparingen, der er foretaget før den 1. januar 1983, og som derfor er skattefri efter pensionsafkastbeskatningsloven, skal foretages et forholdsmæssigt fradrag efter principperne i ligningslovens § 33 F, stk. 2, når den lempelsesberettigede udenlandske indkomst opgøres.

Landsskatteretten har efterfølgende i afgørelse af 28. juni 2017 (SKM2017.510.LSR) fulgt Skatterådets afgørelse for så vidt angår beregning af lempelse for udenlandsk skat i pensionsafkastskatten for pensionskasser m.v.

2.7.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Skatterådet har i forlængelse af det bindende svar (SKM2017.114.SR) anbefalet, at det overvejes at præcisere lempelsesreglerne for pensionsinstitutter. Skatteministeriet finder ligesom Skatterådet, at der i lyset af de seneste afgørelser kan være behov for at præcisere reglerne for lempelsesberegningen efter pensionsafkastbeskatningsloven. Det foreslås derfor, at lempelsesreglerne præciseres for både pensionsinstitutter og for individuelle ordninger i pengeinstitutter m.v. og kapitalpensionsfonde.

Med de foreslåede præciseringer vil gældende regler blive tydeliggjort. Det vil således blive præciseret, at der for skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven skal ske en forholdsmæssig nedsættelse af pensionsinstituttets lempelsesberettigede udenlandske indkomst med hensættelser og udbetalinger af indkomstårets formueafkast til ikkepensionsafkastskattepligtige ordninger.

Der vil desuden skulle foretages en forholdsmæssig nedsættelse af pensionsinstituttets lempelsesberettigede udenlandske indkomst med hensættelser og udbetalinger af indkomstårets formueafkast til ordninger, der er fritaget for pensionsafkastskat, fordi pensionsoppareren ikke er fuldt skattepligtig til Danmark, eller er fuldt skattepligtig til Danmark, men er hjemmehørende i en fremmed stat ifølge en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Herudover vil der skulle ske en forholdsmæssig nedsættelse af pensionsinstituttets lempelsesberettigede udenlandske indkomst med beløb, der hensættes til pensionsafkastskattepligtige ordninger, og som relaterer sig til den del af opsparingen, der er foretaget før den 1. januar 1983 og som derfor er skattefritaget efter pensionsafkastbeskatningsloven. Dette vil også gælde for individuelle ordninger i pengeinstitutter m.v. og kapitalpensionsfonde.

Præciseringerne omfatter både beregningen af lempelsen i pensionsafkastskatten for pengeinstitutordninger m.v., ordninger i kapitalpensionsfonde, pensionskasser og lign., livsforsikringselskaber og andre pensionsinstitutter, der beskattes på institutniveau efter pensionsafkastbeskatningsloven. Præciseringerne svarer til gældende regler.

Herudover foreslås der foretaget en mindre teknisk præcisering af lempelsesbestemmelsen i pensionsafkastbeskatningslovens § 20, stk. 3. Med den foreslåede præcisering

tydeliggøres det, at uudnyttet lempelse efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst kan fremføres til modregning i efterfølgende års positive pensionsafkastskat på samme måde som uudnyttet lempelse beregnet efter pensionsafkastbeskatningslovens § 20, stk. 1 og 2. Dette svarer til gældende praksis.

2.8. Beskatning af indregnet fortjeneste, kickback og lign.

2.8.1. Gældende ret

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 9, stk. 2, har bl.a. pensionskasser m.v. og pensionsopsparere med såkaldte markedsrenteprodukter fradrag for formueforvaltningsomkostninger. Formueforvaltningsomkostninger er de omkostninger, der afholdes i forbindelse med pensionsinstituttets investeringsvirksomhed, dvs. omkostninger forbundet med at investere de pensionsberettigedes opsparring, f.eks. betaling til eksterne formueforvaltere for investering i værdipapirer, depotgebyrer, ekstern investeringsrådgivning, drift af særlige it-systemer til overvågning af investeringer og handel med værdipapirer, omkostninger til intern porteføljepleje og overvågning af eksterne formueforvaltere m.v.

Livsforsikringselskaber har ikke fradrag for formueforvaltningsomkostninger ved opgørelsen af institutbeskatningen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, da der efter denne bestemmelse sker en beskatning af nettoafkastet, hvorfor et direkte fradrag for formueforvaltningsomkostninger ville medføre et dobbeltfradrag.

Hvis pensionsopsparingen er en såkaldt markedsrenteordning, foretages fradraget i stedet i pensionsopparernes individuelle beskatningsgrundlag opgjort efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 eller 4 a, jf. § 9, stk. 2, 2. pkt. Markedsrenteordninger er forsikringer uden ret til rentebonus som f.eks. unit-link ordninger, hvor pensionsoppareren har direkte indflydelse på investeringen af pensionsmidlerne, og hvor pensionsopparernes afkast i den rene udgave følger de faktiske investeringer.

Det individuelle fradrag for formueforvaltningsomkostninger for markedsrenteordninger blev indført med lov nr. 1339 af 19. december 2008. Det var forudsat i bemærkningerne, at der ikke var tale om en udvidelse af fradragets retten for markedsrenteordninger, men blot en omplacering af fradragets retten fra pensionsinstituttet til pensionsopparerne, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, L 41, side 1045. Bestemmelsen omplacerede fradraget for formueforvaltningsomkostninger for markedsrenteprodukter fra pensionsinstituttet til instituttets pensionsopparere med markedsrenteprodukter.

Ifølge et bindende svar (SKM2018.16.SR) har pensionsopparere med markedsrenteordninger i livsforsikringselskaber fradrag for betaling af fortjenstmargen, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 9, stk. 2. Ved fortjenstmargen forstås i denne sammenhæng en form for tillæg til de faktiske formueforvaltningsomkostninger, som udgør livsforsikringselskabets fortjeneste på forvaltning af pensionsopparernes formue (indregnet fortjeneste). Fortjenstmargen har således en anden betydning i det bindende svar, end det har i §

68 i bekendtgørelse nr. 937 af 27. juli 2015 om finansielle rapporter for forsikringsselskaber og tværgående pensionskasser. Det bindende svar skal ses i sammenhæng med, at pensionsopsparernes betaling af fortjenstmargen til livsforsikringsselskaberne vil medføre en tilvækst i egenkapitalen, der selskabsbeskattes. Det er dog en betingelse for fradraget, at fortjenstmargen ikke på et senere tidspunkt tilbageføres fra livsforsikringsselskabet til pensionsopsparerne.

I det bindende svar bemærkes, at der ikke er taget stilling til, om en fortjenstmargen på formueforvaltningsomkostninger er fradragsberettiget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 9, stk. 2, for markedsrenteordninger i pensionskasser, da der i dette tilfælde i givet fald vil ske en egenkapitalopbygning, som hverken selskabsbeskattes eller pensionsafkastbeskattes.

Af det bindende svar fremgår endvidere, at pensionskasser og lign. på institutniveau udelukkende kan fradrage de faktisk afholdte formueforvaltningsomkostninger efter pensionsafkastbeskatningslovens § 9, stk. 2, ved opgørelsen af instituttets beskatningsgrundlag efter § 7, og at der derfor ikke kan fradrages en fortjenstmargen, som lægges oven i de faktisk afholdte omkostninger. Dette var også tilfældet i de regler, der gjaldt før 2010.

2.8.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Pensionsafkastbeskatningsloven indeholder ikke en specifik regulering af den skattemæssige behandling af fortjenstmargen (indregnet fortjeneste), kickback og lign.

I det bindende svar SKM2018.16.SR har Skatterådet udtalt sig om den skattemæssige behandling af markedsrentekunders betaling af fortjenstmargen på formueforvaltningsomkostninger til et livsforsikringsselskab. Efter denne afgørelse skal betaling af fortjenstmargen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 9, stk. 2, behandles forskelligt afhængigt af, om en markedsrentekunde har sin ordning i en pensionskasse eller et livsforsikringsselskab. Det gøres desuden til en betingelse for fradraget for fortjenstmargen for markedsrentekunder i livsforsikringsselskaber, at fortjenstmargen ikke efterfølgende overføres til pensionsopsparerne, da der i så fald er risiko for, at den ikke bliver beskattet.

Det bindende svar vedrører ikke direkte den skattemæssige behandling af kickback. Ved kickback forstås en form for tilbagebetaling af en andel af formueforvaltningsomkostningerne i form af en provision, rabat og lign. fra formueforvalterne m.v. til pensionsinstituttet. Både kickback og fortjenstmargen (indregnet fortjeneste) er således betalinger, der udgør fortjeneste for pensionsopsparernes pensionsinstitut. Forskellen er, at pensionsinstituttet ved indregnet fortjeneste får betalingen direkte fra pensionskunderne, fordi det selv foretager formueforvaltningen, mens det ved kickback får betalingen fra en ekstern formueforvalter, der foretager formueforvaltningen, som en form for tilbagebetaling af en andel af de afholdte formueforvaltningsomkostninger i form af rabat, provision og lign.

Det bemærkes, at indregnet fortjeneste relativt nemt kan

konverteres til kickback, ved at pensionsinstituttet i stedet for selv at forestå formueforvaltningen, f.eks. lægger formueforvaltningen over i et datterselskab. Kickback og indregnet fortjeneste bør derfor som udgangspunkt behandles skattemæssigt ens.

Efter gældende regler er der ikke krav om, at pensionsinstitutter regnskabsmæssigt skal udskille eller registrere den del af egenkapitalen, der er opbygget af indregnet fortjeneste eller kickback. Mulighederne for at kontrollere, hvorvidt indregnet fortjeneste og kickback tilbageføres fra pensionsinstituttets egenkapital til pensionsopsparerne er således begrænsede.

Hertil kommer, at den forskellige fortolkning af den samme fradragsbestemmelse ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for henholdsvis markedsrentekunder i livsforsikringsselskaber og pensionskasser samt for pensionskasser m.v. skaber usikkerhed om beskatningen af indregnet fortjeneste, kickback og lign.

Af analyser, som Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen har udarbejdet i regi af Konkurrencerådet¹, der bygger på analyser og data fra rapporten »Konkurrencen på markedet for pension« fra 2019, er det blevet påvist, at forskellen mellem den pris pensionsopsparerne betaler for at få investeret pensionsopsparingen i forhold til selskabernes faktiske investeringsomkostninger, dvs. pensionselskabernes fortjeneste på kapitalforvaltning, er i vækst, og at fortjenesten på pensionselskabernes kapitalforvaltning ligger i den høje ende.

Der vurderes derfor at være et aktuelt behov for en præcisering og justering af reglerne om den skattemæssige behandling af kickback, indregnet fortjeneste og lign. Det foreslås således at skabe sammenhæng i reglerne om fradrag for formueforvaltningsomkostninger og beskatning af kickback, indregnet fortjeneste og lign. med henblik på at sikre, at fradragsberettigede beløb ikke skattefrit kan akkumuleres hos eller udbetales til pensionskassen eller pensionsopsparerne. Samtidig skal dobbeltbeskatning af kickback, indregnet fortjeneste og lign. undgås.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1-4, 7 og 8.

2.9. Justering af nettoopgørelsesprincippet

2.9.1. Gældende ret

Pensionskasser, arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber, Arbejdsmarkedets Tillægspension m.v. (herafter pensionskasser m.v.) skal som udgangspunkt medregne alle former for formueafkast i beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven, herunder eksempelvis resultatet fra drift af fast ejendom eller anden erhvervsvirksomhed end forsikrings- og pensionskassevirksomhed.

Overskud og underskud ved drift af fast ejendom eller anden erhvervsvirksomhed opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler om skattepligtig indkomst, bortset fra, at reglerne om skattemæssige afskrivninger på bygninger og installationer ikke finder anvendelse. Gevinst eller tab ved afhændelse af anden erhvervsvirksomhed end forsikrings- eller pensionskassevirksomhed opgøres som udgangspunkt

efter skattelovgivningens almindelige regler om skattepligtig indkomst.

Pensionskasser m.v., som ejer investeringsaktiver, der ikke karakteriseres som fast ejendom, men som i afskrivningslovens forstand f.eks. er driftsmidler, kan foretage skattemæssige afskrivninger på disse driftsmidler efter afskrivningsloven, fordi investeringens overskud og underskud opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler om skattepligtig indkomst, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 2. Ejers aktiverne gennem en skattetransparent enhed, anses pensionskassen m.v. i pensionsafkastskattemæssig henseende for at eje de underliggende aktiver direkte, hvorfor indtægter og udgifter, herunder skattemæssige afskrivninger, placeres hos pensionskassen m.v. (transparensprincipet).

Livsforsikringselskaber skal medregne afkast fra investeringer i skattetransparente juridiske personer ved opgørelsen af den selskabsskattepligtige indkomst. Afkastet opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler om skattepligtig indkomst, herunder transparensprincipet. Dette indebærer bl.a., at livsforsikringselskabet har adgang til at foretage skattemæssige afskrivninger efter afskrivningsloven på de underliggende aktiver. Afskrivningsadgangen gælder bl.a. bygninger, installationer og driftsmidler.

Pensionsinstitutter (livsforsikringselskaber og pensionskasser m.v.) kan vælge at opgøre det skattepligtige afkast af en andel i en juridisk person som summen af udlodningerne fra andelen og gevinst og tab på andelen (nettoopgørelsesprincipet), hvis den juridiske person efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt, og pensionsinstituttet ikke på noget tidspunkt i indkomståret er koncernforbundet med den juridiske person, jf. § 5 i lov om finansiel virksomhed. Nettoopgørelsesprincipet indebærer, at selve ejerandelen af den transparente enhed lagerbeskattes hos pensionsinstituttet, som havde det været en aktiebesiddelse. Til gengæld beskattes de underliggende investeringer ikke længere efter transparensprincipet.

For pensionskasser m.v. findes reglen i pensionsafkastbeskatningslovens § 14, mens den for livsforsikringselskaber findes i selskabsskatteovens § 13 F.

Juridiske personer, der efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt, anses for skattetransparente enheder. Transparensen er udtryk for, at det er deltagerne i den juridiske person og ikke den juridiske person selv, der beskattes af enhedens indkomst. Den juridiske persons forhold vil være reguleret af selskabsretlige regler, en selskabsaftale eller en foreningsvedtægt. Interessentskaber, kommanditselskaber og partnerselskaber anses eksempelvis for at være skattetransparente enheder, selv om de anses for juridiske enheder selskabsretligt. Det gælder tilsvarende for udenlandske skattetransparente enheder.

For så vidt angår betingelsen om ikke at være koncernforbundet i indkomståret, hvor nettoopgørelsesprincipet vælges, er det uden betydning, om pensionsinstituttet har været koncernforbundet med den skattetransparente juridiske person før det indkomstår, hvor pensionsinstituttet vælger net-

toopgørelse. Hvis pensionsinstituttet har valgt at bruge nettoopgørelsesprincipet og bliver koncernforbundet med den skattetransparente juridiske person, kan nettoopgørelsesprincipet ikke længere benyttes. Pensionsinstituttet vil fortsat være afskåret fra at anvende nettoopgørelsesprincipet på denne investering, selv om pensionsinstituttet på et senere tidspunkt ikke længere er koncernforbundet med den skattetransparente juridiske person.

Pensionsinstituttet kan ligeledes vælge nettoopgørelsesprincipet, hvis investeringen i den skattetransparente juridiske person sker via en kontoførende investeringsforening. Et pensionsinstitut, der f.eks. er det eneste medlem i en kontoførende investeringsforening, kan anvende nettoopgørelsesprincipet for en investering i en skattetransparent juridisk person, selv om investeringen foretages gennem den kontoførende investeringsforening. Det er også i denne situation en betingelse, at pensionsinstituttet direkte eller indirekte, herunder via den kontoførende investeringsforening, ikke på noget tidspunkt i indkomståret er koncernforbundet med den skattetransparente juridiske person. Hvis den kontoførende investeringsforening samtidig investerer i andet end skattetransparente juridiske personer, finder nettoopgørelsesprincipet ikke anvendelse for denne del, som skal beskattes efter de almindelige regler om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger.

Når det skattepligtige afkast opgøres efter nettoopgørelsesprincipet, sker det efter et lagerprincip, idet gevinst og tab på en andel opgøres som summen af modtagne udbytter plus forskellen mellem værdien af andelen i den skattetransparente juridiske person ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse. Beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningsloven eller den skattepligtige indkomst efter selskabsskatteoven nedsættes med en forholdsmæssig del af den værdistigning på andelen i den juridiske person, der modsvarer pensionsinstituttets ikkefradragsberettigede udgifter, fordi de kan henføres til transaktioner mellem pensionsinstituttet og den juridiske person. Beskatningsgrundlaget eller den skattepligtige indkomst tillægges en forholdsmæssig del af det fald i værdien af andelen i den juridiske person, der modsvarer pensionsinstituttets skattefrie indtægter, fordi de kan henføres til transaktioner mellem pensionsinstituttet og den juridiske person. Beskatningsgrundlaget eller den skattepligtige indkomst tillægges desuden også en forholdsmæssig del af den juridiske persons tab på fordringer på selskaber, der er koncernforbundne med pensionsinstituttet.

Vælger pensionsinstituttet at opgøre det skattepligtige afkast af en andel i en juridisk person efter nettoopgørelsesprincipet, er dette valg bindende for pensionsinstituttet, så længe opsparingen er anbragt i andelen.

2.9.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Nettoopgørelsesprincipet for pensionsinstitutters investeringer i skattetransparente enheder, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 14 og selskabsskatteovens § 13 F, blev indført i 2005 efter ønske fra pensionsbranchen, for at det skul-

le blive administrativt lettere at opgøre beskatningsgrundlaget i investeringer i unoterede aktier, hvor der ofte investeres igennem skattransparente enheder.

Pensionsinstitutterne havde i relation til opgørelsen af beskatningsgrundlaget for pensionsafkastskatten vanskeligt ved at håndtere investeringer gennem skattransparente juridiske personer, fordi det ofte ikke er muligt at få de oplysninger, der gør investorerne i stand til at opgøre afkastet af hvert enkelt aktiv, som den skattransparente juridiske person besidder. Dette blev anset som en barriere for pensionsbranchens investeringer i unoterede aktier gennem skattransparente enheder.

Pensionsinstitutter fik på den baggrund mulighed for ved investeringer i andele i skattransparente juridiske personer, f.eks. et kommanditselskab, at vælge at opgøre det skattepligtige afkast af hver investering som et nettobeløb, dvs. som summen af udlodningerne fra kommanditselskabet plus gevinst eller tab på andelen af kommanditselskabet opgjort efter et lagerprincip (nettoopgørelsesprincippet). Dermed opgøres det skattepligtige afkast på ejerandelen samlet på baggrund af værdien af den skattransparente juridiske person frem for på hver underliggende investering.

Af forarbejderne til indførelsen af nettoopgørelsesprincippet, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, L 18, side 368, fremgik det, at der ikke fandtes at være behov for særlige regler om overgangen til og fra nettoopgørelsesprincippet og de almindelige regler, da værdien af den skattransparente juridiske person skal opgøres efter lagerprincippet, ligesom eventuelle gevinster og tab på underliggende aktiver også skal opgøres efter lagerprincippet efter både pensionsafkastbeskatningsloven og selskabsskatteloven.

I 2006 blev Skatteministeriet imidlertid opmærksom på et hul i nettoopgørelsesprincippet for livsforsikringssselskabers investeringer i fast ejendom gennem skattransparente juridiske personer. I modsætning til pensionskasser m.v. kan livsforsikringssselskaber afskrive på fast ejendom efter de almindelige regler. Et livsforsikringssselskab kunne derfor utilsigtet undgå beskatning ved at investere i afskrivningsberettiget fast ejendom, foretage skattemæssige afskrivninger og efterfølgende sælge ejendommen, mens det anvendte reglerne om nettoopgørelse. Ved salget ville bl.a. genvundne afskrivninger ikke blive beskattet. Hullet blev lukket ved lov nr. 344 af 18. april 2007.

Skatteministeriet har i september 2021 modtaget en early warning fra Skatteforvaltningen, der har konstateret, at flere pensionskasser m.v. har udnyttet et lignende hul i pensionsafkastbeskatningslovens regler. I de pågældende tilfælde har pensionskasserne m.v. ved at investere i vindmølleparker, der anses for driftsmidler, gennem skattransparente juridiske personer afskrevet på vindmøllerne efter de almindelige regler. Efterfølgende har de skiftet opgørelsesprincip til nettoopgørelsesprincippet med en indgangsværdi svarende til en skønnet markedsværdi. Da afskrivningsreglerne er skematiske, vil det kunne forekomme, at den nedskrevne værdi afviger fra den skønnede markedsværdi af driftsmidlet på overgangstidspunktet. Pensionskasserne m.v. har herved kunnet undgå beskatning af genvundne afskrivninger i for-

bindelse med metodeskiftet og de genvundne afskrivninger beskattes heller ikke ved salg af aktiverne. På denne måde har pensionskasserne m.v. derved reelt kunnet fradrage samme værditab to gange – først som skattemæssig afskrivning efter de almindelige regler og igen som følge af lagerbeskatningen i nettoopgørelsesprincippet, når driftsmidlets værdi forringes. Hvis de skattemæssige afskrivninger overstiger det faktiske værdifald i ejertiden, kunne pensionskasserne m.v. også opnå et endeligt fradrag for et tab, de aldrig lider.

Det vurderes, at pensionsbranchens investeringer i grøn energi er stigende og det forventes, at denne vækst vil fortsætte fremover. Samlet set indebærer de gældende regler derfor en risiko for væsentlige utilsigtede provenutab – og denne provenuvirkning kan på sigt vokse markant.

Det vurderes på denne baggrund, at hullet i gældende regler ved pensionsinstitutters metodeskifte bør lukkes hurtigst muligt.

Hullet ved metodeskifte i pensionsafkastbeskatningsloven skyldes grundlæggende, at pensionskasser m.v. efter pensionsafkastbeskatningsloven har afskrivningsret på bl.a. driftsmidler. Der er eksempelvis ikke afskrivningsret på ejendomme, da de beskattes efter lagerprincippet, dvs. på baggrund af indkomstårets ændringer i markedsværdierne. Konsekvensen er, at pensionskasserne m.v. har afskrivningsret, når der investeres i projekter, hvor der bl.a. indgår driftsmidler i afskrivningslovens forstand, som f.eks. vindmølle- og solcelleparker.

Afskrivningsretten i pensionsafkastbeskatningsloven for driftsmidler m.v. blev ikke indført ud fra et ønske om at fremme investeringer i vedvarende energi og lignende. Det kan derfor overvejes at lukke hullet i pensionsafkastbeskatningsloven ved at ophæve afskrivningsretten på driftsmidler m.v. i pensionsafkastbeskatningsloven og i stedet beskatte driftsmidler m.v. efter lagerprincippet ligesom andre aktiver omfattet af pensionsafkastbeskatningsloven.

Det vurderes imidlertid, at denne løsning kræver nærmere overvejelser om, hvorvidt afskrivningsretten i pensionsafkastbeskatningsloven er uhensigtsmæssig i alle tilfælde. I stedet foreslås et målrettet hullukningsforslag, hvor metodeskifte fra opgørelse efter de almindelige regler til opgørelse efter nettoopgørelsesmetoden sidestilles med afståelse til handelsværdien for alle aktiver, som ikke i forvejen er blevet beskattet op til handelsværdien efter et lagerprincip, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 3. Tilsvarende foreslås det, at anskaffelsessummen ansættes til handelsværdien ved skifte fra nettoopgørelsesmetoden til opgørelse efter de almindelige regler.

Denne løsning foreslås indført både for pensionskasser m.v. efter pensionsafkastbeskatningsloven og for livsforsikringssselskaber efter selskabsskatteloven. Herved sikres det, at pensionsinstitutter ikke utilsigtet kan undgå beskatning af genvundne afskrivninger og gevinst på aktiver ved at skifte opgørelsesmetode. Forslaget sikrer også, at der gives fradrag for tab, hvis værdien af aktiverne ved metodeskiftet er lavere end den skattemæssige værdi.

2.9.3 Virkningstidspunkt og overgangsregler

For at formålet med forslagene ikke skal forspildes, foreslås det, at ændringerne får virkning for afståelse af aktiver og ejerandele og manglende opfyldelse af betingelser for beskatning efter nettoopgørelsesprincippet, der sker den 10. november 2021 eller senere, og for valg af beskatning efter nettoopgørelsesprincippet, der træffes den 10. november 2021 eller senere.

Det vurderes ikke muligt at beskatte de pensionskasser m.v., der allerede på nuværende tidspunkt har afstået aktiver uden beskatning af genvundne afskrivninger. Det vurderes imidlertid, at muligheden for fradrag for det samme værditab to gange, i videst muligt omfang bør afskæres for de aktiver, der ikke er afstået ved lovforslagets fremsættelse den 10. november 2021.

Derfor foreslås der særlige regler for de tilfælde, hvor en pensionskasse m.v. er overgået til nettoopgørelsesprincippet før lovforslagets fremsættelse, dvs. for indkomståret 2020 eller tidligere, og hvor aktiverne fortsat ejes af pensionsinstituttet via den skattetransparente enhed.

For de pensionskasser m.v., der har anskaffet aktiverne før den 1. januar 2021 og før overgangen til opgørelse af det skattepligtige afkast efter nettoopgørelsesprincippet, og som fortsat har aktiverne i behold, foreslås således, at der skal opgøres en skattepligtig fortjeneste eller tab, som om aktiverne var afstået til handelsværdien på tidspunktet for overgang til nettoopgørelsesprincippet. Beskatningen udløses, når aktiverne afstås, ejerandelen helt eller delvist afstås eller betingelserne for beskatning efter nettoopgørelsesprincippet ikke længere er opfyldt. Der tages ikke hensyn til lagerbeskatningen af driftsmidlerne i perioden fra overgang til nettoopgørelsesprincippet til afståelse.

Derved »korrigeres« der for en ellers ubeskattet forhøjelse af den skattemæssige værdi af aktiverne ved overgangen til nettoopgørelsesprincippet, således at dobbeltfradrag forhindres. Så længe nettoopgørelsesprincippet fortsat anvendes, sker korrektionen i takt med, at aktiverne afstås – f.eks. hvis aktivet skrottes, eller hvis andelen af den juridiske person helt eller delvist afstås. Ved delvis afståelse af andelen anses en forholdsmæssig del af aktiverne for afstået.

Hvis nettoopgørelsesprincippet ikke længere kan anvendes, fordi der opstår concernforbindelse mellem pensionsinstituttet og den skattetransparente juridiske person, eller fordi den juridiske person ikke længere er skattetransparent, vil fortjeneste og tab på tidspunktet for overgang til nettoopgørelsesprincippet vedrørende aktiver, der tidligere er beskattet efter de almindelige regler, dvs. med afskrivningsret, skulle opgøres og beskattes på tidspunktet, hvor betingelserne for beskatning efter nettoopgørelsesprincippet ikke længere er opfyldt. Den skattemæssige anskaffelsessum ved genindtræden i den almindelige opgørelsesmetode fastsættes i disse tilfælde til handelsværdien – på samme måde som ved de generelle regler, der gælder ved fremtidige investeringer.

Det bemærkes, at hvis aktiverne er erhvervet i indkomståret 2021, og pensionsinstituttet vælger nettoopgørelse for indkomståret 2021, vil de pågældende aktiver være omfattet

af beskatning efter lagerprincippet fra erhvervestidspunktet. Der vil således ikke være foretaget afskrivninger inden skiftet til nettoopgørelsesmetoden og dermed heller ikke være mulighed for at fradrage samme værditab to gange. Hvis pensionsinstituttet vælger at anvende de almindelige regler – herunder reglerne for skattemæssige afskrivninger – ved indkomstopgørelsen for indkomståret 2021, og i et efterfølgende indkomstår skifter til nettoopgørelsesprincippet, vil der efter forslaget skulle ske beskatning af genvundne afskrivninger og fortjeneste i forbindelse med principskiftet, fordi der er tale om et principskifte, der vælges efter tidspunktet for lovforslagets fremsættelse.

For livsforsikringsselskaber foreslås tilsvarende regler for andre aktiver end fast ejendom. Afståelse af fast ejendom er allerede reguleret ved selskabsskatteovens § 13 F, stk. 6 og 7. Forslaget omfatter ikke aktiver, der i forvejen beskattes efter et lagerprincip og således er skattemæssigt opgjort til handelsværdien på overgangstidspunktet.

3. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslagene om korrektion af fejlindbetalinger til pensionsordninger, flytning af årets pensionsindbetalinger til andet pensionsinstitut og flytning fra bortseelsesberettigede pensionsordninger til pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A vil smidiggøre flytninger, som efter gældende regler kræver godkendelse fra Skatteforvaltningen. Smidiggørelsen skønnes ikke i nævneværdigt omfang at påvirke omfanget af flytninger og skønnes derfor heller ikke at have provenumæssige konsekvenser.

Forslaget om midlertidig afgiftsfrihed for udbetalinger af aldersopsparing i form af udlodninger af unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, der sker fra og med den 1. januar 2022 til og med den 30. juni 2022, kan isoleret set medføre et mindreprovenu i 2022. I det omfang der fremrykkes udbetalinger for personer, der ellers ville være pålagt afgift ved udbetaling på et senere tidspunkt, kan der også opstå et mindreprovenu i årene efter 2022.

I det omfang afviklingen af muligheden for at have aldersopsparingsmidler placeret i de nævnte unoterede andele i alternative investeringsfonde ekstraordinært øger de førtidige udbetalinger af aldersopsparing i form af udlodninger af de nævnte unoterede andele i alternative investeringsfonde, sikrer den midlertidige afgiftsfrihed, at der ikke opstår et utilsigtet merprovenu i form af øget pensionsafgift for personer, som ellers først ville have foretaget udlodningen, når det kunne ske afgiftsfrit.

Det skønnes, at der i aldersopsparinger er ganske få unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, og at denne del af forslaget derfor ikke har provenumæssig virkning.

Den tidsbegrænsede mulighed i pensionsbeskatningsloven

for at udlodde unoterede aktier m.v. fra børneopsparinger, uanset at bindingsperioden ikke er udløbet, og fra selvpen- sioneringskonti, uden at selvpen- sioneringskontiene anses for frigivet i deres helhed, som vil kunne betyde en fremryk- ning af udbetalingerne fra børneopsparinger og selvpen- sioneringskonti, vil isoleret set ikke medføre et provenu, da udlodningerne ligesom de fremtidige udbetalinger fra ord- ningerne, jf. gældende ret, vil være skattefri. Det samme gælder udlodninger af unoterede aktier m.v. fra pensionsord- ninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, der sker som følge af forbuddet mod placering af unoterede aktier m.v. i sådanne ordninger.

Efter en afståelse af de unoterede aktier m.v. til tredje- mand eller opsparende selv, alternativt efter udlodning af unoterede aktier m.v. til opsparende selv, vil afkastet af ak- tierne blive beskattet som aktieindkomst, dvs. med en højere sats end pensionsafkastskattesatsen (selvpen- sioneringskonti) eller 0 pct. (børneopsparinger og pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50). Der vil dermed opstå et merprovenu i årene efter 2022. Der foreligger ikke oplysning- er om værdien af de unoterede aktier m.v., hvorfor det ikke er muligt at kvantificere merprovenuet, men merprovenuet skønnes at være meget begrænset.

Forslaget om beskatning af indregnet fortjeneste, kickback og lign. skønnes ikke at indebære provenumæssige konse- kvenser. Forslaget kan imidlertid påvirke periodiseringen af pensionsafkastskatten. Det foreligger ikke umiddelbart oplysninger, som kan kvantificere størrelsen heraf.

Forslaget om justering af nettoopgørelsesprincippet har karakter af en værnsregel, som forhindrer et potentielt ikke ubetydeligt utilsigtet mindreprovenu.

Lovforslagets øvrige dele skønnes ikke at medføre nævne- værdige økonomiske konsekvenser for det offentlige.

Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrati- ve udgifter for Skatteforvaltningen på 1,2 mio. kr. i 2022, 1,8 mio. kr. i 2023, 0,9 mio. kr. årligt i 2024-2025, 0,8 mio. kr. årligt i 2026-2027 og 0,4 mio. kr. fra 2028 og frem. Ud- gifterne vedrører kontrol, vejledning og systemtilpasninger.

For så vidt angår de syv principper for digitaliseringsklar lovgivning bemærkes det, at bestemmelserne i lovforslaget er udarbejdet så enkelt og klart som muligt og bl.a. med det formål at muliggøre en automatisk, systemunderstøttet sagsbehandling.

Med lovforslaget foreslås i overensstemmelse med princip 1 om enkle og klare regler indført en mere smidig proces for korrektion af fejlindbetalinger. For så vidt angår korrek- tion i form af tilbagebetalinger, er det i overensstemmelse med princip 3 om objektive kriterier foreslået fastsat en tærskelværdi på 100.000 kr. Den foreslåede bemyndigelse til indførelse af en indberetningspligt for tilbagebetalte og overførte beløb er i overensstemmelse med princip 4 om sammenhæng på tværs ved genbrug af data og med princip 7 om at undgå fejl og snyd.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget vurderes at medføre administrative konse- kvenser for erhvervslivet under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Lovforslaget vurderes ikke at påvirke virksomhedernes muligheder for at teste, udvikle og anvende nye digitale teknologier og forretningsmodeller og/eller udmøntning i en erhvervsrettet digital løsning. Principperne for agil erhvervs- rettet regulering vurderes derfor ikke at være relevante.

Den del af lovforslaget, der vedrører korrektion af fejlind- betalinger til pensionsordninger, vurderes at medføre et res- sourcemæssigt mindreforbrug hos pensionsudbydere, idet pensionsudbydere i mindre omfang end hidtil skal ansøge Skatteforvaltningen om korrektion af fejlagtige pensionsind- betalinger. Det vil således blive lettere og hurtigere at korri- gere fejlagtige pensionsindbetalinger.

Lovforslagets del om flytning af årets pensionsindbetalin- ger til andet pensionsinstitut og fra bortseelsesberettigede pensionsordninger til pensionsordninger omfattet af pensi- onsbeskatningslovens § 53 A vil betyde, at pensionsinsti- tutterne på en mere smidig måde vil kunne få kundernes pensionsindbetalinger placeret mest hensigtsmæssigt.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslagets del om korrektion af fejlindbetalinger til pensionsordninger vil gøre det lettere og hurtigere for bor- gerne at få korrigeret fejlagtige pensionsindbetalinger.

Lovforslagets del om en tidsbegrænset mulighed for at udtage unoterede aktier m.v. fra børneopsparinger, selvpen- sioneringskonti og aldersopsparinger vil betyde, at de borge- re, der har placeret sådanne værdipapirer i disse ordninger, på en ukompliceret måde vil kunne bringe deres værdipapir- depoter tilknyttet disse ordninger i overensstemmelse med Finanstilsynets puljepensionsbekendtgørelse, når det efter en ændring heraf ikke længere vil være muligt at have midlerne placeret i unoterede aktier m.v.

Lovforslagets del om flytning af årets pensionsindbetalin- ger til andet pensionsinstitut og fra bortseelsesberettigede pensionsordninger til pensionsordninger omfattet af pensi- onsbeskatningslovens § 53 A vil betyde, at borgerne lettere og hurtigere vil kunne få pensionsindbetalingerne placeret på de for dem mest hensigtsmæssige pensionsordninger.

Lovforslagets del om, at der vil kunne foretages indskud til en rateopsparing i månederne frem til det tidspunkt på ka- lenderåret, hvor udbetalingen af den pågældende rateopspa- ring påbegyndes, vil skabe mere fleksibilitet for pensionsop- sparere, der skal på pension, idet de ikke behøver at udskyde påbegyndelsen af rateudbetalingen til året efter den sidste indbetaling på den pågældende rateopsparing.

Lovforslagets øvrige dele har ingen administrative konse- kvenser for borgerne.

6. Klimamæssige konsekvenser

Forslaget har ingen klimamæssige konsekvenser.

7. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljø- og naturmæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 27. august 2021 til den 24. september 2021 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Advokatsamfundet, Akademikerne, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Borger- og retssikkerhedschefen i Skatteforvaltningen, CEPOS, Cevea, Dansk Aktionærforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, DI, Digitaliseringsstyrelsen, Erhvervsstyrelsen – Område for Bedre Regulering, FH – Fagbevægelsens Hovedorganisation, Finans Danmark, Foreningen Danske Revisorer, Forsikring & Pension, FSR – danske revisorer, ISOBRO, Justitia, KL, Kraka, Landsskatteretten, LD Fonde, Ledernes Hovedorganisation, Lønmodtagernes Garantifond, Medarbejder- og Kompetencestyrelsen, Retssikkerhedssekretariatet, SEGES, Skatteankestyrel-

sen, SRF Skattefaglig Forening, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering og Ældre Sagen.

Herudover har et udkast til forslag om beskatning af indregnet fortjeneste, kickback og lign. været sendt i særskilt høring hos ovenstående myndigheder og organisationer m.v. i perioden fra den 13. september 2021 til den 6. oktober 2021.

Lovforslagets del om justering af nettoopgørelsesprincippet har ikke har været i høring forud for fremsættelsen. Lovforslaget anviser, hvorledes den gældende lovgivning kan udnyttes i strid med reglernes hensigt og fremgangsmåden hertil. For at imødegå, at de beskrevne modeller skal blive anvendt, foreslås det, at loven skal have virkning allerede fra tidspunktet for lovforslagets fremsættelse. Dette skal sikre, at der ikke sker en fremskyndelse af dispositioner til at gennemføre de anførte udnyttelsesmuligheder inden lovens ikrafttræden. Der henvises endvidere til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 10 og 11 og § 5, nr. 2 og 3.

Lovforslaget er ved fremsættelsen sendt i høring med henblik på bemærkninger til den foreslåede justering af nettoopgørelsesprincippet med frist til den 19. november 2021 hos ovennævnte myndigheder og organisationer m.v.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/ Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget om justering af nettoopgørelsesprincippet har karakter af en værnregel, som forhindrer et potentielt ikke ubetydeligt utilsigtet mindreprovenu.	Ingen.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Lovforslaget vurderes isoleret set at medføre administrative udgifter for Skatteforvaltningen på 1,2 mio. kr. i 2022, 1,8 mio. kr. i 2023, 0,9 mio. kr. årligt i 2024-2025, 0,8 mio. kr. årligt i 2026-2027 og 0,4 mio. kr. fra 2028 og frem. Udgifterne vedrører kontrol, vejledning og systemtilpasninger.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om korrektion af fejlindbetalinger til pensionsordninger vurderes at medføre et ressourcemæssigt mindreforbrug hos pensionsudbydere.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om flytning af årets pensionsindbetalinger til andet pensionsinstitut og fra bortseelsesberettigede pensionsordninger til pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A vil betyde, at pensionsinstitutterne på en mere smidig måde vil kunne få kundernes pensionsindbetalinger placeret mest hensigtsmæssigt.	Lovforslaget vurderes at medføre administrative konsekvenser for erhvervslivet under 4 mio. kr., hvorfor de ikke kvantificeres nærmere.

Administrative konsekvenser for borgerne	Forslaget om korrektion af fejlindbetalinger til pensionsordninger vil gøre det lettere og hurtigere for borgerne at få korrigeret fejlagtige pensionsindbetalinger. Forslaget om en tidsbegrænset mulighed for at udtage unoterede aktier m.v. fra børneopsparinger, selvpensioneringskonti og aldersopsparinger vil betyde, at de borgere, der har placeret sådanne værdipapirer i disse ordninger, på en ukompliceret måde vil kunne bringe deres værdipapirdepoter tilknyttet disse ordninger i overensstemmelse med Finanstilsynets puljepensionsbekendtgørelse. Forslaget om, at der vil kunne foretages indskud til en rateopsparing i månederne frem til det tidspunkt på kalenderåret, hvor udbetalingen af den pågældende rateopsparing påbegyndes, vil skabe mere fleksibilitet for pensionsopsparere, der skal på pension.	Ingen.
Klimamæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Natur- og miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering /Går videre end minimumskrav i EU-regulering	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter gældende ret ophører adgangen til at foretage indskud til en rateopsparing i et pengeinstitut med udgangen af det kalenderår, der ligger forud for det år, hvori første rateudbetaling vil finde sted. Der kan således ikke foretages indskud til rateopsparingen i det kalenderår, hvor udbetalingen af den pågældende rateopsparing påbegyndes. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 1, nr. 1, 3. pkt.

Det foreslås at ændre pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 1, nr. 1, 3. pkt., således at adgangen til at foretage indskud til en rateopsparing først ophører, når første rateudbetaling finder sted.

Det betyder, at der vil kunne foretages indskud til en rateopsparing i det år, hvor udbetalingen påbegyndes, nemlig i tiden fra kalenderårets begyndelse og frem til første rateudbetaling. Det bemærkes, at sidste indbetaling efter den foreslåede regel vil kunne ske til og med den dag, hvor første rateudbetaling sker.

Den foreslåede ændring vil skabe mere fleksibilitet for pensionsopsparere, der skal på pension, idet de ikke behøver at udskyde påbegyndelsen af rateudbetalingen til året efter den sidste indbetaling på den pågældende rateopsparing. Ophævelsen vil samtidig skabe mere ens vilkår mellem pengeinstitutter og pensionselskaber, da det efter gældende ret er muligt at foretage indbetaling til en rateforsikring i det kalenderår, hvor udbetalingen af den pågældende rateforsikring påbegyndes.

Efter gældende ret beregnes den første årsrate på baggrund af værdien af rateopsparingen primo det kalenderår, hvor rateopsparingen påbegyndes udbetalt, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2. Den foreslåede ændring af pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 1, nr. 1, 3. pkt., ændrer ikke herpå, selv om værdien af rateopsparingen på udbetalingstidspunktet måtte være blevet større på grund af ratepensionsindbetalinger i begyndelsen af det kalenderår, hvori rateopsparingen påbegyndes udbetalt.

Til nr. 2

Efter Finanstilsynets bekendtgørelse nr. 2269 af 29. december 2020 om visse skattebegünstigede opsparingsformer i pengeinstitutter (herefter puljepensionsbekendtgørelsen) er

det under visse vilkår muligt at placere rate-, kapital- og aldersopsparingsmidler i unoterede aktier m.v.

Puljepensionsbekendtgørelsen gælder ikke for pensionsordninger i pengeinstitutter med hjemsted i et andet land inden for EU/EØS end Danmark, der i hjemlandet har tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed, og som af Skatteforvaltningen er godkendt til at udbyde skattebegunstigede pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1.

Der er i stedet fastsat placeringsregler for sådanne udenlandske pensionsordninger i pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, 3.-8. og 11. pkt., vedrørende kapitalopsparinger. Placeringsreglerne i pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, 3.-8. og 11. pkt., gælder også godkendte udenlandske rateopsparinger. Af pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 1, nr. 2, 2. pkt., følger således, at med hensyn til midlernes anbringelse finder reglerne i pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, 3.-8. og 11. pkt., tilsvarende anvendelse.

Med lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås indsat et nyt 11. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, hvormed der foreslås indført et forbud mod placering af unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, i godkendte udenlandske aldersopsparinger.

Det foreslås på denne baggrund, at henvisningen i pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 1, nr. 2, 2. pkt., til pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, 11. pkt., ændres til en henvisning til § 12, stk. 1, nr. 1, 12. pkt.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til nr. 3

Ved udbetaling af en rateopsparing i et pengeinstitut vælger kontohaveren efter gældende ret ét af to mulige udbetalingsforløb, før rateudbetalingerne begynder, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2.

Kontohaveren kan således vælge et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb svarende til rateopsparingsens værdi ved kalenderårets begyndelse delt med det antal år, hvori der endnu ikke er foretaget udbetaling, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 1, eller et udbetalingsforløb med en årlig rateudbetaling, der udgør et beløb, som ved uændret rente i hele udbetalingsperioden eller ved en forlængelse af udbetalingsperioden eller ændret udbetalingsforløb den resterende udbetalingsperiode vil give lige store årlige rater, jf. pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 2, nr. 2. Opgørelsen efter § 11 A, stk. 2, nr. 2, foretages ved hvert kalenderårs begyndelse og beregnes som en annuitet på grundlag af rateopsparingsens værdi på dette tidspunkt, jf. § 11 A, stk. 3.

Hvis kontohaveren alene ønsker en del af rateopsparingen påbegyndt udbetalt, vil denne del af rateopsparingen efter pensionsbeskatningslovens § 41 uden afgiftsmæssige konsekvenser kunne overføres til en nyoprettet rateopsparing, som så påbegyndes udbetalt efter de nævnte rateberegningss-

regler. En deloverførsel efter § 41 er dog som hovedregel betinget af, at den oprindelige rateopsparing ikke er oprettet før 1983.

En del af en rateopsparing oprettet før 1983 kan dog godt påbegyndes udbetalt uden foregående deloverførsel, idet der godt kan ske ændringer inden for rateopsparingen. Der henvises til pkt. 2.3.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Beregningen af den årlige rateudbetaling af en sådan delvis udbetaling af rateopsparingen sker efter gældende praksis på baggrund af værdien ved kalenderårets begyndelse af den del af rateopsparingen, der er under udbetaling.

Det foreslås efter stk. 3 at indsætte et nyt stykke i pensionsbeskatningsloven § 11 A, som *stk. 4*, hvormed det tydeliggøres, at såfremt rateopsparingen er opdelt, beregnes den årlige rateudbetaling af hver enkelt andel af opsparingen af denne andels værdi ved kalenderårets begyndelse.

Det betyder, at den årlige rateudbetaling af en delvis udbetaling af en rateopsparing, hvor rateopsparingen er opdelt, foretages på baggrund af værdien ved kalenderårets begyndelse af den del af rateopsparingen, der er under udbetaling. Når der ved kalenderårets slutning skal beregnes nye rater for det kommende kalenderår, vil der tilsvarende blive taget udgangspunkt i værdien ved det nye kalenderårs begyndelse af den del af rateopsparingen, der er under udbetaling.

Til nr. 4

Midler i aldersopsparinger i pensionsinstitutter med hjemsted i et andet land inden for EU/EØS end Danmark, som af Skatteforvaltningen i henhold til pensionsbeskatningslovens § 15 C er godkendt til at udbyde aldersopsparing, kan ikke investeres i unoterede kapitalandele og i unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, jf. § 9 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., eller af en forvalter med tilladelse, jf. § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, 9. pkt.

Tilsvarende gælder for unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter af alternative investeringsfonde fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller af en forvalter fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når forvalteren har fået tilladelse i henhold til regler, der gennemfører direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, nr. 1, 10. pkt.

Dette forbud svarer til det forbud, som fremgår af § 24 i bekendtgørelse nr. 2269 af 29. december 2020 om visse skattebegünstigede opsparingsformer i pengeinstitutter (herefter puljepensionsbekendtgørelsen), som gælder for aldersopsparinger i danske pengeinstitutter. Baggrunden for forbuddet er, at adgangen til placering af de nævnte kapitalandele m.v. i aldersopsparing ellers vil kunne udnyttes til

skattetænkning, hvis der er tale om, at aldersopsparingsdepotet direkte eller indirekte indeholder kapitalandele m.v. i det selskab, som pensionsopspareren selv er ansat i, og særligt hvor selskabets overskud primært hidrører fra personligt arbejde.

Da puljepensionsbekendtgørelsens § 24 efter sin ordlyd ikke omfatter unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter i et land uden for Den Europæiske Union, medmindre der er tale om en registreret forvalter af alternative investeringsfonde fra et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller en forvalter fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når forvalteren har fået tilladelse i henhold til regler, der gennemfører direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde, vil Finanstilsynet præcisere puljepensionsbekendtgørelsens § 24, således at det tydeligt vil fremgå af bestemmelsen, at forbuddet også gælder disse unoterede andele, som forvaltes af en forvalter i et land uden for Den Europæiske Union.

Det foreslås tilsvarende at præcisere forbuddet mod placering af unoterede kapitalandele m.v. i godkendte udenlandske aldersopsparinger i pensionsbeskatningsloven, således at det tydeligt vil fremgå, at forbuddet også gælder disse unoterede andele, som forvaltes af en forvalter i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået aftale med på det finansielle område.

Den foreslåede præcisering svarer til den af Finanstilsynet planlagte præcisering af puljepensionsbekendtgørelsens § 24. Det foreslås således at indsætte et nyt *11. pkt.* i pensionsbeskatningslovens § 12, *stk. 1, nr. 1*, hvorefter forbuddet mod placering af unoterede kapitalandele m.v., tilsvarende skal gælde unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område.

Det betyder, at forbuddet for så vidt angår udenlandske aldersopsparinger godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 C vil komme til at gælde for alle unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter i Danmark, i et andet land i Den Europæiske Union end Danmark samt lande uden for Den Europæiske Union, svarende til det forbud, der vil gælde for danske aldersopsparinger, når puljepensionsbekendtgørelsens § 24 ændres.

Den foreslåede udvidelse af forbuddet i pensionsbeskatningslovens § 12 vil gælde fra og med den 1. januar 2022, jf. lovforslagets § 6, *stk. 1 og 5*, svarende til ikrafttrædelsen af forbuddet i puljebekendtgørelsen for så vidt angår danske aldersopsparinger.

Til nr. 5

Efter pensionsbeskatningslovens § 15 D kan personer, der er omfattet af en pensionsordning, der er oprettet i pensionsinstitutter i et andet land inden for EU/EØS, i forbindelse med deres tilflytning til Danmark få pensionsordningen godkendt af skatteforvaltningen for en periode på 60 måneder således, at der er fradragsret for indbetalingerne til pensions-

ordningen. Efter § 15 D, *stk. 4*, behandles ordningen i skattelovgivningen i givet fald efter reglerne for den pensionsordning i pensionsbeskatningsloven, som ordningen ligner mest. Er der tale om, at ordningen mest ligner en ophørspension for selvstændige, jf. pensionsbeskatningslovens § 15 A, finder reglen i pensionsbeskatningslovens § 18, *stk. 1, 7. pkt.*, hvorefter fradrag for indbetalinger til ophørspension ikke kan overstige 2.966.900 kr. (2022-niveau) dog ikke anvendelse, jf. pensionsbeskatningslovens § 15 D, *stk. 4, 4. pkt.*

Det foreslås, at henvisningen til pensionsbeskatningslovens § 18, *stk. 1, 7. pkt.*, i pensionsbeskatningslovens § 15 D, *stk. 4, 4. pkt.*, ændres til en henvisning til § 18, *stk. 1, 8. pkt.*

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 8, hvorefter der foreslås indsat et ekstra punktum i pensionsbeskatningslovens § 18, *stk. 1.*

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til nr. 6

Efter gældende ret kan der til aldersopsparing m.v. for et indkomstår i alt anvendes et grundbeløb på højst 5.500 kr. (2022-niveau), mens der fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopspareren når folkepensionsalderen kan anvendes et grundbeløb på 54.200 (2022-niveau). Det følger af pensionsbeskatningslovens § 16, *stk. 1.*

Af pensionsbeskatningslovens § 16, *stk. 1, 7. pkt.*, følger, at bidrag og præmier til aldersforsikring og supplerende engangssum har skattemæssig virkning på forfaldstidspunktet i det omfang, at de indbetales senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår. Forfaldne bidrag eller præmier, der bliver betalt senere end den 1. april i kalenderåret efter det kalenderår, hvor præmien eller bidraget er forfaldet, har skattemæssig virkning på indbetalingstidspunktet, jf. pensionsbeskatningslovens § 16, *stk. 1, 8. pkt.*

Det betyder, at præmier og bidrag, der forfalder i eksempelvis 2022, men først indbetales i februar 2023, vil skulle medregnes ved opgørelsen af loftet for indbetaling til aldersopsparing i 2022. Sker indbetalingen først i eksempelvis maj 2023, vil præmierne m.v. skulle medregnes ved opgørelsen af loftet for indbetaling til aldersopsparing i 2023.

Fristen 1. april i pensionsbeskatningslovens § 16, *stk. 1*, gælder, uanset om den 1. april er en banklukkedag, dvs. en lørdag, søndag eller en af forårets helligdage.

Det foreslås at indsætte et *9. pkt.* i pensionsbeskatningslovens § 16, *stk. 1*, hvorefter fristen den 1. april forlænges til den førstkommande bankdag, hvis den 1. april falder på en banklukkedag.

Det betyder, at bidrag og præmier til aldersforsikring og supplerende engangssum vil have skattemæssig virkning på forfaldstidspunktet i det omfang, at de indbetales senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår, men hvis den 1. april falder på en banklukkedag forlænges fristen til den førstkommande bankdag efter den 1. april. Sker indbetalingen senere, vil indbetalingen have skattemæssig virkning på indbetalingstidspunktet.

Til nr. 7

Beløb, der er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest 30 dage efter indbetalingen helt eller delvis tilbagebetales til indbetaleren. Det tilbagebetalte beløb betragtes hverken som en indbetaling eller en afgiftspligtig udbetaling. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 22 E.

Til aldersopsparing, aldersforsikring og supplerende engangssum kan der højst indbetales et beløb på 5.500 kr. (2022-niveau). Fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopspareren når folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, kan der dog indbetales et beløb på 54.200 kr. (2022-niveau). Det følger af pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 1. og 2. pkt.

Bidrag og præmier til aldersforsikring og supplerende engangssum har skattemæssig virkning på forfaldstidspunktet, i det omfang de indbetales senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 7. pkt. Forfaldne bidrag eller præmier, der bliver betalt senere end den 1. april, har skattemæssig virkning på indbetalingstidspunktet. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 8. pkt. Det bemærkes, at fristen den 1. april med lovforslagets § 1, nr. 6, foreslås ændret til første bankdag efter den 1. april, hvis den 1. april falder på en banklukkedag.

Indbetales et bidrag eller en præmie til aldersforsikring og supplerende engangssum, som hidrører fra en tilbagebetaling efter pensionsbeskatningslovens § 22 E, inden fristen for tilbagebetalingen efter § 22 E, har indbetalingen skattemæssig virkning på tidspunktet for indbetalingen på den pensionsordning, som tilbagebetalingen hidrører fra.

I det omfang, det tilbagebetalte beløb efterfølgende indbetales til en aldersforsikring eller supplerende engangssum til dækning af en præmie eller et bidrag, der er forfaldent til betaling før nytår, vil indbetalingen imidlertid ikke have skattemæssig virkning på tidspunktet for indbetalingen på den pensionsordning, som tilbagebetalingen hidrører fra, men på forfaldstidspunktet for den præmie eller bidrag, der er forfaldent til betaling før nytår, hvis indbetalingen sker senest den 1. april i året efter det kalenderår, hvor præmien m.v. er forfaldet. I sådanne tilfælde vil der altså være en frist til at foretage indbetaling senest den 1. april, og altså ikke kun til senest 30 dage efter den oprindelige indbetaling. Undtagelsen fremgår af pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 10. pkt., i form af en henvisning til pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 8. pkt., som imidlertid burde være en henvisning til pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 7. pkt.

Det foreslås derfor, at henvisningen til pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 8. pkt., i pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, 10. pkt., der bliver § 16, stk. 1, 11. pkt., jf. lovforslagets 1, nr. 6, ændres til en henvisning til § 16, stk. 1, 7. pkt.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til nr. 8

Efter pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 3. pkt. fradrages forfaldne bidrag eller præmier til privattegnede pensionsordninger i forsikringsselskaber og pensionskasser, der bliver betalt senest den 1. april i kalenderåret efter det kalenderår, hvor bidraget eller præmien er forfaldet, på forfaldstidspunktet. Forfaldne bidrag eller præmier, der bliver betalt senere end den 1. april i kalenderåret efter det kalenderår, hvor bidraget eller præmien er forfaldet, fradrages på indbetalingstidspunktet. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 4. pkt.

Det betyder, at præmier og bidrag, der forfalder i eksempelvis 2022, men først indbetales i februar 2023, vil være fradragsberettigede på forfaldstidspunktet. Sker indbetalingen først i eksempelvis maj 2023, vil præmierne m.v. blive fradraget på indbetalingstidspunktet.

Fristen 1. april i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, gælder, uanset om den 1. april er en banklukkedag, dvs. en lørdag, søndag eller en af forårets helligdage.

Det foreslås at indsætte et 5. *pkt.* i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, hvorefter fristen den 1. april forlænges til den førstkommande bankdag, hvis den 1. april falder på en banklukkedag.

Det betyder, at bidrag og præmier til privattegnede pensionsordninger i forsikringsselskaber og pensionskasser vil være fradragsberettigede på forfaldstidspunktet i det omfang, at de indbetales senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår, men hvis den 1. april falder på en banklukkedag forlænges fristen til den førstkommande bankdag efter den 1. april at de indbetales senest den førstkommande bankdag efter den 1. april i det efterfølgende kalenderår. Indbetales bidraget eller præmien senere, vil indbetalingen være fradragsberettiget på indbetalingstidspunktet.

Til nr. 9

Indbetalinger til ophørs pension for selvstændige kan fradrages ved indkomstopgørelsen for det eller de indkomstår, hvori virksomheden er afstået, hvis indbetalingerne foretages senest den 1. juli i det umiddelbart efterfølgende indkomstår. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 8. pkt.

Hvis den skattepligtiges indkomstår ikke er sammenfaldende med kalenderåret, er den nævnte frist for indbetaling dog den 1. juli i kalenderåret efter det kalenderår, som det indkomstår, hvori virksomheden er afstået, træder i stedet for. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 9. pkt., der henviser til pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 8. pkt.

Det foreslås, at henvisningen til pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 8. pkt., i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 9. pkt., der bliver § 18, stk. 1, 10. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 8, ændres til en henvisning til § 18, stk. 1, 9. pkt. Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 8, hvorefter der foreslås indsat et ekstra punktum i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til nr. 10

Efter pensionsbeskatningslovens § 19 er der bortseelsesret for indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger med løbende udbetalinger og ratepensioner. Indbetalingen fragår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det år, hvor der indbetales til pensionsordningen. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 1. pkt. Bortseelsesretten gælder også de i kalenderåret forfaldne bidrag og præmier til pensionsordninger med løbende udbetalinger og rateforsikringer, der indbetales senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 3. pkt.

Det betyder, at for indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger med løbende udbetalinger og rateforsikringer, der forfalder i eksempelvis 2022, men først indbetales i februar 2023, vil være bortseelsesberettigede på forfaldstidspunktet. Sker indbetalingen først i eksempelvis maj 2023, vil indbetalingerne være bortseelsesberettigede på indbetalingstidspunktet.

Fristen 1. april i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, gælder, uanset om den 1. april er en banklukkedag, dvs. en lørdag, søndag eller en af forårets helligdage.

Det foreslås at indsætte et 4. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, hvorefter fristen den 1. april forlænges til den førstkomende bankdag, hvis den 1. april falder på en banklukkedag.

Det betyder, at indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger med løbende udbetalinger og rateforsikringer vil være bortseelsesberettigede på forfaldstidspunktet i det omfang, at de indbetales senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår, men hvis den 1. april falder på en banklukkedag forlænges fristen til den førstkomende bankdag efter den 1. april. Indbetales bidraget eller præmien senere, vil indbetalingen være bortseelsesberettiget på indbetalingstidspunktet.

Til nr. 11

For en forudlønnet lønmodtager forfalder løn og eventuelt pensionsbidrag heraf for en given måned normalt til betaling ultimo måneden før. Det gælder også ved årsskifte, således at løn og eventuelt pensionsbidrag heraf for januar normalt forfalder til betaling i december måned.

Efter pensionsbeskatningslovens § 19 er der bortseelsesret for indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger med løbende udbetalinger og ratepensioner. Indbetalingen fragår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det år, hvor der indbetales til pensionsordningen. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 1. pkt. Bortseelsesretten gælder også de i kalenderåret forfaldne bidrag og præmier, der indbetales senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 3. pkt.

Bidrag eller præmier til forudlønnede arbejdstageres pensionsordninger, der er forfaldne til betaling i løbet af måneden, men som vedrører den følgende måned, anses for forfaldne i sidstnævnte måned. Det følger af pensionsbeskat-

ningslovens § 19, stk. 1, 5. pkt., hvorefter bidrag eller præmier til forudlønnede arbejdstageres pensionsordninger, der er forfaldne til betaling i løbet af måneden, men som vedrører den følgende måned, ved anvendelsen af 3. pkt. anses for forfaldne i sidstnævnte måned.

Sigtet med pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 5. pkt. er at slå fast, at arbejdsgiverbidrag og -præmier til forudlønnede arbejdstageres pensionsordninger, der sammen med lønnen for januar måned forfalder til betaling for arbejdsgiveren ultimo december, er bortseelsesberettigede for arbejdstageren i januar, således at periodiseringen af lønnen og pensionsbidraget eller -præmien følges ad, uanset om arbejdsgiverens indbetaling sker sammen med december-lønnen eller med forsinkelse senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår. Som pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 5. pkt., er formuleret, fremgår dette imidlertid ikke klart, idet der alene henvises til § 19, stk. 1, 3. pkt., der handler om indbetalinger, der sker senere end forfaldstidspunktet og senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår.

Det foreslås derfor at præcisere pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 5. pkt., der bliver § 19, stk. 1, 6. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 10, hvorefter indbetalinger til forudlønnede arbejdstageres pensionsordninger, der er forfaldne til betaling i løbet af måneden, men som vedrører den følgende måned, ved anvendelsen af § 19, stk. 1, 1. pkt., anses for bortseelsesberettigede og ved anvendelsen af § 19, stk. 1, 3. pkt., for forfaldne i den sidstnævnte måned.

Dermed vil det klart komme til at fremgå af reglen, at periodiseringen af lønnen og pensionsbidraget eller -præmien for forudlønnede følges ad, uanset om arbejdsgiverens indbetaling sker sammen med december-lønnen eller med forsinkelse senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår. Foretages indbetalingen efter den 1. april, vil der være bortseelsesret på indbetalingstidspunktet.

Til nr. 12

Personer i aldersgruppen 18-56 år kunne oprette i alt 6 indekstrakter i perioden 1. april 1957 - 24. november 1971. En indeksordning består af et antal indekstrakter, der er knyttet til en pensionsforsikring eller til en opsparingskonto i et pengeinstitut. Staten yder et indekstillelæg til udbetalingerne fra ordningen. Retten til at bortse fra arbejdsgiverens indbetalinger til en indeksordning er efter pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 9. pkt., begrænset på samme måde som fradragsretten for egne indbetalinger, jf. § 18, stk. 1, 8. pkt., hvorefter fradrag for indbetalinger til indeksordning højst kan omfatte 6 kontrakter for hver person.

Henvisningen i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 9. pkt., til § 18, stk. 1, 8. pkt., blev ved en fejl ikke ændret til § 18, stk. 1, 9. pkt., i lov nr. 317 af 5. maj 2004, hvor der i denne lovs § 1, nr. 8, blev indsat et nyt punktum i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1.

Ved § 2 i lov nr. 2197 af 29. december 2020 blev der indsat tre nye punktummer i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, og som følge heraf og af den manglende konsekvensændring i lov nr. 317 af 5. maj 2004 skulle henvisningen

i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 8. pkt., i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 9. pkt., være ændret til en henvisning til pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 12. pkt. Ved en fejl blev der i stedet foreslået at ændre pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 8. pkt., som imidlertid ikke omhandler indekstrakter og heller ikke indeholder nogen henvisning til pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1. Der henvises således fortsat til pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 8. pkt., i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 9. pkt.

Desuden bliver der med lovforslagets § 1, nr. 8, indsat et ekstra punktum i pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1.

Det foreslås på denne baggrund, at henvisningen til pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 8. pkt., i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 9. pkt., der bliver § 19, stk. 1, 10. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 10, ændres til en henvisning til § 18, stk. 1, 13. pkt.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til nr. 13

Efter pensionsbeskatningslovens § 21 A, stk. 1, kan en pensionsopsparer få tilbagebetalt indbetalinger til kapitalpension, der ikke er fradrags- eller bortseelsesberettigede, dels i de tilfælde, hvor indbetalingerne overstiger loftet for indbetalinger til kapitalpension, jf. pensionsbeskatningslovens § 16, stk. 1, dels i de tilfælde, hvor der ikke er fradrags- eller bortseelsesret for indbetalinger til kapitalpension, fordi ejeren i et tidligere år har fået en kapitalpension udbetalt til 40 pct. i afgift, jf. pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 2, 6. pkt., og § 19, stk. 1, 6. pkt. Pensionsopsparereren kan også vælge at få indbetalingen overført til en anden pensionsordning.

Det foreslås, at henvisningen til pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 6. pkt., i pensionsbeskatningslovens § 21 A, stk. 1, ændres til en henvisning til § 19, stk. 1, 7. pkt.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 10, hvorefter der foreslås indsat et ekstra punktum i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til nr. 14

En skattepligtig sportsudøver kan efter pensionsbeskatningslovens § 15 B med fradragsret indskyde et beløb, der svarer til den indkomst, der stammer fra den pågældendes sportsudøvelse på en særlig ratepension – en sportspension – der giver mulighed for at få udbetalt pension på et tidligere tidspunkt end fra en almindelig ratepension. Fradraget kan ikke overstige den indkomst hidrørende fra den skattepligtiges sportsudøvelse, som den skattepligtige har erhvervet ret til i samme indkomstår, ligesom det samlede fradrag for indbetalinger til ordningen ikke kan overstige det beløb, som i alt kan indbetales på sportspensionen på 2.021.200 kr. (2022-niveau), jf. pensionsbeskatningslovens § 15 B, stk. 6.

Efter pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 10. pkt., er retten til at bortse fra arbejdsgiverens indbetalinger til en sportspension begrænset på samme måde som fradragsretten

for egne præmier og bidrag, jf. § 15 B, stk. 6. Indbetalinger, der ikke kan fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. § 15 B, stk. 6, eller som skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. § 19, stk. 1, 6. pkt., kan tilbagebetales, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 22 A, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås, at henvisningen til pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 10. pkt., i pensionsbeskatningslovens § 22 A, stk. 1, 1. pkt., ændres til en henvisning til § 19, stk. 1, 11. pkt. Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 10, hvorefter der foreslås indsat et ekstra punktum i pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til nr. 15

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, 1. pkt., kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning senest den 19. januar i det følgende kalenderår, helt eller delvist overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning i samme pensionsinstitut for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Desuden vil overførslen betyde, at der ikke er bortseelsesret m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning.

Efter pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, er der bortseelsesret for indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger med løbende udbetalinger og ratepensioner. Indbetalingerne fragår ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst på tidspunkt, hvor der indbetales til pensionsordningen. Med lov nr. 2197 af 29. december 2020 blev pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, justeret, så bortseelsesretten også gælder de i kalenderåret forfaldne bidrag og præmier, der indbetales senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår.

Som pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, 1. pkt., er formuleret, kan beløb, der er forfaldne, men ikke indbetalte i kalenderåret, ikke overføres, heller ikke selv om de er indbetalt senest den 19. januar i det følgende kalenderår og derfor vil være bortseelsesberettigede i kalenderåret, jf. pensionsbeskatningslovens § 19, stk. 1, 3. pkt.

Det foreslås at nyaffatte pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, 1. pkt., hvorefter beløb, der med virkning for kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvis kan overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning ikke anses som en indbetaling.

I forhold til den gældende formulering af § 22 D, stk. 1, 1.

pkt., vil det for det første betyde, at det ikke længere kun vil være muligt at foretage overførsel til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning hos samme pensionsudbyder. Således vil en flytning af en pensionsindbetaling til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 22 D også kunne ske til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning i et andet pensionsinstitut. Det vil gøre flyttemulighederne mere fleksible. Der vil fortsat kun kunne ske overførsel til en pensionsordning for samme person.

Det bemærkes, at det ikke er en betingelse, at den pensionsordning, der sker overførsel til, eksisterede på tidspunktet for den oprindelige pensionsindbetaling. Den pensionsordning, der sker overførsel til, kan således godt oprettes i forbindelse med overførslen, idet den i givet fald skattemæssigt anses for oprettet på tidspunktet for den oprindelige pensionsindbetaling.

Efter gældende ret kan pensionsinstitutionen vælge at overføre det indbetalte beløb med eller uden afkast og omkostninger m.v. af beløbet fra indbetalingstidspunktet til overførselstidspunktet. Det vil også gælde ved overførsel til et andet pensionsinstitut. Der vil således godt kunne overføres et større beløb, end hvad der er indbetalt, hvilket vil være aktuelt, hvis der er optjent positivt pensionsafkast af indbetalingen frem til overførslen. Der vil omvendt ikke være noget til hinder for, at afkastet bibeholdes på den afgivende pensionsordning.

Hvis der omvendt har været afholdt omkostninger, eller der har været negativt afkast af pensionsindbetalingen frem til tilbagebetalingen, vil det kunne være aktuelt at overføre et mindre beløb end den oprindelige indbetaling som en konsekvens af de afholdte omkostninger eller det negative afkast, der kan henføres til pensionsindbetalingen. Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke er noget skattemæssigt til hinder for at overføre den fulde fejlagtige indbetaling uanset afholdte omkostninger eller negativt investeringsafkast af indbetalingen.

Uafhængigt af om det indbetalte beløb overføres med eller uden afkast og omkostninger m.v., foreslås afkastet at skulle medregnes i grundlaget for beregning af pensionsafkastskat efter de regler og principper, som gælder for overførsler efter pensionsbeskatningslovens § 41, jf. lovforslagets § 2, nr. 14, hvortil der henvises. Ved overførsel til et andet pensionsinstitut vil overførslen skulle ske inklusive indeholdt arbejdsmarkedsbidrag, idet det er arbejdsgiverens indbetaling – som på indbetalingstidspunktet indeholder endnu ikke indeholdt arbejdsmarkedsbidrag – der overføres. Det betyder, at allerede indeholdt og indbetalt arbejdsmarkedsbidrag trækkes tilbage og som en del af den »egentlige« pensionsindbetaling overføres til det modtagende pensionsinstitut. Uanset om indbetalingen overføres med eller uden afkast m.v., vil det være det oprindeligt indeholdte arbejdsmarkedsbidrag af indbetalingen, der overføres til det modtagende pensionsinstitut.

Det modtagende pensionsinstitut vil herefter skulle indeholde arbejdsmarkedsbidrag af indbetalingen, som om indbetalingen var sket direkte fra arbejdsgiveren, det vil sige af det beløb, der blev indbetalt til det afgivende pensionsin-

stitut. Det indeholdte arbejdsmarkedsbidrag vil svare til det arbejdsmarkedsbidrag, som det afgivende pensionsinstitut overfører til det modtagende pensionsinstitut.

Eksempel 1

En arbejdsgiver indbetaler 10.000 kr. på en ansats bortseelsesberettigede pensionsordning. Pensionsinstitutionen indeholder arbejdsmarkedsbidrag på 800 kr., og der indsættes 9.200 kr. på den ansattes pensionsordning. Indbetalingen overføres sidenhen til et andet pensionsinstitut efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, men de 9.200 kr. er på grund af et negativt afkast faldet til 8.000 kr. Ved overførsel til et andet pensionsinstitut inklusive afkast vil der blive overført 8.800 kr., nemlig de resterende 8.000 kr. plus det oprindeligt indeholdte arbejdsmarkedsbidrag på 800 kr., da den oprindelige indbetaling udgjorde 10.000 kr., selv om der sidenhen på grund af det negative afkast kun bliver overført 8.800 kr.

Eksempel 2

En arbejdsgiver indbetaler 10.000 kr. på en ansats bortseelsesberettigede pensionsordning. Pensionsinstitutionen indeholder arbejdsmarkedsbidrag på 800 kr., og der indsættes 9.200 kr. på den ansattes pensionsordning. Indbetalingen overføres sidenhen til et andet pensionsinstitut efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, men de 9.200 kr. er på grund af et positivt afkast steget til 11.200 kr. Ved overførsel til et andet pensionsinstitut inklusive afkast vil der blive overført 12.000 kr., nemlig de resterende 11.200 kr. plus det oprindeligt indeholdte arbejdsmarkedsbidrag på 800 kr., da den oprindelige indbetaling var 10.000 kr., selv om der sidenhen på grund af det positive afkast bliver overført 12.000 kr.

Det bemærkes, at såfremt det indbetalte beløb overføres uden afkast, vil der i begge eksempler skulle overføres 10.000 kr. Allerede indeholdt og indbetalt arbejdsmarkedsbidrag trækkes tilbage af det afgivende pensionsinstitut og overføres som en del af den »egentlige« pensionsindbetaling til det modtagende pensionsinstitut, som indeholder 800 kr. i arbejdsmarkedsbidrag af den oprindelige indbetaling.

Det bemærkes, at det med lovforslagets § 1, nr. 19, bl.a. foreslås, at det afgivende institut skal give besked til det modtagende pensionsinstitut om de oprindeligt foretagne indbetalingers størrelse og om tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten m.v. for disse indbetalinger. Det vil sætte det modtagende pensionsinstitut i stand til at indeholde korrekt arbejdsmarkedsbidrag. Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 19.

I forhold til den gældende formulering af § 22 D, stk. 1, 1. pkt., vil den foreslåede ændring for det andet betyde, at det tydeligt vil komme til at fremgå af bestemmelsen, at der ikke er bortseelsesret m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning, når der sker overførsel efter § 22 D, stk. 1. Denne del af den foreslåede ændring har ingen materiel betydning.

I forhold til den gældende formulering af § 22 D, stk. 1, 1. pkt., vil den foreslåede ændring for det tredje betyde, at ikke kun beløb, der er indbetalt i kalenderåret, jf. den gældende formulering af § 22 D, stk. 1, 1. pkt., men også indbetalinger

på ordninger i forsikringselskaber og pensionskasser, der er forfaldne, men ikke indbetalte i kalenderåret, vil kunne overføres senest den 19. januar i det efterfølgende kalenderår. Da overførsel efter § 22 D senest skal ske den 19. januar, vil en overførsel af sådanne forfaldne beløb, der ikke er indbetalt i kalenderåret, forudsætte, at indbetaling til den afgivende ordning sker senest den 19. januar i det efterfølgende kalenderår.

Til nr. 16

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, 1. pkt., kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning i samme pensionsinstitut for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling, ligesom der ikke er bortseelsesret m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning. For en nærmere beskrivelse af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, 1. pkt., henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 15.

Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i en overførsel omfattet af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb eller den del af beløbet, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning, opgjort uden afkast m.v. af indbetalingen. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, 2. pkt. Virkningen af overførslen er således, at pensionsopsparereren i store træk bliver stillet som om, at pensionsindbetalingen allerede i første omgang var blevet indbetalt på den ordning, der sker overførsel til.

Med lovforslagets § 1, nr. 15, foreslås pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, 1. pkt., nyaffattet, bl.a. med den effekt, at ikke kun beløb, der er indbetalt i kalenderåret, jf. den gældende formulering af § 22 D, stk. 1, 1. pkt., men også beløb, der er forfaldne, men ikke indbetalte i kalenderåret, kan overføres senest den 19. januar i det efterfølgende kalenderår.

Det foreslås i forlængelse heraf at indsætte »bortseelsesretten m.v. for« i pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, 2. pkt., således at indbetalingen på den modtagende pensionsordning vil skulle anses for sket på tidspunktet for bortseelsesretten m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning.

Det betyder dels, at beløb, der indbetales som led i en overførsel efter § 22 D, stk. 1, og som hidrører fra indbetalinger, der er sket i kalenderåret, vil have skattemæssig virkning på indbetalingstidspunktet for den oprindelige pensionsindbetaling, jf. gældende ret. Dels betyder det, at også beløb, der efter kalenderåret indbetales som led i en § 22 D-overførsel, og som hidrører fra i kalenderåret forfaldne bortseelsesberettigede indbetalinger på pensionsordninger med løbende udbetalinger og rateforsikringer, eller ikkebortseelsesberettigede indbetalinger på aldersforsikringer og supplerende engangssummer i forsikringselskaber og pensionskasser, der først indbetales efter kalenderåret,

men senest den 19. januar i det følgende kalenderår, vil have skattemæssig virkning på forfaldstidspunktet for den oprindelige pensionsindbetaling, dvs. i kalenderåret.

Til nr. 17

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, 1. pkt., kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden privat pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing i samme pensionsinstitut for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Desuden vil overførslen betyde, at der ikke er fradragsret m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning.

Efter pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, er der fradragsret for indbetalinger til private pensionsordninger med løbende udbetalinger og ratepensioner. For så vidt angår præmier og bidrag til privattegnede pensionsordninger i forsikringselskaber og pensionskasser, fradrages forfaldne bidrag eller præmier, der bliver betalt senest den 1. april i kalenderåret efter det kalenderår, hvor præmien eller bidraget er forfaldet, på forfaldstidspunktet. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 3. pkt.

Som pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, 1. pkt., er formuleret, kan beløb, der er forfaldne, men ikke indbetalte i kalenderåret, ikke overføres, heller ikke selv om de er indbetalt senest den 19. januar i det efterfølgende kalenderår og derfor vil være fradragsberettigede i kalenderåret, jf. pensionsbeskatningslovens § 18, stk. 1, 3. pkt.

Det foreslås at nyaffatte pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, 1. pkt., hvorefter beløb, der med virkning for kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist kan overføres til en anden privat pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning ikke anses som en indbetaling.

I forhold til den gældende formulering af § 22 D, stk. 2, 1. pkt., vil det for det første betyde, at det ikke længere kun vil være muligt at foretage overførsel til en privat pensionsordning hos samme pensionsudbyder. Således vil en flytning af en pensionsindbetaling til en privat pensionsordning efter pensionsbeskatningslovens § 22 D også kunne ske til en privat pensionsordning i et andet pensionsinstitut. Det vil gøre flyttemulighederne mere fleksible. Der vil fortsat kun kunne ske overførsel til en pensionsordning for samme person.

Det bemærkes, at det ikke er en betingelse, at den pensionsordning, der sker overførsel til, eksisterede på tidspunktet for den oprindelige pensionsindbetaling. Den pensionsordning, der sker overførsel til, kan således godt oprettes i forbindelse med overførslen, idet den i givet fald anses for

oprettet på tidspunktet for den oprindelige pensionsindbetaling.

Efter gældende ret kan pensionsinstituttet vælge at overføre det indbetalte beløb med eller uden afkast og omkostninger m.v. af beløbet fra indbetalingstidspunktet til overførelstidspunktet. Det vil også gælde ved overførelse til et andet pensionsinstitut. Der henvises til bemærkningerne til den tilsvarende ændring af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, 1. pkt., jf. lovforslagets § 1, nr. 15.

I forhold til den gældende formulering af § 22 D, stk. 2, 1. pkt., vil den foreslåede ændring for det andet betyde, at det tydeligt vil komme til at fremgå af bestemmelsen, at der ikke er fradragsret m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning, når der sker overførelse efter § 22 D, stk. 2. Denne del af den foreslåede ændring har ingen materiel betydning.

I forhold til den gældende formulering af § 22 D, stk. 2, 1. pkt., vil den foreslåede ændring for det tredje betyde, at ikke kun beløb, der er indbetalt i kalenderåret, jf. den gældende formulering af § 22 D, stk. 2, 1. pkt., men også indbetalinger på ordninger i forsikringselskaber og pensionskasser, der er forfaldne, men ikke indbetalte i kalenderåret, kan overføres senest den 19. januar i det efterfølgende kalenderår. Da overførelse efter § 22 D senest skal ske den 19. januar, vil en overførelse af sådanne forfaldne beløb, der ikke er indbetalt i kalenderåret, forudsætte, at indbetaling til den afgivende ordning sker senest den 19. januar i det efterfølgende kalenderår.

Til nr. 18

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, 1. pkt., kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden privat pensionsordning i samme pensionsinstitut for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling, ligesom der ikke er fradragsret m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning. For en nærmere beskrivelse af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, 1. pkt., henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 17.

Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i en overførelse omfattet af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb eller den del af beløbet, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning, opgjort uden afkast m.v. af indbetalingen. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, 2. pkt. Virkningen af overførelsen er således, at pensionsopspareren i store træk bliver stillet som om, at pensionsindbetalingen allerede i første omgang var blevet indbetalt på den ordning, der sker overførelse til.

Med lovforslagets § 1, nr. 17, foreslås pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, 1. pkt., nyaffattet, bl.a. med den effekt, at ikke kun beløb, der er indbetalt i kalenderåret, jf. den gældende formulering af § 22 D, stk. 2, 1. pkt., men også beløb, der er forfaldne, men ikke indbetalte i kalender-

året, kan overføres senest den 19. januar i det efterfølgende kalenderår.

Det foreslås i forlængelse heraf at indsætte »fradragsretten m.v. for« i pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, 2. pkt., således at indbetalingen på den modtagende pensionsordning vil skulle anses for sket på tidspunktet for fradragsretten m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning.

Det betyder dels, at beløb, der indbetales som led i en overførelse efter § 22 D, stk. 2, og som hidrører fra indbetalinger, der er sket i kalenderåret, vil have skattemæssig virkning på indbetalingstidspunktet for den oprindelige pensionsindbetaling, jf. gældende ret. Dels betyder det, at også beløb, der efter kalenderåret indbetales som led i en § 22 D-overførelse, og som hidrører fra i kalenderåret forfaldne fradragsberettigede indbetalinger på pensionsordninger med løbende udbetalinger og rateforsikringer og ikkefradragsberettigede indbetalinger på aldersforsikringer og supplerende engangssummer i forsikringsselskaber og pensionskasser, der først indbetales efter kalenderåret, men senest den 19. januar i det følgende kalenderår, vil have skattemæssig virkning på forfaldstidspunktet for den oprindelige pensionsindbetaling, dvs. i kalenderåret.

Til nr. 19

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing i samme pensionsinstitut for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling, ligesom der ikke er bortseelsesret m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning.

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden privat pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparing i samme pensionsinstitut for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling, ligesom der ikke er fradragsret m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning.

Efter gældende ret kan der ikke ske overførelse til et andet pensionsinstitut efter § 22 D, men alene til en pensionsordning i samme pensionsinstitut. Denne regel foreslås ophævet, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 og 17, således at der fremover også vil kunne ske overførelse til et andet pensionsinstitut.

Pensionsbeskatningslovens § 53 A regulerer de skattemæssige vilkår for livsforsikringer, pensionskasseordninger og pensionsordninger i pengeinstitutter, der ikke er omfattet af de almindelige regler i pensionsbeskatningslovens afsnit 1, dvs. reglerne for de ovennævnte skattebegünstigede pensionsordninger. Pensionsbeskatningslovens § 53 A gælder

også for pensionsordninger, hvor pensionsopspareren har valgt at give afkald på skattemæssig behandling efter de almindelige regler.

Der er ikke fradrag eller bortseelsesret for indbetalinger til pensionsordninger omfattet af § 53 A, men til gengæld er udbetalingerne skattefri. Afkastet beskattes som kapitalindkomst.

I forbindelse med en udstationering aftales det ofte, at der i stedet for en fortsat indbetaling til en bortseelsesberettiget pensionsordning under udstationeringen skal foretages indbetaling til en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A. Under udstationeringen vil den pågældende person således typisk ikke kunne udnytte bortseelsesretten af indbetalingen til eksempelvis en livrente, hvorfor det kan være en fordel under udstationeringen i stedet at foretage indbetaling til en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A. Der er ikke bortseelsesret for denne indbetaling, men da den pågældende person typisk ikke er fuldt skattepligtig til Danmark under udstationeringen, vil der – ligesom af den almindelige løn under udstationeringen – ikke skulle betales skat til Danmark af indbetalingen til § 53 A-ordningen. Lønnen og pensionsindbetalingen vil derimod være skattepligtig i udstationeringslandet efter det pågældende lands skatteregler.

I nogle tilfælde kommer § 53 A-ordningen imidlertid ikke på plads før et stykke tid ind i udstationeringsperioden, henset til at der ved en udstationering ofte vil være mange andre praktiske udfordringer at håndtere, både for arbejdsgiveren og for lønmodtageren. Det kan også forekomme, at § 53 A-ordningen er blevet aftalt allerede fra begyndelsen af udstationeringen, men at arbejdsgiveren eller lønmodtageren ikke med det samme får informeret pensionsinstituttet om, at indbetalingerne skulle være sket til en § 53 A-ordning.

Også i forbindelse med en indstationering vil det være relevant at overveje en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A i stedet for en bortseelsesberettiget pensionsordning. Det er bl.a. relevant for personer omfattet af den såkaldte forskerskatteordning. Under forskerskatteordningen kan forskere og nøglemedarbejdere, som rekrutteres i udlandet, vælge at betale en bruttoskat på 32,84 procent (27 procent plus arbejdsmarkedsbidrag) af lønnen i op til syv år i stedet for almindelig indkomstskat. Foretages der indbetaling af en del af forskerlønnen på en bortseelsesberettiget pensionsordning, vil der være bortseelsesret herfor i den forskerbeskattede løn, men når pensionsordningen til sin tid udbetales, vil udbetalingerne blive beskattet som almindelig indkomst. Derfor vil det kunne være hensigtsmæssigt for den pågældende person, hvis arbejdsgiveren i stedet foretager indbetaling på en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A. Pensionsindbetalingen vil blive beskattet med forskerskatten, men når pensionsordningen til sin tid udbetales, vil udbetalingen være skattefri.

Også for indstationerede personer, hvis løn beskattes som almindelig indkomst, vil det kunne være relevant at overveje en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A i stedet for en bortseelsesberettiget pensionsordning. Ganske vist vil pensionsindbetalingen ikke være

bortseelsesberettiget, men pensionsordningen vil som modsvaret hertil som nævnt kunne udbetales skattefrit, herunder når indstationeringen ophører. Særligt ved kortvarige indstationeringer, hvor den samlede pensionsindbetaling vil være af begrænset størrelse, vil det kunne være hensigtsmæssigt at få pensionen udbetalt ved indstationeringens ophør, idet værdien af pensionsordningen ellers vil kunne være i risiko for at blive udhulet af omkostninger, før den kan udbetales ved den pågældendes pensionsudbetalingsalder (folkepensionsalderen minus tre år).

I en del tilfælde kommer § 53 A-ordningen imidlertid ikke på plads før et stykke tid ind i ansættelsesforholdet. Normalt indmeldes lønmodtagere således automatisk og digitalt i en bortseelsesberettiget pensionsordning med de minimumsrisikodækninger, der fremgår af den gældende firmapensionsaftale m.v. Dermed er den pågældende lønmodtager minimumsdækket fra første dag mod tab af erhvervsevne og ved død. Et stykke tid inde i ansættelsen tilbydes lønmodtageren et rådgivningsmøde, hvor der uden afgivelse af nye helbredsoplysninger kan aftales passende risikodækninger mod tab af erhvervsevne og død. På mødet gennemgås samtidig skattereglerne knyttet til pensionsordningen, i hvilket tilfælde det vil kunne vise sig at være mest hensigtsmæssigt for lønmodtageren, at der indbetales på en § 53 A-ordning i stedet for på den bortseelsesberettigede pensionsordning.

Samme problemstilling opstår, hvis en indstationeret lønmodtager et stykke tid ind i ansættelsesforholdet bliver godkendt som omfattet af forskerskatteordningen, jf. kildeskattelovens §§ 48 E og 48 F, med virkning af begyndelsen af indstationeringen. Her vil der ofte være blevet indbetalt på en bortseelsesberettiget pensionsordning frem til forskerskattegodkendelsen.

Beslægtet hermed er den problemstilling, hvor der ansøges om godkendelse at blive omfattet af forskerskatteordningen, og hvor det skal afgøres, om den pågældende lønmodtager opfylder vederlagskravet for godkendelse. Det er således en betingelse for at blive omfattet af forskerskatteordningen, at lønmodtageren har indgået en ansættelseskontrakt med arbejdsgiveren, som berettiger lønmodtageren til en løn, der udgør mindst 69.600 kr. (2021) om måneden. Indbetalinger til en § 53 A-ordning indgår i vurderingen af, om kravet om minimumsløn er opfyldt, hvilket ikke er tilfældet for indbetalinger til en bortseelsesberettiget pensionsordning. Hvis lønmodtagerens løn kun opfylder lønkravet inkl. indbetaling til en § 53 A-ordning, men der ved en fejl i stedet er sket indbetaling til en bortseelsesberettiget ordning, vil lønmodtageren ikke umiddelbart opfylde betingelserne for at blive omfattet af forskerskatteordningen.

I andre situationer er § 53 A-ordningen blevet aftalt mellem arbejdsgiveren og lønmodtageren allerede fra begyndelsen af indstationeringen, men arbejdsgiveren og/eller lønmodtageren får ikke straks informeret pensionsinstituttet om, at indbetalingerne skulle være sket til en § 53 A-ordning. Arbejdsgiverens pensionsindbetalinger er derfor blevet placeret på en bortseelsesberettiget pensionsordning frem til dette tidspunkt.

Pensionsbeskatningslovens § 22 D gælder ikke flytning

fra en pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparring til pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A. I alle de ovenfor nævnte situationer vil de indbetalinger, der allerede er foretaget på en bortseelsesberettiget pensionsordning, efter gældende ret kun kunne overføres til en § 53 A-ordning med Skatteforvaltningens tilladelse efter den gældende praksis for korrektion af åbenlyse fejl, hvis indbetalingerne til den bortseelsesberettigede pensionsordning vel at mærke kan karakteriseres som åbenlyse fejlindbetalinger, hvilket kun i nogle situationer vil være tilfældet, jf. ovenfor.

Det foreslås at indsætte fire nye stykker i pensionsbeskatningslovens § 22 D.

Ved overførsel af en indbetaling skal denne indbetaling efter gældende ret ikke indberettes som en fradragsberettiget m.v. indbetaling på den afgivende ordning, ligesom en allerede foretagen indberetning af pensionsindbetalingen til denne ordning skal rettes. Samtidig skal der foretages indberetning af indbetalingen til den modtagende pensionsordning, i hvilken forbindelse pensionsinstituttet skal indberette indbetalingen som værende sket på tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning. Når der sker overførsel efter § 22 D internt i et pensionsinstitut, vil pensionsinstituttet have alle relevante oplysninger til brug for indberetningen, hvilket imidlertid ikke umiddelbart vil være tilfældet for det pensionsinstitut, der modtager en overførsel efter § 22 D, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 og 17, fra et andet pensionsinstitut.

Det foreslås derfor at indsætte et *stk. 4* i pensionsbeskatningslovens § 22 D, hvorefter et pensionsinstitut, der foretager en overførsel efter § 22 D til et andet pensionsinstitut, jf. lovforslagets § 1, nr. 15 og 17, skal give det modtagende pensionsinstitut en række oplysninger, som er oplyst i de foreslåede nr. 1-3, i *stk. 4*:

Efter den foreslåede *nr. 1*, i *stk. 4*, skal det afgivende pensionsinstitut give oplysning om de oprindeligt foretagne indbetalingers størrelse.

Det betyder, at det modtagende institut vil være i stand til at foretage indberetning til Skatteforvaltningen med det korrekte beløb, jf. at pensionsinstituttet skal indberette indbetalingen på den modtagende ordning som værende sket med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

Efter den foreslåede *nr. 2*, i *stk. 4*, skal det afgivende pensionsinstitut give oplysning om tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for de oprindeligt foretagne indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer eller rateopsparinger.

Det betyder, at det modtagende institut vil være i stand til at foretage indberetning til Skatteforvaltningen med det relevante skattemæssige virkningstidspunkt for indbetalingen, jf. at pensionsinstituttet skal indberette indbetalingen på den modtagende ordning som værende sket på tidspunktet for

fradrags- eller bortseelsesretten for indbetalingen til den afgivende pensionsordning.

Efter den foreslåede *nr. 3*, i *stk. 4*, skal det afgivende pensionsinstitut give oplysning om tidspunktet for den skattemæssige virkning af de oprindeligt foretagne indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til aldersopsparinger, aldersforsikringer eller supplerende engangssummer.

Det betyder, at det modtagende institut vil være i stand til at foretage indberetning til Skatteforvaltningen med det relevante skattemæssige virkningstidspunkt, jf. at pensionsinstituttet skal indberette indbetalingen på den modtagende ordning som værende sket på det skattemæssige virkningstidspunkt for indbetalingen til den afgivende aldersopsparring, aldersforsikring eller supplerende engangssum.

Det foreslås for det andet indsætte et *stk. 5* i pensionsbeskatningslovens § 22 D om overførsel fra skattebegünstigede arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A.

Det foreslås således i § 22 D, *stk. 5, 1. pkt.*, at beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparring eller supplerende engangssum, senest den 1. april i det følgende kalenderår helt eller delvis vil kunne overføres til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning omfattet af § 53 A for samme person hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning ikke anses som en indbetaling.

Der skal således ikke betales afgift af det overførte beløb, ligesom der ikke er bortseelsesret m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning.

Det foreslås i forlængelse heraf i § 22 D, *stk. 5, 2. pkt.*, at den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, foreslås at skulle anses for sket på tidspunktet for bortseelsesretten for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb eller den del af beløbet, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

Det betyder, at bortseelsesretten for en indbetaling til ratepension eller livrente m.v., som flyttes til en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, bortfalder, idet indbetalingen i stedet medregnes ved opgørelsen af pensionsopparerens skattepligtige indkomst på tidspunktet for bortseelsesretten for indbetalingen til ratepension eller livrente m.v., og uanset at flytning først sker i perioden fra og med den 1. januar til og med den 1. april i det følgende kalenderår. Pensionsindbetalingen vil efter overførslen ikke blive medregnet ved opgørelsen af beskæftigelsesfradrag efter ligningslovens § 9 J eller ved opgørelsen af ekstra pensionsfradrag efter ligningslovens § 9 L. Det bemærkes, at ved overførsel fra en ratepension vil det overførte beløb ikke længere indgå i opgørelsen af loftet for indbetaling på ratepension.

Da hverken indbetalinger til aldersopsparinger og pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A er bortseelsesberettigede, vil en overførsel af en indbetaling fra en aldersopsparing til en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A ikke have konsekvenser for opgørelsen af pensionsopsparerens skattepligtige indkomst. Ved overførsel fra aldersopsparingen vil det overførte beløb ikke længere indgå i opgørelsen af lofterne for indbetaling på aldersopsparing.

I modsætning til overførsel mellem arbejdsgiveradministrerede skattebegunstigede pensionsordninger efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, som foreslås udvidet til også at gælde overførsel til et andet pensionsinstitut, jf. lovforslagets § 1, nr. 15, foreslås overførsel til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning omfattet af § 53 A kun at ville kunne ske internt i det enkelte pensionsinstitut. Dette skal ses i lyset af forskellen i beskattningen af afkastet på henholdsvis skattebegunstigede pensionsordninger og på pensionsordninger omfattet af § 53 A. Afkastet af skattebegunstigede pensionsordninger er således pensionsafkastskattepligtigt, mens afkastet af pensionsordninger omfattet af § 53 A er skattepligtigt som kapitalindkomst. Når der kun ville kunne ske overførsel internt i det enkelte pensionsinstitut, vil det effektivt understøtte, at afkastet vil kunne opgøres og indberettes korrekt af pensionsinstituttet, idet det i øvrigt foreslås, at overførsel fra en bortseelsesberettiget pensionsordning til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A altid vil skulle ske med afkast og eventuelle omkostninger, jf. nærmere herom nedenfor.

Det foreslås for det tredje at indsætte et *stk. 6* i pensionsbeskatningslovens § 22 D, hvorefter det vil være en betingelse for overførsel efter det foreslåede *stk. 5* i pensionsbeskatningslovens § 22 D, at arbejdsgiveren har behandlet de indbetalte beløb som indbetalinger til en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A.

Det betyder, at det vil være en betingelse for pensionsinstituttet for at kunne foretage overførsel af en skattebegünstiget arbejdsgiveradministreret pensionsordning til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning omfattet af § 53 A, at arbejdsgiver har behandlet de indbetalte beløb som indbetalinger til en pensionsordning omfattet af § 53 A.

Det bemærkes således, at det arbejdsmarkedsbidrag, som pensionsinstituttet har indeholdt af indbetalingen til den bortseelsesberettigede pensionsordning, vil skulle trækkes tilbage med henblik på at blive indsat på § 53 A-ordningen. Arbejdsgiveren vil som følge af overførslen skulle korrigere allerede foretagne indberetninger af pensionsindbetalingen i de tilfælde, hvor arbejdsgiveren har indberettet pensionsindbetalingen som en bortseelsesberettiget indbetaling, således at indbetalingen i stedet indberettes som en indbetaling til en § 53 A-ordning på tidspunktet for den oprindelige indbetaling. Ellers vil det kunne ske, at lønmodtageren fejlagtigt opnår bortseelsesret for indbetalingen til § 53 A-ordningen, i hvilken forbindelse det bemærkes, at indbetalinger til § 53 A-ordninger er skattepligtige. Det foreslåede *stk. 6* i pensionsbeskatningslovens § 22 D, hvorefter det vil være en

betingelse for pensionsinstituttets overførsel af den bortseelsesberettigede pensionsordning til den arbejdsgiveradministrerede pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, at arbejdsgiveren har behandlet de indbetalte beløb som indbetalinger til en pensionsordning omfattet af § 53 A, vil understøtte en korrekt skattemæssig behandling af hele overførslen. Pensionsinstituttet bør i denne situation være særligt opmærksom på dokumentation af arbejdsgiverens behandling af den overførte pensionsindbetaling.

Det foreslås for det fjerde at indsætte et *stk. 7* i pensionsbeskatningslovens § 22 D, hvorefter overførsel efter det foreslåede *stk. 5* i pensionsbeskatningslovens § 22 D vil skulle ske med afkast m.v.

Det betyder, at overførsel fra en bortseelsesberettiget pensionsordning til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A vil skulle ske med afkast og eventuelle omkostninger.

Dermed vil pensionsopsparereren i videst muligt omfang blive stillet som om, at indbetalingen var sket på pensionsordningen omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A fra begyndelsen, idet det bemærkes, at afkastet af de to pensionstyper beskattes forskelligt. Afkastet af skattebegünstigede pensionsordninger er således pensionsafkastskattepligtigt efter pensionsafkastbeskatningsloven, mens afkastet af pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A beskattes som kapitalindkomst. Såfremt der var mulighed for, at afkastet kunne bibeholdes på den afgivende pensionsordning, ville pensionsopsparereren ikke være stillet som om, at indbetalingen var sket på den rigtige pensionsordning fra begyndelsen.

Til nr. 20

Indbetalinger til ratepension, som overstiger loftet for indbetaling til ratepension på 58.500 kr. (2021), kan tilbagebetales eller overføres til en anden pensionsordning. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 21 A, stk. 2. Tilsvarende regler findes for indbetalinger til aldersopsparing, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 8 og 9, ophørspension for selvstændigt erhvervsdrivende, jf. pensionsbeskatningslovens § 22, og pensionsordninger for sportsudøvere, jf. pensionsbeskatningslovens § 22 A.

Ud over disse korrektionsmuligheder, som har det til fælles, at de beror på indbetalinger, som overstiger indbetalingsgrænser i pensionsbeskatningsloven, kan en pensionsopsparer træde tilbage fra en pensionsaftale i medfør af forbrugeraftalelovens § 18 eller forsikringsaftalelovens § 34 i, i hvilket tilfælde en tilbagebetaling af pensionsindbetalingen ikke betragtes som en afgiftspligtig udbetaling, ligesom der ikke er fradragsret eller bortseelsesret for bidragene eller præmierne til pensionsordningen. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 22 B.

Pensionsindbetalinger, der er foretaget af en arbejdsgiver, kan udbetales fra pensionsordningen til brug for modregning i arbejdsgiverens senere pensionsindbetalinger til arbejdsgiverens øvrige ansattes pensionsordninger i samme pensionsinstitut, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 22 C.

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1, kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparring, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvis overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparring, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling.

Endelig kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparring efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 2, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvis overføres til en anden privat pensionsordning med løbende udbetalinger, ratepension eller aldersopsparring, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling.

Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i en overførsel omfattet af pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 1 eller 2, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning. Dermed bliver pensionsopsparerens i store træk stillet som om, at pensionsindbetalingen allerede i første omgang var blevet indbetalt på den ordning, der sker overførsel til.

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 E kan beløb, der er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparring, aldersforsikring, aldersopsparring eller supplerende engangssum, senest 30 dage efter indbetalingen, dog senest den 19. januar i det følgende kalenderår, helt eller delvist tilbagebetales til indbetaleren. Det tilbagebetalte beløb betragtes hverken som en indbetaling eller en afgiftspligtig udbetaling.

Herudover tillader Skatteforvaltningen efter praksis korrektion af pensionsindbetalinger i tilfælde, hvor pensionsindbetalingen beror på en åbenbar fejlposition.

Tilbagebetaling m.v. af pensionsindbetalinger uden for rammerne af de nævnte regler og praksis er afgiftspligtige. Er der tale om tilbagebetalinger i form af udbetalinger fra ratepension og pensionsordninger med løbende udbetalinger, betales der efter pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1, en afgift på 60 pct. af udbetalingen. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 29, stk. 1. Er der tale om tilbagebetalinger i form af udbetalinger fra aldersopsparring, betales der en afgift på 20 pct. af udbetalingen, når udbetalingen sker før pensionsudbetalingsalderen, mens udbetalinger efter pensionsudbetalingsalderen er afgiftsfri. Det følger af henholdsvis pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2, og § 25 A, stk. 1.

Det foreslås på denne baggrund at indsætte en ny § 22 F i pensionsbeskatningsloven som supplement til de lovbestemte tilbagebetalingsmuligheder, hvorefter beløb, der er indbetalt til pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparring, aldersforsikring, aldersopsparring eller supplerende engangssum, senest tre år efter indbetalingen vil kunne tilbagebetales til indbetaleren eller overføres

til en anden pensionsordning. En korrektion, der ikke opfylder betingelserne i den foreslåede § 22 F, vil fortsat kræve tilladelse fra Skatteforvaltningen efter den gældende praksis for korrektion af åbenlyse fejl.

I § 22 F, stk. 1, foreslås en regel for tilbagebetalinger af fejlagtige indbetalinger til pensionsordninger.

Det foreslås således i § 22 F, stk. 1, 1. pkt., at beløb, der fejlagtigt er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparring, aldersforsikring, aldersopsparring eller supplerende engangssum, senest tre år efter indbetalingen kan tilbagebetales til indbetaleren, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning og med den virkning, at det fejlagtigt indbetalte beløb ikke anses som en indbetaling.

Det betyder, at et tilbagebetalt beløb efter den foreslåede regel vil være afgiftsfri. Der vil således ikke skulle betales afgift af tilbagebetalingen efter pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2, eller § 29, stk. 1.

Det betyder desuden, at tilbagebetalte beløb heller ikke vil skulle behandles som en indbetaling på den afgivende pensionsordning efter pensionsbeskatningsloven. Er der tale om en tilbagebetaling af en indbetaling til en ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger, vil den oprindelige pensionsindbetaling dermed ikke være fradrags- eller bortseelsesberettiget og vil dermed heller ikke blive medregnet ved opgørelsen af beskæftigelsesfradrag efter ligningslovens § 9 J, ved opgørelsen af ekstra pensionsfradrag efter ligningslovens § 9 L eller ved opgørelsen af loftet for indbetaling til ratepension, uanset om der er tale om indbetaling til denne pensionstype. Er der tale om tilbagebetaling af en indbetaling til en aldersopsparring, medregnes indbetalingen ikke ved opgørelsen af loftet for indbetaling til aldersopsparring.

Det vil være en betingelse, at det indbetalte beløb er indbetalt ved en fejl i forhold til aftalegrundlaget for pensionsordningen m.v. eller i forhold til den konkrete aftale om indbetaling, jf. forslaget til § 22 F, stk. 7, jf. nedenfor.

Det bemærkes, at tilbagebetalinger af indbetalinger til ikkefradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring allerede efter gældende ret vil kunne tilbagebetales afgiftsfrit.

Den foreslåede regel vil betyde, at en fejlagtig indbetaling senest tre år efter indbetalingstidspunktet vil kunne tilbagebetales. En indbetaling, der er sket den 1. juli 2022, vil dermed kunne tilbagebetales til og med den 1. juli 2025. Korrektion af ældre fejl i form af tilbagebetaling vil fortsat kræve godkendelse fra Skatteforvaltningen. Fristen på tre år skal ses i lyset af fristen for ordinær genoptagelse af pensionsopsparerens skatteansættelse, som er den 1. maj i det fjerde år efter indkomstårets udløb, jf. skatteforvaltningslovens § 26. Den foreslåede frist sikrer, at en korrektion, der påvirker pensionsopsparerens skattepligtige indkomst, vil kunne foretages inden for fristen for ordinær genoptagelse. Det bemærkes, at det i den forbindelse foreslås, at en tilbagebetaling efter den foreslåede regel vil skulle anses som en anmodning om genoptagelse af pensionsopsparerens

skatteansættelse på pensionsopsparerens vegne, jf. forslaget til § 22 F, stk. 7, jf. nedenfor. Ligesom ved tilbagebetaling med tilladelse fra Skatteforvaltningen vil tilbagebetaling efter den foreslåede regel betyde, at skatteansættelsen for de relevante år genoptages, herunder med det resultat, at der vil kunne opstå overskydende skat eller restskat for pensionsopsparereren.

Fristen på tre år vil blive anset for overholdt, såfremt tilbagebetalingen sker inden for fristen, uanset om den korresponderende rettelsesindberetning af den fejlagtige indbetaling sker efter fristens udløb. Pensionsinstituttet bør ved en tilbagebetaling kort før fristens udløb foretage rettelsesindberetning uden ugrundet ophold.

Tilbagebetaling efter den foreslåede regel vil skulle ske til den, der oprindeligt har foretaget indbetalingen. Er der tale om en fejlagtig indbetaling til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning, kan tilbagebetalingen således kun ske til arbejdsgiveren, ikke til lønmodtageren selv. Tilbagebetaling til arbejdsgiver sker inklusive indeholdt arbejdsmarkedsbidrag og eventuel kildeskat på 40 pct. af arbejdsgiverindbetalinger til aldersopsparring, som pensionsinstitutterne har mulighed for at indeholde af arbejdsgiverindbetalinger til aldersopsparring, jf. kildeskattelovens § 46, stk. 6, jf. nærmere herom nedenfor.

At tilbagebetaling kun kan ske til den, der oprindeligt har foretaget indbetalingen, understøtter, at såfremt det tilbagebetalte beløb burde have været udbetalt som løn, vil arbejdsgiveren herefter kunne udbetale det tilbagebetalte beløb som løn og indeholde arbejdsmarkedsbidrag og A-skat heraf.

Det foreslås i § 22 F, stk. 1, 2. pkt., at der ikke afgiftsfrit vil kunne tilbagebetales et større beløb, end hvad der er indbetalt.

Det betyder, at hvis der tilbagebetales et større beløb end den fejlagtige indbetaling, eksempelvis fordi der er optjent positivt pensionsafkast af indbetalingen frem til tilbagebetalingen, vil det overskydende beløb være afgiftspligtigt. Er der tale om tilbagebetaling til en arbejdsgiver, vil hele tilbagebetalingen være indkomstskattepligtig for arbejdsgiveren, jf. lovforslagets § 1, nr. 21, hvortil der henvises. Det bemærkes, at det ikke vil være en betingelse for afgiftsfri tilbagebetaling, at afkastet udbetales som led i tilbagebetalingen, idet der ikke skattemæssigt vil være noget til hinder for, at afkastet bibeholdes på pensionsordningen. Det bemærkes, at uanset om afkastet udbetales som en afgiftspligtig del af tilbagebetalingen eller ej, vil det skulle medregnes i grundlaget for beregning af pensionsafkastskat.

Hvis der omvendt har været afholdt omkostninger eller der har været negativt afkast af pensionsindbetalingen frem til tilbagebetalingen, vil det være aktuelt at tilbagebetale et mindre beløb end den fejlagtige indbetaling – som en konsekvens af de afholdte omkostninger eller det negative afkast, der kan henføres til pensionsindbetalingen. Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke er noget skattemæssigt til hinder for at tilbagebetale den fulde fejlagtige indbetaling uanset afholdte omkostninger eller negativt investeringsafkast af indbetalingen.

Ved tilbagebetaling af en fejlagtig arbejdsgiverindbetaling til en pensionsordning vil tilbagebetalingen skulle ske inklusive indeholdt arbejdsmarkedsbidrag, idet det er arbejdsgiverens indbetaling – som på indbetalingstidspunktet indeholder endnu ikke indeholdt arbejdsmarkedsbidrag – der tilbagebetales. Det betyder, at allerede indeholdt og indbetalt arbejdsmarkedsbidrag trækkes tilbage af pensionsinstituttet og sammen med den »egentlige« pensionsindbetaling tilbagebetales til arbejdsgiver. Tilsvarende gælder eventuel kildeskat på 40 pct. af arbejdsgiverindbetalinger til aldersopsparring, som pensionsinstitutterne har mulighed for at indeholde af arbejdsgiverindbetalinger til aldersopsparring, jf. kildeskattelovens § 46, stk. 6. En sådan indeholdt og indbetalt kildeskat vil kunne trækkes tilbage af pensionsinstituttet og sammen med den »egentlige« pensionsindbetaling tilbagebetales til arbejdsgiver.

Uanset om der på grund af negativt afkast eller afholdte omkostninger tilbagebetales et mindre beløb, end hvad der oprindeligt er indbetalt, et beløb svarende til det oprindeligt indbetalte beløb eller et større beløb end det oprindeligt indbetalte beløb, hvor det overskydende beløb vil være afgiftspligtigt, vil det være det oprindeligt indeholdte arbejdsmarkedsbidrag af fejlindbetalingen, der vil skulle tilbagebetales til arbejdsgiveren.

Det foreslås i § 22 F, stk. 1, 3. pkt., at tilbagebetaling til andre end pensionsopsparereren kun vil kunne ske med dennes accept. Det vil særligt være relevant for pensionsindbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, men også relevant i tilfælde, hvor der ved en fejl er blevet foretaget indbetaling til en anden persons pensionsordning, herunder f.eks. til en ægtefælles pensionsordning.

Forslaget om accept vil betyde, at arbejdsgiveren m.v. ikke uden videre vil kunne disponere over midlerne på pensionsopsparerens pensionsordning alene ved at rette henvendelse til pensionsinstituttet med anmodning om en fejlretelse med tilbagebetaling efter den foreslåede regel.

I situationer, hvor en arbejdsgiver allerede har foretaget korrekt indbetaling til den korrekte pensionsordning, foreslås det dog i § 22 F, stk. 1, 4. pkt., at tilbagebetalinger til en arbejdsgiver vil kunne ske uden pensionsopsparerens accept, hvis arbejdsgiveren allerede har foretaget den korrekte indbetaling til pensionsopsparerens pensionsordning m.v.

Det betyder, at såfremt arbejdsgiveren har foretaget korrekt pensionsindbetaling til den ansattes pensionsordning, eller såfremt arbejdsgiveren har udbetalt den fejlagtige pensionsindbetaling som løn til den ansatte, vil tilbagebetaling kunne ske til arbejdsgiveren uden accept fra den ansatte. Det vil sikre en smidig tilbagebetaling i sådanne tilfælde. Pensionsinstituttet bør i denne situation være særligt opmærksom på dokumentation af arbejdsgiverens korrekte indbetaling, f.eks. i form af en kopi af lønsedler eller i form af dokumentation for korrekt indbetaling til et andet pensionsinstitut. Har arbejdsgiveren allerede foretaget korrekt indbetaling i form af en pensionsindbetaling til det pensionsinstitut, der vil tilbagebetale den fejlagtige indbetaling, vil det også blive anset som fyldestgørende dokumentation.

I § 22 F, stk. 2, foreslås en regel om en beløbsgrænse for tilbagebetalinger af fejlagtige indbetalinger til pensionsordninger.

Det foreslås således i § 22 F, stk. 2, 1. pkt., at der ikke vil kunne foretages tilbagebetaling af fejlindbetalinger for det enkelte kalenderår, hvis kalenderårets fejlindbetalinger for den enkelte pensionsopsparer i det pågældende pensionsinstitut overstiger et grundbeløb på 84.500 kr. (2010-niveau) tillagt indeholdt arbejdsmarkedsbidrag.

Det foreslåede loft svarer til 100.000 kr. i 2022-niveau.

Forslaget betyder, at hvis der for den enkelte pensionsopsparer i det enkelte pensionsinstitut i kalenderåret er foretaget fejlagtige pensionsindbetalinger, der tilsammen overstiger 100.000 kr., tillagt eventuelt indeholdt arbejdsmarkedsbidrag, vil en tilbagebetaling af de fejlagtige pensionsindbetalinger fortsat kræve tilladelse fra Skatteforvaltningen efter den gældende praksis for korrektion af åbenlyse fejl. Hele korrektionen vil i denne situation kræve godkendelse, idet pensionsinstituttet ikke vil kunne nøjes med at bede om tilladelse til korrektion af den del af de fejlagtige indbetalinger, der overstiger grundbeløbet på 100.000 kr. Overstiger den fejlagtige pensionsindbetaling ikke 100.000 kr., vil den derimod kunne korrigeres efter den foreslåede regel, uanset om der samlet er indbetalt mere end 100.000 kr. til pensionsopsparerens pensionsordninger i det enkelte pensionsinstitut i det pågældende kalenderår.

Hvis der er indbetalt fejlagtige beløb under beløbsgrænsen i flere pensionsinstitutter, vil der kunne ske tilbagebetaling af de fejlagtige indbetalinger efter den foreslåede regel, uanset at de samlede fejlindbetalinger overstiger beløbsgrænsen. Hvis der eksempelvis fejlagtigt er indbetalt 60.000 kr. i pensionsinstitut A og 70.000 kr. i pensionsinstitut B, for pensionsopsparereren i samme kalenderår, vil der kunne ske tilbagebetaling af begge indbetalinger, uanset at de sammenlagt udgør 130.000 kr.

Det vil være det fejlagtigt indbetalte beløb, eksklusiv indeholdt arbejdsmarkedsbidrag, hvis der er tale om indbetaling til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning, der indgår ved opgørelsen af, om grænsen på 100.000 kr. er overskredet.

Er der således tale om en fejlagtig indbetaling til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning på eksempelvis 107.000 kr., vil grænsen ikke være overskredet, idet der efter indeholdelse af arbejdsmarkedsbidrag kun er godskrevet 98.440 kr. på pensionsordningen (107.000 kr. minus arbejdsmarkedsbidrag på 8.560 kr.).

Er der derimod tale om en indbetaling til en privat ordning, er det den rene indbetaling, der indgår ved opgørelsen af, om grænsen er overskredet. Dermed er der ligestilling mellem indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger og private pensionsordninger, idet der af det beløb, der indbetales på den private ordning, allerede vil kunne være betalt arbejdsmarkedsbidrag. Har en pensionsopsparer således haft en arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst på 107.000 kr., er der allerede betalt arbejdsmarkeds-

bidrag af denne indkomst, hvorfor der kun vil være 98.440 kr. tilbage til indbetaling på den private pensionsordning.

Hvis fejlindbetalingerne strækker sig over flere år, vil de af de enkelte kalenderårs fejlindbetalinger, der ikke overstiger beløbsgrænsen for de respektive kalenderår, kunne tilbagebetales uden godkendelse. De af de enkelte kalenderårs fejlindbetalinger, der overstiger beløbsgrænsen for de respektive kalenderår, vil kun kunne tilbagebetales efter tilladelse fra Skatteforvaltningen efter den gældende praksis for korrektion af åbenlyse fejl. Det bemærkes, at er der foretaget indbetaling til et forkert pensionsinstitut, vil en korrektion heraf kunne ske i form af en overførsel direkte til det korrekte pensionsinstitut, uanset størrelsen af de enkelte års fejlindbetalinger efter det foreslåede stk. 3, jf. nærmere herom nedenfor, da grænsen på 100.000 kr. kun finder anvendelse på tilbagebetalinger efter den foreslåede stk. 1, og ikke på overførsler efter det foreslåede stk. 3.

Det foreslås i § 22 F, stk. 2, 2. pkt., at grundbeløbet reguleres efter personskatteovens § 20.

Grundbeløbet udgør 84.500 kr. i 2010-niveau og svarer til 100.000 kr. i 2022-niveau.

Det foreslås i § 22 F, stk. 2, 3. pkt., at ved tilbagebetaling i det kalenderår, hvor fejlindbetaling er sket, vil tilbagebetaling kunne ske, hvis kalenderårets fejlindbetalinger ikke overstiger beløbsgrænsen på tilbagebetalingstidspunktet.

Det betyder, at tilbagebetaling i det kalenderår, hvor fejlindbetalingen eller fejlindbetalingerne er sket, vil kunne ske, hvis kalenderårets fejlindbetalinger ikke overstiger beløbsgrænsen som nævnt i 1. pkt. på tilbagebetalingstidspunktet. Måtte beløbsgrænsen således inden kalenderårets udløb efterfølgende blive overskredet, inkl. de allerede korrigerede fejlindbetalinger, vil det ikke betyde, at den allerede foretagne korrektion skal tilbageføres. Men de fejlagtige indbetalinger, der – i sjældne tilfælde – måtte ske mellem den allerede foretagne korrektion og kalenderårets udløb, vil ikke kunne korrigeres efter den foreslåede regel, men alene efter godkendelse fra Skatteforvaltningen.

I § 22 F, stk. 3, foreslås en regel for overførsler af fejlagtige indbetalinger til pensionsordninger m.v.

Det foreslås således i § 22 F, stk. 3, 1. pkt., at beløb, der fejlagtigt er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, eller til ikkefradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring, senest tre år efter indbetalingen vil kunne overføres til en anden pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, eller til ikkefradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning m.v. og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning m.v. ikke anses som en indbetaling.

Det betyder, at et overført beløb efter den foreslåede regel vil være afgiftsfrit. Der vil således ikke efter pensionsbe-

skatningslovens § 28, stk. 2, eller § 29, stk. 1, skulle betales afgift af den udbetaling, der sker som led i overførslen.

Det betyder desuden, at overførte beløb heller ikke vil skulle behandles som en indbetaling efter pensionsbeskatningsloven. Er der tale om en overførsel af en indbetaling til en ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger, vil den oprindelige pensionsindbetaling dermed ikke være fradrags- eller bortseelsesberettiget og vil dermed heller ikke blive medregnet ved opgørelsen af beskæftigelsesfradrag efter ligningslovens § 9 J, ved opgørelsen af ekstra pensionsfradrag efter ligningslovens § 9 L eller ved opgørelsen af loftet for indbetaling til ratepension, uanset om der er tale om indbetaling til denne pensionstype. Er der tale om overførsel af en indbetaling til en aldersopsparring, medregnes den oprindelige indbetaling ikke ved opgørelsen af loftet for indbetaling til aldersopsparring.

Det vil være en betingelse, at det indbetalte beløb er indbetalt ved en fejl i forhold til aftalegrundlaget for pensionsordningen m.v. eller i forhold til den konkrete aftale om indbetaling, jf. forslaget til § 22 F, stk. 6, jf. nedenfor.

Den foreslåede regel vil betyde, at en fejlagtig indbetaling senest tre år efter indbetalingstidspunktet vil kunne overføres til en anden pensionsordning m.v. for samme person. Der vil ikke efter den foreslåede regel kunne ske overførsel til en pensionsordning m.v. for en anden person.

En indbetaling, der er sket den 1. juli 2022, vil dermed kunne overføres til en anden pensionsordning m.v. til og med den 1. juli 2025. Korrektion af ældre fejl i form af overførsel til en anden pensionsordning m.v. vil fortsat kræve godkendelse fra Skatteforvaltningen. Om baggrunden for fristen på tre år henvises til bemærkningerne til den foreslåede § 22 F, stk. 1, jf. ovenfor.

Overførsel vil kunne ske internt til en anden pensionsordning i det pågældende pensionsinstitut eller til en pensionsordning i et andet pensionsinstitut.

Fristen på tre år vil blive anset for overholdt, såfremt overførslen sker inden for fristen, uanset om den korresponderende rettelsesindberetning af den fejlagtige indbetaling og den korresponderende indberetning af den korrekte indbetaling sker efter fristens udløb, herunder hvor indberetningen af den korrekte indbetaling foretages af et andet pensionsinstitut. Pensionsinstituttet eller pensionsinstitutterne bør ved en overførsel, der sker kort før fristens udløb, foretage rettelsesindberetningen og den korrekte indberetning uden ugrundet ophold.

Efter den foreslåede overførselsregel vil overførsel ikke kun kunne ske af fejlagtige indbetalinger til egentlige pensionsordninger, men også af fejlagtige indbetalinger til ikkefradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring. Dette er særligt relevant for de arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, hvor en del af de løbende indbetalinger anvendes til ikkefradragsberettigede forsikringer i form af forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring. Efter den foreslåede regel vil korrektion kunne ske fuldt ud af den samlede arbejdsgiverindbetaling, uanset hvordan den er

blevet fordelt på de forskellige pensions- og forsikringstyper internt i det enkelte pensionsinstitut.

En overførsel af en indbetaling til en pensionsordning m.v. til en anden pensionsordning m.v. består reelt af en udbetaling og en efterfølgende indbetaling. Er der foretaget en fejlagtig indbetaling til en ikkefradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring, vil denne indbetaling allerede efter gældende ret afgiftsfrit kunne overføres til en anden pensionsordning m.v., idet udbetalingen, der sker som led i overførslen, er afgiftsfri. Den indbetaling på denne anden pensionsordning m.v., der sker som led i overførslen, vil imidlertid efter gældende ret ikke blive anset for sket allerede på tidspunktet for indbetalingen til den ikkefradragsberettigede forsikring og med det beløb, der er indbetalt på den ikkefradragsberettigede forsikring. Da det i § 22 F, stk. 4, foreslås, at dette skal være tilfældet for overførsler efter den foreslåede korrektionsregel, jf. nærmere herom nedenfor, foreslås fejlagtige indbetalinger til de nævnte ikkefradragsberettigede forsikringer omfattet af den foreslåede overførselsregel.

Det foreslås i § 22 F, stk. 3, 2. pkt., at det enkelte pensionsinstitut vil kunne vælge at overføre beløbet med eller uden afkast m.v. af beløbet fra indbetalingstidspunktet til overførselstidspunktet.

Det betyder, at der godt vil kunne overføres et større beløb, end hvad der er indbetalt, hvilket vil være aktuelt, hvis der er optjent positivt pensionsafkast af indbetalingen frem til overførslen. Der vil omvendt ikke være noget til hinder for, at afkastet bibeholdes på den afgivende pensionsordning.

Hvis der omvendt har været afholdt omkostninger, eller der har været negativt afkast af pensionsindbetalingen frem til tilbagebetalingen, vil det kunne være aktuelt at overføre et mindre beløb end den fejlagtige indbetaling – som en konsekvens af de afholdte omkostninger eller det negative afkast, der kan henføres til pensionsindbetalingen. Det bemærkes i den forbindelse, at der ikke er noget skattemæssigt til hinder for at overføre den fulde fejlagtige indbetaling uanset afholdte omkostninger eller negativt investeringsafkast af indbetalingen.

Ved overførsel foreslås afkastet, uafhængigt af om det indbetalte beløb overføres med eller uden afkast og omkostninger m.v., at skulle medregnes i grundlaget for beregning af pensionsafkastskat efter de regler og principper, som gælder for overførsler efter pensionsbeskatningslovens § 41, jf. lovforslagets § 2, nr. 14, hvortil der henvises.

Ved overførsel til et andet pensionsinstitut af en fejlagtig arbejdsgiverindbetaling til en pensionsordning vil overførslen skulle ske inklusive indeholdt arbejdsmarkedsbidrag, idet det er arbejdsgiverens indbetaling – som på indbetalingstidspunktet indeholder endnu ikke indeholdt arbejdsmarkedsbidrag – der overføres. Det betyder, at allerede indeholdt og indbetalt arbejdsmarkedsbidrag trækkes tilbage og som en del af den »egentlige« pensionsindbetaling overføres til det modtagende pensionsinstitut. Uanset om indbetalingen overføres med eller uden afkast m.v., vil det være

det oprindeligt indeholdte arbejdsmarkedsbidrag af indbetalingen, der overføres til det modtagende pensionsinstitut.

Tilsvarende gælder eventuel kildeskat på 40 pct. af arbejdsgiverindbetalinger til aldersopsparring. En sådan indeholdt og indbetalt kildeskat vil kunne trækkes tilbage af det afgivende pensionsinstitut og sammen med den »egentlige« pensionsindbetaling overføres til det modtagende pensionsinstitut.

Det modtagende pensionsinstitut vil herefter skulle indeholde arbejdsmarkedsbidrag af indbetalingen, som om indbetalingen var sket direkte fra arbejdsgiveren, det vil sige af det beløb, der blev indbetalt til det afgivende pensionsinstitut. Det indeholdte arbejdsmarkedsbidrag vil svare til det arbejdsmarkedsbidrag, som det afgivende pensionsinstitut overfører til det modtagende pensionsinstitut.

Som eksempler på forskellige overførselssituationer, hvori der indgår arbejdsmarkedsbidrag, kan der henvises til eksemplerne vedrørende overførsel efter § 22 D til et andet pensionsinstitut, jf. bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 15.

Er der tale om overførsel af en arbejdsgiverindbetaling til en aldersopsparring, hvor eventuel kildeskat på 40 pct. er trukket tilbage og overført til det modtagende pensionsinstitut, vil dette pensionsinstitut kunne indeholde 40 pct.-kildeskatten, som om indbetalingen var kommet direkte fra arbejdsgiveren, det vil sige af det beløb, der blev indbetalt til det afgivende pensionsinstitut. Den indeholdte kildeskat vil svare til den kildeskat, som det afgivende pensionsinstitut overfører til det modtagende pensionsinstitut. Det bemærkes, at det modtagende pensionsinstitut ikke har pligt til at indeholde kildeskatten, blot fordi det afgivende institut i sin tid har gjort det. Indeholdelse af kildeskat af arbejdsgiverindbetalinger til aldersopsparring er frivilligt for det enkelte pensionsinstitut, jf. kildeskattelovens § 46, stk. 6.

Det bemærkes, at det med lovforslaget til § 22 F, stk. 5, foreslås, at det afgivende institut skal give besked til det modtagende pensionsinstitut om de oprindeligt foretagne indbetalingers størrelse og om tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten m.v. af disse indbetalinger. Det vil sætte det modtagende pensionsinstitut i stand til at indeholde korrekt arbejdsmarkedsbidrag og evt. kildeskat af arbejdsgiverindbetalinger til aldersopsparring. Der henvises til bemærkningerne til § 22 F, stk. 5, nedenfor.

I situationer, hvor den fejlagtige arbejdsgiverindbetaling overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning i samme pensionsinstitut, vil det ikke være nødvendigt at trække allerede indeholdt og indbetalt arbejdsmarkedsbidrag tilbage. Der skal således indeholdes arbejdsmarkedsbidrag af alle indbetalinger til arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, uanset om der er tale om pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer, rateopsparring, aldersforsikringer, aldersopsparring eller supplerende engangssummer. Det vil derimod være aktuelt at trække eventuel kildeskat på 40 pct. af arbejdsgiverindbetalinger til aldersopsparring tilbage til pensionsinstitutionen ved overførsel af en fejlagtig indbetaling til aldersopsparring

til en ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger i samme institut.

Det foreslås i § 22 F, stk. 4, at den indbetaling på den modtagende pensionsordning m.v., der sker som led i overførslen, vil skulle anses for sket på tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, der blev indbetalt på den afgivende pensionsordning m.v., fratrukket fejlagtigt indbetalte beløb, der korrigeres efter stk. 1.

Det betyder, at pensionsoppareren skattemæssigt vil blive stillet som om, at korrektionsindbetalingen var sket på tidspunktet for den oprindelige indbetaling og med det beløb, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning. Det bemærkes i den forbindelse, at det ikke er en betingelse, at den pensionsordning, der sker overførsel til, eksisterede på tidspunktet for den fejlagtige pensionsindbetaling. Den pensionsordning, der sker overførsel til, kan således godt oprettes i forbindelse med overførslen, idet den i givet fald skattemæssigt set anses for oprettet på tidspunktet for den fejlagtige pensionsindbetaling.

Hvis der er indbetalt et for stort beløb på den afgivende pensionsordning m.v., og det for meget indbetalte beløb korrigeres ved tilbagebetaling til indbetaleren efter den foreslåede § 22 F, stk. 1, vil det for meget indbetalte beløb ikke skulle behandles som en indbetaling efter pensionsbeskatningsloven, jf. den foreslåede § 22 F, stk. 1, 1. pkt. Derfor vil den indbetaling på den modtagende pensionsordning m.v., der sker som led i en overførsel efter § 22 F, stk. 3, i dette tilfælde skulle anses for sket med det beløb, der blev indbetalt på den afgivende pensionsordning m.v., fratrukket det for meget indbetalte beløb, der er blevet korrigeret ved tilbagebetaling efter § 22 F, stk. 1. Følgende eksempel illustrerer reglens anvendelse.

Eksempel

En arbejdsgiver indbetaler 10.000 kr. på en ansats livsvarige livrente. Pensionsinstitutionen indeholder arbejdsmarkedsbidrag på 800 kr., og der indsættes 9.200 kr. på den ansattes pensionsordning. Det viser sig sidenhen, at der er indbetalt 5.000 kr. for meget, idet der ikke skulle have været indbetalt 10.000 kr., men alene 5.000 kr., og at disse 5.000 kr. skulle have været indbetalt til den ansattes ratepension. Der skulle således alene have været indbetalt 4.600 kr. efter arbejdsmarkedsbidrag, og det skulle være sket på ratepensionen. De 9.200 kr. er på grund af et positivt afkast steget til 11.200 kr.

Pensionsinstitutionen trækker det indeholdte og indbetalte arbejdsmarkedsbidrag på 400 kr. af det for meget indbetalte beløb på 5.000 kr. tilbage, og tilbagebetaler 6.000 kr. til arbejdsgiveren, som vil være skattepligtig indkomst for arbejdsgiveren, jf. lovforslagets § 1, nr. 21. Det bemærkes, at det ikke er en betingelse for tilbagebetaling efter den foreslåede regel i § 22 F, stk. 1, at afkastet udbetales som led i tilbagebetalingen.

De 4.600 kr., som skulle have været indbetalt til ratepensionen efter arbejdsmarkedsbidrag, vælges af pensionsinstitutionen overført inkl. afkastet af de 4.600 kr., dvs. 1.000 kr. Der overføres således 5.600 kr., idet der ikke er behov for

at trække det indeholdte og indbetalte arbejdsmarkedsbidrag på 400 kr. af det forkeret indbetalte beløb tilbage, når en fejlagtig arbejdsgiverindbetaling overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning i samme pensionsinstitut.

Den indbetaling på ratepensionen, der sker som led i overførslen, vil skulle anses for sket med det beløb, der blev indbetalt på livrenten, 9.200 kr., fratrukket det for meget indbetalte beløb (efter arbejdsmarkedsbidrag) på 4.600 kr. der er blevet korrigeret ved tilbagebetalingen efter den foreslåede regel i § 22 F, stk. 1. Indbetaling på ratepensionen vil således skulle anses for sket med 4.600 kr. efter arbejdsmarkedsbidrag.

Er der omvendt indbetalt et for lille beløb på den afgivende pensionsordning, vil den indbetaling på den modtagende pensionsordning m.v., der sker som led i overførslen, skulle anses for sket med det beløb, der blev indbetalt på den afgivende pensionsordning m.v., uanset eventuelle supplerende indbetalinger, der skal kompensere for den for lille indbetaling. Sådanne supplerende indbetalinger vil være fradrags- og bortseelsesberettigede m.v. efter de almindelige periodiseringsregler i pensionsbeskatningsloven.

Efter den foreslåede regel i stk. 4 vil en fejlagtig indbetaling til en pensionsordning, der overføres til en ratepension eller livrente m.v., herefter være fradrags- eller bortseelsesberettiget på tidspunktet for den fejlagtige indbetaling.

Frdrag for en fejlagtig indbetaling til en privat ratepension eller livrente m.v., som flyttes til en aldersopsparring, vil bortfalde, således at det skattemæssige frdrag udgår af indkomstopgørelsen. Tilsvarende vil bortseelsesretten for en fejlagtig indbetaling til en arbejdsgiveradministreret ratepension eller livrente m.v., som flyttes til en aldersopsparring, bortfalde, idet indbetalingen i stedet medregnes ved opgørelsen af pensionsopparerens skattepligtige indkomst på tidspunktet for indbetalingen til ratepensionen eller livrenten m.v.

I det omfang, at der sker overførsel fra en livrente m.v. eller aldersopsparring til en ratepension, vil det beløb, der er indbetalt på livrenten m.v. eller aldersopsparringen, indgå ved opgørelsen af, om loftet for indbetaling til ratepension er overskredet. Sker der overførsel fra en ratepension eller livrente m.v. til en aldersopsparring, vil det beløb, der er indbetalt på ratepensionen eller livrenten m.v., indgå ved opgørelsen af, om loftet for indbetaling til aldersopsparring på er overskredet. Uanset om pensionsinstituttet overfører beløbet med eller uden det afkast m.v. af indbetalingen, der er påløbet fra indbetalings- til overførselstidspunktet, jf. den foreslåede § 22 F, stk. 3, 2. pkt., jf. ovenfor, er det det oprindelige indbetalte beløb, der vil skulle anvendes ved opgørelsen af, om de forskellige indbetalingslofter er overskredet.

Ved overførsel af en fejlagtig indbetaling til en privat ratepension eller livrente m.v. til en ikke fradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring vil fradragsretten for den fejlagtige indbetaling til ratepension eller livrenten m.v., bortfalde, således at

det skattemæssige frdrag udgår af indkomstopgørelsen. Tilsvarende vil bortseelsesretten for en fejlagtig indbetaling til en arbejdsgiveradministreret ratepension eller livrente m.v., som flyttes til en ikkefradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring, bortfalde, idet indbetalingen i stedet medregnes ved opgørelsen af pensionsopparerens skattepligtige indkomst på tidspunktet for indbetalingen til ratepensionen eller livrenten m.v.

Ved overførsel af en fejlagtig indbetaling til en aldersopsparring eller en ikkefradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring til en ratepension eller en livrente m.v., vil skattepligten af den fejlagtige indbetaling til aldersopsparringen /den ikkefradragsberettigede forsikring bortfalde, idet indbetalingen i stedet vil være fradrags- eller bortseelsesberettiget på det skattemæssige virkningstidspunkt for indbetalingen til aldersopsparringen/den ikkefradragsberettigede forsikring.

Da hverken indbetalinger til aldersopsparring eller til forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring er fradrags- eller bortseelsesberettigede, vil en overførsel mellem disse pensions- og forsikringstyper ikke have konsekvenser for opgørelsen af pensionsopparerens skattepligtige indkomst. Ved overførsel fra aldersopsparring vil det overførte beløb ikke længere indgå i opgørelsen af loftet for indbetaling på aldersopsparring, og ved overførsel til en aldersopsparring vil det overførte beløb indgå i opgørelsen af loftet for indbetaling på aldersopsparring.

Ved overførsel af en fejlagtig indbetaling efter den foreslåede regel skal den fejlagtige indbetaling efter gældende ret ikke indberettes som en fradragsberettiget m.v. indbetaling på den afgivende ordning, ligesom en allerede foretaget indberetning af pensionsindbetalingen til denne ordning skal rettes. Samtidig skal der foretages indberetning af indbetalingen til den modtagende pensionsordning, i hvilken forbindelse pensionsinstituttet skal indberette indbetalingen som værende sket på tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb, som fejlagtigt blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

Sker der overførsel efter den foreslåede regel internt i et pensionsinstitut, vil pensionsinstituttet have alle relevante oplysninger til brug for indberetningen, hvilket imidlertid ikke vil være tilfældet for det pensionsinstitut, der modtager en overførsel efter den foreslåede regel fra et andet pensionsinstitut.

Det foreslås derfor i § 22 F, stk. 5, at det afgivende institut ved overførsel til et andet pensionsinstitut skal give det modtagende pensionsinstitut en række oplysninger, som er oplyst i de foreslåede nr. 1-3, i stk. 5:

Efter den foreslåede nr. 1, i stk. 5, skal det afgivende pensionsinstitut give oplysning om de oprindeligt foretagne indbetalingers størrelse.

Det betyder, at det modtagende institut vil være i stand til at foretage indberetning til Skatteforvaltningen med det korrekte beløb, jf. forslaget til § 22 F, stk. 4, hvorefter den

indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, vil skulle anses for sket med det beløb, der fejlagtigt blev indbetalt på den afgivende pensionsordning m.v.

Efter den foreslåede *nr. 2*, i stk. 5, skal det afgivende pensionsinstitut give oplysning om tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for de oprindeligt foretagne indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer eller rateopsparinger.

Det betyder, at det modtagende institut vil være i stand til at foretage indberetning til Skatteforvaltningen med det relevante skattemæssige virkningstidspunkt for indbetalingen til den modtagende ordning, jf. forslaget til § 22 F, stk. 4, hvorefter den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, vil skulle anses for sket på tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for indbetalingen til den afgivende pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring eller rateopsparing.

Efter den foreslåede *nr. 3*, i stk. 5, skal det afgivende pensionsinstitut give oplysning om tidspunktet for den skattemæssige virkning af de oprindeligt foretagne indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til aldersopsparinger, aldersforsikringer, supplerende engangssummer, ikkefradragsberettigede forsikringer ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring.

Det betyder, at det modtagende institut vil være i stand til at foretage indberetning til Skatteforvaltningen med det relevante skattemæssige virkningstidspunkt for indbetalingen til den modtagende ordning, jf. forslaget til § 22 F, stk. 4, hvorefter den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, vil skulle anses for sket på det skattemæssige virkningstidspunkt for indbetalingen til den afgivende aldersopsparing eller ikkefradragsberettigede forsikring.

Det foreslås i § 22 F, stk. 6, at det vil være en betingelse for tilbagebetaling efter § 22 F, stk. 1, og for overførsel efter § 22 F, stk. 3, at de indbetalte beløb er indbetalt ved en fejl i forhold til aftalegrundlaget for pensionsordningen m.v. eller i forhold til den konkrete aftale om indbetaling.

Der skal således enten være tale om en fejl i forhold til aftalegrundlaget for pensionsordningen, herunder relevante overenskomster, firmaaftaler eller private pensionsaftaler, eller om en fejl i forhold til en konkret aftale om indbetaling. Ligesom det er tilfældet for overførsel med Skatteforvaltningens godkendelse, vil der efter den foreslåede regel som udgangspunkt ikke kunne ske overførsel i tilfælde, hvor fejlen beror på pensionsopparerens misforståelse af reglerne.

Følgende eksempler på hyppigt forekommende fejltyper vil kunne korrigeres efter den foreslåede regel, idet det bemærkes, at eksemplerne ikke er udtømmende. Det bemærkes overordnet set, at det ikke kun vil være en forudsætning for korrektion, at der er tale om fejl, men også at fejlene kan dokumenteres. Hvis fejlen korrigeres uden behørig dokumentation, vil korrektionen ikke blive anset som en fejl

omfattet af den foreslåede regel med den konsekvens, at et tilbagebetalt eller overført beløb vil være afgiftspligtigt efter pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2, eller § 29, stk. 1.

Indbetaling til forkert pensionsinstitut

En arbejdsgiver, der efter kollektiv overenskomst eller lokalaftale er pålagt at indbetale pension for pensionsoppareren til ét bestemt pensionsinstitut, indbetaler ved en fejl til et forkert pensionsinstitut. Pensionsaftalen mellem pensionsoppareren og det pensionsinstitut, som fejlagtigt har modtaget indbetalingen, er ugyldig, da den er i strid med den kollektive overenskomst eller lokalaftale.

Det typiske eksempel er en virksomhed med lønmodtagere, der er omfattet af forskellige overenskomster med bidragspligt til forskellige pensionsinstitutter, hvor der kan ske fejlindbetaling til et forkert pensionsinstitut for en lønmodtager. Det kan f.eks. være det tilfælde, hvor en lønmodtager under uddannelse efter overenskomsten skal optages i pensionsinstitut X og efter endt uddannelse efter samme overenskomst herefter skal optages i et andet pensionsinstitut Y. Her kan det ske, at virksomheden fejlagtigt fortsætter indbetalingen pensionsinstitut X.

En overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 vil i princippet være mulig, men overførslen vil ikke medføre, at der opnås fradrags- eller bortseelsesret for den oprindelige indbetaling. Fejlen vil derimod kunne behandles efter den foreslåede korrektionsregel, således at der sker overførsel til det korrekte pensionsinstitut.

Indbetaling til livsvarig livrente i stedet for ratepension

En pensionsopparer har én pensionsordning, der både omfatter livsvarig livrente og ratepension. Pensionsoppareren eller dennes arbejdsgiver indbetaler et beløb til pensionsinstituttet, og pensionsoppareren aftaler samtidigt med pensionsinstituttet, at beløbet skal anvendes til ratepension i pensionsordningen. Ved en fejl anvender pensionsinstituttet indbetalingen til den livsvarige livrente. Fejlen bliver opdaget efter den 19. januar i det følgende kalenderår, og da fejlen bliver opdaget efter dette tidspunkt, kan indbetalingen ikke korrigeres efter pensionsbeskatningslovens § 22 D. Indbetalingen kan heller ikke overføres efter pensionsbeskatningslovens § 41, da der ikke efter denne regel afgifts frit kan ske overførsel fra livsvarig livrente til ratepension. Fejlen vil derimod kunne behandles efter den foreslåede korrektionsregel.

Indbetaling til den forkerte af flere pensionsordninger med forskellige typer pension

En pensionsopparer har tre pensionsordninger i et pensionsinstitut; en livsvarig livrente, en ratepension og en aldersopsparing. En indbetaling bliver sat ind på den livsvarige livrente i stedet for på ratepensionen, eller på ratepensionen i stedet på aldersopsparingen, eller på aldersopsparingen i stedet for den livsvarige livrente eller ratepensionen. Den givne fejl bliver først opdaget efter den 19. januar i det følgende år, hvorfor pensionsbeskatningslovens § 22 D ikke kan anvendes. Den givne fejlagtige indbetaling kan heller

ikke overføres efter pensionsbeskatningsloven § 41, fordi der ikke efter denne regel kan ske overførsel fra livsvarig til ratepension, fra ratepensionen til aldersopsparring eller fra aldersopsparring til livsvarig livrente eller ratepension. Fejlen vil derimod kunne behandles efter den foreslåede korrektionsregel.

Indbetaling anvendt til fradragsberettigede ydelser i stedet for en ikkefradragsberettiget forsikring

En pensionsopsparer har en pensionsordning i et pensionsinstitut som led i ansættelsen i en virksomhed. Pensionsopsparereren skifter job til en anden virksomhed, der har obligatorisk virksomhedspensionsordning for medarbejderne med det samme pensionsinstitut. I den nye virksomheds pensionsordning er der de samme typer fradragsberettigede forsikringer ved invaliditet og død og den samme type pensionsopsparring, nemlig livrente, som i den første virksomheds pensionsordning. I den nye virksomheds pensionsordning er der imidlertid også en ikkefradragsberettiget gruppelivsforsikring, som ikke er i den første virksomheds pensionsordning.

Ved jobskiftet ophører den første virksomhed med de månedlige indbetalinger til pensionsinstituttet, og den nye virksomhed begynder at indbetale månedligt. Ved en fejl bliver gruppelivsforsikringen ikke integreret i pensionsordningen ved jobskiftet. Det betyder, at en del af de løbende indbetalinger ikke bliver anvendt til at betale for den ikkefradragsberettigede gruppelivsforsikring, og dermed går en stor del af de løbende indbetalinger til livrenten.

Fejlen kan ikke korrigeres efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, fordi der ikke efter denne regel kan ske overførsel af livrenteindbetalinger til ikkefradragsberettigede forsikringer. Af samme grund kan pensionsbeskatningslovens § 41 heller ikke anvendes, og selv om overførsel havde været mulig, ville overførslen ikke kunne være sket med skattemæssig tilbagevirkende kraft på indbetalingstidspunkterne. Fejlen vil derimod kunne behandles efter den foreslåede korrektionsregel, således at en del af indbetalingerne til livrenten anvendes til betaling for den ikkefradragsberettigede gruppelivsforsikring med tilbagevirkende kraft, hvorefter dette beløb indgår i pensionsopsparerens skattepligtige indkomst på det oprindeligt forudsatte indbetalingstidspunkt.

En ikkefradragsberettiget forsikring bliver oprettet dobbelt

En pensionsopsparer har en arbejdsgiveradministreret livrente og har desuden frivilligt oprettet en sundhedsforsikring på en særskilt police. Pensionsopsparereren skifter ansættelse til en virksomhed, hvor sundhedsforsikring er en obligatorisk del af pensionsordningen, og den bestående pensionsordning bliver ændret, så den opfylder kravene i den nye pensionsordning og herunder med en sundhedsforsikring. Den hidtidige frivillige sundhedsforsikring bliver ved en fejl ikke stoppet. De løbende indbetalinger fra den nye arbejdsgiver går til livrenten med den tilknyttede sundhedsforsikring, men en del af indbetalingen går fejlagtigt også til den frivillige sundhedsforsikring, indtil fejlen bliver opdaget.

Som følge af at en del af de løbende indbetalinger fejlagtigt er anvendt til at betale for den frivillige sundhedsforsikring, er der løbende allokateret et for lille beløb til livrenten. Den frivillige sundhedsforsikring skal annulleres, og de indbetalte præmiebeløb kan efter gældende ret tilbagebetales skattefrit, men beløbene kan ikke indsættes på livrenten med tilbagevirkende kraft på tidspunkterne for indbetalingerne, dvs. i de rette år.

Fejlen vil derimod kunne behandles efter den foreslåede korrektionsregel, således at de indbetalte forsikringspræmier kan overføres til livrenten med tilbagevirkende kraft, hvorefter der vil være bortseelsesret for disse indbetalinger på det oprindeligt forudsatte indbetalingstidspunkt.

Manglende indbetaling til aldersopsparring

En pensionsopsparer tilvælger aldersopsparring i en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med livsvarig livrente, hvorefter den størst mulige del af de løbende indbetalinger primært skal gå til aldersopsparring. Dette valg bliver fejlagtigt ikke eksekveret på pensionsordningen, således at der fortsat alene sker indbetaling til den livsvarige livrente. Fejlen bliver opdaget efter den 19. januar i det følgende år. Da fejlen bliver opdaget efter dette tidspunkt, kan indbetalingen ikke blive overført efter pensionsbeskatningslovens § 22 D. Indbetalingen kan heller ikke overføres efter pensionsbeskatningslovens § 41, da der ikke efter denne regel afgiftsfrit kan ske overførsel fra livsvarig livrente til aldersopsparring. Fejlen vil derimod kunne behandles efter den foreslåede korrektionsregel.

Indbetaling til den hidtidige pensionsordning i stedet for en ny pensionsordning, hvor der er forskelle på priser på forsikringer og administrationsomkostninger

En pensionsopsparer har en pensionsordning i et pensionsinstitut som led i sit ansættelsesforhold i en stor virksomhed. Virksomheden har en aftale med pensionsinstituttet om obligatoriske pensionsordninger for et stort antal medarbejdere. Pensionsopsparereren skifter ansættelse til en lille virksomhed, der ikke har en aftale med pensionsinstituttet om pensionsordninger for medarbejderne. Pensionsopsparereren aftaler med pensionsinstituttet og den lille virksomhed, at pensionsopsparerere kan fortsætte med at have pensionsordningen som en individuel, arbejdsgiveradministreret pensionsordning med samme dækninger som hidtil, og at den lille virksomhed indbetaler til pensionsordningen som led i ansættelsen med den samme procentdel af lønnen, som den store virksomhed gjorde.

Det bliver samtidigt aftalt, at prisen på forsikringer og administrationsomkostninger i pensionsordningen vil blive højere efter skiftet til den lille virksomhed, fordi pensionsordningen bliver individuel og dermed ikke længere indgår i en obligatorisk virksomhedspensionsordning med mange medarbejdere i den store virksomhed. Prisen på forsikringer og administrationsomkostninger bliver dækket af de løbende indbetalinger, og den resterende del af de løbende indbetalinger går til pensionsopsparring. Når prisen på forsikringer og administrationsomkostninger bliver højere, vil der gå en

mindre del af de løbende indbetalinger til pensionsopsparing.

Den lille virksomhed indbetaler løbende til pensionsinstituttet, men ved en fejl bliver pensionsordningen ikke ændret til, at den skal være individuel og et led i det nye ansættelsesforhold i den lille virksomhed, og at prisen på forsikringer og administrationsomkostninger dermed skal være højere. Der går derfor fejlagtig en for stor del af de løbende indbetalinger til pensionsopsparing.

Fejlen bliver først opdaget efter den 19. januar i det følgende kalenderår, hvorfor indbetalingen ikke kan korrigeres efter pensionsbeskatningslovens § 22 D. En eventuel overførsel i henhold til pensionsbeskatningslovens § 41 om overførsel af pensionsopsparing kan ikke løse problemet, fordi bestemmelsen ikke muliggør en reduktion af pensionsopsparingen, der skyldes, at prisen på forsikringer og administrationsomkostninger skal øges med tilbagevirkende kraft.

Fejlen vil derimod kunne behandles efter den foreslåede korrektionsregel.

En selvstændigt erhvervsdrivende, der driver virksomhed i selskabsform, indbetaler fra rigtig bankkonto til forkert pensionsordning

Selvstændigt erhvervsdrivende, der driver virksomhed i selskabsform og er ansat i det som direktør, kan have en pensionsordning, der er oprettet som led i ansættelsesforholdet, ligesom de kan have en privat pensionsordning. Indbetalinger til pensionsordningen, der er led i ansættelsesforholdet, skal ske fra selskabets bankkonto, mens indbetalingerne til den private pensionsordning skal ske fra den selvstændigt erhvervsdrivendes private bankkonto.

Hvis en indbetaling fra den private bankkonto – som skulle være sket til den private pensionsordning – fejlagtigt sker til pensionsordningen, der er oprettet som led i ansættelsesforholdet, er betingelsen for fradragsret efter pensionsbeskatningslovens § 18 ikke opfyldt. Hvis en indbetaling fra selskabets bankkonto – som skulle være sket til pensionsordningen, der er oprettet som led i ansættelsesforholdet – fejlagtigt sker til den private pensionsordning, er betingelsen for bortseelsesret efter pensionsbeskatningslovens § 19 ikke opfyldt. Fejlen kan ikke korrigeres efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, fordi der efter denne regel ikke kan ske overførsel mellem en arbejdsgiveradministreret pensionsordning og privat pensionsordning. En overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 vil i princippet være mulig, men overførslen vil ikke medføre, at der opnås fradrags- eller bortseelsesret for den oprindelige indbetaling.

Fejlen vil derimod kunne behandles efter den foreslåede korrektionsregel.

En selvstændigt erhvervsdrivende, der driver virksomhed i selskabsform, indbetaler fra forkert bankkonto til rigtig pensionsordning

Hvis der i forhold til eksemplet lige ovenfor omvendt fejlagtigt sker indbetaling fra den forkerte af de to bankkonti til den rette pensionsordning, dvs. den tiltænkte af de to typer pensionsordninger, så er betingelsen for skattemæssig

fradragsret eller bortseelsesret for indbetalingen heller ikke opfyldt. Denne fejl kan ikke korrigeres efter pensionsbeskatningslovens § 22 D eller § 41, allerede fordi der ikke er grundlag for en overførsel, fordi indbetalingen er sket til den rette pensionsordning. Men fejlen vil kunne behandles efter den foreslåede korrektionsregel i form af en tilbagebetaling til indbetaleren, som derefter vil kunne foretage indbetaling fra den korrekte bankkonto. Der vil dog ikke kunne opnås fradrags- eller bortseelsesret for denne efterfølgende indbetaling på tidspunktet for den forkerte indbetaling.

En selvstændigt erhvervsdrivende, der driver virksomhed i selskabsform, fejlopretter en privat pensionsordning

En selvstændigt erhvervsdrivende, der driver virksomhed i selskabsform, får ved en fejl oprettet en privat pensionsordning til sig selv i stedet for en pensionsordning, der er oprettet som led i ansættelsesforholdet. De indbetalinger, der efterfølgende foretages på den private pensionsordning, vil derfor være fejlagtige, men vil ikke kunne korrigeres efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, fordi der efter denne regel ikke kan ske overførsel mellem en arbejdsgiveradministreret pensionsordning og en privat pensionsordning. En overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 vil i princippet være mulig, men overførslen vil ikke medføre, at der opnås bortseelsesret på tidspunktet for den oprindelige indbetaling.

Fejlen vil derimod kunne behandles efter den foreslåede korrektionsregel ved i form af en tilbagebetaling til den selvstændigt erhvervsdrivende, som derefter vil kunne foretage indbetaling til en ordning, der er oprettet som led i ansættelsesforholdet. Alternativt vil der kunne ske overførsel fra den private pensionsordning til en pensionsordning, der er oprettet som led i ansættelsesforholdet.

En selvstændigt erhvervsdrivende, der driver virksomhed i personligt regi, fejlopretter en arbejdsgiverordning

En selvstændigt erhvervsdrivende, der driver virksomhed i personligt regi, får ved en fejl oprettet en arbejdsgiveradministreret pensionsordning til sig selv i stedet for en privat pensionsordning. Den selvstændigt erhvervsdrivende kan ikke oprette en arbejdsgiveradministreret ordning til sig selv. De indbetalinger, der på trods heraf efterfølgende måtte blive foretaget til den arbejdsgiveradministrerede pensionsordning, vil derfor være fejlagtige, men vil ikke kunne korrigeres efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, fordi der efter denne regel ikke kan ske overførsel mellem en arbejdsgiveradministreret pensionsordning og en privat pensionsordning. En overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 vil i princippet være mulig, men en sådan overførsel vil ikke medføre, at der opnås fradragsret på tidspunktet for den oprindelige indbetaling.

Fejlen vil derimod kunne behandles efter den foreslåede korrektionsregel i form af en tilbagebetaling til den selvstændigt erhvervsdrivende, som derefter vil kunne foretage indbetaling til en privat ordning. Alternativt vil der kunne ske overførsel fra den arbejdsgiveradministrerede pensionsordning til den private pensionsordning.

Desuden vil de fejltyper, der kan korrigeres efter pensionsbeskatningslovens § 22 C – hvorefter pensionsindbetalinger foretaget af en arbejdsgiver kan udbetales fra ordningen til brug for modregning i arbejdsgiverens senere bidrag og præmier til arbejdsgiverens øvrige ansattes pensionsordninger i samme pensionsinstitut (negative korrektioner), hvis indbetalingerne er sket ved en dokumenterbar fejl i forhold til aftalegrundlaget – typisk kunne korrigeres efter den foreslåede korrektionsregel. Det drejer sig om følgende fejltyper:

Timelønnede ansatte

For timelønnede ansatte baseres lønnen ofte på arbejdsedler eller lignende, som indleveres til lønkontoret. Er lønnen blevet afregnet forkert på grund af fejl i timesedler, bliver pensionsindbetalingen forkert.

Vanskeligheder ved begrebet »pensionsgivende løn«

Ofte er løn sammensat af flere komponenter, hvor af ikke alle er pensionsgivende, f.eks. visse tillæg. Det forekommer, at pensionsbidraget ikke desto mindre beregnes også af de ikkepensionsgivende komponenter.

Ændrede pensionsforhold under orlov og ferie

Pensionsforhold kan ændres i forbindelse med orlovsperioder både med og uden løn. Dette får arbejdsgiveren ikke altid taget højde for, inden der indbetales. Tilsvarende kan den ansatte efter aftale have holdt »ferie for egen regning«, som ikke er kommet med i lønkørslen. Dette medfører også fejl i pensionsindbetalingen.

Forhøjede bidrag

Pensionsordningen kan give mulighed for, at den ansatte kan indbetale forhøjede pensionsbidrag via arbejdsgiveren. Har en medarbejder meddelt arbejdsgiver, at de forhøjede bidrag nu kan stoppes, sker det, at denne meddelelse ikke registreres hos lønkontoret, før det er for sent, og indbetalingen er foretaget.

Forskellige satser i overenskomster

Overenskomster angiver af og til forskellige indbetalings-satser på ansatte med forskellig anciennitet eller alder. Fejl opstår, hvis arbejdsgiver ikke er opmærksom og anvender standardsats på unge ansatte eller ansatte, der ikke har op-tjent anciennitet til den fulde sats.

Tilsvarende kan en arbejdsgiver have ansatte på forskellige overenskomster. Måske indbetales der til samme pensions-selskab efter flere af overenskomsterne, men satserne i overenskomsterne er forskellige. Dermed kan arbejdsgiveren ved en fejl have afregnet pension til en ansat efter en for høj bidrags-sats.

Lærlinge og elever oprettes som almindelige pensionskasse-medlemmer

Lærlinge og elever har ofte krav på en forsikringspakke, men ikke nødvendigvis krav på indbetaling til pension. Er arbejdsgiveren ikke opmærksom, kan arbejdsgiveren komme til at trække et beløb til den fulde pensionspakke

(inkl. betydeligt dyrere forsikringsdækninger end lærlingetaksten) – og ikke blot eksempelvis det mindre beløb, som en lærlingeforsikringspakke koster.

Indbetaling på pension efter medarbejderens fratrædelse m.v.

Der kan opstå situationer, hvor pensionsindbetalinger ved en fejl fortsætter efter medarbejderens fratrædelse. Beslægtet hermed er situationer, hvor der på et tidspunkt eller gennem en periode er indbetalt for meget på en medarbejders pensionsordning, hvorefter vedkommende fratræder, inden den for store indbetaling er blevet korrigeret.

»Menneskelige fejl«

Hertil kommer en række blandede fejltyper, som beror på tastefejl og andre menneskelige fejl.

Disse fejltyper omfatter situationer, hvor eksempelvis hele lønnen indbetales til pension, at der indbetales pension to gange for den samme måned, at der kommer et eller flere ekstra nuller på eller at den ansattes pension indbetales på en kollegas pensionsordning. Det bemærkes, at hvis den ansattes pension indbetales på en kollegas pensionsordning, vil der efter den foreslåede regel kunne foretages korrektion i form af en tilbagebetaling til arbejdsgiveren med kollegaens accept, men ikke overførsel til den ansattes pension, idet der efter den foreslåede regel alene kan ske overførsel til en anden pensionsordning for samme person.

Det foreslås i § 22 F, stk. 7, at en korrektion efter § 22 F, stk. 1 og stk. 3, vil blive anset som en anmodning om genoptagelse af pensionsopsparerens skatteansættelse, jf. skatteforvaltningslovens § 26, stk. 2, på pensionsopsparerens vegne.

Ligesom ved tilbagebetaling og overførsel efter gældende ret med tilladelse fra Skatteforvaltningen, vil tilbagebetaling efter den foreslåede regel betyde, at skatteansættelsen for de relevante år genoptages, herunder med det resultat, at der vil kunne opstå overskydende skat eller restskat for pensionsopsparerens.

Det foreslås i § 22 F, stk. 8, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om indberetningspligt for pensionsinstitutter vedrørende tilbagebetalte beløb efter § 22 F, stk. 1, og vedrørende overførte beløb efter § 22 F, stk. 3.

Det enkelte pensionsinstitut er efter gældende regler i skatteindberetningsloven og bekendtgørelse nr. 888 af 15. juni 2020 om skatteindberetning m.v. forpligtet til at foretage korrekt indberetning af pensionsindbetalinger, hvilket betyder, at er en indbetaling blevet tilbagebetalt eller overført efter den foreslåede § 22 F, skal en allerede foretagen indberetning af pensionsindbetalingen rettes, ligesom den korrekte indbetaling skal indberettes.

Den foreslåede bemyndigelse påtænkes anvendt til at fastsætte regler om en særlig markering af rettelserindberetninger, der sker som følge af en tilbagebetaling eller overførsel efter den foreslåede regel, samt om en særlig markering af korrekte indberetninger i forbindelse med en overførsel efter den foreslåede regel.

Til nr. 21

Efter pensionsbeskatningsloven er det en grundlæggende betingelse for skattebegunstigelse af en pensionsordning efter lovens regler, at pensionsopsparerer er ejer af pensionsordningen. Det gælder også arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger, hvor det er en betingelse, at lønmodtageren er ejer af pensionsordningen. Uanset denne betingelse kan arbejdsgiveren dog tage en række forbehold, hvorefter der i visse tilfælde vil kunne ske udbetaling til arbejdsgiveren fra lønmodtagerens pensionsordning. Der kan eksempelvis tages forbehold om, at en invalidepension skal tilfalde arbejdsgiveren for de måneder, i hvilke lønmodtageren modtager sin hidtidige løn. De mulige forbehold er oplyst i pensionsbeskatningslovens § 17.

Beløb, der er tilfaldet arbejdsgiveren som følge af en række af disse forbehold, skal medregnes til arbejdsgiverens skattepligtige indkomst og til virksomhedens overskud, når arbejdsgiveren tidligere har fratrukket sine indbetalinger til ordningen. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 24. Til gengæld skal arbejdsgiveren ikke betale pensionsafgift, jf. pensionsbeskatningslovens § 33.

Det foreslås, at denne skattemæssige behandling også skal gælde beløb, der betales til en arbejdsgiver i forbindelse med en tilbagebetaling af fejlagtige pensionsindbetalinger efter den foreslåede regel i pensionsbeskatningslovens § 22 F, stk. 1.

Det foreslås således at indsætte en henvisning til pensionsbeskatningslovens § 22 F, stk. 1, i pensionsbeskatningslovens § 24, således at der ved opgørelsen af en arbejdsgivers skattepligtige indkomst medregnes beløb, der måtte tilfalde ham i medfør af et forbehold som nævnt i § 17, stk. 1, nr. 1-6, eller i forbindelse med en tilbagebetaling efter § 22 F, stk. 1, når arbejdsgiveren ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst har fradraget sine indbetalinger til ordningen.

Det betyder, at beløb, der betales til en arbejdsgiver i forbindelse med en tilbagebetaling af fejlagtige pensionsindbetalinger efter den foreslåede regel i pensionsbeskatningslovens § 22 F, stk. 1, vil være skattepligtige for arbejdsgiveren, når arbejdsgiveren har fradraget sine indbetalinger til ordningen. Skattepligten vil ikke kun gælde tilbagebetalingen af det fejlagtigt indbetalte beløb, men også eventuelt afkast af det fejlagtigt indbetalte beløb, som pensionsinstituttet måtte vælge at betale til arbejdsgiveren i forbindelse med tilbagebetalingen efter § 22 F.

Arbejdsgiverens ret til fradrag følger allerede af de almindelige regler om fradrag for driftsomkostninger i statsskattelovens § 6, litra a, men følger også eksplicit af pensionsbeskatningslovens 23, hvorefter beløb, som en arbejdsgiver indbetaler til en pensionsordning for en ansat eller en udsendt ansats ægtefælle eller samlever, sidestilles med beløb, der er udbetalt til den ansatte selv. Indbetalingen sidestilles altså med en lønomkostning, der ellers normalt fradrages efter statsskattelovens § 6 litra a.

Til nr. 22

Efter Finanstilsynets bekendtgørelse nr. 2269 af 29. de-

cember 2020 om visse skattebegünstigede opsparingsformer i pengeinstitutter (»puljepensionsbekendtgørelsen«) er det under visse vilkår muligt at placere pensionsopsparingsmidler i pengeinstitutter i noterede aktier m.v.

Efter puljepensionsbekendtgørelsens § 24 er det dog ikke muligt at placere unoterede aktier m.v. i aldersopsparinger. Forbuddet omfatter unoterede kapitalandele, unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, jf. § 9 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter med tilladelse, jf. § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v.

Forbuddet omfatter også unoterede andele i alternative investeringsfonde, der forvaltes af en registreret forvalter af alternative investeringsfonde fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, og unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når forvalteren har fået tilladelse i henhold til regler, der gennemfører direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde.

Finanstilsynet vil ændre puljepensionsbekendtgørelsens § 24, således at forbuddet også kommer til at omfatte unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område. Forbuddet vil gælde danske aldersopsparinger. Med nærværende lovforslags § 1, nr. 4, foreslås der indført et tilsvarende forbud for så vidt angår godkendte, udenlandske aldersopsparinger.

Finanstilsynet vil fastsætte en afviklingsfrist den 1. juli 2022 for eksisterende placeringer af unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, ligesom det med nærværende lovforslags § 6, stk. 5, foreslås, at investeringer af midler i aldersopsparinger godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, der før den 1. januar 2022 er foretaget i unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter i et andet land end Danmark, skal være afviklet senest den 30. juni 2022.

En pensionsopsparer, der har placeret aldersopsparingsmidler i de nævnte andele, vil derfor skulle tage skridt til at afvikle placeringen af disse andele. Det vurderes ikke i alle situationer at være muligt at afhænde andelen til tredjemand, og har pensionsopsparerer ikke selv likviditet til at købe andelen ud af aldersopsparingsdepotet for frie midler, vil eneste mulighed for at afvikle placeringen være at udlodde de unoterede andele fra depotet til pensionsopsparerens frie midler. Har pensionsopsparerer nået pensionsudbetalingsalderen, er udlodningen skattefri, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 1, men er det ikke tilfældet, vil der skulle betales en afgift på 20 pct. af udlodningen, jf. pensionsbeskatningslovens § 28, stk. 2.

Det foreslås at indsætte et 4. pkt. i § 25 A, stk. 1, således at udbetalinger i form af udlodninger til kontohaveren, dvs. pensionsoppareren, af noterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, der sker fra og med den 1. januar 2022 til og med den 30. juni 2022, vil være afgiftsfri.

Det vil betyde, at udbetalinger i form af udlodninger, der sker i det nævnte tidsrum, ikke er afgiftspligtige med 20 pct. Det vil gælde både udlodninger fra danske aldersopparinger og fra godkendte udenlandske aldersopparinger.

Efter gældende ret skal handel mellem et frit depot og et pensionsdepot ske til handelsværdien. Handler mellem frie depoter og pensionsdepoter adskiller sig således ikke fra andre handler.

Skatteforvaltningen vil ved skatteansættelsen for den pågældende kontohaver kunne efterprøve, om den værdi, som udlodningen er foretaget til, er udtryk for handelsværdien på udlodningstidspunktet. Det gælder både ved opgørelsen af pensionsafkastskatten for 2022 og ved en senere opgørelse af gevinst, når de udloddede andele afstås. Ved opgørelsen af gevinsten anvendes værdien – dvs. handelsværdien – på udlodningstidspunktet således som anskaffelsessum.

Endelig bemærkes, at i det omfang der efter udløbet af den frist for afvikling af placeringen af de nævnte andele fortsat er placeret sådanne andele i en aldersopparing, vil aldersopparingen ikke overholde puljepensionsbekendtgørelsens placeringsregler. Det vil betyde, at aldersopparingen ikke længere opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1 om skattebegünstigede pensionsordninger. Når en aldersopparing ikke opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1 om skattebegünstigede pensionsordninger, skal der betales en afgift på 20 pct. af det beløb, der ved fristens udløb kunne være udbetalt ved aldersopparingens ophævelse, jf. pensionsbeskatningslovens § 30, stk. 1, 16. pkt.

Tilsvarende foreslås det i lovforslagets § 6, stk. 5, at såfremt placeringer af de nævnte andele i udenlandske aldersopparinger godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, der er sket inden den 1. januar 2022, ikke er afviklet senest den 30. juni 2022, vil aldersopparingen fra og med den 1. juli 2022 ikke længere opfylde betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1 om skattebegünstigede pensionsordninger med den ovenfor nævnte konsekvens.

Til nr. 23

Hvis en person påbegynder udbetalinger fra ratepensioner, pensionsordninger med løbende udbetalinger eller indeksordninger – såkaldt diskvalificerende pensionsudbetalinger – betales der af indbetalinger til aldersopparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 54.200 kr. (2022-niveau), som sker i efterfølgende indkomstår, en afgift på 40 pct. af den del af det indbetalte beløb, der overstiger den lave indbetalingsgrænse på 5.500 kr. (2022-niveau). Det er alene pensionsudbetalinger m.v., der sker fra og med det tiende indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsoppare-

ren når folkepensionsalderen, der fører til, at efterfølgende indbetalinger til aldersopparing pålægges afgift på 40 pct. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6.

Udbetaling af invalidepension anses ikke som en diskvalificerende pensionsudbetaling, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 1. Når en borger, der modtager en invalidepension, påbegynder udbetaling af denne i forbindelse med invaliditet, diskvalificerer udbetalingen således ikke. Men invalidepensionen vil typisk være oprettet i tilknytning til en livsvarig eller ophørende livrente, og når borgeren opnår folkepensionsalderen, vil invalidepensionen typisk ophøre, hvorefter livrente påbegyndes udbetalt. Påbegyndelsen heraf vil blive anset som en diskvalificerende pensionsudbetaling.

Også i tilfælde, hvor invalidepensionen er oprettet i tilknytning til en ratepension, vil en udbetaling af ratepensionen blive anset som en diskvalificerende pensionsudbetaling, uanset at den udbetales i umiddelbar fortsættelse af invalidepensionen med henblik på fortsat opretholdelse af borgerens indkomstgrundlag.

Problemstillingen gælder også invalidepension, som er påbegyndt udbetalt før den 1. april 2018, og som er oprettet i tilknytning til en livsvarig eller ophørende livrente. Ved folkepensionsalderen ophører invalidepensionen typisk, hvorefter livrenten påbegyndes udbetalt, hvilket vil blive anset som en diskvalificerende pensionsudbetaling.

Der kan også være tilfælde, hvor invalidepensionen er oprettet i tilknytning til en ratepension, og når invalidepensionen ophører og ratepensionen påbegyndes udbetalt, vil udbetalingen af denne blive anset som en diskvalificerende pensionsudbetaling. Derimod vil livrenter og ratepensioner, der er påbegyndt udbetalt før den 1. april 2018 i anledning af, at pensionsudbetalingsalderen er opnået, ikke diskvalificere ved opnåelsen af folkepensionsalderen.

Det foreslås at ændre pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 1, således at ikke kun invalidepension, men også alderspension og ratepension, der påbegyndes udbetalt efter sidste udbetaling af en invalidepension, dog senest 70 dage efter denne sidste udbetaling, ikke vil skulle anses som en diskvalificerende pensionsudbetaling.

Det betyder, at livsvarig og ophørende livrente og ratepension, der påbegyndes udbetalt i forlængelse af en invalidepension, nærmere bestemt senest 70 dage efter sidste udbetaling af invalidepensionen, ikke vil skulle anses som en diskvalificerende pensionsudbetaling. Dermed vil en pensionsopparer, der modtager sådan pension, fortsat kunne foretage indbetalinger til aldersopparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 54.200 kr. (2022-niveau), uden at der skal betales en afgift på 40 pct. af det indbetalte beløb, også efter opnåelsen af folkepensionsalderen eller i øvrigt, hvis invalidepensionen ophører og afløses af en livrente eller ratepension.

Det bemærkes, at det ikke vil være en betingelse, at ydelserne på livrenten eller ratepensionen har samme størrelse som invalidepensionen.

Det bemærkes endvidere, at det heller ikke vil være en be-

tingelse, at livrenten eller ratepensionen er oprettet i samme institut som det pensionsinstitut, der udbetaler invalidepensionen. Dette vil bl.a. være relevant i situationer, hvor invalidepensionen – som alene kan være oprettet i en pensionskasse eller et forsikringsselskab – »afløses« af udbetalinger fra en rateopsparing i et pengeinstitut.

Den foreslåede ændring vil også omfatte livsvarig og op-hørende livrente og ratepension, der bliver påbegyndt udbetalt i fortsættelse af en invalidepension, der er påbegyndt udbetalt før den 1. april 2018.

Til nr. 24

Hvis en person påbegynder diskvalificerende pensionsudbetalinger, betales der af indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 54.200 kr. (2022-niveau), som sker i efterfølgende indkomstår, en afgift på 40 pct. af den del af det indbetalte beløb, der overstiger den lave indbetalingsgrænse på 5.500 kr. (2022-niveau), jf. også bemærkningerne til § 1, nr. 23.

Pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, angiver en række undtagelser hertil. Forskellige typer af pensionsudbetalinger anses således ikke som diskvalificerende pensionsudbetalinger, uanset at de er påbegyndt udbetalt den 1. april 2018 eller senere. Det gælder bl.a. udbetaling af invalidepension m.v., udbetalinger fra ATP, herunder af supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister, der udbetales af ATP og udbetalinger af bagatelagtig karakter. Disse undtagelser er oplistet i pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7. Fællestrækket for disse undtagne udbetalingstyper er, at de beror på omstændigheder, som ikke vil kunne tilskrives et ønske om at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner.

Udbetaling af supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister, der sker fra ATP, anses ikke som en diskvalificerende pensionsudbetaling, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 6, hvorefter udbetalinger, der sker fra ATP ikke anses som diskvalificerende udbetalinger. Imidlertid kan en supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister også være oprettet i et forsikringsselskab eller en pensionskasse, og udbetaling af en sådan supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister vil ikke være omfattet af undtagelsen i pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 6, eller af andre af undtagelserne i § 25 A, stk. 7. Udbetalingen vil derfor blive anset som en diskvalificerende udbetaling.

Det foreslås for det første at indsætte et *nr. 18* i pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, hvorefter udbetaling af supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister, der er oprettet i et forsikringsselskab eller en pensionskasse, ikke vil skulle anses som en diskvalificerende udbetaling. Dermed vil udbetalinger af supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister ikke blive anset som diskvalificerende pensionsudbetalinger, uanset om de udbetales af ATP, jf. den gældende undtagelse i pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 6, eller af et forsikringsselskab eller en pensionskasse. En pensionsopsparer, der modtager supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister

fra en pensionskasse eller et livsforsikringsselskab, vil dermed fortsat kunne foretage indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 54.200 kr. (2022-niveau), uden at der skal betales en afgift på 40 pct. af det indbetalte beløb.

På rene risikoforsikringer udbetales der bonus både løbende, og når risikoforsikringen udløber. Bonusen hidrører fra overskud på risiko, omkostninger og rente. Udbetaling af bonus er afgiftspligtig og anses derfor efter gældende ret som en diskvalificerende pensionsudbetaling, uagtet at udbetalingen ikke kan tilskrives et ønske om at reducere pensionsudbetalingerne i de år, hvor der er indkomstaftapning af offentlige pensioner.

Det foreslås for det andet at indsætte et *nr. 19* i pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, hvorefter udbetaling af bonus på rene risikoforsikringer ikke vil skulle anses som en diskvalificerende udbetaling.

En pensionsopsparer, der får udbetalt en sådan bonus, vil dermed fortsat kunne foretage indbetalinger til aldersopsparing omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 54.200 kr. (2022-niveau), uden at der skal betales en afgift på 40 pct. af det indbetalte beløb.

I forbindelse med en lønmodtagers fratrædelse tilbyder pensionselskaberne ofte den fratrædte lønmodtager henstand på lønmodtagerens firmapensionsordning i en vis periode. Henstanden betyder, at pensionsordningen bliver præmiefri, og at de tilknyttede risikodækninger, f.eks. dødsfaldsdækning og invalidepension m.v. foreløbigt opretholdes mod en præmiebetaling, der tages fra den opsparede værdi på pensionsordningen.

Henstandsperioden betragtes som en omstillingsperiode, hvor lønmodtageren i en vis periode fortsat er omfattet af risikodækningerne, indtil lønmodtageren ansættes i et nyt arbejde og i den forbindelse indtræder i en ny pensionsordning, indtil lønmodtageren beslutter sig for fortsat at foretage indbetalinger til pensionsordningen af private midler, eller indtil lønmodtageren vælger at stoppe indbetalingerne til pensionsordningen.

Præmiebetalingen for risikodækninger i form af dødsfaldsdækning eller invalidepension, som er oprettet som enten en ratepension eller en pensionsordning med løbende udbetalinger, dvs. som fradrags- eller bortseelsesberettigede forsikringer, kan i henstandsperioden uden skattemæssige konsekvenser, dvs. afgiftsfrit, afholdes i form af en deloverførsel fra den opsparede værdi på pensionsordningen efter pensionsbeskatningslovens § 41, såfremt betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Er der derimod tale om risikodækninger, hvor præmiebetalingerne ikke er fradrags- eller bortseelsesberettigede, dvs. ikke fradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring, kan præmiebetalingen ikke afholdes i form af en afgiftsfri deloverførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41. I stedet foretages præmiebetalingen ved, at et beløb hæves fra ratepensionen eller livrenten m.v. mod betaling af pensionsafgift på 60 pct.

Herefter anvendes nettobeløbet til betaling for de nævnte risikoforsikringer.

Udgør præmien for risikoforsikringen eksempelvis 1.000 kr., vil det således blive hævet 2.500 kr. fra ratepensionen eller livrenten m.v., således at der efter afgift kan foretages en præmieindbetaling på 1.000 kr. til dækning af risikoforsikringen. Efter gældende ret vil en sådan afgiftspligtig hæving blive anset for en diskvalificerende udbetaling efter pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 6.

Det foreslås for det tredje at indsætte et *nr. 20* i pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, hvorefter udbetaling af pensionsmidler til dækning af betaling for ikkefradrags- eller bortseelsesberettigede risikodækninger i forbindelse med fratrædelse ikke vil skulle anses som en diskvalificerende udbetaling.

En pensionsopsparer, der får dækket præmiebetalingen ved, at et beløb hæves fra en ratepension eller pensionsordning med løbende udbetalinger mod betaling af pensionsafgift på 60 pct., vil dermed fortsat kunne foretage indbetalinger til aldersopsparring omfattet af det aldersbetingede, forhøjede loft på 54.200 kr. (2022-niveau), uden at der skal betales en afgift på 40 pct. af det indbetalte beløb.

Til nr. 25

En rateforsikring i et livsforsikringsselskab eller en pensionskasse kan kombineres med en invalidesum, der udbetales til forsikrede i tilfælde af invaliditet, som medfører en varig nedsættelse af erhvervsevnen med mindst $\frac{2}{3}$, jf. pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 2.

Til en rateopsparring i et pengeinstitut kan knyttes en invalidesum som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 8, stk. 2. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 5.

En sådan invalidesum er afgiftspligtig med 40 pct., jf. pensionsbeskatningslovens § 29 C, der imidlertid henviser til pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 4. Henvisningen i § 29 C til § 11 A, stk. 4, blev ved en fejl ikke ændret til en henvisning til § 11 A, stk. 5, i lov nr. 1561 af 21. december 2010, hvor der i denne lovs § 2, nr. 4, blev indsat et nyt stk. 4 i pensionsbeskatningslovens § 11 A.

Det foreslås, at henvisningen til pensionsbeskatningslovens § 11 A, stk. 4, i pensionsbeskatningslovens § 29 C, ændres til en henvisning til § 11 A, stk. 6.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 1, nr. 3, hvorefter der foreslås et nyt stk. 4 i § 11 A, og som følge af den manglende konsekvensændring i lov nr. 1561 af 21. december 2010.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til nr. 26

Efter Finanstilsynets bekendtgørelse nr. 2269 af 29. december om visse skattebegunstigende opsparingsformer i pengeinstitutter ("puljepensionsbekendtgørelsen") er det under visse vilkår muligt at placere rateopsparring, kapitalopsparring, børneopsparring og selvpensioneringskonti i kapitalandele, der ikke handles på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet – i daglig tale unoterede

aktier m.v. – og i unoterede andele i alternative investeringsfonde.

Adgangen til placering af aldersopsparring i unoterede kapitalandele og unoterede andele i alternative investeringsfonde blev ophævet pr. 1. januar 2021, jf. puljepensionsbekendtgørelsens § 24, fordi adgangen til placering af unoterede aktier m.v. i aldersopsparring kunne udnyttes til skattetækning. Det var tilfældet, hvis aldersopsparringsdepotet gennem direkte eller indirekte eksponering indeholdt unoterede aktier m.v. i det selskab, som pensionsopsparerer selv er ansat i, og særligt hvor selskabets overskud primært hidrører fra personligt arbejde. Det skyldes, at udbetalinger fra aldersopsparring ikke beskattes.

En pensionsopsparer, der havde nået pensionsudbetalingsalderen, kunne således indrette sig, så resultatet af arbejdsindsatsen alene blev beskattet med selskabsskat på 22 pct. og de resterende 78 pct. med pensionsafkastskat på 15,3 pct., hvilket gav en samlet skat på ca. 34 pct. Var arbejdet i stedet blevet honoreret med løn, ville marginalskatteprocenten være på op til ca. 56 pct.

Den beskrevne mulighed for skattetækning var ikke relevant ved placering af midler i kapital- eller rateopsparring, idet arbejdsindsatsen i sidste ende bliver beskattet, når pensionen udbetales.

Et barns forældre og bedsteforældre m.v. kan oprette en børneopsparring til barnet. Der kan årligt indbetales maksimalt 6.000 kr. på børneopsparringen, og der kan i alt indbetales 72.000 kr. Der kan ved oprettelsen af børneopsparringen tidligst aftales udbetaling af indeståendet på et tidspunkt mindst 7 år efter oprettelsen, og tidligst når barnet fylder 14 år, og senest i det år, hvor barnet fylder 21 år.

Der er ikke fradrag for indskud til børneopsparring, og udbetalingen af børneopsparringen er skattefri. Afkastet af indeståendet på børneopsparringen er skattefrit.

Børneopsparring kan dermed fortsat udnyttes til den beskrevne skattetækning, da udbetalinger fra børneopsparring ligesom udbetalinger fra aldersopsparring ikke beskattes ved udbetaling. Den skattemæssige fordel er endda større end den skattemæssige fordel var ved placering af unoterede aktier m.v. i aldersopsparring, da afkastet af børneopsparring er skattefrit. Resultatet af arbejdsindsatsen vil således alene blive beskattet med selskabsskat, dvs. med 22 pct., hvis skattetækningsmuligheden udnyttes.

Finanstilsynet vil derfor ændre puljepensionsbekendtgørelsen, så det fra og med den 1. januar 2022 ikke længere vil være muligt at placere unoterede aktier m.v. i børneopsparring. Samtidig hermed vil Finanstilsynet fastsætte en frist for afvikling af eksisterende placeringer af unoterede aktier m.v. den 30. juni 2022. Det vurderes ikke i alle situationer at være muligt at afhænde andelen til tredjemand, og har kontohaveren, dvs. barnet ikke selv likviditet til at købe andelen ud af børneopsparringen, vil eneste mulighed for at afvikle placeringen være at udlodde de unoterede andele fra depotet til barnets frie midler – altså sådan at de unoterede aktier m.v. populært sagt derefter ejes af barnet direkte.

Efter gældende ret frigives det indestående beløb på bør-

neopsparingen skattefrit ved den aftalte bindingsperiodens udløb. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 51, stk. 5. Der er dermed som udgangspunkt ikke mulighed for at foretage hverken hel eller delvis udbetaling af børneopsparingen før bindingsperiodens udløb.

Det foreslås at indsætte et 4. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 51, stk. 5, hvorefter der vil kunne ske udbetalinger i form af udlodninger til barnet af unoterede kapitalandele, af unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og af unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, fra og med den 1. januar 2022 til og med den 30. juni 2022.

Det betyder, at de unoterede aktier m.v. vil kunne udloddes fra børneopsparingen, uanset at bindingsperioden ikke er udløbet.

Det foreslås desuden at indsætte et 5. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 51, stk. 5, hvorefter børneopsparinger, på hvilke der den 1. juli 2022 fortsat er placeret værdipapirer som nævnt i det foreslåede 4. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 51, stk. 5, fra og med dette tidspunkt ikke vil anses for omfattet af reglerne i pensionsbeskatningslovens § 51.

Det betyder, at en sådan børneopsparing fra og med den 1. juli 2022 skattemæssigt vil skulle behandles som en almindelig bankkonto med tilhørende værdipapirdepot, herunder at der efter aftale med pengeinstituttet vil kunne disponeres over midlerne på den tidligere børneopsparing. Det bemærkes i den forbindelse, at reglerne i puljepensionsbekendtgørelsen forhindrer spekulation i at omgå de tidsmæssige bindingsregler for børneopsparing ved bevidst at placere unoterede aktier m.v. i børneopsparinger, da pengeinstituttet efter puljepensionsbekendtgørelsens § 29 straffes med bøde for overtrædelse af bl.a. placeringsreglerne i puljepensionsbekendtgørelsen.

Efter gældende ret skal handel mellem et frit depot og et pensionsdepot, herunder en børneopsparing, ske til handelsværdien. Handler mellem frie depoter og pensionsdepoter adskiller sig således ikke fra andre handler.

Skatteforvaltningen vil ved skatteansættelsen for barnet, når de udloddede aktier m.v. senere afstås, kunne efterprøve, om den værdi, som udlodningen er foretaget til, er udtryk for handelsværdien på udlodningstidspunktet. Ved opgørelsen af gevinsten anvendes værdien – dvs. handelsværdien – på udlodningstidspunktet således som anskaffelsessum.

Til nr. 27

Personer, der var fyldt 18 år, men ikke 50 år, kunne frem til den 2. juni 1998 oprette én selvpensioneringskonto i et pengeinstitut. Der kan fortsat indskydes på de selvpensioneringskonti, der allerede er oprettet før den 2. juni 1998. Der kan hvert år maksimalt indskydes 3.000 kr. og kun 40.000 kr. i alt.

Sådanne selvpensioneringskonti kan udnyttes til skatte-tænkning, hvis selvpensioneringskontoen gennem direkte el-

ler indirekte eksponering indeholder unoterede aktier m.v. i det selskab, som kontohaveren selv er ansat i, og særligt hvor selskabets overskud primært hidrører fra personligt arbejde. Skattetækningsmuligheden er den samme som den skattetækningsmulighed, der var knyttet til aldersopsparinger indtil indførelsen af forbuddet mod placering af unoterede aktier m.v. i aldersopsparinger. Udbetalinger fra selvpensioneringskonti beskattes ligesom aldersopsparinger således ikke ved udbetaling, ligesom afkastet af indeståendet på selvpensioneringskontoen alene beskattes som pensionsafkast efter pensionsafkastbeskatningsloven. Der henvises til pkt. 2.5.2 i de almindelige bemærkninger samt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 26, om den lignende skattetækningsmulighed i børneopsparinger.

Finanstilsynet vil derfor ændre puljepensionsbekendtgørelsen, så det fra og med den 1. januar 2022 ikke længere vil være muligt at placere unoterede aktier m.v. i selvpensioneringskonti. Samtidig hermed vil Finanstilsynet fastsætte en frist for afvikling af eksisterende placeringer af unoterede aktier m.v. den 30. juni 2022. Det vurderes ikke i alle situationer at være muligt at afhænde andelene til tredjemand, og har kontohaveren ikke selv likviditet til at købe andelene ud af selvpensioneringskontoen, vil eneste mulighed for at afvikle placeringen være at udlodde de unoterede andele fra depotet til pensionsopparerens frie midler.

Efter gældende ret kan indeståendet på en selvpensioneringskonto hæves når som helst, men skal hæves på én gang. Det følger af pensionsbeskatningslovens § 51 A, stk. 3. Hvis der sker delhævning af indeståendet, er selvpensioneringskontoen frigivet i sin helhed, hvorefter kontoen vil være en almindelig bankkonto.

Det foreslås at indsætte et 2. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 51 A, stk. 3, hvorefter der vil kunne ske delvise udbetalinger i form af udlodninger til kontohaveren af unoterede kapitalandele, af unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og af unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, fra og med den 1. januar 2022 til og med den 30. juni 2022.

Det betyder, at de unoterede aktier m.v. vil kunne udloddes fra en selvpensioneringskonto uden at selvpensioneringskontoen anses for frigivet i sin helhed, således at kontoen fortsat vil skulle behandles som en selvpensioneringskonto.

Det foreslås desuden at indsætte et 3. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 51 A, stk. 3, hvorefter selvpensioneringskonti, på hvilke der den 1. juli 2022 fortsat er placeret værdipapirer som nævnt i det foreslåede 2. pkt. i pensionsbeskatningslovens § 51 A, stk. 3, fra og med dette tidspunkt ikke vil anses for omfattet af reglerne i pensionsbeskatningslovens § 51 A.

Det betyder, at en sådan selvpensioneringskonto fra og med den 1. juli 2022 skattemæssigt vil skulle behandles som en almindelig bankkonto med tilhørende værdipapirdepot.

Efter gældende ret skal handel mellem et frit depot og et pensionsdepot, herunder en selvfinansieringskonto, ske til handelsværdien. Handler mellem frie depoter og pensionsdepoter adskiller sig således ikke fra andre handler.

Skatteforvaltningen vil ved skatteansættelsen for den pågældende kontohaver kunne efterprøve, om den værdi, som udlodningen er foretaget til, er udtryk for handelsværdien på udlodningstidspunktet. Det gælder både ved opgørelsen af pensionsafkastskatten for 2022 og ved en senere opgørelse af gevinst, når de udloddede aktier m.v. afstås. Ved opgørelsen af gevinsten anvendes værdien – dvs. handelsværdien – på udlodningstidspunktet således som anskaffelsessum.

Til nr. 28

Adgangen til placering af unoterede kapitalandele og unoterede andele i alternative investeringsfonde, blev ved bekendtgørelse nr. 2269 af 29. december 2020 om visse skattebegünstigede opsparingsformer i pengeinstitutter («puljepensionsbekendtgørelsen») ophævet pr. 1. januar 2021.

Baggrunden herfor var, at adgangen til placering af de nævnte kapitalandele m.v. i aldersopsparing kunne udnyttes til skattetænkning, hvis der var tale om, at aldersopsparingsdepotet direkte eller indirekte indeholder kapitalandele m.v. i det selskab, som pensionsoppareren selv er ansat i, og særligt hvor selskabets overskud primært hidrører fra personligt arbejde. Det skyldes, at udbetalinger fra aldersopsparing ikke beskattes, jf. pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 1.

Den mulighed for skattetænkning, der bestod i adgangen til placering af unoterede kapitalandele m.v. i aldersopsparing, hvis der var tale om, at aldersopsparingsdepotet direkte eller indirekte indeholdt kapitalandele m.v. i det selskab, som pensionsoppareren selv er ansat i, og særligt hvor selskabets overskud primært hidrører fra personligt arbejde, består fortsat for pensionsordninger omfattet af den hidtidige § 50 i pensionsbeskatningsloven, dvs. visse ordninger oprettet før den 18. februar 1992, idet puljepensionsbekendtgørelsen ikke gælder disse ordninger. Ved lov nr. 429 af 26. juni 1998 blev pensionsbeskatningslovens § 50 helt ophævet, men finder dog fortsat anvendelse, forudsat at forsikrings-/pensionsordningen er oprettet før den 18. februar 1992.

Engangsudbetalinger m.v. fra livsforsikringer m.v. omfattet af § 50 medregnes ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, ligesom afkastet er skattefrit. Er livsforsikringen m.v. oprettet i et dansk pensionsinstitut vil afkastet af pensionsformuen dog være undergivet pensionsafkastbeskatning på 15,3 pct.

Da engangsudbetalinger m.v. fra disse ordninger ligesom udbetalinger af aldersopsparinger er skattefrie, og da afkastet enten er skattefrit eller alene pensionsafkastskattepligtigt, er der mulighed for skattetænkning, hvis der i en pensionsordning omfattet af den hidtidige § 50 i pensionsbeskatningsloven er placeret unoterede kapitalandele m.v. i det selskab, som pensionsoppareren selv er ansat i, og særligt hvor selskabets overskud primært hidrører fra personligt arbejde.

For at forhindre skattetænkning i de pensionsordninger

omfattet af den hidtidige § 50 i pensionsbeskatningsloven foreslås det at indføre et forbud mod placering af unoterede kapitalandele m.v. i de nævnte pensionsordninger.

Det foreslås således at indsættes en ny paragraf, § 51 B, i pensionsbeskatningsloven indeholdende et sådant forbud.

I § 51 B, stk. 1, foreslås det, at midler i pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991, ikke må være investeret i unoterede kapitalandele, i unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., eller i unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, idet pensionsordningen ellers overgår til beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 53 A fra tidspunktet for investeringen, dog tidligst den 1. juli 2022.

Forbuddet gælder både danske og udenlandske pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991. De allerfleste danske § 50-ordninger er oprettet i livsforsikringselskaber, mens enkelte danske § 50-ordninger er oprettet i pengeinstitutter. § 50-ordninger oprettet i danske pengeinstitutter er omfattet af puljepensionsbekendtgørelsens placeringsregler, men forbuddet mod placering af unoterede aktier m.v. i pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50 foreslås placeret samlet i pensionsbeskatningsloven for alle § 50-ordninger, uanset om de er danske eller udenlandske, og uanset om de er placeret i pengeinstitutter eller livsforsikringselskaber.

Den 1. juli 2022 er den foreslåede frist for, hvornår eksisterende placeringer af unoterede kapitalandele m.v. i pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50 skal være afviklet, jf. lovforslagets § 6, stk. 6, hvortil der henvises.

Det foreslåede forbud i § 51 B, stk. 1, svarer til det forbud, som følger af puljepensionsbekendtgørelsens § 24 vedrørende aldersopsparinger inkl. den af Finanstilsynet planlagte præcisering for så vidt angår unoterede andele, som forvaltes af en forvalter i et land uden for Den Europæiske Union.

I § 51 B, stk. 2, foreslås det, at investeringer i kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, der overgår fra at være optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet til ikke at være optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, skal afvikles senest 6 måneder efter overgangen, idet pensionsordningen ellers fra dette tidspunkt overgår til beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 53 A.

Det betyder, at i det omfang, at der er placeret kapitalandele eller andele i alternative investeringsfonde, der overgår fra at være optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet til ikke at være optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, i en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, vil disse placeringer skulle afvikles senest 6 måneder efter overgangen til ikke at være optaget til han-

del på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet. Dette vil pensionsopsparerer efter gældende ret kunne gøre ved enten at afhænde de nævnte noterede værdipapirer i pensionsdepotet til tredjemand, eller ved at pensionsopsparerer selv »køber« værdipapirerne for frie midler. Efter pensionsbeskatningsloven vil der heller ikke være noget til hinder for, at værdipapirerne udloddes fra § 50-ordningen, hvilket i givet fald vil kunne gøres skattefrit.

Afhændes eller udloddes værdipapirerne ikke inden fristens udløb, overgår pensionsordningen fra fristens udløb til beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 53 A.

Den foreslåede regel om, at de nævnte kapitalandele m.v. vil skulle afvikles, vil sikre, at skattetænkningen heller ikke vil kunne ske i noterede aktier m.v., som er blevet placeret i § 50-ordningen, mens de var optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, men siden hen er overgået til at være noterede.

Til § 2

Til nr. 1

Efter pensionsafkastbeskatningsloven skal pensionsopsparerens beskatningsgrundlag enten opgøres efter reglerne i pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 eller 4 a. Valget træffes af pensionsinstitutet og er bindende for alle pensionsordningerne i instituttet.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4 beskattes forskellen mellem et korrigeret ultimodepot og et korrigeret primodepot. Formålet er som udgangspunkt at beskatte rente i henhold til aftalen og rentebonus, da det som udgangspunkt er udtryk for pensionsopsparerens andel af pensionsinstitutets samlede formueafkast og dermed formueafkastet af den pågældendes pensionsopsparring.

I pensionsafkastbeskatningslovens § 4, stk. 3, nr. 13, foreslås det, at det tydeliggøres, at ultimodepotet i alle tilfælde skal tillægges beløb, der hidrører fra rabat, provision og lign., som pensionsinstitutet har modtaget fra formueforvaltere m.v. (kickback og lign.), og beløb, der hidrører fra pensionsinstitutets fortjeneste ved formueforvaltning af de pensionsberettigedes midler (indregnet fortjeneste og lign.), der tilskrives forsikringens depot, der på anden måde er knyttet til forsikringen eller pensionskasseordningen, eller der udbetales direkte til den berettigede i årets løb med tillæg af skattebeløb indeholdt efter § 21, stk. 2.

Formålet med den foreslåede ændring er at sikre, at pensionsopsparererne i livsforsikringsselskaber og pensionskasser i alle tilfælde skal beskattes af kickback, indregnet fortjeneste og lign., hvis disse beløb tilskrives depotet, udbetales direkte til den pensionsberettigede eller på anden måde er knyttet til forsikringen eller pensionskasseordningen.

Til nr. 2

Efter pensionsafkastbeskatningsloven skal pensionsopsparerens beskatningsgrundlag enten opgøres efter reglerne i pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 eller 4 a. Valget træffes af pensionsinstitutet og er bindende for alle pensionsordningerne i instituttet.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 4 a opgøres pensionsopsparerens beskatningsgrundlag efter en mere direkte metode, hvor der som udgangspunkt kun sker beskatning af aftalt rente og rentebonus, der tilskrives den pensionsberettigedes depot, samt formueafkast, der udbetales direkte til pensionsopsparerer eller på anden måde er tilknyttet forsikringen eller pensionskasseordningen.

I pensionsafkastbeskatningslovens § 4 a, stk. 2, nr. 7, foreslås det, at det tydeliggøres, at pensionsopsparerer i alle tilfælde skal beskattes af beløb, der hidrører fra rabat, provision og lign., som pensionsinstitutet har modtaget fra formueforvaltere m.v. (kickback og lign.), og beløb, der hidrører fra pensionsinstitutets fortjeneste ved formueforvaltning af de pensionsberettigedes midler (indregnet fortjeneste og lign.), der tilskrives forsikringens depot, der på anden måde er knyttet til forsikringen eller pensionskasseordningen, eller der udbetales direkte til den berettigede i årets løb med tillæg af skattebeløb indeholdt efter § 21, stk. 2.

Formålet med den foreslåede ændring er at sikre, at pensionsopsparererne i livsforsikringsselskaber og pensionskasser i alle tilfælde skal beskattes af kickback, indregnet fortjeneste og lign., hvis disse beløb tilskrives depotet, udbetales direkte til den pensionsberettigede eller på anden måde er knyttet til forsikringen eller pensionskasseordningen.

Til nr. 3

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 6, stk. 1, skal de institutter, der er nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 3-6, 9, 13 og 14, medregne alle former for formueafkast til beskatningsgrundlaget.

Det foreslås, at det i pensionsafkastbeskatningslovens § 6, stk. 1, indsættes, at beskatningsgrundlaget også omfatter beløb, der hidrører fra rabat, provision og lign. fra formueforvaltere m.v. (kickback og lign.), og beløb, der udgør fortjeneste ved formueforvaltning af de pensionsberettigedes midler (indregnet fortjeneste og lign.).

De institutter, der er nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 3-6, 9, 13 og 14, er henholdsvis Den Sociale Pensionsfond, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Lønmodtagernes Dyrtdisfond, hjælpe- og understøttelsesfonde, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 52 og andre hjælpe- og understøttelsesfonde med pensionslignende formål, såkaldte afviklingskasser, der har valgt beskatning på institutniveau, visse statsgaranterede pensionskasser, der opgør beskatningsgrundlaget på institutniveau, samt Lønmodtagernes Fond for Tilgodehavende Feriemidler.

Den foreslåede ændring sikrer, at ATP, LD, hjælpe- og understøttelsesfonde og afviklingskasser m.v. også beskattes af kickback, indregnet fortjeneste og lign. i det omfang, de modtager sådanne beløb.

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring i lovforslagets § 2, nr. 8, af pensionsafkastbeskatningslovens § 9, stk. 2.

Formålet med forslaget er samlet set at sikre en uændret beskatning i forhold til gældende ret, hvor institutter omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 6 skal modregne

kickback og lign. i fradraget for formueforvaltningsomkostninger efter pensionsafkastbeskatningslovens § 9, stk. 2.

Til nr. 4

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 1, skal de pensionskasser m.v., der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 1, 2, 7 og 8, medregne alle former for formueafkast til beskatningsgrundlaget.

Det foreslås, at det i pensionsafkastbeskatningslovens § 7, *stk. 1*, indsættes, at beskatningsgrundlaget også omfatter beløb, der hidrører fra rabat, provision og lign. fra formueforvaltere m.v. (kickback og lign.), og beløb, der udgør fortjeneste ved formueforvaltning af de pensionsberettigedes midler (indregnet fortjeneste og lign.).

De pensionskasser m.v., der er nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 1, 2, 7 og 8, er henholdsvis pensionskasser, pensionsfonde, der er undtaget fra skattepligt efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 9, arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber omfattet af § 307 i lov om finansiel virksomhed og administrationsboer, der administrerer en lukket bestand af pensionstilsagn fra en likvideret pensionskasse eller en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab.

Den foreslåede ændring sikrer, at pensionskasser m.v. beskattes af kickback, indregnet fortjeneste og lign. i det omfang de modtager sådanne beløb. Det bemærkes, at bestemmelsen omfatter kickback, indregnet fortjeneste og lign., der betales til pensionskasser m.v., uanset om betalingerne sker i forbindelse med formueforvaltning af pensionskassens gennemsnitsrenteordninger og markedsrenteordninger.

Forslaget skal bl.a. ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 9, stk. 2 i lovforslagets § 2, nr. 8.

Formålet med forslaget er dels samlet set at sikre en uændret beskatning i forhold til gældende ret, hvor pensionskasser m.v. omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 7 skal modregne kickback og lign. i fradraget for formueforvaltningsomkostninger efter pensionsafkastbeskatningslovens § 9, stk. 2, 1. pkt., dels at sikre at kickback og lign., der kan henføres til markedsrentekunderne i pensionskasser m.v., og som stammer fra markedsrentekundernes fradragsberettigede formueforvaltningsomkostninger, ikke kan akkumuleres skattefrit i pensionskassen.

For så vidt angår indregnet fortjeneste og lign., vil beskatningen efter forslaget skulle ske i samme år som instituttet får fradrag for betalingen af formueforvaltningsomkostningerne. For så vidt angår kickback og lign. vil beskatningen efter forslaget skulle ske i det år, hvor beløbet retserhverves af pensionsinstituttet.

Det bemærkes, at pensionskassen, uden den foreslåede ændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 1, ville kunne omgå den beskatning, der foreslås indført for bl.a. markedsrentekunder i pensionskasser af beløb, der hidrører fra kickback og lign., og som f.eks. tilskrives markedsrentekundernes depoter, jf. forslaget § 2, nr. 1 og 2. Den fore-

slåede ændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 1, er således nødvendig for at sikre, at kickback og lign., der kan henføres til markedsrentekunderne i pensionskasser m.v., og som stammer fra markedsrentekundernes fradragsberettigede formueforvaltningsomkostninger, ikke kan akkumuleres skattefrit i pensionskassen.

Til nr. 5 og 6

Der er tale om tekniske ændringer som følge af lovforslagets § 2, nr. 7, hvor det foreslås at indsætte et nyt nr. 11 i pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 2.

Til nr. 7

Pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 2, opregner de beløb, som pensionskasser m.v., der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 1, 2, 7 og 8, kan fradrage ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget.

Det foreslås, at det i pensionsafkastbeskatningslovens § 7, *stk. 2, nr. 11*, indsættes, at beløb, der hidrører fra rabat, provision og lign. fra formueforvaltere m.v. (kickback og lign.), og beløb, der udgør fortjeneste ved formueforvaltning af de pensionsberettigedes midler (indregnet fortjeneste og lign.), og som beskattes efter §§ 4 eller 4 a, fradrages ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget.

De pensionskasser m.v., der er nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 1, 2, 7 og 8, er henholdsvis pensionskasser, pensionsfonde, der er undtaget fra skattepligt efter selskabsskattelovens § 3, stk. 1, nr. 9, arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber omfattet af § 307 i lov om finansiel virksomhed og administrationsboer, der administrerer en lukket bestand af pensionstilsagn fra en likvideret pensionskasse eller en lukket bestand af livsforsikringer fra et likvideret arbejdsmarkedsrelateret livsforsikringsaktieselskab.

Formålet med den foreslåede ændring er at sikre, at pensionskasser m.v. ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget får et korresponderende fradrag, når de overfører kickback, indregnet fortjeneste og lign. til pensionsopsparende, der beskattes af de overførte beløb.

Til nr. 8

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 9, stk. 2, 1. pkt., kan der ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 3, 6 og 7, fradrages de omkostninger, der i indkomståret er afholdt til forvaltning af den skattepligtige formue.

Formueforvaltningsomkostninger er de omkostninger, der afholdes i forbindelse med pensionsinstituttets investeringsvirksomhed, dvs. omkostninger forbundet med at investere de pensionsberettigedes opsparing.

Bestemmelsen medfører dels, at pensionsopsparende med skattebegünstigede pensionsordninger i bl.a. penge- og kreditinstitutter omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 3 kan fradrage formueforvaltningsomkostninger ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget, dels at pensionskasser m.v. omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 7 og pensionsinstitutter omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens §

6, som f.eks. ATP, LD og hjælpe- og understøttelsesfonde, kan fradrage formueforvaltningsomkostninger ved opgørelsen af pensionsinstitutets beskatningsgrundlag.

Det foreslås i pensionsafkastbeskatningslovens § 9, stk. 2, 1. pkt., at det indsættes, at pensionsinstitutet også har fradrag for betaling af den del af formueforvaltningsomkostningerne, der tilbagebetales i form af en rabat, provision og lign. fra formueforvaltere m.v. (kickback og lign.), og den del af omkostningerne, der udgør fortjeneste ved formueforvaltning af de pensionsberettigedes midler (indregnet fortjeneste og lign.).

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede beskatning af kickback og lign. ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget for institutter omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens §§ 6 og 7, jf. lovforslagets § 2, nr. 3 og 4, og den foreslåede beskatning af kickback og lign. af pensionsopparerne, jf. lovforslagets § 2, nr. 1 og 2.

Uden den foreslåede ændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 9, stk. 2, 1. pkt., ville en pensionskasse m.v., der f.eks. i år 1 betalte 100 mio. kr. i formueforvaltningsomkostninger vedrørende gennemsnitsrenteordningerne og i år 2 fik 10 mio. kr. i kickback, kun have fradrag for de 90 mio. kr. i år 1, mens det efter forslaget opnår fradrag i år 1 for alle 100 mio. kr. Med ændringen i forslaget § 2, nr. 4, vil pensionskassen blive beskattet af den modtagne kickback på 10 mio. kr. i år 2, hvis retserhvervelsen af kickback sker i dette år.

Formålet med forslaget er så vidt muligt at sikre, at indregnet fortjeneste, kickback og lign. beskattes og samtidig sikre en sammenhæng i beskatningen således, at de nævnte institutter ikke beskattes to gange af den tilbagebetalte kickback og lign. – én gang i form af en beskæring af fradraget og én gang til i form af beskatning af den modtagne kickback.

Pensionsafkastbeskatningslovens § 9, stk. 2, 1. pkt., omfatter også fradrag for formueforvaltningsomkostninger for pensionsopparere med skattebegünstigede pensionsordninger i pengeinstitutter m.v. omfattet af pensionsafkastbeskatningslovens § 3. For disse pensionsopparere medfører den foreslåede ændring af bestemmelsen ingen ændring i pensionsopparerens fradragsret for formueforvaltningsomkostninger. Pensionsopparere i pengeinstitutter har således fortsat fradrag for de faktisk afholdte formueforvaltningsomkostninger, uanset om omkostningerne indeholder elementer af provision og lign. Det bemærkes, at sådanne beløb, der tilbagebetales til pensionsopparere i pengeinstitutordninger, anses som en rentebetaling, der er skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningslovens § 3.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 9, stk. 2, 2. pkt., skal de omkostninger, der i indkomståret er afholdt til forvaltning af forsikringen, fradrages i beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 eller 4 a for forsikringer uden ret til rentebonus.

Forsikringer uden ret til rentebonus er såkaldte markedsrenteordninger som f.eks. unit-link ordninger, hvor pensionsoppareren har direkte indflydelse på investeringen af

pensionsmidlerne, og hvor pensionsopparernes afkast i den rene udgave følger de faktiske investeringer.

Bestemmelsen medfører, at formueforvaltningsomkostningerne for markedsrenteordninger i stedet for at skulle fradrages i beskatningsgrundlaget for pensionskassen m.v. skal fradrages i pensionsopparernes individuelle beskatningsgrundlag opgjort efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 eller 4 a.

Det individuelle fradrag for formueforvaltningsomkostninger for markedsrenteordninger blev indført med lov nr. 1339 af 19. december 2008. Det var forudsat i bemærkningerne, at der ikke var tale om en udvidelse af fradragsretten for markedsrenteordninger, men blot en omplacering af fradragsretten fra pensionsinstitutet til pensionsopparerne, jf. Folketingstidende 2008-09, tillæg A, L 41, side 1045.

Bestemmelsen omplacerer fradraget for formueforvaltningsomkostninger for markedsrenteprodukter fra pensionsinstitutet til instituttets pensionsopparere med markedsrenteprodukter. De formueforvaltningsomkostninger, der er fradrag for, er de omkostninger, der afholdes i forbindelse med pensionsinstitutets investeringsvirksomhed, dvs. omkostninger forbundet med at investere de pensionsberettigedes opsparing, f.eks. betaling til eksterne formueforvaltere for investering i værdipapirer, depotgebyrer, eksternt investeringsrådgivning, drift af særlige it-systemer til overvågning af investeringer og handel med værdipapirer, omkostninger til intern porteføljepleje og overvågning af eksterne formueforvaltere m.v.

Bestemmelsen indebærer, at de samme formueforvaltningsomkostninger ikke kan fratrækkes to gange. De formueforvaltningsomkostninger, der er fratrukket i beskatningsgrundlagene efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 eller 4 a, jf. § 9, stk. 2, 2. pkt., kan derfor ikke samtidig fratrækkes i institutskatten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7, jf. § 9, stk. 2, 1. pkt.

Bestemmelsen indebærer også, at en pensionskasse m.v. ikke kan vælge at tage fradraget for formueforvaltningsomkostninger vedrørende markedsrenteordninger i pensionskassens eget beskatningsgrundlag efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7 i stedet for i markedsrenteordningernes beskatningsgrundlag efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 eller 4 a.

Det foreslås i pensionsafkastbeskatningslovens § 9, stk. 2, 2. pkt., at det indsættes, at markedsrentekunden også har fradrag for den del af omkostningerne, der tilbagebetales til pensionsinstitutet i form af en rabat, provision og lign. fra formueforvaltere m.v. (kickback og lign.), og den del af omkostningerne, der udgør pensionsinstitutets fortjeneste ved formueforvaltning af de pensionsberettigedes midler (indregnet fortjeneste og lign.).

Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede beskatning af indregnet fortjeneste, kickback og lign. ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget i lovforslagets § 2, nr. 1, 2 og 4.

Formålet med forslaget er så vidt muligt at sikre, at indregnet fortjeneste, kickback og lign. beskattes. For så

vidt angår indregnet fortjeneste og lign., vil beskatningen efter forslaget ske i samme år som markedsrentekunden får fradrag for betalingen af formueforvaltningsomkostningerne. For så vidt angår kickback og lign. vil beskatningen efter forslaget ske i det år, hvor beløbet modtages fra pensionsinstituttet.

Samspillet mellem de foreslåede fradrags- og beskatningsbestemmelser kan illustreres med følgende forenkledede eksempler:

Eksempel 1 – hele indkomstårets kickback tilbageføres til markedsrentekunderne

En pensionskasse, der beskattes efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7, har 200.000 markedsrentekunder, og pensionskassen overvælter en forholdsmæssig andel af pensionskassens faktisk afholdte formueforvaltningsomkostninger til disse markedsrentekunder, der hver betaler 6.500 kr. i formueforvaltningsomkostninger i 2021.

Tilsammen betaler markedsrentekunderne således 1,3 mia. kr. i formueforvaltningsomkostninger i 2021. Pensionskassen modtager 200 mio. kr. i alt i kickback i 2022, der overføres til egenkapitalen. I 2025 tilbagefører pensionskassen 1.000 kr. til hver markedsrentekunde.

Efter forslaget har markedsrentekunden fradrag for alle de betalte 6.500 kr. i formueforvaltningsomkostninger for 2021, jf. forslaget til ændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 9, stk. 2, jf. forslaget § 2, nr. 8. I 2022 forhøjes beskatningsgrundlaget for pensionskassen med 200 mio. kr. for den modtagne kickback, jf. forslaget til ændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 1, jf. forslaget § 2, nr. 4.

I 2025 overføres 200 mio. kr. – svarende til den modtagne kickback i 2022 – fra pensionskassens egenkapital til markedsrentekunderne, således at de hver får tilskrevet 1.000 kr. til depotet. Efter forslaget til ændring af pensionsafkastbeskatningslovens §§ 4 og 4 a, jf. forslaget § 2, nr. 1 og 2, forhøjes beskatningsgrundlaget for hver markedsrentekunde i 2025 med 1.000 kr. I samme år får pensionskassen et korresponderende fradrag i beskatningsgrundlaget på 200 mio. kr., jf. forslaget til ændring af pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 2, jf. forslaget § 2, nr. 7.

Eksempel 2 – pensionsinstituttet beholder hele indkomstårets kickback

Et livsforsikringselskab, der beskattes efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, har udelukkende markedsrentekunder. Der er 200.000 markedsrentekunder i selskabet. Kunderne opdeles i to grupper på hver 100.000 kunder med to forskellige risikoprofiler.

Gruppe 1 betaler 3.250 kr. i formueforvaltningsomkostninger pr. kunde i 2021 svarende til 25 pct. af de gennemsnitlige formueforvaltningsomkostninger i selskabet. Gruppe 2 betaler 9.750 kr. i formueforvaltningsomkostninger pr. kunde i 2021 svarende til 75 pct. af de gennemsnitlige formueforvaltningsomkostninger i selskabet. Tilsammen betaler markedsrentekunderne 1,3 mia. kr. i formueforvaltningsomkostninger i 2021. Selskabet modtager 200 mio. kr.

i kickback i indkomståret 2022, der overføres til egenkapitalen.

Efter forslaget har markedsrentekunderne i gruppe 1 hver fradrag for 3.250 kr. i formueforvaltningsomkostninger i 2021, og markedsrentekunderne i gruppe 2 har hver fradrag for 9.750 kr. i formueforvaltningsomkostninger i 2021.

Det bemærkes, at livsforsikringselskabet selskabsbeskattes af de 200 mio. kr. i kickback, der overføres til egenkapitalen i 2022, efter reglerne i selskabsskatteloven. Hvis livsforsikringselskabet efterfølgende overfører kickback til markedsrentekunderne, får selskabet et tilsvarende fradrag i den selskabsskattepligtige indkomst, mens markedsrentekunderne efter forslaget skal beskattes af den overførte kickback.

Til nr. 9

Det fremgår af pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1, 3. pkt., at 1. og 2. pkt., dvs. nettoopgørelsesprincippet, finder tilsvarende anvendelse, hvis investeringen sker via en kontoførende investeringsforening, jf. § 2 i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger.

Bestemmelsen blev indført med lov nr. 1181 af 12. december 2005. Det fremgår tydeligt af bemærkningerne til pensionsafkastbeskatningslovens § 12 a, stk. 1, 3. pkt. (nuværende § 14), jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, L 18 som fremsat, s. 320, at hensigten var, at »pensionsinstituttet også kan vælge nettoopgørelse, hvis pensionsinstituttet, i stedet for at foretage investeringen direkte, foretager investeringen via en kontoførende investeringsforening, og de øvrige betingelser i pensionsafkastbeskatningslovens § 12 a er opfyldt. Det er således eksempelvis muligt for et pensionsinstitut, der ejer en kontoførende investeringsforening 100 pct., at anvende nettoopgørelsesprincippet for en investering i en skattetransparent juridisk person, der foretages gennem den kontoførende investeringsforening, hvis den skattepligtige direkte eller indirekte, herunder via den kontoførende investeringsforening, ikke på noget tidspunkt i indkomståret er koncernforbundet med den skattetransparente juridiske person. Koncernbetingelsen i 2. pkt. kan således ikke omgås ved at indskyde en kontoførende investeringsforening.«

Det foreslås på den baggrund at ændre pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1, 3. pkt., således, at der efter »investeringen« indsættes »i den juridiske person«.

Formålet hermed er, at det bliver tydeligt, at 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis investeringen i den skattetransparente juridiske person sker via en kontoførende investeringsforening, jf. § 2 i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger, i stedet for direkte i den skattetransparente juridiske person.

Formålet med tydeliggørelsen er at fjerne usikkerhed om, at nettoopgørelsesprincippet skulle være muligt at anvende ved investeringer, der alene er foretaget direkte i en kontoførende investeringsforening.

Det vil dermed fortsat være en betingelse for at anvende nettoopgørelsesprincippet, at der er tale om en investering i en juridisk person, der efter danske skatteregler ikke udgør

et selvstændigt skattesubjekt. Investeringen i den juridiske person vil desuden fortsat kunne ske via en kontoførende investeringsforening. Nettoopgørelsesprincippet vil som hidtil ikke kunne anvendes, hvis investeringen kun er foretaget direkte i en kontoførende investeringsforening. En kontoførende investeringsforening udgør et selvstændigt skattesubjekt og opfylder dermed ikke kravet i 1. pkt. om at være skattemæssigt transparent.

Nettoopgørelsesprincippet vil endvidere fortsat kun kunne anvendes i det omfang den kontoførende investeringsforening investerer i en skattetransparent juridisk person. Investerer den kontoførende investeringsforening således også i andet end skattetransparente juridiske personer, finder nettoopgørelsesprincippet ikke anvendelse for denne del, som skal beskattes efter de almindelige regler om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger.

Til nr. 10

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1, kan pensionsafkastskattepligtige efter pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 2, nr. 1-9, dvs. bl.a. pensionskasser og arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringsaktieselskaber, vælge at opgøre det pensionsafkastskattepligtige afkast af en andel i en juridisk person som summen af udlodningerne fra andelen og gevinst og tab på andelen (nettoopgørelsesprincippet). Det er en betingelse for at anvende nettoopgørelsesprincippet, at den juridiske person efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt, og at den pensionsafkastskattepligtige ikke på noget tidspunkt i indkomståret er koncernforbundet med den juridiske person, jf. § 5 i lov om finansiel virksomhed.

Ved skattemæssigt transparente enheder forstås juridiske personer, der efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt, men hvis forhold er reguleret af selskabsretlige regler, en selskabsaftale eller en foreningsvedtægt. Det vil sige, at interessentskaber, kommanditselskaber, partnerselskaber og lignende selskaber bliver anset for at være skattemæssigt transparente enheder, selvom de anses for juridiske personer selskabsretligt. Det gælder tilsvarende for udenlandske enheder, som efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt, men hvis forhold er reguleret af selskabsretlige regler, en selskabsaftale eller en foreningsvedtægt.

For så vidt angår betingelsen om, at ikke at være koncernforbundet med den juridiske person i indkomståret, hvor nettoopgørelsesprincippet vælges, er det uden betydning, om pensionskassen m.v. har været koncernforbundet med den skattetransparente juridiske person før det indkomstår, hvor pensionskassen m.v. vælger at anvende nettoopgørelse. Hvis pensionskassen m.v. har valgt at anvende nettoopgørelsesprincippet og bliver koncernforbundet med den skattetransparente juridiske person, kan nettoopgørelsesprincippet ikke længere benyttes fra og med det indkomstår, hvor koncernforbindelsen opstår. Pensionskassen m.v. er fortsat afskåret fra at anvende nettoopgørelsesprincippet på denne investering, selv om pensionskassen m.v. på et senere tidspunkt ikke længere er koncernforbundet med den skattetransparente

juridiske person. Nettoopgørelsesprincippet kan således ikke genvælges, selv om pensionskassen m.v. ikke længere måtte være koncernforbundet med den skattetransparente juridiske person.

Hvorvidt der er koncernforbindelse mellem pensionskassen m.v. og den skattetransparente juridiske person afgøres efter reglerne i lov om finansiel virksomhed. I § 5, stk. 1, nr. 8, i lov om finansiel virksomhed defineres en koncern som en modervirksomhed og dens dattervirksomheder, jf. § 5 a. Det fremgår af § 5 a i lov om finansiel virksomhed, at en modervirksomhed sammen med en eller flere dattervirksomheder udgør en koncern. En virksomhed kan kun have én direkte modervirksomhed. Hvis flere virksomheder opfylder et eller flere af kriterierne i § 5 b i lov om finansiel virksomhed, er det alene den virksomhed, som faktisk udøver den bestemmende indflydelse over virksomhedens økonomiske og driftsmæssige beslutninger, der anses for at være modervirksomhed. Bestemmende indflydelse defineres i § 5 b i lov om finansiel virksomhed som beføjelsen til at styre en dattervirksomheds økonomiske og driftsmæssige beslutninger. Bestemmende indflydelse i forhold til en dattervirksomhed foreligger, når modervirksomheden direkte eller indirekte gennem en dattervirksomhed ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, medmindre det i særlige tilfælde klart kan påvises, at et sådant ejerforhold ikke udgør bestemmende indflydelse. Selv om en modervirksomhed ikke ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i en virksomhed, kan den alligevel have bestemmende indflydelse, hvis den f.eks. i kraft af en aftale med andre investorer råder over mere end halvdelen af stemmerettighederne.

Pensionskassen m.v. kan ligeledes vælge nettoopgørelsesprincippet, hvis investeringen i den skattetransparente juridiske person sker via en kontoførende investeringsforening, jf. § 2 i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger. En pensionskasse m.v., der f.eks. er eneste medlem i en kontoførende investeringsforening, kan anvende nettoopgørelsesprincippet for en investering i en skattetransparent juridisk person, hvis investeringen foretages gennem den kontoførende investeringsforening. Det er tilsvarende en betingelse, at pensionskassen m.v. direkte eller indirekte, herunder via den kontoførende investeringsforening, ikke på noget tidspunkt i indkomståret er koncernforbundet med den skattetransparente juridiske person. Det vil sige, at koncernbetingelsen ikke kan omgås ved at indskyde en kontoførende investeringsforening.

Når beskatningsgrundlaget af en andel i en juridisk person opgøres efter nettoopgørelsesprincippet i pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 2 og 4, sker det efter et lagerprincip, idet gevinst og tab på en andel opgøres som forskellen mellem værdien af andelen ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse. Beskatningsgrundlaget nedsættes med en forholdsmæssig del af den værdistigning på andelen i den juridiske person, der modsvarer den pensionsafkastskattepligtiges ikkefradragsberettigede udgifter, fordi de kan henføres til transaktioner mellem den pensionsafkastskattepligtige og den juridiske person. Beskatningsgrundlaget tillægges en forholdsmæssig del af det fald i

værdien af andelen i den juridiske person, der modsvarer den pensionsafkastskattepligtiges skattefrie indtægter, fordi de kan henføres til transaktioner mellem den pensionsafkastskattepligtige og den juridiske person. Beskatningsgrundlaget tillægges desuden også en forholdsmæssig del af den juridiske persons tab på fordringer på selskaber, der koncernforbundne med den pensionsafkastskattepligtige, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2.

Vælger den pensionsafkastskattepligtige at opgøre det pensionsafkastskattepligtige afkast af en andel i en juridisk person efter nettoopgørelsesprincippet i pensionsafkastbeskatningslovens § 14, er dette valg bindende for den pensionsafkastskattepligtige, så længe opsparringen er anbragt i andelen, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 5. Valget af nettoopgørelsesprincippet skal foretages senest ved indlevering af den endelige opgørelse over beskatningsgrundlaget m.v. og vælges for hele indkomståret.

Det foreslås i pensionsafkastbeskatningslovens § 14, at indsætte et nyt *stk. 6*. Det foreslås i *1. pkt.*, at ved afståelse af aktiver, der ikke er nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 3, som er erhvervet før den 1. januar 2021 og inden overgang til beskatning efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1, skal der til beskatningsgrundlaget opgjort efter *stk. 2* medregnes den skattepligtiges andel af gevinst og tab på disse aktiver, som om aktiverne var afstået til handelsværdien på overgangstidspunktet.

De aktiver, der er nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 3, er obligationer, pantebreve og andre fordringer og lign., finansielle kontrakter, investeringsbeviser, aktier, anpartar, andelsbeviser og konvertible obligationer samt fast ejendom. Den foreslåede bestemmelse omfatter således aktiver, som bl.a. maskiner, inventar og infrastrukturanlæg, der anses som et driftsmiddel i afskrivningslovens forstand.

Det indebærer, at pensionskassen m.v.s eventuelle fortjeneste eller tab på aktiver som f.eks. driftsmidler opgøres, som om aktiverne blev afstået på tidspunktet for overgang til beskatning efter nettoopgørelsesprincippet, men medregnes først i beskatningsgrundlaget i indkomståret, hvor aktiverne afstås. Der tages ikke hensyn til lagerbeskatningen af aktiverne i perioden fra overgang til nettoopgørelsesprincippet til afståelse.

Formålet med forslaget er at sikre, at der bl.a. sker beskatning af pensionskassen m.v.s andel af fortjeneste og genvundne afskrivninger ved overgangen til nettoopgørelsesprincippet for aktiver, der ikke er nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 3, som pensionskassen m.v. har erhvervet direkte eller indirekte via en skattetransparent enhed før den 1. januar 2021 og inden overgangen til nettoopgørelsesprincippet, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 14. Bestemmelsen korrigerer for en ellers ubeskattet forhøjelse af den skattemæssige værdi af aktiverne ved overgang til nettoopgørelsesprincippet og forhindrer dermed, at det samme værditab kan fradrages to gange.

Hvis aktiverne er erhvervet i indkomståret 2021 og der vælges nettoopgørelse for indkomståret 2021, vil aktiverne

være omfattet af beskatning efter lagerprincippet fra erhvervelsestidspunktet. Bestemmelsen omfatter ikke denne situation, da aktiverne først er erhvervet efter overgang til beskatning efter nettoopgørelsesprincippet, og der derfor ikke i forbindelse med metodeskiftet er sket en ændring af den skattemæssige værdi af aktivet, som der skal korrigeres for.

Den foreslåede bestemmelse omfatter bl.a. aktiver, såsom maskiner, inventar og infrastrukturanlæg, der anses som et driftsmiddel i afskrivningslovens forstand, og som ejes gennem en skattetransparent juridisk person, herunder også hvor investeringen i den juridiske person sker via en kontoførende investeringsforening. Den foreslåede regel indebærer eksempelvis, at pensionskassen m.v.s andel af gevinsten på tidspunktet for overgang til nettoopgørelsesprincippet (forskellen mellem handelsværdien og den skattemæssigt nedskrevne værdi) beskattes, når aktiverne afstås.

Reglen er en overgangsregel, som omfatter de investeringer, der inden dette lovforslags fremsættelse er anskaffet og overgået fra opgørelse efter de almindelige regler til nettoopgørelse. Investeringer, for hvilke der efter dette lovforslags fremsættelse den 10. november 2021 vælges nettoopgørelse af beskatningsgrundlaget, dvs. for indkomståret 2021 og senere år, vil være omfattet af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 2, nr. 11, hvorefter gevinst og tab skal opgøres til handelsværdien på tidspunktet for overgang til nettoopgørelsesprincippet, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 14.

Afståelse af afskrivningsberettigede aktiver skal forstås på samme måde som efter afskrivningslovens regler, således at skrotning og lignende, hvor f.eks. et driftsmiddel udgår af virksomhedens produktionsapparat, sidestilles med et salg og andre former for afhændelse. Forsikrings- og erstatningssummer betragtes derfor som udgangspunkt også som salgssummer. Ved afståelsen finder afskrivningslovens almindelige regler anvendelse, herunder reglerne i afskrivningslovens § 5 D om forhøjet afståelsessum ved afståelse af driftsmidler, der ved erhvervelsen indgik i driftsmiddelsaldoen med en forhøjet anskaffelsessum.

Bestemmelsen kan illustreres med følgende forenklede eksempel:

En pensionskasse ejer gennem en skattetransparent juridisk person en andel af en vindmøllepark. Det forudsættes, at der ikke er fremmed kapital i den skattetransparente juridiske person. Vindmølleparken er erhvervet før den 1. januar 2021. I de første 2 år af ejertiden har pensionskassen opgjort overskud eller underskud på investeringen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 2, som havde pensionskassen ejet vindmølleparken direkte (transparensprincippet). Der kan foretages skattemæssige afskrivninger på de pågældende aktiver, som er driftsmidler. De pågældende driftsmidler er omfattet af de særlige regler i afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, nr. 4, om bl.a. faste anlæg til fremstilling af varme og el. Pensionskassen har derfor afskrevet med 15 pct. i 2 år, hvilket medfører afskrivninger på i alt 27,75 pct. af anskaffelsessummen. Den nedskrevne, skattemæssige værdi udgør dermed 72,25 pct. af anskaffelsessummen ved udgangen af år 2.

I år 3 vælger pensionskassen at skifte til nettoopgørelsesprincippet i pensionsafkastbeskatningslovens § 14. Der skal herefter ikke længere ske beskatning af de underliggende aktiver i den skattetransparente juridiske person efter et transparensprincip. Derimod beskattes investeringen i den skattetransparente juridiske person efter lagerprincippet, som havde det været en aktieinvestering. Som indgangsværdi på den skattetransparente juridiske person anvender pensionskassen den regnskabsmæssige værdi i henhold til Finanstilsynet regnskabsregler, som er dagsværdien. Dagsværdien er udtryk for den pris, der f.eks. ville blive modtaget ved salg af et aktiv ved en normal transaktion mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet, dvs. en skønnet handelsværdi. Hvis den skønnede handelsværdi ved udgangen af år 2 er større end den nedskrevne, skattemæssige værdi, dvs. f.eks. 95 pct. af anskaffelsessummen, medfører gældende regler, at pensionskassen som følge af lagerbeskatningen i pensionsafkastbeskatningslovens § 14 igen vil få fradrag for værdifald fra handelsværdien ved begyndelsen af år 3, til handelsværdien når niveauet for den nedskrevne, skattemæssige værdi ved afslutningen af år 2.

Da indgangsværdien i nettoopgørelsesprincippet i pensionsafkastbeskatningslovens § 14 er højere end den nedskrevne værdi på de underliggende aktiver efter de almindelige regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 15, vil værdifaldet fra 95 pct. til 72,25 pct. af anskaffelsessummen – som allerede har givet anledning til fradrag som skattemæssig afskrivning i år 1 og 2 efter de almindelige regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 15 – igen give anledning til fradrag i lagerbeskatningen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14 i takt med den faktiske værdiforringelse. Denne forskel mellem udgangs- og indgangsværdierne ved metodeskiftet kan udnyttes, uanset om aktiverne sælges eller beholdes hele levetiden indtil skrotning.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at når driftsmidlet afstås, f.eks. i år 10, vil den genvundne afskrivning på tidspunktet for overgangen til nettoopgørelsesprincippet (forskellen mellem den skønnede handelsværdi og den nedskrevne værdi, dvs. 95 pct. – 72,25 pct. = 22,75 pct. af anskaffelsessummen) blive beskattet som en gevinst. Gevinst og tab på driftsmidlet fra år 3 til år 10 vil årligt blive beskattet efter lagerprincippet efter de almindelige regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 14.

Det foreslås som pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 6, 2. pkt., at hel eller delvis afståelse af ejerandelen i den juridiske person som nævnt i stk. 1 og manglende opfyldelse af betingelserne for beskatning efter stk. 1 sidestilles med afståelse af aktiverne som nævnt i 1. pkt.

Det foreslåede indebærer således, at hel eller delvis afståelse af pensionskassen m.v.s andele i den skattetransparente juridiske person sidestilles med en afståelse af de underliggende aktiver, som udløser den foreslåede beskatning efter det foreslåede 1. pkt. i pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 6. Ved delvis afståelse af andelen anses en forholds-mæssig del af aktiverne for afstået. Det medfører efter det foreslåede 1. pkt., at en tilsvarende del af pensionskassen m.v.s andel af den opgjorte gevinst eller tab på aktiverne på

overgangstidspunktet til nettoopgørelsesprincippet, beskattes i indkomståret, hvor andelen af den juridiske person helt eller delvist afstås.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1, 1. pkt., er anvendelse af nettoopgørelsesprincippet betinget af, at den juridiske person, hvori investeringen sker efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt, dvs. er skattetransparent. Ophører den juridiske person med at være skattetransparent sidestilles dette efter det foreslåede med en afståelse af de underliggende aktiver.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1, 2. pkt., er anvendelse af nettoopgørelsesprincippet betinget af, at den skattepligtige ikke på noget tidspunkt i indkomståret er koncernforbundet med den skattetransparente juridiske person, jf. § 5 i lov om finansiel virksomhed.

Hvis der etableres koncernforbindelse mellem pensionskassen m.v. og den juridiske person, vil beskatningen efter nettoopgørelsesprincippet derfor ophøre for den pågældende investering fra den 1. januar i det år, hvor koncernforbindelsen etableres, og beskatningen skal i stedet ske efter de almindelige regler. Efter den foreslåede bestemmelse sidestilles dette med en afståelse af de nævnte aktiver i 1. pkt.

Den foreslåede bestemmelse omfatter ligesom 1. pkt. kun aktiver, der ikke er nævnt i § 15, stk. 3, som er erhvervet før den 1. januar 2021 og inden overgang til nettoopgørelsesprincippet. Dermed skal den skattepligtiges andel af gevinst eller tab for aktiverne opgøres, som om de var afstået til handelsværdien på tidspunktet for overgang til beskatningen efter nettoopgørelsesprincippet i pensionsafkastbeskatningslovens § 14. Gevinst eller tab skal efter forslaget medregnes til beskatningsgrundlaget i det indkomstår, hvor pensionskassen m.v. helt eller delvist afstår den juridiske person eller ikke længere opfylder betingelserne for at opføre det skattepligtige afkast af den juridiske person efter nettoopgørelsesprincippet.

Formålet med forslaget er – sammen med det foreslåede 5. pkt. i pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 11 – at sikre en symmetri mellem udgangsværdi og indgangsværdi, hvis pensionskassen m.v. ikke længere kan benytte nettoopgørelsesprincippet, f.eks. fordi der opstår en koncernforbindelse med den skattetransparente juridiske person. Forslaget skal således sikre, at overgangsreglens bestemmelser om beskatning af bl.a. fortjeneste og genvundne afskrivninger ved afståelse ikke kan omgås ved f.eks. at etablere en koncernforbindelse med den skattetransparente juridiske person.

Bestemmelsen kan illustreres med følgende forenklede eksempel:

Som i eksemplet ovenfor har en pensionskasse i 2020 erhvervet en andel i en skattemæssigt transparent juridisk enhed, der har erhvervet en vindmøllepark. Anskaffelsessummen for andelen, der forudsættes fuldt ud at bestå af driftsmidler, udgør 100. Det forudsættes i det forenklede eksempel, at der ikke er fremmedkapital i den skattetransparente juridiske enhed. Selskabet har under anvendelse af de almindelige regler i 2020 og 2021 foretaget skattemæssige

afskrivninger på 15 pct. på de underliggende aktiver, så andelens underliggende aktiver har en skattemæssigt nedskrevet værdi på 72,25.

I 2022 vælger pensionskassen at overgå til beskatning efter nettoopgørelsesprincippet, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 14. Handelsværdien af andelen udgør 90 ved overgangen den 1. januar 2022. Andelen beskattes efter nettoopgørelsesprincippet i 2022 og 2023, hvorefter pensionskassen etablerer koncernforbindelse med den skattemæssigt transparente juridiske enhed i løbet af 2024. Herved ophører beskatningen efter nettoopgørelsesprincippet, og fra 1. januar 2024 beskattes de underliggende aktiver i den skattetransparente juridiske person igen efter de almindelige regler (transparensprincippet). På overgangstidspunktet udgør handelsværdien af andelen 80 svarende til værdien af de underliggende aktiver.

Overgangen fra nettoopgørelsesprincippet til beskatning efter de almindelige regler sidestilles med en afståelse af aktiverne efter den foreslåede bestemmelse i pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 6, 2. pkt. Overgangen udløser således beskatning i 2024 af forskellen mellem på den ene side andelens handelsværdi (90) ved overgangen til nettoopgørelsesprincippet i 2022 og på den anden side den skattemæssigt nedskrevne værdi (72,25), dvs. beskatning af en gevinst på 17,75.

Beskatningen i det sidste indkomstår under nettoopgørelsesprincippet (indkomståret 2023) sker uændret på baggrund af forskellen på værdien af andelen i den skattetransparente juridiske person ved udløbet af indkomståret (80) og begyndelsen af indkomståret (85), dvs. et tab på 5.

Ved overgangen i 2024 til beskatning efter de almindelige regler skal de underliggende aktiver efter den foreslåede bestemmelse i pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 2, 5. pkt., anses for erhvervet til handelsværdien (80). Pensionskassen vil således med virkning fra 2024 og fremover kunne foretage skattemæssige afskrivninger på de underliggende driftsmidler i den skattetransparente juridiske person efter de almindelige regler i afskrivningsloven – som følge af transparensprincippet – med udgangspunkt i en anskaffelsessum på 80.

Til nr. 11

Overskud og underskud ved drift af fast ejendom eller anden erhvervsvirksomhed opgøres efter skatte Lovgivningens almindelige regler om skattepligtig indkomst, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 2, 1. pkt., bortset fra, at reglerne om skattemæssige afskrivninger på bygninger og installationer ikke finder anvendelse, jf. 2. pkt. Gevinst eller tab ved afhændelse af anden erhvervsvirksomhed end forsikrings- eller pensionskassevirksomhed opgøres som udgangspunkt efter skatte Lovgivningens almindelige regler om skattepligtig indkomst, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 2, 3. pkt.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 3, 1. pkt. gælder der dog et lagerbeskatningsprincip for gevinst eller tab på obligationer, pantebreve og andre fordringer og lign., finansielle kontrakter, investeringsbeviser, aktier,

anparter, andelsbeviser og konvertible obligationer samt fast ejendom. Det indebærer, at gevinst eller tab opgøres som forskellen mellem værdien af det pågældende aktiv ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse.

Når pensionskasser m.v. f.eks. investerer i aktiver, der i afskrivningslovens forstand udgør driftsmidler, kan pensionskassen m.v. afskrive efter reglerne i afskrivningsloven. Når investeringen foretages gennem en skattetransparent juridisk person kan pensionskassen m.v. i stedet vælge at opgøre det skattepligtige afkast af investeringen efter reglerne i pensionsafkastbeskatningslovens § 14, dvs. som summen af udlodningerne fra andelen og gevinst og tab på andelen opgjort efter lagerprincippet (nettoopgørelsesprincippet). Som indgangsværdi i nettoopgørelsesprincippet anvendes handelsværdien af den skattetransparente juridiske person. Hvis den skattetransparente juridiske person ikke indeholder fremmedkapital baseres handelsværdien af den juridiske person på de underliggende aktiver.

Det foreslås i pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 2, at indsætte et nyt 4. og 5. pkt. Det foreslås i 4. pkt., at ved overgang til beskatning efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14, dvs. nettoopgørelsesprincippet, anses aktiver, der ikke er nævnt i § 15, stk. 3, som ejes via en juridisk person som nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1, for afstået til handelsværdien på overgangstidspunktet. Nettoopgørelsesprincippet kan kun tilvælges for hele indkomstår i forbindelse med den endelige opgørelse af beskatningsgrundlaget for pensionskassen m.v. Det vil sige, at de pågældende aktiver vil skulle anses for afstået til handelsværdien ved begyndelsen af det første indkomstår, hvor pensionskassen m.v. benytter nettoopgørelsesprincippet.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der sker beskatning af genvundne afskrivninger og fortjeneste og tab på aktiver, der ejes gennem skattetransparente juridiske personer, når en pensionskasse m.v., der hidtil er blevet beskattet efter de almindelige regler af en investering i en skattetransparent juridisk person, vælger at overgå til beskatning efter nettoopgørelsesprincippet af den pågældende investering, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 14.

De aktiver, der er nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 3, er obligationer, pantebreve og andre fordringer og lign., finansielle kontrakter, investeringsbeviser, aktier, anparter, andelsbeviser og konvertible obligationer samt fast ejendom. Den foreslåede bestemmelse omfatter således aktiver, som bl.a. maskiner, inventar og infrastrukturanlæg, der anses som et driftsmiddel i afskrivningslovens forstand.

Bestemmelsen foreslås at gælde for overgange til nettoopgørelsesprincippet, som vælges den 10. november 2021 eller senere, jf. lovforslagets § 6, stk. 7, dvs. med overgang der sker den 1. januar 2021 eller senere. Forslaget skal ses i sammenhæng med det foreslåede stk. 6 i pensionsafkastbeskatningslovens § 14, jf. lovforslagets § 2, nr. 10, der vedrører aktiver, som ikke er nævnt i § 15, stk. 3, og som er erhvervet før den 1. januar 2021 og inden overgangen til nettoopgørelsesprincippet. Forslaget omfatter ikke driftsmidler m.v., der erhverves i indkomståret 2021, og hvor

der vælges nettoopgørelse, idet driftsmidlerne dermed ikke overgår til beskatning efter nettoopgørelsesprincippet, men er undergivet lagerbeskatning i nettoopgørelsesprincippet fra erhvervelsestidspunktet.

Den foreslåede bestemmelse sikrer, at der vil være overensstemmelse mellem aktiverens værdi ved udløbet af det indkomstår, hvor beskatningsgrundlaget sidste gang opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 2, og den regnskabsmæssige værdi af den juridiske person ved begyndelsen af det efterfølgende indkomstår, hvor beskatningsgrundlaget første gang opgøres efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14, hvis den juridiske person ikke indeholder fremmed kapital. I begge tilfælde skal aktiverens handelsværdi anvendes som udgangsværdi og indgangsværdi. Forslaget modvirker herved både manglende tabsfradrag og manglende beskatning af gevinster og genvundne afskrivninger på aktiverne.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1, 1. pkt., er anvendelse af nettoopgørelsesprincippet betinget af, at den juridiske person, hvori investeringen sker, efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt, dvs. er skattetransparent. Ophører den juridiske person med at være skattetransparent kan nettoopgørelsesprincippet derfor ikke længere anvendes.

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1, 2. pkt. er det betingelse for at benytte nettoopgørelsesprincippet, at den skattepligtige ikke på noget tidspunkt i indkomståret er koncernforbundet med den juridiske person, jf. § 5 i lov om finansiel virksomhed, dvs. bl.a. ikke ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i den juridiske person. Der henvises til beskrivelsen i de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 10.

Hvis der opstår koncernforbindelse mellem pensionskassen m.v. og den juridiske person, f.eks. fordi ejerandelen bliver større end det tilladte, ophører beskatningen efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14.

I forbindelse med denne overgang er der behov for at sikre symmetri mellem udgangsværdien fra opgørelse af beskatningsgrundlaget efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14 og indgangsværdien for de underliggende aktiver i opgørelse efter skattelovningens almindelige regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 2.

Det foreslås i pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 2, at indsætte et nyt 5. pkt. Det foreslås, at hvis betingelserne for beskatning efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14 ikke længere er opfyldt, anses aktiverne, der ikke er nævnt i stk. 3, for anskaffet til handelsværdien ved begyndelsen af det første indkomstår, hvor det skattepligtige afkast ikke længere opgøres efter § 14.

Bestemmelsen indebærer, at hvis betingelserne for at benytte nettoopgørelsesprincippet i pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1, ikke længere er opfyldt, f.eks. fordi der etableres en koncernforbindelse, skal den juridiske persons underliggende aktivers anskaffelsessum svare til handelsværdien på tidspunktet, hvor beskatningen ikke længere opgøres efter nettoopgørelsesprincippet i pensionsafkastbe-

skatningslovens § 14, dvs. ved begyndelsen af det indkomstår, hvor koncernforbindelsen opstår. Det samme gælder, hvis den juridiske person ikke længere er skattetransparent. Herved sikres det, at aktiverne f.eks. ikke genindtræder i beskatningen efter de almindelige regler i pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 2, til den nedskrevne værdi de havde på tidspunktet for overgang til beskatning efter nettoopgørelsesprincippet.

Formålet med bestemmelsen er at sikre symmetri mellem udgangsværdi og indgangsværdi, hvis pensionskassen m.v. ikke længere kan benytte nettoopgørelsesprincippet. Herved sikres det, at der ikke gives dobbelt fradrag for det værdifald eller dobbelt beskatning af den værdistigning, der er sket, mens afkastet af investeringen er opgjort under anvendelse af nettoopgørelsesprincippet.

Til nr. 12

Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 20, stk. 1, kan pensionsinstitutter få lempelse for betalt udenlandsk skat i pensionsafkastskatten efter reglerne i ligningslovens § 33, stk. 1 og 2. Efter ligningslovens § 33 F, stk. 1, 1. pkt., finder bestemmelsen anvendelse på lempelse for udenlandsk skat efter ligningslovens § 33. Ligningslovens § 33 F finder derfor også anvendelse ved beregning af lempelse i pensionsafkastskatten efter pensionsafkastbeskatningslovens § 20.

Efter ligningslovens § 33 F, stk. 1 og 2, skal der i forbindelse med beregning af lempelse for dobbeltbeskatning efter ligningslovens § 33 eller en dobbeltbeskatningsoverenskomst foretages lempelse efter det såkaldte nettoprincip. Nettoprincippet indebærer, at udenlandsk indkomst ved lempelsesberegningen skal fratrækkes de udgifter, der anses for at vedrøre den udenlandske indkomst. Dog skal udgifter, der ikke kan henføres til enten den danske eller den udenlandske indkomst, fordeles efter forholdet mellem den danske og den udenlandske bruttoindkomst. Konsekvensen af reduktionen af den udenlandske indkomst er, at lempelsen i den danske skat reduceres tilsvarende.

Det foreslås i pensionsafkastbeskatningslovens § 20, stk. 1, 3. og 4. pkt., at hensættelser og direkte udbetalinger til ordninger, der er fritaget for skat efter denne lov, jf. § 6, stk. 3, 5 og 7, § 7, stk. 2, nr. 2-10, § 8, stk. 6, § 10, stk. 1-4, og ordninger, hvor pensionsopspareren ikke opfylder betingelserne for at være skattepligtig efter denne lov, jf. § 1, stk. 1, anses som udgifter efter ligningslovens § 33 F, stk. 2, jf. dog 4. pkt. Direkte udbetalinger af formueafkast til pensionsberettigede anført i § 7, stk. 2, nr. 1, jf. § 7, stk. 2, nr. 7, anses dog ikke for udgifter efter ligningslovens § 33 F, stk. 2.

Med de foreslåede ændringer præciseres det, at der for skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven skal ske en forholdsmæssig nedsættelse af pensionsinstituttets lempelsesberettigede udenlandske indkomst med hensættelser og udbetalinger af indkomstårets formueafkast til ikkepensionsafkastskattepligtige ordninger, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 6, stk. 3 og 5, § 7, stk. 2, nr. 2-10, og § 8, stk. 6. Direkte udbetalinger af formueafkast til pensionsbe-

rettigede anført i § 7, nr. 1, jf. § 7, nr. 7, anses dog ikke for udgifter efter ligningslovens § 33 F, stk. 2.

Ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 6, stk. 3 og 5, er pensionskasser omfattet af § 1, stk. 2, nr. 9 og 13, (såkaldte afviklingskasser og visse statsgaranterede pensionskasser) ikke skattepligtige af den del af formueafkastet, som kan henføres til pensionsbeskatningslovens §§ 53 A eller 53 B, jf. § 6, stk. 3, eller til den del af formueafkastet, som kan henføres til forsikrings- og pensionsaftaler med kommuner for disses tjenestemandforpligtelser, jf. § 6, stk. 5.

Pensionsafkastbeskatningsloven § 7 regulerer opgørelsen af det skattepligtige afkast for bl.a. pensionskasser og arbejdsmarkedsrelaterede livsforsikringselskaber. Pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 2, nr. 2-10, regulerer nogle af de beløb og hensættelser, der skal fratrækkes ved opgørelsen af pensionskasserne m.v.s. beskatningsgrundlag, og som dermed er fritaget for pensionsafkastskat. Det drejer sig bl.a. om beløb, der hensættes individuelt som rente m.v. til pensionsberettigede, hvis pensionsordninger er omfattet af pensionsbeskatningslovens §§ 53 A og 53 B, og beløb til forsikringer, der ikke er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og som alene kan komme til udbetaling i tilfælde af den forsikredes sygdom, invaliditet eller død inden forsikringsaftalte udløbstidspunkt, hvis det aftale udløbstidspunkt ikke ligger senere end første plicedag efter den forsikredes 80. år.

Ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 2, nr. 7, fradrages direkte udbetalinger af formueafkast til de pensionsberettigede anført i nr. 1-6. Pensionsafkastbeskatningslovens § 7, stk. 2, nr. 1 omfatter beløb, der hensættes individuelt som rente m.v. til dækning af forpligtelser over for pensionsordninger i § 1, stk. 1, dvs. pensionsafkastskattepligtige ordninger for fuldt skattepligtige personer, der ikke er hjemmehørende i fremmed stat, Færøerne eller Grønland efter en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Disse beløb beskattes ikke i pensionskassen m.v., men hos pensionskunden. Disse beløb medfører ikke en forholdsmæssig nedsættelse af den lempelsesberettigede udenlandske indkomst. Det foreslås derfor, at direkte udbetalinger af formueafkast til pensionsberettigede anført i § 7, nr. 1, jf. § 7, nr. 7, ikke anses for udgifter efter ligningslovens § 33 F, stk. 2.

Pensionsafkastbeskatningslovens § 8 regulerer opgørelsen af det skattepligtige afkast for bl.a. livsforsikringselskaber. Pensionsafkastbeskatningslovens § 8, stk. 6, regulerer de beløb, der skal ses bort fra ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget. Det drejer sig bl.a. om pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens §§ 53 A og 53 B.

Med de foreslåede ændringer præciseres det endvidere, at der desuden skal foretages en forholdsmæssig nedsættelse af pensionsinstitutts lempelsesberettigede udenlandske indkomst med hensættelser og udbetalinger af indkomstårets formueafkast til ordninger, der er fritaget for pensionsafkastskat, fordi pensionsopspareren ikke opfylder betingelserne for at være skattepligtig efter pensionsafkastbeskatningsloven, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 1, stk. 1. Denne gruppe omfatter pensionsopsparere, der ikke er fuldt skattepligtige til Danmark, eller som er fuldt skattepligtige til

Danmark, men er hjemmehørende i en fremmed stat, i Grønland eller på Færøerne efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst.

Herudover skal der ske en forholdsmæssig nedsættelse af pensionsinstitutts lempelsesberettigede udenlandske indkomst med beløb, der hensættes til pensionsafkastskattepligtige ordninger, og som relaterer sig til den del af opsparingen, der er skattefri, fordi den er foretaget før den 1. januar 1983, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 6, stk. 7, og § 10, stk. 1-4.

Præciseringerne omfatter både beregningen af lempelsen i pensionsafkastskatten for individuelle pengeinstitutordninger m.v., der beskattes efter pensionsafkastbeskatningslovens § 3, ordninger i kapitalpensionsfonde, der beskattes efter pensionsafkastbeskatningslovens § 5, pensionskasser og lign., der beskattes efter pensionsafkastbeskatningslovens § 7, livsforsikringselskaber, der beskattes efter pensionsafkastbeskatningslovens § 8, og andre pensionsinstitutter, der beskattes på institutniveau efter pensionsafkastbeskatningsloven, jf. § 6. Præciseringerne svarer til gældende praksis.

Til nr. 13

Ifølge pensionsafkastbeskatningslovens § 20, stk. 3, 1. pkt., kan de skattepligtige fremføre skat betalt til fremmed stat, Grønland eller Færøerne, der ikke kan fradrages i årets skat, sammen med eventuel negativ skat efter pensionsafkastbeskatningsloven, hvis skatten efter loven er mindre end fradraget for udenlandsk skat, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 20, stk. 1. Efter pensionsafkastbeskatningslovens § 20, stk. 3, 2. pkt., opgøres det fremførelsesberettigede beløb efter stk. 1 og er det mindste beløb af enten skatten betalt til fremmed stat, Grønland eller Færøerne eller den danske skat af det positive udenlandske lempelsesberettigede beskatningsgrundlag. Efter bestemmelsen kan uudnyttet creditlempelse fremføres til modregning i efterfølgende års positive pensionsafkastskat.

Det foreslås, at der i pensionsafkastbeskatningslovens § 20, stk. 3, 1. og 2. pkt., efter »stk. 1« indsættes »eller en tilsvarende bestemmelse i en dobbeltbeskatningsoverenskomst«.

Med den foreslåede præcisering af bestemmelsen vil det blive tydeliggjort, at bestemmelsen både omfatter uudnyttet lempelse efter den såkaldte creditmetode beregnet efter ligningslovens § 33 eller efter en tilsvarende bestemmelse i en dobbeltbeskatningsoverenskomst. Creditmetoden betyder, at bopælslandet giver lempelse for den skat, der er betalt i udlandet af indkomst, som kan beskattes dér, men lempelsen er begrænset til den del af skatten i bopælslandet, der forholdsmæssigt falder på den udenlandske indkomst.

Præciseringen svarer til gældende praksis, hvorefter den uudnyttede creditlempelse i begge tilfælde kan fremføres sammen med negativ skat, der kan fremføres til modregning i efterfølgende års positive pensionsafkastskat.

Til nr. 14

Ved ophævelse af en pensionsordning i løbet af indkomståret skal forsikringselskabet m.v. foretage en endelig opgø-

relse af grundlaget for pensionsafkast og den skattepligtige del heraf, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 1.

Pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 1, finder dog ikke anvendelse ved ophævelse i form af en overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 eller § 41 A, når overførslen sker inden for samme forsikringsselskab m.v. eller mellem to forsikringsselskaber m.v. I stedet indgiver forsikringsselskabet m.v. eller det forsikringsselskab m.v., hvortil ordningen er flyttet, opgørelse for perioden fra den 1. januar i indkomståret til og med den 31. december i indkomståret. Det følger af pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 4, 1. og 2. pkt.

Pensionsbeskatningslovens § 41 giver mulighed for at foretage overførsler mellem forskellige, nærmere angivne pensionstyper, herunder mellem forskellige pensionsinstitutter. Overførslen – der reelt består af en udbetaling og en efterfølgende indbetaling – har i givet fald ingen skatte- eller afgiftsmæssige konsekvenser. Udbetalingen er således afgiftsfri, mens indbetalingen ikke er fradrags- eller bortseelsesberettiget. Efter pensionsbeskatningslovens § 41 A har en hel eller delvis overførsel af en aldersopsparring, aldersforsikring eller supplerende engangssum til en anden aldersopsparring, aldersforsikring eller supplerende engangssum ingen skatte- eller afgiftsmæssige konsekvenser. Udbetalingen er således afgiftsfri, mens indbetalingen ikke anses som en indbetaling omfattet af lofterne for indbetaling til aldersopsparring.

Efter pensionsbeskatningslovens § 22 D kan beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en pensionsordning, senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvist overføres til en anden pensionsordning i samme pensionsinstitut, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Med lovforslagets § 1, nr. 15 og 17, foreslås pensionsbeskatningslovens § 22 D ændret, således at der også vil kunne ske overførsel til en anden pensionsordning i et andet pensionsinstitut.

Efter den foreslåede § 22 F i pensionsbeskatningsloven, jf. lovforslagets § 1, nr. 20, vil beløb, der er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparring, aldersforsikring, aldersopsparring eller supplerende engangssum, eller til ikkefradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring, senest tre år efter indbetalingen kunne tilbagebetales eller overføres til en anden pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparring, aldersforsikring, aldersopsparring eller supplerende engangssum eller til ikkefradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring for samme person.

Det foreslås, at reglen i pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 4, også skal finde anvendelse for overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 22 D og § 22 F. Det foreslås således at indsætte en henvisning til pensionsbeskatningslovens § 22 D og § 22 F i pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 4, 1. pkt., hvorefter pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 1, ikke vil finde anvendelse ved ophævelse af en pensionsordning i forbindelse med en overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 22 D, § 22 F, § 41 eller § 41

A, når overførslen sker inden for samme forsikringsselskab m.v. eller mellem to forsikringsselskaber m.v. I stedet indgiver forsikringsselskabet m.v. eller det forsikringsselskab m.v., hvortil ordningen er flyttet, opgørelse for perioden fra den 1. januar i indkomståret til og med den 31. december i indkomståret, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 23, stk. 4, 2. pkt.

Det betyder, at ved overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 22 D og § 22 F af hele ordningen vil det modtagende pensionsinstitut skulle beregne og indeholde pensionsafkastskat af afkastet af det overførte beløb for hele overførselsåret. Det bemærkes i den forbindelse, at det afgivende pensionsinstitut efter gældende ret vil skulle beregne og indeholde pensionsafkastskat for året før overførselsåret.

Det afgivende pensionsinstitut vil efter reglerne i kapitel 3 i bekendtgørelse nr. 1138 af 22. oktober om visse regler i pensionsafkastbeskatningsloven, der gælder for overførsler efter pensionsbeskatningslovens § 41, og som vil blive udvidet til også at gælde overførsler efter den foreslåede overførselsregel, skulle videregive oplysninger til det modtagende institut, som sætter det modtagende institut i stand til at beregne pensionsafkastskatten for overførselsåret.

Ved deloverførsel efter pensionsbeskatningslovens § 22 D og § 22 F vil det afgivende pensionsinstitut skulle beregne og indeholde pensionsafkastskat af afkastet af det overførte beløb i overførselsåret frem til overførselstidspunktet. Det modtagende pensionsinstitut vil skulle beregne og indeholde pensionsafkastskat af afkastet af det overførte beløb fra overførselstidspunktet og året ud. Ligesom ved heloverførsler vil det afgivende pensionsinstitut efter gældende ret skulle beregne og indeholde pensionsafkastskat for året før overførselsåret.

Til § 3

Efter gældende ret sidestilles udlodninger af aktier fra en pensionsordning med anskaffelse, og som anskaffelsessum anses værdien på udlodningstidspunktet. Indskud af aktier på en pensionsordning sidestilles med afståelse, og som afståelsessum anses værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages. Det følger af, at aktierne, når de er placeret i en pensionsordning, i skattemæssig henseende anses som værende adskilt fra pensionsopparerens øvrige formue.

Dette princip sikrer, at den enkelte pensionsopparer ikke beskattes to gange af den samme aktiegevinst, ligesom der ikke er fradrag to gange for det samme tab. Princippet er lovfæstet i aktieavancebeskatningslovens § 32.

Af aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 1, følger således, at indskud af aktier i pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit 1, børneopsparring, selvpenionseringskonti og aktiesparekonti sidestilles med afståelse, og som afståelsessum anses værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages.

Af aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 2, følger, at udlodning af aktier fra pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit 1, børneopsparring, selvpenionseringskonti og aktiesparekonti, sidestilles med anskaffel-

se, og som anskaffelsessum anses værdien på udlodningstidspunktet.

Af aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 3, følger, at § 32, stk. 1 og 2, finder tilsvarende anvendelse på udenlandske pensionsordninger, der af Skatteforvaltningen i henhold til pensionsbeskatningslovens § 15 C er godkendt som værende omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1.

Aktieavancebeskatningslovens § 32 omfatter efter sin ordlyd altså pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit 1, børneopsparinger, selvpensioneringskonti og aktiesparekonti, men finder i praksis også anvendelse for indskud på og udlodninger fra udenlandske pensionsordninger godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 D, samt pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, den før § 53 A gældende § 50, og § 53 B, jf. princippet om, at aktierne, når de er placeret i en pensionsordning, i skattemæssig henseende anses som værende adskilt fra pensionsopparerens øvrige formue.

Efter pensionsbeskatningslovens § 15 D kan personer, der i forbindelse med deres tilflytning til Danmark er omfattet af en pensionsordning, der er oprettet i et pensionsinstitut i et andet land inden for EU/EØS, få pensionsordningen godkendt af Skatteforvaltningen for en periode på 60 måneder således, at der er fradrag for indbetalingerne til pensionsordningen. Afkastet er i 60 måneders-perioden skattefrit.

Pensionsbeskatningslovens § 53 A omfatter livsforsikringer, pensionskasseordninger og pensionsordninger i pengeinstitutter, der ikke er omfattet af de almindelige regler i pensionsbeskatningslovens afsnit 1, dvs. reglerne for de skattebegünstigede pensionsordninger. Pensionsbeskatningslovens § 53 A gælder også for pensionsordninger, hvor pensionsoppareren har valgt at give afkald på skattemæssig behandling efter de almindelige regler. Der er ikke fradrag- eller bortseelsesret for indbetalinger til pensionsordninger omfattet af § 53 A, men til gengæld er udbetalingerne skattefri. Afkastet beskattes som kapitalindkomst.

Pensionsbeskatningslovens § 53 A blev ved lov nr. 569 af 24. juni 1992 indsat som supplement til den dagældende regel i pensionsbeskatningslovens § 50, hvorefter engangsudbetalinger m.v. fra livsforsikringer m.v. omfattet af denne regel ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, ligesom afkastet er skattefrit. Er livsforsikringen m.v. oprettet i et dansk pensionsinstitut, vil afkastet af pensionsformuen dog være undergivet pensionsafkastbeskatning på 15,3 pct. Forsikrings- eller pensionsordninger, der var omfattet af den dagældende pensionsbeskatningslovs § 50, er fortsat omfattet af den dagældende § 50, forudsat at forsikrings- eller pensionsordningen er oprettet før den 18. februar 1992.

Pensionsordninger omfattet af § 53 B er vandrende arbejdstagers pensionsordninger, som er oprettet i udlandet for arbejdstagerens tilflytning til Danmark, hvor der har været fradrag- eller bortseelsesret for samtlige indbetalinger for tilflytningen. Udbetalinger, der hidrører fra disse indbetalinger, er skattepligtige til Danmark. Indbetalinger til en pensionsordning omfattet af § 53 B under opholdet i Danmark er

ikke fradrag- eller bortseelsesberettigede, men til gengæld er udbetalinger, der hidrører fra disse indbetalinger, skattefri efter et krone-til-krone princip. Afkastet er skattefrit.

Det foreslås at ændre aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 3, således at det af bestemmelsen kommer til at fremgå, at aktieavancebeskatningslovens § 32, stk. 1, og 2, finder tilsvarende anvendelse på pensionsordninger godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 D, pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A og § 53 B, og pensionsordninger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 50, jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991

Dermed vil det klart fremgå af aktieavancebeskatningslovens § 32, at udlodninger af aktier fra pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A og § 53 B og pensionsordninger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 50, sidestilles med anskaffelse, at værdien på udlodningstidspunktet anses som anskaffelsessum, at indskud af aktier på de nævnte pensionsordninger sidestilles med afståelse, og at værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages, anses som afståelsessum.

Dermed understøttes, at den enkelte pensionsopparer ikke beskattes to gange af den samme aktiegevinst, ligesom der ikke er fradrag to gange for det samme tab.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til § 4

Efter gældende ret sidestilles udlodninger af fordringer fra en pensionsordning med erhvervelse, og som anskaffelsessum anses værdien på udlodningstidspunktet. Indskud af en fordring på en pensionsordning sidestilles med afståelse, og som afståelsessum anses værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages. Det følger af, at fordringerne, når de er placeret i en pensionsordning, i skattemæssig henseende anses som værende adskilt fra pensionsopparerens øvrige formue.

Dette princip sikrer, at den enkelte pensionsopparer ikke beskattes to gange af den samme gevinst på fordringen, ligesom der ikke er fradrag to gange for det samme tab. Princippet er lovfæstet i kursgevinstlovens § 35.

Af kursgevinstlovens § 35, 1. pkt., følger således, at indskud af fordringer i pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit 1, børneopsparinger, selvpensioneringskonti, aktiesparekonti, etableringskonti og iværksætterkonti sidestilles med afståelse. Af kursgevinstlovens § 35, 2. pkt., følger, at værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages, anses som afståelsessum.

Af kursgevinstlovens § 35, 3. pkt., følger, at udlodning af obligationer fra en etableringskonto eller iværksætterkonto sidestilles med erhvervelse. Af kursgevinstlovens § 35, 4. pkt., følger, at udlodning af fordringer fra pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit 1, børneopsparinger, selvpensioneringskonti og aktiesparekonti, sidestilles med anskaffelse. Af kursgevinstlovens § 35, 5. pkt., følger, at værdien på udlodningstidspunktet anses som anskaffelsessum.

Efter kursgevinstlovens § 35, 6. pkt., finder disse regler

finder tilsvarende anvendelse på udenlandske pensionsordninger, der af Skatteforvaltningen i henhold til pensionsbeskatningslovens § 15 C er godkendt til at udbyde skattebegünstigede pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1.

Kursgevinstloven omfatter efter sin ordlyd altså pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens afsnit 1, børneopsparinger, selvpensioneringskonti og aktiesparekonti, men finder i praksis også anvendelse for indskud på og udlodninger fra udenlandske pensionsordninger godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 D, samt pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, den før § 53 A gældende § 50, og § 53 B, jf. princippet om, at fordringerne, når de er placeret i en pensionsordning, i skattemæssig henseende anses som værende adskilt fra pensionsopparerens øvrige formue.

Efter pensionsbeskatningslovens § 15 D kan personer, der i forbindelse med deres tilflytning til Danmark er omfattet af en pensionsordning, der er oprettet i et pensionsinstitut i et andet land inden for EU/EØS, få pensionsordningen godkendt af Skatteforvaltningen for en periode på 60 måneder således, at der er fradragsret for indbetalingerne til pensionsordningen. Afkastet er i 60 måneders-perioden skattefrit.

Pensionsbeskatningslovens § 53 A omfatter livsforsikringer, pensionskasseordninger og pensionsordninger i pengeinstitutter, der ikke er omfattet af de almindelige regler i pensionsbeskatningslovens afsnit 1, dvs. reglerne for de ovennævnte skattebegünstigede pensionsordninger. Pensionsbeskatningslovens § 53 A gælder også for pensionsordninger, hvor pensionsoppareren har valgt at give afkald på skattemæssig behandling efter de almindelige regler. Der er ikke fradrags- eller bortseelsesret for indbetalinger til pensionsordninger omfattet af § 53 A, men til gengæld er udbetalingerne skattefrie. Afkastet beskattes som kapitalindkomst.

Pensionsbeskatningslovens § 53 A blev ved lov nr. 569 af 24. juni 1992 indsat som supplement til den dagældende regel i pensionsbeskatningslovens § 50, hvorefter engangsudbetalinger m.v. fra livsforsikringer m.v. omfattet af denne regel ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, ligesom afkastet er skattefrit. Er livsforsikringen m.v. oprettet i et dansk pensionsinstitut vil afkastet af pensionsformuen dog være undergivet pensionsafkastbeskatning på 15,3 pct. Forsikrings- eller pensionsordninger, der var omfattet af den dagældende pensionsbeskatningslovs § 50, er fortsat omfattet af den dagældende § 50, forudsat at forsikrings-/pensionsordningen er oprettet før den 18. februar 1992.

Pensionsordninger omfattet af § 53 B er vandrende arbejdstagers pensionsordninger, som er oprettet i udlandet før arbejdstagerens tilflytning til Danmark, hvor der har været fradrags- eller bortseelsesret for samtlige indbetalinger før tilflytningen. Udbetalinger, der hidrører fra disse indbetalinger, er skattepligtige til Danmark. Indbetalinger til en pensionsordning omfattet af § 53 B under opholdet i Danmark er ikke fradrags- eller bortseelsesberettigede, men til gengæld er udbetalinger, der hidrører fra disse indbetalinger, skattefrie efter et krone-til-krone princip. Afkastet er skattefrit.

Det foreslås at ændre kursgevinstlovens § 35, 6. pkt., således at det af bestemmelsen kommer til at fremgå, at kursgevinstlovens § 35, 1.-5. pkt., finder tilsvarende anvendelse på pensionsordninger godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 D, pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A og § 53 B, og pensionsordninger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 50, jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991

Dermed vil det klart fremgå af kursgevinstlovens § 35, at udlodninger af fordringer fra pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A og § 53 B og pensionsordninger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 50, sidestilles med anskaffelse, at værdien på udlodningstidspunktet anses som anskaffelsessum, at indskud af fordringer på de nævnte pensionsordninger sidestilles med afståelse, og at værdien på det tidspunkt, hvor indskuddet foretages, anses som afståelsessum.

Dermed understøttes, at den enkelte pensionsopparer ikke beskattes to gange af den samme gevinst på fordringen, ligesom der ikke er fradrag to gange for det samme tab.

Ændringen har ingen materiel betydning.

Til § 5

Til nr. 1

Det fremgår af selskabsskattelovens § 13 F, stk. 1, 3. pkt., at 1. og 2. pkt., dvs. nettoopgørelsesprincippet, finder tilsvarende anvendelse, hvis investeringen sker via en kontoførende investeringsforening, jf. § 2 i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger.

Nettopgørelsesprincippet i selskabsskattelovens § 13 F og pensionsafkastbeskatningslovens § 12 a (gældende § 14) blev indført ved lov nr. 1181 af 12. december 2005 for at fjerne de barrierer, som opgørelsesprincipperne i pensionsafkastbeskatningsloven udgjorde for pensionsinstitutternes investeringer i unoterede aktier. Selskabsskattelovens § 13 F blev nyaffattet ved lov nr. 1534 af 19. december 2007, idet bestemmelsen dog stadig i store træk svarer til den tidligere gældende § 13 F i selskabsskatteloven. Nyaffattelsen skete som følge af omlægningen af pensionsafkastbeskatningen fra institut- til individniveau, idet livsforsikringsselskaber dog fortsat ville være skattepligtige af tilvæksten i ufordelte hensættelser, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 8. Omlægningen af pensionsafkastskatten betød, at livsforsikringsselskaber ikke længere var skattepligtige efter pensionsafkastbeskatningsloven af afkast fra en andel i en juridisk person, der efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt, men kun efter selskabsskatteloven. Med nyaffattelsen fik livsforsikringsselskaber mulighed for fortsat at anvende nettopgørelsesprincippet.

Nyaffattelsen medførte bl.a., at der blev indsat et nyt 3. pkt. i selskabsskattelovens § 13 F. Bemærkningerne til nyaffattelsen i lovforslagets § 8, nr. 9, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), tillæg A, L 9 som fremsat, s. 158, henviser til, at livsforsikringsselskaber fortsat skal kunne anvende nettopgørelsesprincippet, som de gjorde i pensionsafkastbeskatningslovens § 12 a (gældende § 14). Indsæt-

telsen af 3. pkt. om, at nettoopgørelsesprincippet tilsvarende kan anvendes, hvis investeringen sker via en kontoførende investeringsforening, er ikke omtalt i bemærkningerne til nyaffattelsen, men der henvises til videreførelsen af livsforsikringsselskabers mulighed for at anvende nettoopgørelsesprincippet, som ved indførelsen var tiltænkt som identiske i selskabsskatteoven og pensionsafkastbeskatningsloven.

Det fremgik af bemærkningerne til selskabsskatteovens § 13 F, stk. 1, jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, L 18 som fremsat, s. 320, at »Opfylder livsforsikringsselskabet betingelserne for nettoopgørelse i pensionsafkastbeskatningslovens § 12 a, stk. 1, opfylder livsforsikringsselskabet også betingelserne for nettoopgørelse efter denne bestemmelse. Bestemmelsen sikrer sammenhængen i opgørelsesprincipperne for livsforsikringsselskaber i pensionsafkastbeskatningsloven og selskabsskatteoven.« Det bemærkes, at det omtalte § 12 a er den gældende § 14.

Det kan derfor lægges til grund, at selskabsskatteovens § 13 F, stk. 1, 3. pkt., skal fortolkes på samme måde som det enslydende 3. pkt. i pensionsafkastbeskatningslovens § 14, stk. 1.

Det fremgår af bemærkningerne til pensionsafkastbeskatningslovens § 12 a, stk. 1, 3. pkt. (nuværende § 14), jf. Folketingstidende 2005-06, tillæg A, L 18 som fremsat, s. 320, hvor indførelsen af nettoopgørelsesprincippet blev foreslået, at hensigten var, at »pensionsinstituttet også kan vælge nettoopgørelse, hvis pensionsinstituttet, i stedet for at foretage investeringen direkte, foretager investeringen via en kontoførende investeringsforening, og de øvrige betingelser i pensionsafkastbeskatningslovens § 12 a er opfyldt. Det er således eksempelvis muligt for et pensionsinstitut, der ejer en kontoførende investeringsforening 100 pct., at anvende nettoopgørelsesprincippet for en investering i en skattetransparent juridisk person, der foretages gennem den kontoførende investeringsforening, hvis den skattepligtige direkte eller indirekte, herunder via den kontoførende investeringsforening, ikke på noget tidspunkt i indkomståret er koncernforbundet med den skattetransparente juridiske person. Koncernbetingelsen i 2. pkt. kan således ikke omgås ved at indskyde en kontoførende investeringsforening«.

Det foreslås på den baggrund at ændre selskabsskatteovens § 13 F, stk. 1, 3. pkt., således, at der efter »investeringen« indsættes »i den juridiske person«.

Formålet hermed er at tydeliggøre, at 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis investeringen i den juridiske person sker via en kontoførende investeringsforening, jf. § 2 i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger, i stedet for direkte i den skattetransparente juridiske person.

Formålet med tydeliggørelsen er – som med lovforslagets § 2, nr. 9 – at fjerne usikkerhed om, at nettoopgørelsesprincippet skulle være muligt at anvende ved investeringer, der alene er foretaget direkte i en kontoførende investeringsforening.

Det vil dermed fortsat være en betingelse for at anvende nettoopgørelsesprincippet, at der er tale om en investering i

en juridisk person, der efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt. Investeringen i den juridiske person vil desuden fortsat kunne ske via en kontoførende investeringsforening. Nettoopgørelsesprincippet vil således som hidtil ikke kunne anvendes, hvis investeringen kun er foretaget direkte i en kontoførende investeringsforening. En kontoførende investeringsforening udgør et selvstændigt skattesubjekt og opfylder dermed ikke kravet i 1. pkt. om at være skattemæssigt transparent.

Nettoopgørelsesprincippet vil endvidere fortsat kun kunne anvendes i det omfang den kontoførende investeringsforening investerer i en skattetransparent juridisk person. Investerer den kontoførende investeringsforening således også i andet end skattetransparente juridiske personer, finder nettoopgørelsesprincippet ikke anvendelse for denne del, som skal beskattes efter de almindelige regler om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger.

Til nr. 2

Livsforsikringsselskabers afkast fra investeringer i skattemæssigt transparente juridiske personer opgøres efter de almindelige regler om opgørelse af den skattepligtige indkomst for selskaber. Livsforsikringsselskabet indkomstbeskattes således af en forholdsmæssig andel af den skattemæssigt transparente enheds indkomst på samme måde, som hvis aktiverne var ejet direkte.

Efter selskabsskatteovens § 13 F kan et livsforsikringsselskab dog vælge at opgøre det selskabsskattepligtige afkast af en andel i en skattemæssigt transparent juridisk person som summen af udlodningerne fra andelen og gevinst og tab på andelen (nettoopgørelsesprincippet). Det er en betingelse for at anvende nettoopgørelsesprincippet, at den juridiske person efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt, og at den selskabsskattepligtige ikke på noget tidspunkt i indkomståret er koncernforbundet med den juridiske person, jf. § 5 i lov om finansiel virksomhed, dvs. bl.a. ikke ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i den juridiske person. Der henvises til beskrivelsen i de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 10.

Ved skattemæssigt transparente juridiske personer forstås enheder, der efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt, men hvis forhold er reguleret af selskabsretlige regler, en selskabsaftale eller en foreningsvedtægt. Det vil sige, at interessentskaber, kommanditselskaber, partnerselskaber og lignende selskaber bliver anset for at være skattemæssige transparente enheder, selv om de anses for juridiske personer selskabsretligt. Det gælder tilsvarende for udenlandske enheder, som efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt, men hvis forhold er reguleret af selskabsretlige regler, en selskabsaftale eller en foreningsvedtægt.

For så vidt angår betingelsen om, at deltageren ikke må være koncernforbundet med den juridiske person i indkomståret, hvor nettoopgørelsesprincippet vælges, er det uden betydning, om livsforsikringsselskabet har været koncernforbundet med den skattetransparente juridiske person for det indkomstår, hvor livsforsikringsselskabet vælger net-

toopgørelse. Hvis livsforsikringselskabet har valgt at bruge nettoopgørelsesprincippet og bliver koncernforbundet med den skattetransparente juridiske person, kan nettoopgørelsesprincippet ikke længere benyttes fra og med det indkomstår, hvor koncernforbindelsen opstår. Livsforsikringselskabet er stadig afskåret fra at anvende nettoopgørelsesprincippet på denne investering, selv om livsforsikringselskabet på et senere tidspunkt ikke længere er koncernforbundet med den skattetransparente juridiske person. Nettoopgørelsesprincippet kan således ikke genvælges, selv om livsforsikringselskabet ikke længere måtte være koncernforbundet med den skattetransparente juridiske person.

Et livsforsikringselskab kan ligeledes vælge nettoopgørelsesprincippet, hvis investeringen i den skattetransparente juridiske person sker via en kontoførende investeringsforening, jf. § 2 i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger.

Gevinst og tab på andelen i den skattetransparente juridiske person efter nettoopgørelsesprincippet i selskabsskatte-lovens § 13 F opgøres efter et lagerprincip. Gevinst og tab på en andel opgøres som forskellen mellem værdien af andelen ved indkomstårets udløb og værdien ved indkomstårets begyndelse. Den skattepligtige indkomst nedsættes med en forholdsmæssig del af den værdistigning på andelen i den juridiske person, der modsvarer den selskabsskattepligtiges udgifter, der ikke er fradragsberettigede, fordi de kan henføres til transaktioner mellem den selskabsskattepligtige og den juridiske person. Den skattepligtige indkomst tillægges en forholdsmæssig del af det fald i værdien af andelen i den juridiske person, der modsvarer den selskabsskattepligtiges indtægter, der er skattefrie, fordi de kan henføres til transaktioner mellem den selskabsskattepligtige og den juridiske person. Den skattepligtige indkomst tillægges desuden også en forholdsmæssig del af den juridiske persons tab på fordringer på selskaber, der er koncernforbundne med den selskabsskattepligtige, jf. kursgevinstlovens § 4, stk. 2. Udbytter, der udloddes fra den juridiske person, indgår ligeledes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Vælger et livsforsikringselskab at opføre det selskabsskattepligtige afkast af en andel i en juridisk person efter selskabsskatte-lovens § 13 F, er dette valg bindende for den selskabsskattepligtige, så længe opsparingen er anbragt i andelen, jf. selskabsskatte-lovens § 13 F, stk. 5. Valget af nettoopgørelsesprincippet skal foretages for hele indkomståret og foretages senest ved indberetningen af oplysningsskemaet.

Det foreslås efter selskabsskatte-lovens § 13 F, stk. 7, at indsætte et nyt stykke som *stk. 8*. Det foreslås i *1. pkt.*, at ved afståelse af andre aktiver end fast ejendom, som er erhvervet før den 1. januar 2021 og inden overgangen til beskatning efter *stk. 1*, dvs. nettoopgørelsesprincippet, skal der til den skattepligtige indkomst opgjort efter *stk. 2* medregnes den skattepligtiges andel af gevinst og tab på disse aktiver, som om aktiverne var afstået til handelsværdien på overgangstidspunktet, medmindre aktiverne blev skattemæssigt opgjort til handelsværdien på overgangstidspunktet. Den foreslåede bestemmelse svarer i store træk til den foreslåede

bestemmelse i pensionsafkastbeskatningslovens nettoopgørelsesprincip, jf. lovforslagets § 2, nr. 10.

Det indebærer, at livsforsikringselskabets eventuelle fortjeneste eller tab på aktiverne skal opgøres og beskattes, som om aktiverne blev afstået på tidspunktet for overgang til beskatning efter nettoopgørelsesprincippet, men medregnes først i skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvor aktiverne afstås. Der tages ikke hensyn til lagerbeskatningen af aktiverne i perioden fra overgang til nettoopgørelsesprincippet til afståelse.

Formålet med forslaget er at sikre, at der bl.a. sker beskatning af livsforsikringselskabets andel af fortjeneste og genvundne afskrivninger, som kan konstateres ved overgangen til nettoopgørelsesprincippet.

Forslaget omfatter aktiver, som livsforsikringselskabet har erhvervet direkte eller indirekte gennem en skattetransparent juridisk person før den 1. januar 2021 og inden overgangen til nettoopgørelsesprincippet, jf. selskabsskatte-lovens § 13 F. Hvis aktiverne er erhvervet i indkomståret 2021 og der vælges nettoopgørelse for indkomståret 2021, vil aktiverne være omfattet af beskatning efter lagerprincippet fra erhvervestidspunktet. Bestemmelsen omfatter ikke denne situation, da aktiverne først er erhvervet efter overgang til beskatning efter nettoopgørelsesprincippet, og der derfor ikke i forbindelse med metodeskiftet er sket en ændring af den skattemæssige værdi af aktivet, som der skal korrigeres for.

Den foreslåede bestemmelse omfatter ikke fast ejendom og aktiver, der efter de almindelige regler beskattes efter et lagerprincip (f.eks. finansielle kontrakter). Den omfatter ikke fast ejendom, idet der efter gældende regler allerede er en beskatning af livsforsikringselskabers genvundne afskrivninger og fortjeneste på fast ejendom ved afståelse under anvendelse af nettoopgørelsesprincippet, jf. selskabsskatte-lovens § 13 F, stk. 6 og 7, som blev indsat ved § 1, nr. 2, i lov nr. 344 af 18. april 2007. Det omfatter desuden heller ikke aktiver som eksempelvis finansielle kontrakter, der opgøres skattemæssigt til handelsværdien på overgangstidspunktet, fordi de også efter de almindelige regler om opgørelse af skattepligtig indkomst beskattes efter et lagerprincip. De er derfor skattemæssigt opgjort til handelsværdien ved overgangen til nettoopgørelsesprincippet.

Bestemmelsen omfatter derimod bl.a. driftsmidler såsom maskiner, inventar og infrastrukturanlæg, når aktiverne ejes gennem en skattetransparent juridisk person, herunder også hvis investeringen i den juridiske person sker via en kontoførende investeringsforening.

Den foreslåede regel indebærer eksempelvis, at et livsforsikringselskabets andel af gevinsten på tidspunktet for overgang til nettoopgørelsesprincippet (forskellen mellem handelsværdien og den skattemæssigt nedskrevne værdi) beskattes, når aktivet afstås.

Reglen er en overgangsregel, som har sigte på de investeringer, der allerede inden dette lovforslags fremsættelse er overgået til nettoopgørelse af den skattepligtige indkomst. Investeringer, for hvilke der efter dette lovforslags

fremsættelse vælges nettoopgørelse af den skattepligtige indkomst, dvs. for indkomståret 2021 og senere år, vil efter lovforslagets § 5, nr. 3 (forslag til selskabsskattelovens § 13 F, stk. 10) skulle beskattes af gevinster og genvundne afskrivninger på tidspunktet for overgangen til beskatning efter selskabsskattelovens § 13 F, da aktivet vil skulle anses for afstået til handelsværdien ved metodeskiftet.

Afståelse af afskrivningsberettigede aktiver skal forstås på samme måde som i afskrivningslovens regler, således at skrotning og lignende, hvor f.eks. et driftsmiddel udgår af virksomhedens produktionsapparat, sidestilles med et salg og andre former for afhændelse. Forsikrings- og erstatningssummer betragtes som udgangspunkt også som salgssummer. Ved afståelsen finder afskrivningslovens almindelige regler anvendelse, herunder reglerne i afskrivningslovens § 5 D om forhøjet afståelsessum ved afståelse af driftsmidler, der ved erhvervelsen indgik i driftsmiddelsaldoen med en forhøjet anskaffelsessum.

Bestemmelsen kan illustreres med følgende forenklede eksempel:

Et livsforsikringselskab ejer gennem en skattetransparent juridisk person driftsmidler i form af en vindmøllepark. Det forudsættes, at der ikke er fremmed kapital i den skattetransparente juridiske person. Aktiverne er erhvervet før den 1. januar 2021. I de første 2 år af ejertiden har livsforsikringselskabet opgjort overskud eller underskud på investeringen efter skattelovgivningens almindelige regler om skattepligtig indkomst. Der kan foretages skattemæssige afskrivninger på de pågældende aktiver, som er driftsmidler omfattet af afskrivningslovens § 5 C, stk. 1, nr. 4, om bl.a. faste anlæg til fremstilling af varme og el, som havde livsforsikringselskabet ejet aktiverne direkte (transparensprincippet). Livsforsikringselskabet har derfor afskrevet med 15 pct. i 2 år, hvilket medfører afskrivninger på i alt 27,75 pct. af anskaffelsessummen. Den nedskrevne skattemæssige værdi udgør dermed 72,25 pct. af anskaffelsessummen ved udgangen af år 2.

I år 3 vælger livsforsikringselskabet at skifte til nettoopgørelsesprincippet i selskabsskattelovens § 13 F. Der skal herefter ikke længere ske beskatning af de underliggende aktiver i den skattetransparente juridiske person efter et transparensprincip, men derimod beskattes investeringen i den skattetransparente juridiske person efter lagerprincippet, som havde det været en aktieinvestering. Som indgangsværdi på aktivet anvender livsforsikringselskabet den regnskabsmæssige værdi i henhold til Finanstilsynet regnskabsregler, som er dagsværdien. Dagsværdien er udtryk for den pris, der f.eks. ville blive modtaget ved salg af et aktiv ved en normal transaktion mellem markedsdeltagere på målingstidspunktet, dvs. en skønnet handelsværdi. Hvis den skønnede handelsværdi ved udgangen af år 2 er større end den nedskrevne, skattemæssige værdi, dvs. f.eks. 95 pct. af anskaffelsessummen, vil livsforsikringselskabet efter gældende regler som følge af lagerbeskatningen i selskabsskattelovens § 13 F få dobbelt fradrag (direkte og indirekte) for værdifaldet fra handelsværdien ved begyndelsen af år 3,

til handelsværdien når niveauet for den nedskrevne, skattemæssige værdi ved afslutningen af år 2.

Det betyder, at værdifaldet fra 95 pct. til 72,25 pct. af anskaffelsessummen, som allerede har givet anledning til fradrag som skattemæssig afskrivning i år 1 og 2, igen giver anledning til indirekte fradrag i lagerbeskatningen efter selskabsskattelovens § 13 F i takt med den faktiske værdiforringelse. Dette skyldes, at indgangsværdien i nettoopgørelsesprincippet efter § 13 F er større end udgangsværdien fra opgørelsen efter de almindelige regler om skattepligtig indkomst. Denne forskel kan udnyttes, uanset om aktiver sælges eller beholdes hele levetiden indtil skrotning.

Den foreslåede bestemmelse vil indebære, at når aktivet afstås, f.eks. i år 10, vil den genvundne afskrivning på tidspunktet for overgangen til nettoopgørelsesprincippet (forskellen på den skønnede handelsværdi og den nedskrevne værdi, dvs. 95 pct. – 72,25 pct. = 22,75 pct. af anskaffelsessummen) blive beskattet som en gevinst. Gevinst og tab på aktiverne fra år 3 til år 10 vil årligt blive beskattet efter lagerprincippet efter de almindelige regler i selskabsskattelovens § 13 F.

Det foreslås som selskabsskattelovens § 13 F, stk. 8, 2. pkt., at hel eller delvis afståelse af ejerandelen i den juridiske person som nævnt i stk. 1 og manglende opfyldelse af betingelserne for beskatning efter stk. 1 sidestilles med afståelse af aktiverne som nævnt i 1. pkt.

Det foreslåede indebærer, at det sidestilles med en afståelse af de underliggende aktiver, hvis andelen af den juridiske person helt eller delvist afstås. Ved delvis afståelse af andelen anses en forholdsmæssig del af aktiverne for afstået. Det medfører efter det foreslåede 1. pkt., at en tilsvarende del af livsforsikringselskabets andel af den opgjorte gevinst eller tab på aktiverne på overgangstidspunktet til nettoopgørelsesprincippet, beskattes i indkomståret, hvor andelen af den juridiske person helt eller delvist afstås.

Efter selskabsskattelovens § 13 F, stk. 1, 1. pkt., er anvendelse af nettoopgørelsesprincippet betinget af den juridiske person, hvori investeringen sker efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt, dvs. er skattetransparent. Ophører den juridiske person med at være skattetransparent sidestilles dette efter det foreslåede med en afståelse af den underliggende aktiver.

Betingelsen i selskabsskattelovens § 13 F, stk. 1, 2. pkt., indebærer, at den skattepligtige ikke på noget tidspunkt i indkomståret må være koncernforbundet med den juridiske person, jf. § 5 i lov om finansiel virksomhed, dvs. bl.a. ikke må eje mere end halvdelen af stemmerettighederne i den juridiske person. Der henvises til beskrivelsen i de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 10.

Hvis der etableres en sådan koncernforbindelse, vil beskatningen efter nettoopgørelsesprincippet ophøre for den pågældende investering fra den 1. januar i det år, hvor koncernforbindelsen etableres, og beskatningen skal i stedet ske efter de almindelige regler.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at hvis livsforsikringselskabet helt eller delvist afstår andelen i den juridiske

person eller ikke længere opfylder betingelserne for beskatning efter nettoopgørelsesprincippet, sidestilles dette med en afståelse af de nævnte aktiver i 1. pkt. Den foreslåede bestemmelse omfatter ligesom 1. pkt. kun andre aktiver end fast ejendom, som er erhvervet før den 1. januar 2021 og inden overgang til nettoopgørelsesprincippet, medmindre aktiverne blev skattemæssigt opgjort til handelsværdien på overgangstidspunktet. Dermed skal den skattepligtiges andel af gevinst og tab på aktiverne opgøres, som om aktiverne var afstået til handelsværdien på tidspunktet for overgang til beskatning efter nettoopgørelsesprincippet i selskabsskattelovens § 13 F. Gevinsten eller tabet skal efter forslaget medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvor koncernforbindelsen opstår.

Formålet med forslaget er – sammen med det foreslåede 2. pkt. i selskabsskattelovens § 13 F, stk. 10 – at sikre en symmetri mellem udgangsværdi og indgangsværdi, hvis livsforsikringsselskabet ikke længere kan benytte nettoopgørelsesprincippet, fordi der opstår en koncernforbindelse med den skattetransparente juridiske person.

Formålet med forslaget er desuden at sikre, at overgangsreglens bestemmelser om beskatning af bl.a. fortjeneste og genvundne afskrivninger ved afståelse ikke kan undgås ved at etablere en koncernforbindelse med den skattetransparente juridiske person.

Bestemmelsen kan illustreres med følgende forenklede eksempel:

Som i eksemplet ovenfor har et livsforsikringsselskab i 2020 erhvervet en andel i en skattemæssigt transparent juridisk enhed, der har erhvervet en vindmøllepark. Anskaffelsessummen for andelen, der forudsættes fuldt ud at bestå af driftsmidler, udgør 100. Det forudsættes i det forenklede eksempel, at der ikke er fremmedkapital i den skattetransparente juridiske person. Selskabet har under anvendelse af de almindelige regler (transparensprincippet) i 2020 og 2021 foretaget skattemæssige afskrivninger på 15 pct. på de underliggende aktiver, så andelens aktiver har en skattemæssigt nedskrevet værdi på 72,25.

I 2022 vælger selskabet at overgå til beskatning efter nettoopgørelsesprincippet, jf. selskabsskattelovens § 13 F. Handelsværdien af andelen udgør 90 ved overgangen den 1. januar 2022. Andelen beskattes efter nettoopgørelsesprincippet i 2022 og 2023, hvorefter livsforsikringsselskabet etablerer koncernforbindelse med den skattetransparente juridiske enhed i løbet af 2024. Herved ophører beskatningen efter nettoopgørelsesprincippet, og fra den 1. januar 2024 beskattes de underliggende aktiver i den skattetransparente juridiske person igen efter de almindelige regler (transparensprincippet). På overgangstidspunktet udgør handelsværdien af andelen 80 svarende til værdien af de underliggende aktiver.

Overgangen fra nettoopgørelsesprincippet til beskatning efter de almindelige regler sidestilles med en afståelse af aktiverne efter den foreslåede bestemmelse i selskabsskattelovens § 13 F, stk. 8, 2. pkt. Overgangen udløser således beskatning i 2024 af forskellen mellem på den ene side andelens handelsværdi (90) ved overgangen til nettoopgørel-

sesprincippet i 2022 og på den anden side den skattemæssigt nedskrevne værdi (72,25), dvs. beskatning af en gevinst på 17,75.

Beskatningen i det sidste indkomstår under nettoopgørelsesprincippet (indkomståret 2023) sker uændret på baggrund af forskellen på værdien af andelen i den skattetransparente juridiske person ved udløbet af indkomståret (80) og begyndelsen af indkomståret (85), dvs. et tab på 5.

Ved overgangen i 2024 til beskatning efter de almindelige regler, skal de underliggende aktiver i den skattetransparente juridiske person efter den foreslåede bestemmelse i selskabsskattelovens § 13 F, stk. 10, 2. pkt., anses for erhvervet til handelsværdien (80). Selskabet vil således med virkning fra 2024 og fremover kunne foretage skattemæssige afskrivninger på de underliggende aktiver i skattetransparente juridiske person efter de almindelige regler i afskrivningsloven – som følge af transparensprincippet – med udgangspunkt i en anskaffelsessum på 80.

Til nr. 3

Livsforsikringsselskabers afkast fra investeringer i skattemæssigt transparente juridiske personer opgøres efter de almindelige regler om opgørelse af den skattepligtige indkomst for selskaber. Livsforsikringsselskabet indkomstbeskattes således af en forholdsmæssig andel af den skattemæssigt transparente enheds indkomst på samme måde, som hvis aktiverne var ejet direkte.

Efter selskabsskattelovens § 13 F kan livsforsikringsselskaber dog vælge at opgøre det selskabsskattepligtige afkast af en andel i en skattemæssigt transparent juridisk person som summen af udlodningerne fra andelen og gevinst og tab på andelen (nettoopgørelsesprincippet). Som indgangsværdi i nettoopgørelsesprincippet anvendes handelsværdien af den skattetransparente juridiske person. Hvis den skattetransparente juridiske person ikke indeholder fremmedkapital baseret på handelsværdien af den juridiske person på dennes underliggende aktiver. Der henvises nærmere til beskrivelsen af nettoopgørelsesprincippet i de specielle bemærkninger til lovforslagets § 5, nr. 2.

Det foreslås at indsætte et nyt stykke efter stk. 8, der bliver stk. 9, i selskabsskattelovens § 13 F som *stk. 10*. Det foreslås i *1. pkt.*, at ved overgang til beskatning efter stk. 1, dvs. nettoopgørelsesprincippet, anses andre aktiver end fast ejendom, som livsforsikringsselskabet ejer via en skattetransparent juridisk person som nævnt i selskabsskattelovens § 13 F, stk. 1, for afstået til handelsværdien på overgangstidspunktet.

Det vil sige, at de pågældende aktiver behandles, som om de blev afstået til handelsværdien ved begyndelsen af det første indkomstår, hvor livsforsikringsselskabet benytter nettoopgørelsesprincippet.

Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der sker beskatning af genvundne afskrivninger og fortjenester på aktiver, der ejes gennem skattetransparente juridiske personer, når et livsforsikringsselskab, der hidtil er blevet beskattet efter de almindelige regler af en investering i en skattetransparent

rent juridisk person, vælger at overgå til beskatning efter nettoopgørelsesprincippet af den pågældende investering, jf. selskabsskattelovens § 13 F.

Bestemmelsen foreslås at gælde for overgange til nettoopgørelsesprincippet, som vælges den 10. november 2021 eller senere, jf. lovforslagets § 6, stk. 7, dvs. for overgange der sker den 1. januar 2021 eller senere. Forslaget skal ses i sammenhæng med det foreslåede stk. 8 i selskabsskattelovens § 13 F, jf. lovforslagets § 5, nr. 2, som vedrører aktiver, hvis afkast opgøres efter nettoopgørelsesprincippet, og som er erhvervet før 1. januar 2021 og inden overgangen til nettoopgørelsesprincippet. Forslaget omfatter ikke aktiver, der erhverves i indkomståret 2021 for hvilket, der vælges nettoopgørelse, idet aktiverne dermed ikke overgår til nettoopgørelsesprincippet og desuden er undergivet lagerbeskatning i nettoopgørelsesprincippet fra erhvervelsestidspunktet.

Den foreslåede bestemmelse sikrer, at der vil være overensstemmelse mellem aktivernes værdi ved udløbet af det indkomstår, hvor den skattepligtige indkomst sidste gang opgøres efter skattelovningens almindelige regler, og den regnskabsmæssige værdi af den juridiske person ved begyndelsen af det efterfølgende indkomstår, hvor den skattepligtige indkomst første gang opgøres efter selskabsskattelovens § 13 F, hvis den juridiske person ikke indeholder fremmed kapital. I begge tilfælde skal aktivernes handelsværdi anvendes som udgangsværdi og indgangsværdi. Forslaget modvirker herved både manglende tabsfradrag og manglende beskatning af gevinster og genvundne afskrivninger på aktiverne.

Den foreslåede bestemmelse omfatter ikke fast ejendom, idet der efter gældende regler er indført beskatning af livsforsikringssselskabers genvundne afskrivninger og fortjeneste på fast ejendom ved afståelse under anvendelse af nettoopgørelsesprincippet, jf. selskabsskattelovens § 13 F, stk. 7, som blev indsat ved § 1, nr. 2, i lov nr. 344 af 18. april 2007.

Efter selskabsskattelovens § 13 F, stk. 1, 1. pkt., er anvendelse af nettoopgørelsesprincippet betinget af, at den juridiske person, hvori investeringen sker, efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt, dvs. er skattetransparent. Ophører den juridiske person med at være skattetransparent kan nettoopgørelsesprincippet derfor ikke længere anvendes.

Efter selskabsskattelovens § 13 F, stk. 1, 2. pkt., er det en betingelse for at benytte nettoopgørelsesprincippet, at den skattepligtige ikke på noget tidspunkt i indkomståret er koncernforbundet med den juridiske person, jf. § 5 i lov om finansiel virksomhed, dvs. bl.a. ikke ejer mere end halvdelen af stemmerettighederne i den juridiske person. Der henvises til beskrivelsen i de specielle bemærkninger til lovforslagets § 2, nr. 10.

Hvis der opstår koncernforbindelse mellem livsforsikringssselskabet og den juridiske person, f.eks. fordi ejerandelen bliver større end det tilladte, ophører beskatningen efter selskabsskattelovens § 13 F.

I forbindelse med denne overgang er der for at undgå dobbelt fradrag eller dobbelt beskatning behov for at sikre

symmetri mellem udgangsværdien fra opgørelse af den skattepligtige indkomst efter selskabsskattelovens § 13 F og indgangsværdien for de underliggende aktiver i opgørelse efter skattelovgivningens almindelige regler (transparensprincippet).

Det foreslås derfor at indsætte en bestemmelse i selskabsskattelovens § 13 F, stk. 10, 2. pkt., som fastslår, at hvis betingelserne for beskatning efter stk. 1 ikke længere er opfyldt, anses andre aktiver end fast ejendom for anskaffet til handelsværdien ved begyndelse af det første indkomstår, hvor det skattepligtige afkast ikke længere opgøres efter stk. 1, dvs. nettoopgørelsesprincippet.

Bestemmelsen indebærer, at hvis betingelserne for at benytte nettoopgørelsesprincippet i selskabsskattelovens § 13 F, stk. 1, ikke længere er opfyldt, f.eks. fordi der etableres en koncernforbindelse, skal den juridiske persons underliggende aktivers anskaffelsessum svare til handelsværdien på tidspunktet, hvor beskatningen ikke længere sker efter nettoopgørelsesprincippet i selskabsskattelovens § 13 F, dvs. ved begyndelsen af det indkomstår, hvor koncernforbindelsen opstår. Det samme gælder, hvis den juridiske person ikke længere er skattetransparent. Herved sikres det, at aktiverne f.eks. ikke genindtræder i opgørelsen af den selskabsskattepligtige indkomst efter skattelovgivningens almindelige regler til den nedskrevne værdi, som aktiverne havde på tidspunktet for overgang til beskatning efter nettoopgørelsesprincippet.

Formålet med bestemmelsen er at sikre symmetri mellem udgangsværdi og indgangsværdi, hvis livsforsikringssselskabet ikke længere kan benytte nettoopgørelsesprincippet. Herved sikres det, at der ikke gives dobbelt fradrag for det værdifald eller dobbelt beskatning af den værdistigning, der er sket, mens afkastet af investeringen er opgjort under anvendelse af nettoopgørelsesprincippet.

Til § 6

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. januar 2022.

Det foreslås i *stk. 2*, at pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 5, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 19, skal have virkning for overførsler af beløb, der fra og med den 1. januar 2021 er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum.

Det betyder, at indbetalinger, der fra og med den 1. januar 2021 er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, fra og med dette tidspunkt efter den foreslåede regel i pensionsbeskatningslovens § 22 D, stk. 5, vil kunne overføres til en pensionsordning omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning ikke anses som en indbetaling.

Det foreslås i *stk. 3*, at den foreslåede regel i pensionsbeskatningslovens § 22 F, jf. lovforslagets § 1, nr. 20, skal have virkning for tilbagebetalinger og overførsler af beløb, der sker fra og med den 1. januar 2023 af indbetalinger af beløb, der fejlagtigt sker fra og med den 1. januar 2022.

Dermed vil der fra og med den 1. januar 2023 efter den foreslåede regel kunne foretages korrektion af fejlagtige indbetalinger, der er sket den 1. januar 2022 eller senere.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at ændringen i § 1, nr. 23, af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 1, hvorefter livsvarig og ophørende livrente og ratepension, der udbetales i fortsættelse af invalidepension, ikke vil skulle anses som en diskvalificerende pensionsudbetaling, får virkning for udbetalinger, der er sket den 1. april 2018 eller senere.

Personer, der er blevet diskvalificeret på grund af udbetalinger af pension, der er udbetalt i fortsættelse af invalidepension, vil således alligevel ikke være diskvalificeret på grund af disse udbetalinger.

I *stk. 4, 2. pkt.*, foreslås det desuden, at også de nye undtagelser til reglen om diskvalificerende pensionsudbetalinger i § 1, nr. 24, af pensionsbeskatningslovens § 25 A, stk. 7, nr. 18-20, får virkning for pensionsudbetalinger og dispositioner, der er sket den 1. april 2018 eller senere. Personer, der er blevet diskvalificeret på grund af udbetaling af supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister fra en pensionskasse eller et livsforsikringselskab på grund af udbetaling af bonus på rene risikoforsikringer eller på grund af udbetaling af pensionsmidler til dækning af betaling for ikke fradrags- eller bortseelsesberettigede risikodækninger i forbindelse med fratrædelse, vil således ikke være diskvalificeret på grund af disse udbetalinger.

Der er i alle de nævnte situationer tale om en virkning tilbage i tid, som udelukkende er til gunst for de pågældende personer. Det bemærkes, at har de pågældende modtaget andre diskvalificerende udbetalinger m.v., vil de fortsat være diskvalificerede på grund af disse udbetalinger m.v.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at investeringer af midler i aldersopsparinger godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 15 C, der inden den 1. januar 2022 er foretaget i unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter i et andet land end Danmark, skal være afviklet senest den 30. juni 2022.

Det svarer til den afviklingsfrist, som Finanstilsynet vil fastsætte i forbindelse med ændringen af puljepensionsbekendtgørelsen for eksisterende placeringer af unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter i et andet land end Danmark, i danske aldersopsparinger.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at er investeringerne ikke afviklet inden dette tidspunkt, anses aldersopsparingen fra og med den 1. juli 2022 ikke for omfattet af pensionsbeskatningslovens kapitel 1. Når en aldersopsparing ikke opfylder betingelserne i pensionsbeskatningslovens kapitel 1 om skattebegünstigede pensionsordninger, betales en afgift på 20 pct. af det beløb, der ved fristens udløb kunne være udbetalt ved aldersopsparingens ophævelse, jf. pensionsbe-

skatningslovens § 30, stk. 1, 16. pkt. Dette svarer til den retsstilling, der vil gælde for danske aldersopsparinger, som fortsat den 1. juli 2022 er placeret i unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter i et andet land end Danmark.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at § 1, nr. 28, har virkning fra og med den 1. januar 2022. Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at investeringer af midler i pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991, der før den 1. januar 2021 er foretaget i unoterede kapitalandele, i unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, jf. § 9 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., eller af en forvalter med tilladelse, jf. § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., eller i unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter i et andet land end Danmark, skal være afviklet senest den 30. juni 2022, idet hele pensionsordningen ellers fra dette tidspunkt overgår til beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 53 A.

Det betyder, at en pensionsopsparer, der har placeret midler i pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50 i de nævnte unoterede værdipapirer, senest den 30. juni 2022 vil skulle afvikle placeringen af midlerne i værdipapirerne. Dette vil pensionsopspareren kunne gøre ved enten at afhænde de unoterede værdipapirer i pensionsdepotet til tredjemand, ved at pensionsopspareren selv »køber« værdipapirerne for frie midler eller ved at værdipapirerne udloddes fra pensionsordningen til pensionsopspareren.

Efter gældende ret vil udlodningen til pensionsopspareren blive sidestillet med anskaffelse, og værdien af aktien m.v. på udlodningstidspunktet vil blive anset som anskaffelses-sum ved en senere opgørelse af aktieavance efter aktieavancebeskatningsloven, når de udloddede aktier m.v. afstås, jf. aktieavancebeskatningslovens § 32, som i øvrigt præciseres ved lovforslagets § 3. Ved opgørelsen af gevinsten anvendes handelsværdien på udlodningstidspunktet som anskaffelses-sum.

Det foreslås i *stk. 7*, at § 2, nr. 10 og 11, og § 5, nr. 2 og 3, har virkning for afståelse af aktiver og ejerandele og manglende opfyldelse af betingelserne for beskatning efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14 eller selskabsskattelovens § 13, der sker den 10. november 2021 eller senere, og for valg af beskatning efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14 eller selskabsskattelovens § 13 F, dvs. nettoopgørelsesprincippet, der træffes den 10. november 2021 eller senere. Formålet med loven kan forspildes, hvis loven først skal have virkning fra et senere tidspunkt.

Det indebærer, at når pensionskasser m.v. den 10. november 2021 eller senere afstår aktiver, der ikke er nævnt i pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 3 (f.eks. driftsmidler), som før den 1. januar 2021 og inden overgang til beskatning efter nettoopgørelsesprincippet i pensionsafkastbeskatningslovens § 14 er erhvervet gennem en juridisk person, hvis afkast opgøres efter nettoopgørelsesprincippet, skal aktiver anses for afstået til handelsværdien på tidspunktet for overgang til nettoopgørelsesprincippet. Den opgjorte

gevinst eller tab medregnes først i beskatningsgrundlaget i indkomståret, hvor aktivet afstås. Det gælder tilsvarende for det som sidestilles med afståelse af aktiverne, dvs. bl.a. skrotning, afståelse af ejerandelen i den juridiske person og hvis betingelserne for at bruge nettoopgørelsesprincippet ikke længere er opfyldt.

Det indebærer tilsvarende, at når livsforsikringsselskaber den 10. november 2021 eller senere afstår andre aktiver end fast ejendom og aktiver, som blev skattemæssigt opgjort til handelsværdien ved overgangen til nettoopgørelsesprincippet, som før den 1. januar 2021 og inden overgang til beskatning efter nettoopgørelsesprincippet i selskabsskatte-lovens § 13 F er erhvervet gennem en juridisk person, hvis afkast opgøres efter nettoopgørelsesprincippet, skal aktiverne anses for afstået til handelsværdien på tidspunktet for overgang til nettoopgørelsesprincippet. Den opgjorte gevinst eller tab medregnes først ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst i indkomståret, hvor aktivet afstås. Det gælder tilsvarende for det som sidestilles med afståelse af aktiverne, dvs. bl.a. skrotning, afståelse af ejerandelen i den juridiske person og hvis betingelserne for at bruge nettoopgørelsesprincippet ikke længere er opfyldt.

For pensionsinstitutter, dvs. både pensionskasser m.v. og livsforsikringsselskaber, foreslås det, at hvis betingelserne for at benytte nettoopgørelsesprincippet ikke længere er opfyldt, f.eks. fordi der opstår koncernforbindelse mellem pensionsinstituttet og den juridiske person, vil aktiverne i relation til opgørelse af skattepligtige afkast efter de almindelige regler, efter forslaget skulle anses for anskaffet til handelsværdien ved begyndelse af det første indkomstår, hvor nettoopgørelsesprincippet ikke længere anvendes. Det indebærer således, at pensionsinstitutter, som ikke længere kan benytte nettoopgørelsesprincippet, fra og med den 10. november 2021 har klarhed om, at handelsværdien skal benyttes som anskaffelsessum, når det skattepligtige afkast i stedet skal opgøres efter pensionsafkastbeskatningslovens § 15, stk. 2, for pensionskasser m.v. og efter skattelovgivningens almindelige regler om skattepligtig indkomst for livsforsikringsselskaber. Det betyder dermed, at pensionsinstituttet ikke vil skulle benytte en tidligere nedskrevet værdi, som kan medføre manglende fradrag for et værdifald, hvis handelsværdien er højere eller dobbelt fradrag for en værdistigning, hvis handelsværdien er lavere.

Forslaget indebærer desuden, at muligheden for at udnytte hullet ved pensionsinstitutters metodeskift til nettoopgørelsesprincippet for investering i visse aktiver lukkes fra og med den 10. november 2021.

Valg af nettoopgørelse efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14 for indkomstår 2021 skal foretages ved indleveringen af den endelige opgørelse af beskatningsgrundlaget for

investeringen, dvs. at valget skal foretages senest den 31. maj 2022, som er året efter indkomståret, jf. pensionsafkastbeskatningslovens § 21. Valg af nettoopgørelse vælges med overgangstidspunkt fra indkomstårets begyndelse, dvs. med overgang den 1. januar 2021. Overgår pensionskasser m.v. til nettoopgørelse af det skattepligtige afkast af en andel af en juridisk person efter pensionsafkastbeskatningslovens § 14 fra og med den 1. januar 2021, vil aktiver, der ikke er nævnt i § 15, stk. 3, som ejes gennem den juridiske person, skulle anses som afstået til handelsværdien på tidspunktet for overgangen til nettoopgørelse.

Valg af nettoopgørelse efter selskabsskatte-lovens § 13 F for indkomstår 2021 skal foretages ved indberetningen af oplysningsskemaet for investeringen, dvs. at valget skal foretages senest den 30. juni 2022. Valg af nettoopgørelse vælges med overgangstidspunkt fra indkomstårets begyndelse, dvs. med overgang den 1. januar 2021. Overgår livsforsikringsselskaber til nettoopgørelse af det skattepligtige afkast af en andel af en juridisk person efter selskabsskatte-lovens § 13 F fra og med den 1. januar 2021, vil andre aktiver end fast ejendom, der ejes gennem den juridiske person, skulle anses som afstået til handelsværdien på tidspunktet for overgang til nettoopgørelse.

Hvis aktiverne erhverves i indkomståret 2021, og pensionsinstituttet for det pågældende indkomstår vælger at anvende nettoopgørelsesprincippet, falder situationen uden for de foreslåede regler, da der i så fald ikke er tale om en overgang til nettoopgørelsesprincippet. Aktiverne er desuden i det tilfælde omfattet af beskatning efter lagerprincippet fra erhvervelsetidspunktet, således at der ikke vil være foretaget afskrivninger, der kan genvindes ubeskattet ved at vælge nettoopgørelse.

Forslaget betyder desuden, at pensionsinstitutter ikke vil være berettiget til et eventuelt omvalg efter skatteforvaltningslovens § 30 eller omgørelse efter skatteforvaltningslovens § 29 med henblik på ændring af de forudgående indkomstår i forhold til pensionsinstitutters opgørelse efter pensionsafkastbeskatningslovens §§ 14 eller 15 eller efter selskabsskatte-lovens § 13 F. En adgang til omvalg eller omgørelse ville således også være i strid med forslagets formål om at lukke et hul i nettoopgørelsesprincippet for pensionsinstitutters investeringer igennem skattetransparente enheder i investeringsaktiver, som f.eks. vindmølleparker og solcelleparker, der medfører, at pensionsinstitutter i visse situationer utilsigtet kan undgå beskatning af fortjeneste og genvundne afskrivninger på grund af metodeskiftet.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland og indeholder ikke en hjemmel til at sætte lovene i kraft for Færøerne eller Grønland.

- ¹ KFST – uafhængig konkurrencemyndighed – Velfungerende markeder: # 41 December 2020 »Pensionsselskabernes indtjening på kapitalforvaltning« og #50 August 2021 – »Pensionsselskabernes priser og afkast«.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

§ 11 A. En rateopsparing i pensionsøjemed skal indeholde bestemmelse om, at det opsparede pensionsbeløb udbetales i rater over mindst 10 år, jf. dog § 15 B, stk. 5, og § 41, stk. 1, nr. 3, og at rater, der kommer til udbetaling, medens kontohaveren lever, skal udbetales til denne. Endvidere skal følgende betingelser være opfyldt:

1. Opsparingen skal være oprettet enten i et pengeinstitut, der af Finanstilsynet er meddelt tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed her i landet, i et kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for EU, eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 30, stk. 1, 4, 5, 9 og 10, i lov om finansiel virksomhed, i et kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for EU/EØS udøver kreditinstitutvirksomhed, og som told- og skatteforvaltningen har godkendt, eller i en anden institution inden for EU/EØS, som told- og skatteforvaltningen har godkendt. Vilkårene for ordningen skal fastsættes i en aftale mellem pengeinstituttet og kontohaveren samt dennes arbejdsgiver, såfremt arbejdsgiveren bidrager til ordningen. Adgangen til at foretage indskud til en rateopsparing i pensionsøjemed ophører med udgangen af det kalenderår, der ligger forud for det år, hvori første rateudbetaling vil finde sted.

2. De opsparede midler skal indsættes på indlånskonto i det pågældende pengeinstitut m.v. Med hensyn til midlernes anbringelse finder reglerne i § 12, stk. 1, nr. 1, 3.-8. og 11. pkt., tilsvarende anvendelse.

3.-5. ...

I pensionsbeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1327 af 10. september 2020, som ændret bl.a. ved § 2 i lov nr. 2197 af 29. december 2020, § 1 i lov nr. 2223 af 29. december 2020 og senest ved § 3 i lov nr. 465 af 20. marts 2021, foretages følgende ændringer:

1. § 11 A, stk. 1, nr. 1, 3. pkt., affattes således:

»Adgangen til at foretage indskud til en rateopsparing i pensionsøjemed ophører, når første rateudbetaling finder sted.«

2. I § 11 A, stk. 1, nr. 2, 2. pkt., ændres »11. pkt.« til: »12. pkt.«

3. I § 11 A indsættes efter stk. 3 som nyt stykke:

Stk. 2.-6. ...

§ 12. En opsparing i pensionsøjemed skal opfylde følgende betingelser:

1. Opsparingen skal være oprettet enten i et pengeinstitut, der af Finanstilsynet er meddelt tilladelse til at drive pengeinstitutvirksomhed her i landet, i et kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for EU, eller lande, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, udøver virksomhed her i landet gennem et fast driftssted, jf. § 30, stk. 1, 4, 5, 9 og 10, i lov om finansiell virksomhed, i et kreditinstitut, der efter tilladelse i et andet land inden for EU/EØS udøver kreditinstitutvirksomhed, og som told- og skatteforvaltningen har godkendt, eller i en anden institution inden for EU/EØS, som told- og skatteforvaltningen har godkendt. De opsparede midler skal indsættes på indlånskonto i det pågældende pengeinstitut m.v. Midlerne i en opsparing i et penge- eller kreditinstitut kan ikke anbringes i fast ejendom, aktier m.v., der har som formål eller som et af sine formål at give brugsrettigheder, rabatter el. lign. i selskabet, eller i andele i en personligt drevet virksomhed ejet af kontohaveren. Ved anbringelse af særskilte depoter i aktier m.v., der er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, må værdien af værdipapirer udstedt af en enkelt emittent ikke overstige 20 pct. Der kan dog altid anbringes et grundbeløb på 46.000 kr. (2010-niveau) reguleret efter personskattelovens § 20 i værdipapirer udstedt af en enkelt emittent. Ved anbringelse af særskilte depoter i aktier m.v., der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, i aktieselskaber og anpartsselskaber inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, må kontohaveren ikke eje 25 pct. eller mere af aktierne m.v. i selskabet, og investeringen i hvert enkelt selskab skal udgøre mindst 100.000 kr. Ved opgørelsen af ejerandelen på 25 pct. medregnes aktier m.v., som kontohaveren ejer uden for pensionsordningen, og aktieavancebeskatningslo-

»*Stk. 4.* Er opsparingen opdelt, beregnes den årlige rateudbetaling af hver enkelt andel af opsparingen af andelens værdi ved kalenderårets begyndelse.«

Stk. 4-6 bliver herefter stk. 5-7.

vens § 4 finder tilsvarende anvendelse, idet ejerandele, som kontohaveren eller personkredsen nævnt i aktieavancebeskatningslovens § 4, stk. 2, har ejet, dog ikke medregnes. Værdien af aktier m.v., der ikke er optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, i aktieselskaber og anpartsselskaber inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Fællesskabet har indgået aftale med på det finansielle område, må højst udgøre 20 pct. af den del af opsparingen i samme pengeinstitut placeret på kontantforrentede indlånskonti, i puljer eller i særskilte depoter, der ligger under 2 mio. kr., højst 50 pct. af den del, der ligger mellem 2 og 4 mio. kr., og højst 75 pct. af den del, der ligger over 4 mio. kr. Uanset 6.-8. pkt. kan midler i særskilte depoter til brug for aldersopsparing ikke investeres i unoterede kapitalandele og i unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, jf. § 9 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., eller af en forvalter med tilladelse, jf. § 11 i lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v. Tilsvarende gælder for unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter af alternative investeringsfonde fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, eller af en forvalter fra et andet land inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med på det finansielle område, når forvalteren har fået tilladelse i henhold til regler, der gennemfører direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde. Midlerne i en opsparing i et penge- eller kreditinstitut omfattet af lov om finansiell virksomhed skal anbringes i overensstemmelse med §§ 50 og 51 i lov om finansiell virksomhed. Skatteministeren fastsætter bestemmelser om anbringelse af opsparede midler, der forvaltes af institutioner godkendt efter 1. pkt.

2.-4. ...

Stk. 2-3. ...

15 D ...

Stk. 2.-3. ...

4. I § 12, stk. 1, nr. 1, indsættes efter 10. pkt. som nyt punktum:

»Tilsvarende gælder endvidere for unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område.«

Stk. 4. Kan pensionsordningen godkendes, behandles ordningen i skattelovgivningen efter reglerne for den pensionsordning i kapitel 1, som ordningen ligner mest, jf. dog 2. og 3. pkt. Reglerne i afsnit I finder tilsvarende anvendelse for sådanne ordninger, i det omfang reglerne er anvendelige på disse ordninger. Bidrag og præmier til pensionsordningen er alene fradrags- eller bortseelsesberettigede, i det omfang de ville være fradrags- eller bortseelsesberettigede efter lovgivningen i det land, hvis lovgivning kvalificerede til nedslag i personens skattepligtige indkomst på oprettelsestidspunktet, jf. stk. 1, nr. 1. Reglerne i § 18, stk. 1, 7. pkt., og stk. 2-8, og §§ 19 A-E finder ikke anvendelse. Indtræder der afgiftspligt, skal personen indbetale afgiften til statskassen under overholdelse af fristerne i § 38.

Stk. 5.-6. ...

§ 16. Til opsparing i pensionsøjemed uden fradrags- og bortseelsesret (aldersopsparing), kapitalforsikring i pensionsøjemed uden fradrags- og bortseelsesret (aldersforsikring) og supplerende engangssum kan for et indkomstår i alt anvendes et grundbeløb på højst 4.600 kr. (2010-niveau), jf. dog 2. pkt. Fra og med det femte indkomstår før det indkomstår, hvor pensionsopsparereren når folkepensionsalderen, jf. § 1 a i lov om social pension, kan der anvendes et grundbeløb på 46.700 kr. (2010-niveau), jf. dog stk. 4. Livsforsikringsselskabet, pensionskassen eller pengeinstituttet skal påse, at der i det pågældende livsforsikringsselskab m.v. ikke anvendes et større beløb end grundbeløbene i 1. og 2. pkt. Til kapitalforsikring i pensionsøjemed, opsparing i pensionsøjemed og til supplerende engangsydelse kan for indkomståret til og med 2012 i alt anvendes et grundbeløb på højst 46.000 kr. (2010-niveau) og for efterfølgende indkomstår på 0 kr. Grundbeløbene reguleres efter personskattelovens § 20. Er der af en arbejdsgiver m.v. foretaget indbetaling til en ordning som nævnt i 1. eller 2. pkt. for ejeren, nedsættes de årlige grundbeløb i 1. og 2. pkt. med disse indbetalinger. Bidrag og præmier til aldersforsikring og supplerende engangssum har skattemæssig virkning på forfaldstidspunktet, i det omfang de indbetales senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår. Forfaldne bidrag el-

5. I § 15 D, stk. 4, 4. pkt., ændres »§ 18, stk. 1, 7. pkt.« til: »§ 18, stk. 1, 8. pkt.«

6. I § 16, stk. 1, indsættes efter 8. pkt. som nyt punktum:

»Hvis den 1. april falder på en banklukkedag, forlænges fristen til den førstkommande bankdag.«

7. I § 16, stk. 1, 10. pkt., der bliver 11. pkt., ændres »jf. dog 8. pkt.« til: »jf. dog 7. pkt.«

ler præmier som nævnt i 7. pkt., der bliver betalt senere end den 1. april i kalenderåret efter det kalenderår, hvor præmien eller bidraget er forfaldet, har skattemæssig virkning på indbetalingstidspunktet. Indbetalinger til aldersopsparring har skattemæssig virkning på indbetalingstidspunktet. Indbetales et bidrag eller en præmie som nævnt i 7. pkt., der hidrører fra en tilbagebetaling efter § 22 E, inden fristen for tilbagebetalingen efter § 22 E, jf. dog 8. pkt., eller foretages der en indbetaling som nævnt i 9. pkt., der hidrører fra en tilbagebetaling efter § 22 E, inden fristen for tilbagebetalingen efter § 22 E, har bidraget, præmien eller indbetalingen skattemæssig virkning på tidspunktet for indbetalingen på den pensionsordning, som tilbagebetalingen hidrører fra. Bidrag eller præmier til forudlønnede arbejdstageres aldersforsikringer og supplerende engangssummer, der er forfaldne til betaling i løbet af måneden, men som vedrører den følgende måned, anses ved anvendelsen af 7. pkt. for forfaldne i sidstnævnte måned.

Stk. 2.-4. ...

§ 18. Ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for ejeren af ordningen, jf. reglerne i afsnit III, kan med de i stk. 2-8 nævnte begrænsninger fradrages de i indkomståret forfaldne bidrag eller præmier til pensionsordninger omfattet af kapitel 1, bortset fra præmier og bidrag til aldersopsparring, aldersforsikring eller den del af et pensionskassemedlems årlige bidrag, der anvendes til finansiering af supplerende engangssummer som nævnt i § 29 A, stk. 1. Indbetalinger til de i §§ 11 A, 12, 13 og 15 A nævnte ordninger fradrages i det indkomstår, hvori indbetalingerne har fundet sted. Forfaldne bidrag eller præmier, der bliver betalt senest den 1. april i kalenderåret efter det kalenderår, hvor bidraget eller præmien er forfaldet, fradrages på forfaldstidspunktet. Forfaldne bidrag eller præmier, der bliver betalt senere end den 1. april i kalenderåret efter det kalenderår, hvor bidraget eller præmien er forfaldet, fradrages på indbetalingstidspunktet. Indbetales et bidrag m.v., der hidrører fra en tilbagebetaling efter § 22 E, inden fristen for tilbagebetalingen efter § 22 E, jf. dog 3. pkt., fradrages det på tidspunktet for indbetalingen på den pensionsordning, som tilbagebetalingen hidrører fra. Tilsvarende gælder

8. I § 18, stk. 1, indsættes efter 4. pkt. som nyt punktum:

»Hvis den 1. april falder på en banklukkedag, forlænges fristen til den førstkommande bankdag.«

indbetalinger til de i § 15 B nævnte ordninger, såfremt ordningen er en rateopsparing i pensionsøjemed, jf. § 11 A. Det samlede fradrag for indbetalinger til pensionsordninger omfattet af § 15 A kan ikke overstige det beløb, som ifølge § 15 A, stk. 6, må indbetales. Indbetalinger til de i § 15 A nævnte ordninger kan uanset 2. pkt. fradrages ved indkomstopgørelsen for det eller de indkomstår, hvori virksomheden som nævnt i § 15 A, stk. 2, er afstået, hvis indbetalingerne foretages senest den 1. juli i det umiddelbart efterfølgende indkomstår. Hvis den skattepligtiges indkomstår ikke er sammenfaldende med kalenderåret, er den i 8. pkt. nævnte frist for indbetaling dog den 1. juli i kalenderåret efter det kalenderår, som det indkomstår, hvori virksomheden er afstået, træder i stedet for. 1. og 2. pkt. gælder ikke, hvis bidragene m.v. er indbetalt af arbejdsgiveren. Fradragsretten gælder heller ikke indbetalinger fra hjælpe- og understøttelsesfonde som nævnt i § 52 eller i lov om beskattningen af renteforsikringer m.v. § 21, til en pensionsordning med løbende udbetalinger for den begunstigede. Fradrag for indbetalinger til indeksordninger kan højst omfatte 6 kontrakter for hver person.

Stk. 2.-8. ...

§ 19. Ved opgørelsen af en arbejdstagers skattepligtige indkomst medregnes ikke beløb, der af arbejdsgiveren indbetales til en af kapitel 1 omfattet ordning for arbejdstageren, herunder indbetalinger til Arbejdsmarkedets Tillægspension vedrørende arbejdsgiverbetalte dagpengeydelse i henhold til lov om sygedagpenge. Det samme gælder indbetalinger fra en tidligere arbejdsgiver til en af kapitel 1 omfattet ordning. Bortseelsesretten efter 1. og 2. pkt. gælder også de i kalenderåret forfaldne bidrag eller præmier, der indbetales senest den 1. april i det efterfølgende kalenderår. Indbetales et bidrag m.v., der hidrører fra en tilbagebetaling efter § 22 E, inden fristen for tilbagebetalingen efter § 22 E, jf. dog 3. pkt., er det bortseelsesberettiget på tidspunktet for indbetalingen på den pensionsordning, som tilbagebetalingen hidrører fra. Bidrag eller præmier til forudlønnede arbejdstageres pensionsordninger, der er forfaldne til betaling i løbet af måneden, men som vedrører den følgende måned, anses ved anvendelsen af 3. pkt. for forfaldne i

9. I § 18, stk. 1, 9. pkt., der bliver 10. pkt., ændres »8. pkt.« til: »9. pkt.«

10. I § 19, stk. 1, indsættes efter 3. pkt. som nyt punktum:

»Hvis den 1. april falder på en banklukkedag, forlænges fristen til den førstkommende bankdag.«

11. I § 19, stk. 1, 5. pkt., der bliver 6. pkt., indsættes efter »anses ved anvendelsen af«: »1. pkt. for bortseelsesberettigede og ved anvendelsen af«.

sidstnævnte måned. Er der sket afgiftsberigtigelse af en kapitalforsikring eller en opsparing i pensionsøjemed efter § 25, stk. 1, nr. 1, ved udbetaling til ejeren, efter at pensionsudbetalingsalderen er nået, medregnes beløb, der af arbejdsgiveren eller en tidligere arbejdsgiver indbetales til en kapitalforsikring eller en opsparing i pensionsøjemed i de indkomstår, der følger efter indkomståret, hvori den eller de første kapitalforsikringer eller opsparinger i pensionsøjemed er afgiftsberigtiget, dog ved opgørelsen af arbejdstagerens skattepligtige indkomst. 1. og 2. pkt. gælder ikke præmier og bidrag til aldersopsparing, aldersforsikring eller den del af et pensionskassemedlems årlige bidrag, der anvendes til finansiering af supplerende engangssummer som nævnt i § 29 A, stk. 1. Efter arbejdstagerens død medregnes indbetalinger fra afdødes tidligere arbejdsgiver til sikring af ægtefælle- eller samleverpension, samleverpension eller børnepension efter § 2, nr. 4, heller ikke ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for ægtefællen, den fraskilte ægtefælle, samleveren, jf. § 2, nr. 4, litra e, børnene eller afdødes bo. Retten til at bortse fra arbejdsgiverens indbetalinger til en indeksordning er begrænset på samme måde som fradragsretten for egne indbetalinger, jf. § 18, stk. 1, 8. pkt. Retten til at bortse fra arbejdsgiverens indbetalinger til en rateforsikring eller rateopsparing i pensionsøjemed omfattet af § 15 B er begrænset på samme måde som fradragsretten for egne præmier og bidrag, jf. § 15 B, stk. 6.

Stk. 2.-5. ...

§ 21 A. Beløb, der er indbetalt til en kapitalforsikring eller opsparing i pensionsøjemed, og som ikke kan fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. § 18, stk. 2, 1. og 6. pkt., eller som skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. § 19, stk. 1, 6. pkt., og § 21, stk. 1, kan tilbagebetales eller overføres til en anden ordning omfattet af kapitel 1, bortset fra aldersopsparing, aldersforsikring og supplerende engangssummer som nævnt i § 29 A, stk. 1, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Tilbagebetaling eller overførsel af beløb kan ske i samme indkomstår, hvori indbetalingen er sket, eller senere indkomstår. Tilbagebetaling fra en pensionsordning omfattet af § 19 i samme

12. I § 19, stk. 1, 9. pkt., der bliver 10. pkt., ændres »§ 18, stk. 1, 8. pkt.« til: »§ 18, stk. 1, 13. pkt.«

13. I 21 A, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 19, stk. 1, 6. pkt.« til: »§ 19, stk. 1, 7. pkt.«

indkomstår, hvori indbetalingen er sket, kan alene ske til den arbejdsgiver m.v., som har foretaget indbetalingen på pensionsordningen. En overførsel efter 1. pkt. har virkning for det indkomstår, hvor der er foretaget indbetaling på kapitalforsikring m.v. 1. og 4. pkt. finder tilsvarende anvendelse på de tilfælde, som er nævnt i § 18, stk. 2, 3. og 4. pkt. Ved beregning af det overskydende beløb efter § 18, stk. 2, 4. pkt., ses der bort fra personlig indkomst, der ikke er skattepligtig til Danmark, eller hvortil beskatningsretten efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst tilfalder en fremmed stat, Færøerne eller Grønland. Er beløbet som nævnt i 1. pkt. overført, herunder konverteret til en aldersforsikring omfattet af § 10 A eller aldersopsparing omfattet af § 12 A før anmodningen om tilbagebetaling, sker tilbagebetalingen som nævnt i 1. pkt. fra aldersforsikringen eller aldersopsparingen af beløbet som nævnt i 1. pkt. fratrukket afgift efter § 25, stk. 1, nr. 9. § 28, stk. 2, finder ikke anvendelse for tilbagebetalingen.

Stk. 2.-5. ...

§ 22 A. Præmier og bidrag til en ordning omfattet af § 15 B, som ikke kan fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. § 15 B, stk. 6, eller som skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. § 19, stk. 1, 10. pkt., kan tilbagebetales, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Tilbagebetaling sker efter anmodning fra ejeren af ordningen. Hvis der er sket afgiftsberigtigelse af det pågældende beløb inden anmodningen om tilbagebetaling, kan afgiften søges tilbagebetalt hos de statslige told- og skattemyndigheder. Ejeren af ordningen kan endvidere vælge at overføre beløbet til en anden ordning omfattet af kapitel 1 med virkning for det indkomstår, hvor beløbet ikke har kunnet fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, eller hvor beløbet har skullet medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Stk. 2. ...

§ 22 D. Beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopspar-

14. I § 22 A, stk. 1, 1. pkt., ændres »§ 19, stk. 1, 10. pkt.« til: »§ 19, stk. 1, 11. pkt.«

15. § 22 D, stk. 1, 1. pkt., affattes således:

»Beløb, der med virkning for kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsik-

ring eller supplerende engangssum, kan senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvis overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum for samme person hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb eller den del af beløbet, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning, opgjort uden afkast m.v., jf. stk. 3.

Stk. 2. Beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvis overføres til en anden privat pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum for samme person hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling. Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb eller den del af beløbet, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning, opgjort uden afkast m.v., jf. stk. 3.

Stk. 3. ...

ring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvis overføres til en anden arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning ikke anses som en indbetaling.«

16. I § 22 D, *stk. 1, 2. pkt.*, indsættes efter »tidspunktet for«: »bortseelsesretten m.v. for«.

17. § 22 D, *stk. 2, 1. pkt.*, affattes således:

»Beløb, der med virkning for kalenderåret er indbetalt til en privat pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest den 19. januar i det følgende kalenderår helt eller delvis overføres til en anden privat pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning ikke anses som en indbetaling.«

18. I § 22 D, *stk. 2, 2. pkt.*, indsættes efter »tidspunktet for«: »fradragsretten m.v. for«.

19. I § 22 D indsættes som *stk. 4-7*:

»*Stk. 4.* Ved overførsel til et andet pensionsinstitut skal det afgivende institut give det modtagende institut følgende oplysninger:

1) De oprindeligt foretagne indbetalingers størrelse.

2) Tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for de oprindeligt foretagne indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer eller rateopsparinger.

3) Tidspunktet for den skattemæssige virkning af de oprindeligt foretagne indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til aldersopsparinger, aldersforsikringer eller supplerende engangssummer.

Stk. 5. Beløb, der i løbet af kalenderåret er indbetalt til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest den 1. april i det følgende kalenderår helt eller delvis overføres til en arbejdsgiveradministreret pensionsordning omfattet af § 53 A for samme person hos samme pensionsudbyder, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning ikke anses som en indbetaling. Den indbetaling på den modtagende pensionsordning, der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for bortseelsesretten for indbetalingen til den afgivende pensionsordning og med det beløb eller den del af beløbet, som blev indbetalt på den afgivende pensionsordning.

Stk. 6. Det er en betingelse for overførsel efter stk. 5, at arbejdsgiveren har behandlet de indbetalte beløb som indbetalinger til en pensionsordning omfattet af § 53 A.

Stk. 7. Overførsel efter stk. 5 sker med afkast m.v.«

20. Efter § 22 E indsættes:

»§ 22 F. Beløb, der fejlagtigt er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, kan senest tre år efter indbetalingen tilbagebetales til indbetaleren, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra pensionsordningen og med den virkning, at det fejlagtigt indbetalte beløb ikke anses som en indbetaling. Der kan ikke afgiftsfrit tilbagebetales et større beløb, end hvad der er indbetalt. Tilbagebetaling til andre end pensionsopsparereren kan kun ske med dennes accept. Tilbagebetalinger til en arbejdsgiver kan dog ske uden pensionsopsparerens accept, hvis arbejdsgiveren allerede har foretaget den korrekte

indbetaling til pensionsopsparerens pensionsordning m.v.

Stk. 2. Der kan ikke foretages tilbagebetalinger efter stk. 1 af fejlindbetalinger for det enkelte kalenderår, hvis kalenderårets fejlindbetalinger for den enkelte pensionsopsparer i det pågældende pensionsinstitut overstiger et grundbeløb på 84.500 kr. (2010-niveau) tillagt indeholdt arbejdsmarkedsbidrag. Grundbeløbet reguleres efter personskattelovens § 20. Ved tilbagebetaling i det kalenderår, hvor fejlindbetaling er sket, kan tilbagebetaling ske, hvis kalenderårets fejlindbetalinger ikke overstiger beløbsgrænsen som nævnt i 1. pkt. på tilbagebetalingstidspunktet.

Stk. 3. Beløb, der fejlagtigt er indbetalt til en pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum, eller til ikkefradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring, kan senest tre år efter indbetalingen overføres til en anden pensionsordning med løbende udbetalinger, rateforsikring, rateopsparing, aldersforsikring, aldersopsparing eller supplerende engangssum eller til ikkefradragsberettiget forsikring ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring for samme person, uden at dette betragtes som en afgiftspligtig udbetaling fra den afgivende pensionsordning m.v. og med den virkning, at indbetalingen til den afgivende pensionsordning m.v. ikke anses som en indbetaling. Det enkelte pensionsinstitut kan vælge at overføre beløbet med eller uden afkast m.v. af beløbet fra indbetalingstidspunktet til overførselstidspunktet.

Stk. 4. Den indbetaling på den modtagende pensionsordning m.v., der sker som led i overførslen, anses for sket på tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten m.v. for indbetalingen til den afgivende pensionsordning m.v. og med det beløb, der blev indbetalt på den afgivende pensionsordning m.v., fratrukket fejlagtigt indbetalte beløb, der korrigeres efter stk. 1.

Stk. 5. Ved overførsel til et andet pensionsinstitut skal det afgivende institut give det modtagende institut følgende oplysninger:

1) De oprindeligt foretagne indbetalings størrelse.

2) Tidspunktet for fradrags- eller bortseelsesretten for de oprindeligt foretagne indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer eller rateopsparinger.

3) Tidspunktet for den skattemæssige virkning af de oprindeligt foretagne indbetalinger, hvis der er tale om indbetalinger til aldersopsparinger, aldersforsikringer, supplerende engangssummer, ikkefradragsberettigede forsikringer ved kritisk sygdom, dødsfald, invaliditet eller sundhedsforsikring.

Stk. 6. Det er en betingelse for tilbagebetaling og overførsel efter stk. 1 og 3, at de indbetalte beløb er indbetalt ved en fejl i forhold til aftalegrundlaget for pensionsordningen m.v. eller i forhold til den konkrete aftale om indbetaling.

Stk. 7. En korrektion efter stk. 1 og stk. 3 anses som en anmodning om genoptagelse af pensionsopsparerens skatteansættelse, jf. skatteforvaltningslovens § 26, stk. 2, på pensionsopsparerens vegne.

Stk. 8. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om indberetningspligt for pensionsinstitutter vedrørende tilbagebetalte beløb efter stk. 1 og overførte beløb efter stk. 3.«

§ 24. Ved opgørelsen af en arbejdsgivers skattepligtige indkomst medregnes beløb, der måtte tilfalde ham i medfør af et forbehold som nævnt i § 17, stk. 1, nr. 1-6, når arbejdsgiveren ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst har fradraget sine indbetalinger til ordningen.

§ 25 A. Udbetalinger m.v. fra aldersopsparing og aldersforsikring pålægges i de i § 25, stk. 1, nr. 1-8, nævnte situationer ikke afgift og skal heller ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det gælder også udbetalinger som nævnt i § 10 A, stk. 2, 3 og 5, og § 12 A, stk. 2 og 4. Det gælder endvidere udbetalinger i form af udlodninger til kontohaveren af uoterede kapitalandele og uoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en registreret forvalter, der sker fra og med den 1. januar 2021

21. I § 24 indsættes efter »§ 17, stk. 1, nr. 1-6,«: »eller i forbindelse med en tilbagebetaling efter § 22 F, stk. 1,«.

22. I § 25 A, stk. 1, indsættes som 4. pkt.:

»Det gælder desuden udlodninger af uoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske

til og med den 30. juni 2021, og udlodninger af unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter med tilladelse, der sker fra og med den 1. januar 2022 til og med den 30. juni 2022.

Stk. 2.-6. ...

Stk. 7. Stk. 6 gælder ikke i følgende tilfælde:

- 1) Ved udbetaling af invalidepension.
- 2)-17) ...

§ 29 C. Ved udbetaling af invalidesum som nævnt i § 8, stk. 2, og § 11 A, stk. 4, svares en afgift på 40 pct. af det udbetalte beløb.

§ 51. ...

Stk. 2.-4. ...

Stk. 5. Indeståendet, herunder tilskrevne renter m.v., kan tidligst hæves ved udløbet af en aftalt bindingsperiode. Bindingsperioden skal mindst være på 7 år og kan tidligst udløbe, når kontohaveren fylder 14 år, og senest i det år, hvori kontohaveren fylder 21 år. Forlængelse af bindingsperioden kan dog aftales inden udløbet af den oprindelig fastsatte periode, såfremt der fra tidspunktet for den senere aftale og indtil det ændrede udbetalingstidspunkt bliver en periode på mindst 7 år og bindingen ikke udstrækkes ud over det år, hvori kontohaveren fylder 21 år.

Stk. 6. ...

Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, der sker fra og med den 1. januar 2022 til og med den 30. juni 2022.«

23. § 25 A, stk. 7, nr. 1, affattes således:

»1) Ved udbetaling af invalidepension, samt alderspension og ratepension, der påbegyndes efter sidste udbetaling af en invalidepension, dog senest 70 dage efter denne sidste udbetaling.«

24. I § 25 A, stk. 7, indsættes som nr. 18-20:

»18) Ved udbetaling af supplerende arbejdsmarkedspension for førtidspensionister.

19) Ved udbetaling af bonus på rene risikoforsikringer.

20) Ved udbetaling af pensionsmidler til dækning af betaling for ikke fradrags- eller bortseelsesberettigede risikodækninger i forbindelse med fratrædelse.«

25. I § 29 C, ændres »§ 11 A, stk. 4« til: »§ 11 A, stk. 6«.

26. I § 51, stk. 5, indsættes som 4. og 5. pkt.:

»Uanset 1. pkt. kan der ske udbetalinger i form af udlodninger til kontohaveren af unoterede kapitalandele, af unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og af unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, fra og med den 1. januar 2022 til og med den 30. juni 2022. Er der den 1. juli 2022 fortsat placeret værdipapirer som nævnt i 4. pkt. i børneopsparingen, anses børneopsparingen fra og med dette tidspunkt ikke for omfattet af § 51.«

§ 51 A. ...

Stk. 2. ...

Stk. 3. Indeståendet på en selvpensioneringskonto, herunder tilskrevne renter m.v., jf. stk. 2, kan hæves når som helst.

Stk. 4. ...

27. I § 51 A, stk. 3, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Uanset 1. pkt. kan der ske delvise udbetalinger i form af udlodninger til kontohaveren af unoterede kapitalandele, af unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., og af unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, fra og med den 1. januar 2022 til og med den 30. juni 2022. Er der den 1. juli 2022 fortsat placeret værdipapirer som nævnt i 2. pkt. i selvpensioneringskontoen, anses selvpensioneringskontoen fra og med dette tidspunkt ikke for omfattet af § 51 A.«

28. Efter § 51 A indsættes:

»§ 51 B. Midler i pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 50, jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991, må ikke være investeret i unoterede kapitalandele, i unoterede andele i alternative investeringsfonde, som forvaltes af en forvalter omfattet af lov om forvaltere af alternative investeringsfonde m.v., eller i unoterede andele i alternative investeringsfonde med registreret hjemsted i et land uden for Den Europæiske Union, som Unionen ikke har indgået en aftale med på det finansielle område, idet pensionsordningen ellers overgår til beskatning efter § 53 A fra tidspunktet for investeringen, dog tidligst den 1. juli 2022.

Stk. 2. Investeringer i kapitalandele og andele i alternative investeringsfonde, der overgår fra at være optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet til ikke at være optaget til handel på et reguleret marked eller en multilateral handelsfacilitet, skal afvikles senest 6 måneder efter overgangen, idet pensionsordningen ellers fra dette tidspunkt overgår til beskatning efter pensionsbeskatningslovens § 53 A.«

§ 4. ...

Stk. 3. Forsikringens depot ved indkomstårets udgang opgøres således:

1) ...

§ 4 a. ...

Stk. 2. Det skattepligtige afkast opgøres som summen af:

1) ...

§ 6. De institutter, der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 3-6, 9, 13 og 14, skal medregne alle former for formueafkast til beskatningsgrundlaget.

Stk. 2-9. ...

I pensionsafkastbeskatningsloven, jf. lovbe- kendtgørelse nr. 185 af 6. marts 2020, som ændret ved § 3 i lov nr. 672 af 19. april 2021 og § 5 i lov nr. 789 af 4. maj 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 4, *stk. 3*, indsættes som *nr. 13*:

»13) Depotet tillægges beløb, der hidrører fra rabat, provision og lign., som pensionsinstituttet har modtaget fra formueforvaltere m.v. (kickback og lign.), og beløb, der hidrører fra pensionsinstituttets fortjeneste ved formueforvaltning af de pensionsberettigedes midler (indregnet fortjeneste og lign.), der tilskrives forsikringens depot, der på anden måde er knyttet til forsikringen eller pensionskasseordningen, eller der udbetales direkte til den berettigede i årets løb med tillæg af skattebeløb indeholdt efter § 21, stk. 2.«

2. I § 4 a, *stk. 2*, indsættes som *nr. 7*:

»7) Beløb, der hidrører fra rabat, provision og lign., som pensionsinstituttet har modtaget fra formueforvaltere m.v. (kickback og lign.), og beløb, der hidrører fra pensionsinstituttets fortjeneste ved formueforvaltning af de pensionsberettigedes midler (indregnet fortjeneste og lign.), der tilskrives forsikringens depot, der på anden måde er knyttet til forsikringen eller pensionskasseordningen, eller der udbetales direkte til den berettigede i årets løb med tillæg af skattebeløb indeholdt efter § 21, stk. 2.«

3. I § 6, *stk. 1*, indsættes efter »beskatningsgrundlaget«: », herunder beløb, der hidrører fra rabat, provision og lign. fra formueforvaltere m.v. (kickback og lign.), og beløb, der udgør fortjeneste ved formueforvaltning af de pensionsberettigedes midler (indregnet fortjeneste og lign.)«.

§ 7. De pensionskasser m.v., der er nævnt i § 1, stk. 2, nr. 1, 2, 7 og 8, skal medregne alle former for formueafkast til beskatningsgrundlaget, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget kan fradrages følgende:

1) ...

9) beløb, der hensættes til pensionsordninger omfattet af § 53 i pensionsbeskatningsloven, og

10) beløb, der hensættes til pensionsordninger, der er tegnet i selskabets filial i udlandet, på Færøerne eller i Grønland, og hvis ejer ikke er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, eller hvis ejer er skattepligtig efter kildeskattelovens § 1, men efter bestemmelserne i en dobbeltbeskatningsoverenskomst er hjemmehørende i en fremmed stat, på Færøerne eller i Grønland.

§ 9. ...

Stk. 2. Ved opgørelsen af beskatningsgrundlaget efter §§ 3, 6 og 7 kan de omkostninger, der i indkomståret er afholdt til forvaltning af den skattepligtige formue, fradrages, jf. dog 2. pkt. For forsikringer uden ret til rentebonus fradrages i beskatningsgrundlaget efter §§ 4 eller 4 a de omkostninger, der i indkomståret er afholdt til forvaltning af forsikringen. Omkostningerne opgøres efter skattelovgivningens almindelige regler om skattepligtig indkomst. Reglerne om skattemæssige afskrivninger bortset fra reglerne om afskrivning på driftsmidler finder dog ikke anvendelse.

§ 14. Skattepligtige som nævnt i § 1, stk. 2, nr. 1-9, kan opgøre det skattepligtige afkast af en

4. I § 7, *stk. 1*, indsættes efter »beskatningsgrundlaget«: », herunder beløb, der hidrører fra rabat, provision og lign. fra formueforvaltere m.v. (kickback og lign.), og beløb, der udgør fortjeneste ved formueforvaltning af de pensionsberettigedes midler (indregnet fortjeneste og lign.)«.

5. I § 7, *stk. 2, nr. 9*, udgår »og«.

6. I § 7, *stk. 2, nr. 10*, ændres »Grønland.« til: »Grønland, og«.

7. I § 7, *stk. 2*, indsættes som *nr. 11*:

»11) beløb, der hidrører fra rabat, provision og lign. fra formueforvaltere m.v. (kickback og lign.), og beløb, der udgør fortjeneste ved formueforvaltning af de pensionsberettigedes midler (indregnet fortjeneste og lign.), og som beskattes efter §§ 4 eller 4 a.«

8. I § 9, *stk. 2, 1. pkt.*, indsættes efter »fradrages,«: » herunder den del af omkostningerne, der tilbagebetales i form af en rabat, provision og lign. fra formueforvaltere m.v. (kickback og lign.), og den del af omkostningerne, der udgør fortjeneste ved formueforvaltning af de pensionsberettigedes midler (indregnet fortjeneste og lign.)«, og i *2. pkt.* indsættes efter »af forsikringen«: », herunder den del af omkostningerne, der tilbagebetales til pensionsinstituttet i form af en rabat, provision og lign. fra formueforvaltere m.v. (kickback og lign.), og den del af omkostningerne, der udgør pensionsinstituttets fortjeneste ved formueforvaltning af de pensionsberettigedes midler (indregnet fortjeneste og lign.)«.

andel i en juridisk person som summen af udlo-
ningerne fra andelen og gevinst og tab på andelen
opgjort efter stk. 2, jf. dog stk. 3 og 4, når den ju-
ridiske person efter danske skatteregler ikke udgør
et selvstændigt skattesubjekt. Det er en betingelse,
at den skattepligtige ikke på noget tidspunkt i ind-
komståret er koncernforbundet med den juridiske
person, jf. § 5 i lov om finansiel virksomhed. 1. og
2. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis investe-
ringen sker via en kontoførende investeringsfor-
ening, jf. § 2 i lov om beskatning af medlemmer af
kontoførende investeringsforeninger.

Stk. 2-5. ...

§ 15. ...

Stk. 2. Overskud eller underskud ved drift af fast
ejendom eller anden erhvervsvirksomhed end for-
sikrings- eller pensionskassevirksomhed opgøres
efter skattelovgivningens almindelige regler om
skattepligtig indkomst. Reglerne om skattemæssige
afskrivninger på bygninger og installationer
finder ikke anvendelse. Gevinst eller tab ved af-
hændelse af anden erhvervsvirksomhed end for-
sikrings- eller pensionskassevirksomhed opgøres
efter skattelovgivningens almindelige regler om
skattepligtig indkomst, jf. dog stk. 3.

Stk. 3-8. ...

§ 20. Skat betalt til fremmed stat, Grønland el-
ler Færøerne kan fradrages i skat efter denne lov
efter ligningslovens § 33, stk. 1 og 2. Hele den i
Danmark beskattede indkomst, jf. ligningslovens

9. I § 14, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter »investerin-
gen«: »i den juridiske person«.

10. I § 14 indsættes som *stk. 6*:

»*Stk. 6.* Ved afståelse af aktiver, der ikke er
nævnt i § 15, stk. 3, og som er erhvervet før den 1.
januar 2021 og inden overgang til beskatning efter
stk. 1, skal der til beskatningsgrundlaget opgjort
efter stk. 2 medregnes den skattepligtiges andel
af gevinst og tab på disse aktiver, som om aktiver-
ne var afstået til handelsværdien på overgangstids-
punktet. Hel eller delvis afståelse af ejerandelen i
den juridiske person som nævnt i stk. 1 og mang-
lende opfyldelse af betingelserne for beskatning
efter stk. 1 sidestilles med afståelse af aktiverne
som nævnt i 1. pkt.«

11. I § 15, stk. 2, indsættes som 4. og 5. pkt.:

»Ved overgang til beskatning efter § 14 anses
aktiver, der ikke er nævnt i stk. 3, som ejes via en
juridisk person som nævnt i § 14, stk. 1, for afstået
til handelsværdien på overgangstidspunktet. Hvis
betingelserne for beskatning efter § 14 ikke læn-
gere er opfyldt, anses aktiverne for anskaffet til
handelsværdien ved begyndelsen af det første ind-
komstår, hvor det skattepligtige afkast ikke længe-
re opgøres efter § 14.«

12. I § 20, stk. 1, indsættes som 3. og 4. pkt.:

§ 33, stk. 1, 2. pkt., opgøres som det beskatningsgrundlag, der svarer til skatten efter denne lov efter fradrag af eventuel negativ skat, jf. § 17, og eventuel skat efter stk. 3.

Stk. 2. ...

Stk. 3. Hvis skatten efter denne lov er mindre end fradraget for udenlandsk skat, jf. stk. 1, kan de skattepligtige fremføre skat betalt til fremmed stat, Grønland eller Færøerne, som ikke kan fradrages i årets skat, sammen med eventuel negativ skat efter denne lov. Det fremførelsesberettigede beløb opgøres efter stk. 1 og er det mindste beløb af enten skatten betalt til fremmed stat, Grønland eller Færøerne eller den danske skat af det positive udenlandske lempelsesberettigede beskatningsgrundlag. Fremførelsen af lempelse kan alene foretages, hvis det dokumenteres, at der ikke i udlandet er givet lempelse for skat pålagt i udlandet af samme indkomst på selskabsniveau eller til den pågældende pensionsberettigede.

Stk. 4. ...

§ 23. ...

Stk. 2.-3. ...

Stk. 4. Stk. 1 finder ikke anvendelse ved ophævelse af en af de opsparingsordninger, der er nævnt i § 1, stk. 1, i forbindelse med en overførsel efter pensionsbeskatningslovens § 41 eller § 41 A, når overførslen sker inden for samme forsikrings-selskab m.v. eller mellem to forsikringsselskaber m.v. I stedet indgiver forsikringsselskabet m.v. eller det forsikringsselskab m.v., hvortil ordningen er flyttet, opgørelse for perioden fra den 1. januar i indkomståret til og med den 31. december i indkomståret. Hvis overførsel af ordningen medfører, at ordningen skifter opgørelsesmetode i løbet af indkomståret, laves en opgørelse af beskatningsgrundlaget for de forsikringer, der skifter opgørelsesprincip, på tidspunktet for overgang til ny opgørelsesmetode. Skatten beregnes, indeholdes

»Hensættelser og direkte udbetalinger til ordninger, der er fritaget for skat efter denne lov, jf. § 6, stk. 3, 5 og 7, § 7, stk. 2, nr. 2-10, § 8, stk. 6, og § 10, stk. 1-4, og ordninger, hvor pensionsopspareren ikke opfylder betingelserne for at være skattepligtig efter denne lov, jf. § 1, stk. 1, anses som udgifter efter ligningslovens § 33 F, stk. 2, jf. dog 4. pkt. Direkte udbetalinger af formueafkast til pensionsberettigede anført i § 7, stk. 2, nr. 1, jf. § 7, stk. 2, nr. 7, anses dog ikke for udgifter efter ligningslovens § 33 F, stk. 2.«

13. I § 20, stk. 3, 1. og 2. pkt., indsættes efter »stk. 1«: »eller en tilsvarende bestemmelse i en dobbeltbeskatningsoverenskomst«.

14. I § 23, stk. 4, 1. pkt., indsættes efter »pensionsbeskatningslovens«: »§ 22 D, § 22 F,«.

og indbetales som en del af skatten efter §§ 21 og 22. Ved overgang til beskatning efter § 4 anses værdien af forsikringens depot på tidspunktet for overgang til ny opgørelsesmetode for at være værdien af forsikringens depot ved indkomstårets begyndelse, jf. § 4, stk. 1. Ved overgang til beskatning efter § 4 a opgøres det skattepligtige afkast efter § 4 a, som om indkomståret for ordningen er den del af indkomståret, hvor ordningen opgøres efter § 4 a. Ved overgang til beskatning efter § 3 opgøres det skattepligtige afkast efter § 3, som om indkomståret for ordningen er den del af indkomståret, hvor ordningen opgøres efter § 3.

§ 32. ...

Stk. 2. ...

Stk. 3. Stk. 1 og 2 finder tilsvarende anvendelse for indskud i og udlodning af aktier fra pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, og § 15 C

§ 35. Indskud af en fordring på en aktiesparekonto omfattet af aktiesparekontoloven, indskud af en fordring eller en kontrakt i en rateopsparing i pensionsøjemed, i en opsparing i pensionsøjemed, i en aldersopsparing, i en selvpensioneringsordning eller i en børneopsparingsordning, der er omfattet af pensionsbeskatningsloven, og indskud af en obligation på en etableringskonto eller iværksætterkonto efter lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto, sidestilles med afståelse. Som afståelsessum anses værdien på indskud-

§ 3

I aktieavancebeskatningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 172 af 29. december 2021, som ændret ved § 2 i lov nr. 1179 af 8. juni 2021, foretages følgende ændring:

1. I § 32, *stk. 3*, ændres »og § 15 C« til: »§ 15 C og § 15 D, pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A og § 53 B og pensionsordninger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 50, jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991«.

§ 4

I kursgevinstloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1283 af 25. oktober 2016, som ændret bl.a. ved § 35 i lov nr. 1429 af 5. december 2018 og senest ved § 3 i lov nr. 1576 af 27. december 2019, foretages følgende ændring:

stidspunktet. Udlodning af en obligation fra en etableringskonto eller iværksætterkonto efter lov om indskud på etableringskonto og iværksætterkonto sidestilles med erhvervelse. Udlodning af en fordring fra en aktiesparekonto omfattet af aktiesparekontoloven og udlodning af en fordring eller en kontrakt fra en rateopsparing i pensionsøjemed, fra en opsparing i pensionsøjemed, fra en aldersopsparing eller en selvpensioneringsordning, fra en børneopsparingsordning som nævnt i 1. pkt. sidestilles med erhvervelse. Som anskaffelsessum anses værdien på udlodningstidspunktet. 1.-5. pkt. finder tilsvarende anvendelse for indskud i og udlodning af fordringer og kontrakter i pensionsordninger, der er godkendt efter pensionsbeskatningslovens § 12, stk. 1, og § 15 C.

§ 13 F. Livsforsikringsselskaber kan opgøre det skattepligtige afkast af en andel i en juridisk person som summen af udlodningerne fra andelen og gevinst og tab på andelen opgjort efter stk. 2, jf. dog stk. 3 og 4, når den juridiske person efter danske skatteregler ikke udgør et selvstændigt skattesubjekt. Det er en betingelse, at den skattepligtige ikke på noget tidspunkt i indkomståret er koncernforbundet med den juridiske person, jf. § 5 i lov om finansiel virksomhed. 1. og 2. pkt. finder tilsvarende anvendelse, hvis investeringen sker via en kontoførende investeringsforening, jf. § 2 i lov om beskatning af medlemmer af kontoførende investeringsforeninger.

Stk. 2-8. ...

1. I § 35 ændres »og § 15 C« til: »§ 15 C og § 15 D, pensionsordninger omfattet af pensionsbeskatningslovens § 53 A og § 53 B og pensionsordninger som nævnt i pensionsbeskatningslovens § 50, jf. lovbekendtgørelse nr. 580 af 7. august 1991«.

§ 5

I selskabsskatteloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 251 af 22. februar 2021, som ændret senest ved § 1 i lov nr. 1181 af 8. juni 2021, foretages følgende ændringer:

1. I § 13 F, *stk. 1, 3. pkt.*, indsættes efter »investeringen«: »i den juridiske person«.

2. I § 13 F indsættes efter *stk. 7* som nyt stykke:

»*Stk. 8.* Ved afståelse af andre aktiver end fast ejendom, som er erhvervet før den 1. januar 2021 og inden overgangen til beskatning efter *stk. 1*, skal der til den skattepligtige indkomst opgjort efter *stk. 2* medregnes den skattepligtiges andel af gevinst og tab på disse aktiver, som om aktiverne var afstået til handelsværdien på overgangstidspunktet, medmindre aktiverne blev skattemæssigt opgjort til handelsværdien på overgangstidspunktet. Hel eller delvis afståelse af ejerandelen i den juridiske person som nævnt i *stk. 1* og manglende opfyldelse af betingelserne for beskatning efter *stk. 1* sidestilles med afståelse af aktiverne som nævnt i 1. pkt.«

Stk. 8 bliver herefter stk. 9.

3. I § 13 F indsættes efter stk. 8, der bliver stk. 9, som *stk. 10*:

»Stk. 10. Ved overgang til beskatning efter stk. 1 anses andre aktiver end fast ejendom, som livsforsikringselskabet ejer via en juridisk person som nævnt i stk. 1, for afstået til handelsværdien på overgangstidspunktet. Hvis betingelserne for beskatning efter stk. 1 ikke længere er opfyldt, anses andre aktiver end fast ejendom for anskaffet til handelsværdien ved begyndelsen af det første indkomstår, hvor det skattepligtige afkast ikke længere opgøres efter stk. 1.«